

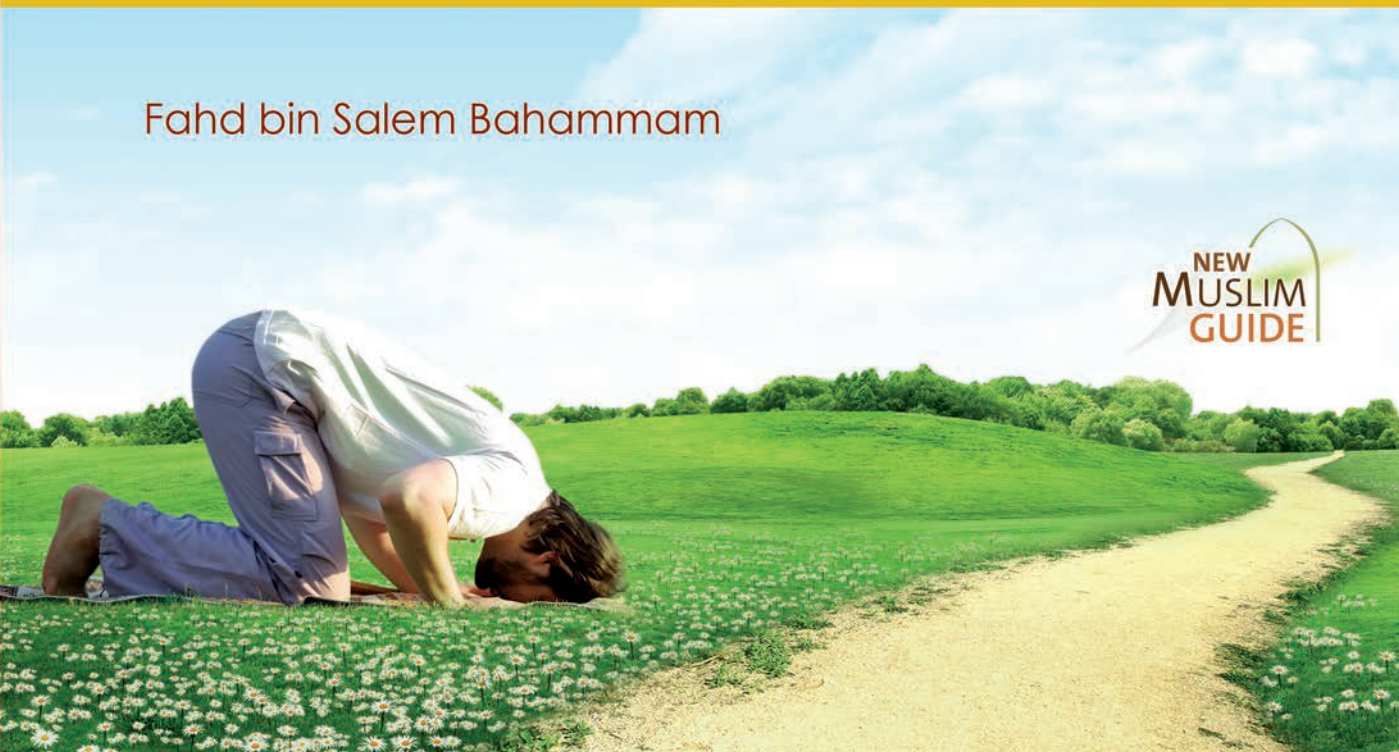
Vodnik

za nove
muslimane

Enostavna pravila in pomembni islamski napotki za nove muslimane z vseh vidikov življenja

Fahd bin Salem Bahammam

NEW
MUSLIM
GUIDE

Vodnik za nove muslimane

Enostavna pravila in pomembni islamski napotki za nove muslimane z vseh vidikov življenja

Fahd bin Salem Bahammam

Prva izdaja

1437/2016

Vse pravice pridržane za

Sodoben vodnik

Za dobrodelno tiskanje in distribucijo
knjige, prosim, kontaktirajte:

Sodobni vodnik

K . S . A

Tel: + 966112922240

Birmingham UK

Tel: + 441214399144

Avtor	Fahd bin Salem Bahammam
Prevajalec	Abdullah Vavpetič
Recenzija	Monika Polanec
Vodja projekta	Khaled Ahmed Al-Ahmadi
Oblikovanje in izdelava	Podjetje Modern Guide
Fotografije	DPI Studio ET AL.
Založnik in distributer	Podjetje Modern Guide
Elektronski založnik	Podjetje Modern Guide

Predgovor založnika

Statistične študije dosledno kažejo, da je islam najhitreje rastoča vera na svetu, tako v pogledu števila ljudi, ki ga vsakodnevno sprejeme, in načinu njihovega prepričanja, kakor tudi v načinu, kako islam spremeni njihova življenja.

Očiten razlog za to je dejstvo, da je islam večna Božja vera, ki je skladna z razumom, zavestjo, duhom in zapovedmi čiste človeške narave.

Seveda je tako tudi zaradi ogromnih naporov islamskih centrov in vdanosti posameznikov pri pozivanju nemuslimanov v islam na vseh koncih sveta z uporabo različnih sodobnih metod in tehnik.

Vendar se večina teh naporov osredotoča predvsem na pozivanje ljudi v islam, brez zagotavljanja čtiv z jasnimi cilji, ki naj bi nove muslimane vodili na njihovem potovanju usmeritve, na katerega so se podali po recitaciji Šahade (pričanja vere), in tistih, ki se še morajo naučiti o islamskih naukih na vseh področjih življenja, da bi jih lahko prenesli v stvarnost.

Dar Sama' Al-Kutub ima čast predstaviti Vodnik za nove muslimane, ki je eden od številnih kvalitetnih produktov, ki združuje avtentično znanje in profesionalno produkcijo, ter je prilagojen novim muslimanom na vseh koncih sveta v vseh znanih živih jezikih.

Ta knjiga je osnova, na kateri temeljijo vsi priloženi produkti, vključno z internetom, družbenimi omrežnimi storitvami, izobraževalnimi posnetki in interaktivnimi mobilnimi programi, ki vsi skupaj služijo novim muslimanom na vseh koncih sveta.

Prosimo Vsemogočnega Allaha, naj vodi naše korake in naj naše besede ter dejanja naredi iskrene samo Zanj.

Založnik

Kazalo

Spremna beseda

Vsebina	Stran	Vsebina	Stran
Največji blagoslov	24	temveč je vsestranski način	
Smisel človekovega obstoja	25	življenja, ki pokriva vse vidike	35
Zakaj smo tukaj?	25	življenja brez izjeme	
Kaj je resnični smisel		Islam se mora soditi po	
človekovega obstoja?	25	njegovih plemenitih načelih	
Islam je univerzalna vera	26	in ne po slabem obnašanju	36
Brez posrednikov med Bogom		nekaterih muslimanov	
in človekom	27	Pet potreb	37
Islam je vera življenja	29	Vera	37
Razvoj zemlje	29	Življenje	38
Skrb za družbene odnose	29	Um	38
Pridobivanje znanja	29	Potomstvo	38
Učenje islamskih pravil	30	Lastnina	39
Pet islamskih pravil	31		
Vadžib (Obvezno), Haram			
(Prepovedano), Mustahabb (imenovan			
tudi Sunna: Priporočljivo), Makruh	31		
(Nepriporočljivo), Mubah (Dovoljeno)			
Pet stebrov islama	31		
Kako se poučimo o islamskih			
pravilih	33		
Islam je zmerna vera	34		
Islam pokriva vse vidike			
življenja	35		

Vsebina	Stran	Vsebina	Stran
Pričanje vere: Pomen in pogoji	42	Dokazi za Allahov obstoj so jasni in neštet	51
Zakaj izjava "La ilaha illa Allah"?	42	Verovanje v Allahovo Gospostvo	52
Pomen La ilaha illa Allah	42	Pomen verovanja v Allahovo Gospostvo	52
Dva glavna dela La ilaha illa Allah	43	Verovanje v Allahovo Gospostvo torej od muslimana zahteva verovanje, da je	53
Pričanje, da je Muhammad Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim m)	44	Arabski mnogobožci v času Poslanca (mir in blagoslov z njim) so verovali v Allahovo Gospostvo	54
Kdo je Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim)?	44	Verovanje v Allahovo Gospostvo pomiri srce	54
Njegovo rojstvo	44	Verovanje, da je Allah edini, ki je vreden čaščenja	55
Njegovo življenje in vzgoja	44	Pomembnost verovanja, da je Allah Edini Bog vreden čaščenja	56
Njegova misija	45	Pomen čaščenja (Ibada)	57
Začetek njegove misije	45	Čaščenje zajema vse vidike življenja	57
Njegova selitev	46	Razlog za stvarjenje džinnov in ljudi	57
Njegov trud v širjenju islama	46	Stebra čaščenja	58
Njegova smrt	47	Pogoja čaščenja	59
Pomen pričanja, da je Muhammad Allahov Poslanec	48	Pripisovanje partnerjev Allahu pri čaščenju (Širk)	60
Verjeti vsem izjavam, ki jih je izrekel o vsem. To vključuje naslednje	48	Širk je dveh vrst: Veliki Širk in manjši Širk	60
Opravljati dejanja, ki jih je zapovedal in izogibati se dejanjem, ki jih je prepovedal. To vključuje naslednje	48	Ali prošnje ljudi spada pod zagrešitev Širka?	61
Častiti Allaha v skladu s poslančevimi navodili. To vključuje naslednje	49	Verovanje v Allahova imena in Lastnosti	63
Šest stebrov verovanja (Iman)	51		
Pomen verovanja v Allaha	51		
Verovanje v obstoj Allaha	51		
Prirojena narava verovanja v Allaha (Fitra)	51		

Vsebina	Stran
Nekatera od Allahovih najlepših imen	63
Koristi verovanja v Allahova imena in lastnost	64
Najvišja stopnja Imana (verovanja)	64
Nekatere koristi verovanja v Allaha	65
Verovanje v angele	66
Pomen verovanja v angele	66
Kaj vključuje verovanje v angele?	66
Koristi verovanja v angele	67
Verovanje v božje knjige	68
Pomen verovanja v božje knjige	68
Edinstvene in posebne lastnosti Kurana	69
Kakšne so naše dolžnosti do Kurana?	70
Kakšno je naše stališče o vsebini prejšnjih razodetih knjig?	71
Koristi verovanja v Božje knjige	72
Verovanje v poslance	73
Potreba ljudi po božjem sporočilu	73
Eden od stebrov verovanja	74
Pomen verovanja v poslanca	74
Kaj vključuje verovanje v poslanca?	74
Nekatere značilnosti poslancev	75
Znamenja in čudeži poslancev	76
Verovanje muslimanov glede Jezusa	76

Vsebina	Stran
Verovanje v Muhammada (mir in blagoslov z njim) kot poslanca in glasnika vere	78
Značilnosti sporočila Poslanca Muhammada (mir in blagoslov z njim)	79
Koristi verovanja v Allahove poslanca	80
Verovanje v Zadnji dan	81
Pomen verovanja v Zadnji dan	81
Zakaj Kuran poudarja verovanje v Zadnji dan?	81
Kaj vključuje verovanje v Zadnji dan?	82
Nekateri tekstualni dokazi iz Kurana glede vstajenja	82
Koristi verovanja v Zadnji dan	85
Verovanje v Božjo odredbo	86
Kaj pomeni verovanje v Božjo odredbo?	86
Kaj vključuje verovanje v Božjo odredbo?	86
Človek ima svobodno voljo, svobodno izbiro in možnost, da stori, kar hoče	87
Uporaba Božje odredbe kot izgovor za delanje grehov	88
Koristi verovanja v Božjo odredbo	89

2

Tvoja čistoča (Tahara)

Vsebina	Stran	Vsebina	Stran
Pomen čiščenja	92	Kako opraviti Wudu' in odstraniti manjšo obredno nečistočo	96
Kakšna čistoča je potrebna pred opravljanjem molitve?	92	Večja obredna nečistoča in polno umivanje (Gusl / Obredno kopanje)	98
Čiščenje od fizične nečistoče	93	Te stvari so, kot si sledijo	98
Stvari, ki se razumejo kot nečiste vključujejo naslednje	93	Kako odstraniti večjo obredno nečistočo (Džanaba)	99
Odstranjevanje fizične nečistoče	93	Brisanje po nogavicah	99
Vedenje na stranišču	94	Kaj storiti, če oseba ne more uporabiti vode	99
Obredna nečistoča (Hadas)	95		
Manjša obredna nečistoča in Wudu'	95		
Način opravljanja delnega umivanja (Wudu')	96		

3

Tvoja molitev

Vsebina	Stran	Vsebina	Stran
Molitev	102	Glede te točke morajo biti poudarjena naslednja dejstva	106
Položaj in vrline molitve v islamu	102	Pet obveznih molitev in njihov čas	107
Zavzema najvišji položaj v islamu	102	Mesto molitve	108
Ima številne vrline	103	Obstajajo številni kriteriji in pogoji, ki se morajo izpolniti glede mesta, kjer hočemo moliti. Ti vključujejo naslednje	109
Komu je obvezna?	104		
Kateri pogoji se morajo izpolniti pred vstopom v molitev?	105		

Vsebina	Stran
Mesto molitve	110
Opravljanje molitve	111
Kaj stori oseba, ki ne zna na pamet Sure Al-Fatiha in prošelj po obveznih molitvah?	112
Razlaga Sure Al-Fatiha	113
Kako moliti (stoja, priklon in položaj dotika s čelom do tal)	118
Kako moliti (drugi Rak'a, Tašahhud in Taslim)	120
Stebri in obvezna dejanja v molitvi	122
Obvezna dejanja v molitvi po vrstnem redu	122
Dva dotika s čelom do tal zaradi pozabe	123
Dejanja, ki razveljavijo molitev	124
Dejanja, ki so nepriporočljiva v molitvi	124
Priporočljive prostovoljne molitve	125
Sledijo nekatere najpomembnejše dodatne molitve	125
Čas, ko ni dovoljeno opraviti dodatne molitve	126
Skupinska molitev	127
Kdo naj vodi molitev?	127
Kje v molitvi stoji imam in kje tisti, ki jih vodi?	127
Kako nadoknaditi zamujene enote molitve	128

Vsebina	Stran
Kako ugotoviti, če je bil opravljen celoten Rak'a	128
Klic na molitev (Azan)	129
Način recitiranja Azana in Ikame	129
Odgovoriti na Azan	130
Ponižnost in prisotnost v molitvi	131
Sredstva za osvojitve Hušuja v molitvi	131
Petkova molitev (Salat-ul-Džumu'a)	133
Odlike petka	133
Kdo mora opraviti petkovo molitev?	133
Petkova molitev: Obnašanje in pravila	134
Tisti, ki so izvzeti iz prisotnosti na petkovi molitvi	134
Ali se lahko kariera, ki zahteva, da oseba dela v času petkove molitve, razume kot veljaven izgovor za izostanek?	135
Kdaj se kariera lahko razume kot veljaven izgovor za izostanek iz petkove molitve?	136
Molitve bolnega	136
Molitve potnika	137

4

Tvoj post

Vsebina	Stran	Vsebina	Stran
Post Ramadan	140	Ženskam z menstruacijo in ženskam s poporodnim krvavenjem	144
Definicija	140	Nosečnicam in dojiljam	144
Vrline meseca Ramadana	140	Islamski predpis glede tistih, ki namerno prekinejo post	145
Modrost posta	141	Prostovoljen post	145
Vrline posta	142	Praznik ob prekinitvi posta (Eid-ul-Fitr)	146
Stvari, ki prekinejo post	143	Pomen Eida v islamu	146
Hrana in pijača	143	Muslimanski prazniki	146
Vse, kar je klasificirano kot nekaj podobnega hrani in pijači	143	Praznik ob prekinitvi posta (Eid-ul-Fitr)	147
Spolni odnos	143	Kaj bi se moralo početi na dan Eida?	147
Namerni izliv semena	143	Opraviti Eid molitev	149
Namerno bruhanje	143	Plačati Zakat-ul-Fitr	148
Začetek menstruacije ali poporodnega krvavenja ne glede na	143	Muslimani na tem dogodku	149
Tisti, ki so izvzeti iz posta	144	Recitirajo Takbir	149
Bolnim ljudem	144		
Ljudje, ki se nikakor ne morejo	144		
Potnikom	144		

5

Tvoj Zakat

Vsebina	Stran	Vsebina	Stran
Zakat	152	Vrste imetja, na katerega se daje Zakat	153
Osnovni cilji Zakata	152	Prejemniki Zakata	155

6

Tvoje romanje

Vsebina	Stran	Vsebina	Stran
Hadž	158	Demonstrira resnično čaščenje izključno Allaha	164
Pomembnost in vrline Meke ter Svete mošeje	158	'Umra	165
Pomen Hadža	160	Praznik žrtvovanja (Eid-ul-Adha)	166
Kdo ga mora opraviti?	160	Kaj bi se moralo početi na dan Eid?	166
Kaj pomeni sposobnost?	160	Islamski predpis glede Ud-hije	166
Sposobnost opraviti Hadž: Različne okoliščine	161	Pogoji, ki jih mora izpolniti žrtvena žival	167
Vrline Hadža	162	Kaj bi se moralo storiti z žrtveno živaljo?	167
Osnovni cilji Hadža	163	Obisk Medine	168
Demonstracija popolne predanosti in ponižnosti Allahu	163	Mesta v Medini, ki si jih je vredno ogledati	168
Demonstracija hvaležnosti Allahu	163		
Celostna demonstracija univerzalnosti islama	164		
To je opomin na Sodni dan	164		

7

Tvoje finančne transakcije

Vsebina	Stran	Vsebina	Stran
Tvoje finančne transakcije	172	Stvari, ki so prepovedane zaradi načina, na katerega so bile pridobljene	173
V islamu so vse vrste transakcij običajno dovoljene	172	Obresti (Riba)	173
Stvari, ki so prepovedane zaradi svoje prirojene nečistoče	172	Riba na dolgove	173

Vsebina	Stran	Vsebina	Stran
Riba na posojila	173	Nepravičnost in krivično odvzemanje lastnine ljudem	178
Islamski predpis o Ribi	174	Primeri oblik nepravičnosti storjenih v poslovnih transakcijah	178
Kazen za Ribo	174	Prisila	178
Škodljivi učinki RIBE na posameznika in na družbo	175	Nepoštenost	178
Povzroča hud nered pri distribuciji premoženja in povečuje razliko med bogatimi in revnimi	175	Manipuliranje z zakonom	178
Spodbuja pretirano zapravljenost	175	Podkupovanje	179
Investitorje odvrača od investicij v domače koristne projekte	175	Kakšen je islamski predpis glede osebe, ki je odvzela lastnino ljudem, preden je sprejela islam?	179
Bogastvu odvzame vse blagoslove in vodi v ekonomsko krizo	175	Igre na srečo	180
Kakšen je predpis o osebi, ki sprejme islam, medtem ko je stranka v obrestni pogodbi?	176	Kaj so igre na srečo?	180
Prevara zaradi neznanja in negotovosti (Gharar)	177	Islamski predpis o igrah na srečo	180
Primeri prodajnih pogodb, ki vključujeta prevaro zaradi neznanja	177	Škodljivi učinki iger na srečo na posameznika in na družbo	180
Okoliščine v katerih Gharar (neznanje in negotovost) lahko vpliva na pogodbo	177	Vrste iger na srečo	181
		Primeri poslovne etike, ki jih islam spodbuja	182
		Iskrenost	182
		Resnicoljubnost	183
		Sposobnost	183

8

Tvoja hrana in pijača

Vsebina	Stran	Vsebina	Stran
Tvoja hrana in pijača	186	Rastline in sadje	186
Splošno pravilo glede hrane in pijače	186	Opojne in alkoholne pijače	187

Vsebina	Stran	Vsebina	Stran
Islamski predpis o alkoholnih pijačah	187	Domači osel	189
Droge	188	Vrste dovoljenih živali	190
Morska hrana	188	Islamski zakol	190
Kopenske živali	189	Vrste postreženega mesa v restavracijah in trgovinah	190
Katere so dovoljene živali?	189	Lov v skladu z islamskim pravom	191
Svinje	189	Izpolniti se morajo številni pogoji pri lovu divjih živali, vključno z naslednjimi	191
Vse mesojede živali	189	Obnašanje pri jedi in pitju	192
Ujede	189		
Mrčes	189		
Kače in miši	189		

9

Tvoj način
oblačenja

Vsebina	Stran	Vsebina	Stran
Oblačenje z islamskega vidika	196	Oblačilo, s katerim oponašamo tradicionalna oblačila nemuslimanov	198
Oblačenje služi številnim namenom	196	Oblačilo, ki se nosi naduto in domišljavo	199
Splošno pravilo glede oblačenja	197	Svilena oblačila ali oblačila okrašena z zlatom ali svilo za moške	199
Prepovedane vrste oblačenja	197	Ekstravagantno oblačenje	199
Oblačila, ki razkrivajo spolni organ	197		
Oblačilo, s katerim smo podobni ali oponašamo nasproten spol	198		

Vsebina	Stran	Vsebina	Stran
Položaj družine v islamu	202	Predpisi, ki urejajo odnos med moškim in žensko, s katero se mu je dovoljeno poročiti	208
Skrb islama za dobrobit družine se lahko povzame	202	Spuščanje pogleda	208
Položaj ženske v islamu	203	Spodoben govor	209
Islam jim podarja pravico do dedovanja	203	Izogibanje zasebnemu osamljevanju z ne-Mahram	209
Vzpostavlja popolno pravičnost med moškim in žensko	203	Nošnja Hidžaba (spodoben muslimanski način oblačenja)	209
Ženske, za katere mora skrbeti musliman po zapovedi islama	204	Kaj mora zakrivati Hidžab?	210
Mati	204	Kriterij ustreznega Hidžaba	210
Hči	204	Poroka v islamu	211
Žena	204	Ti predpisi vključujejo naslednje	211
Ni prostora za borbo med spoloma	205	Pogoji, ki jih islam določa glede moža	212
Kategorije žensk v odnosu do moškega	205	Dolžnosti in pravice partnerjev	213
Lahko je njegova žena	205	Ženine pravice	213
Lahko je sorodnica, s katero se mu nikoli v življenju ne bo dovoljeno poročiti (Mahram)	206	Vzdrževanje in bivanje	213
Lahko bi se poročil z njo (adžnabija, dobesedno tujka, nesorodnica)	208	Ljubeznivo življenje z njo	214
		Potrpežljivost in toleranca	215
		Preživeti noč z ženo	215
		Braniti jo in varovati njeno čast	215
		Ne sme razkrivati posteljnih skrivnosti	215

Vsebina	Stran	Vsebina	Stran
Ne sme biti agresiven ali sovražen do nje	215	Pravice staršev	219
Učenje in svetovanje	216	Resnost nepokornosti staršem	220
Spoštovanje pogojev, ki jih je postavila žena	216	Uboganje staršev, vendar brez nepokornosti Allahu	220
Moževе pravice	217	Ljubeznivost do njih v starosti	220
Pokornost s prijaznostjo	217	Nemuslimanski starši	220
Pozornost za njegove spolne potrebe	217	Pravice otrok	221
Da v njegovo hišo ne spusti nekoga, ki ga on ne mara	217	Poroka z dobro predano žensko	221
Da ne zapušča hiše brez njegovega dovoljenja	217	Dajanje dobrih imen otrokom	221
Storitev	217	Učenje načel islama	221
Ločitev	218	Vzdrževanje: Učenje načel islama	221
Vendar obstajajo številna pravila in kriteriji glede ločitve, vključno z naslednjimi	218	Pravičnost	221

11

Tvoj moralni karakter

Vsebina	Stran	Vsebina	Stran
Položaj dobrega karakterja v islamu	224	Plemenit karakter prežema vsa dejanja čaščenja	224
Izpopolnjevanje plemenitega karakterja je bil eden od najpomembnejših razlogov za poslančevo misijo	224	Ogromna nagrada, ki jo ima Allah pripravljeno za tiste z dobrim karakterjem	225
Plemenit karakter je sestavni del vere in verovanja	224	Prepoznavne značilnosti plemenitega karakterja v islamu	226

Vsebina	Stran	Vsebina	Stran
Plemenit karakter ni omejen samo na določeno vrsto ljudi	226	Nekatere vojne etike v islamu	229
Kako se obnašati do nemuslimanov	226	Nekateri vidiki poslančevega življenja in visoki moralni standardi	230
Plemenit karakter ni omejen samo na človeška bitja	227	Skromnost	230
Lepo ravnanje z živalmi	227	Milost	231
Varovanje okolja	227	Milost do otrok	231
Plemenit karakter v vseh vidikih življenja	228	Milost do žensk	231
Družina	228	Milost do šibkih članov družbe	232
Trgovina	228	Pravičnost	233
Industrija	229	Milost do živali	233
Plemenit karakter v vseh okoliščinah	229	Radodarnost in velikodušnost	234

12

Tvoje novo življenje

Vsebina	Stran	Vsebina	Stran
Kako se spreobrniti v islam	238	Iskreno se odločiti, da ga ne zageši nikoli več	239
Ašhadu an la ilaha illal-lah	238	Koraki do odločnosti	239
Kopanje	238	Kaj se zgodi po kesanju?	240
Iskreno kesanje	239	Sladkoba verovanja	240
Kakšni so pogoji iskrenega kesanja?	239	Izkazovanje hvaležnosti Allahu za Njegovo usmeritev	241
Takoj se odreči greha	239	Čvrsto držanje za islam in potrpežljivo prenašanje težav na poti	241
Občutek globoke žalosti in obžalovanja, ker ga je zagešil	239		

Vsebina	Stran
Truditi se pri pozivanju v islam z modrostjo in vljudnim opozorilom	241
Pozivanje drugih v islam (Da'va)	242
Odlike pozivanja drugih v islam	242
Da'va je sredstvo za uspeh v tem življenju in na onostranstvu.	242
Nihče nima boljšega govora od tistih, ki opravljajo Da'vo.	242
Opravljanje Da've priča o tem, da je oseba sprejela Allahove ukaze	242
Opravljanje Da've je bila naloga, ki so jo opravljali vsi Allahovi poslanci, brez izjeme	242
Pozivanje ljudi v islam je vir neomejene dobrote	242
Nagrada, ki jo ima Allah pripravljeno za tiste, ki pozivajo druge v islam, je daleč boljša od uživanja na tem svetu	243
Pogoji za pravilen način pozivanja drugih v islam	243
Razumevanje in znanje	243
Modrost	244
Pozivanje družinskih članov in sorodnikov v islam	244
Vera otrok	246
Kdaj pa lahko otroke nemuslimanskih staršev obravnavamo kot muslimane v tem življenju?	246
Ali je priporočljivo spremeniti ime po sprejetju islama?	248
Ime se lahko spremeni v naslednjih primerih	248

Vsebina	Stran
Če namiguje na služenje nekomu drugemu poleg Allaha, ali ima pomen, ki je v nasprotju z islamskim verovanjem	248
Če ime namiguje na nekaj, kar je žaljivo ali nesprejemljivo s strani ljudi z zdravimi moralnimi vrednotami	248
Priporoča se spremeniti ime	249
Sunan Al-Fitra (prakse, ki jih narekuje človekova narava)	250
Kaj pomeni izraz Sunan Al-Fitra?	250
Obrezovanje	250
Odstranitev	250
Prirezovanje brkov	250
Puščanje brade	251
Striženje nohtov	251

Uvod

Čestitke za sprejetje te velike vere – islam, za izbor resnične usmeritve in za korak iz teme neznanja v svetlobo verovanja!

Čestitke za vašo drznost in objektivnost v svojem iskanju resnice, pred vašo najpomembnejšo odločitvijo v življenju, in sicer sprejetjem te velike vere!

Oseba, ki kupi novo napravo, se pridruži klubu, ekipi ali ustanovi, ne varčuje s trdom, da se nauči in prebere o svojih pravicah ter dolžnostih in o tem, kako se soočiti z novimi okoliščinami.

Podobno tudi oseba, ki jo je Allah usmeril v islam in pripeljal iz teme neznanja v svetlobo vere, ne pusti nobenega kamna neprevrnjenega pri učenju o islamskih pravilih na vseh področjih življenja, da bi s tem častila Allaha na osnovi pravega znanja in se soočala z novimi okoliščinami okrog nje v skladu z islamskimi nauki.

Dobra novica, nad katero morate biti zagotovo navdušeni, je, da vse verske informacije, ki jih pridobite, v celoti predstavljajo dediščino poslancev, saj Allahovi poslanci niso zapustili ne dinarjev ne dirhamov, ampak kakor je rekel Poslanec Muhammad (mir in blagoslov z njim): "... zapustijo znanje. Kdor pridobi to znanje, je resnično pridobil obilen delež." (Sunan Abu Davud: 88)

Ta izbrano ilustrirani vodnik predstavlja prvi korak in temeljno stopnjo učenja o tej veliki veri, ki je nedvomno najboljši blagoslov, ki ga je Allah podaril ljudem. Zagotavlja vam napotke za večino področij, s katerimi se srečujete v življenju, odgovarja na vaša nujna vprašanja in vam daje zadostno podporo za ravnanje z ljudmi okrog sebe in uspešno soočanje z različnimi situacijami, v katerih se boste zelo verjetno znašli. Ta vodnik je predstavljen v enostavnem stilu in vam poleg tega zagotavlja dokumentirane informacije iz Kurana ter Sunne Poslanca (mir in blagoslov z njim).

Poleg dejstva, da je to zabavna in podrobna knjiga, je tudi referenca, na katero se lahko obračate, kadarkoli se soočite s situacijo ali potrebo, da se poučite o islamskem pravilu glede določene teme.

Prosimo Vsemogočnega Allaha, naj vam podari obilen uspeh in še več usmeritve, naj vašemu srcu omogoči, da se čvrsto drži Njegove vere, naj vas blagoslovi, kjerkoli že ste, in nas sprejme v Raj med tiste, ki jim je Allah podaril milost in blagost, med poslane in iskrene.

Avtor

Spremna beseda

Vsebina

Največji blagoslov

Smisel človekovega obstoja

Islam je univerzalna vera

Brez posrednikov med Bogom in človekom

Islam je vera življenja

Učenje islamskih pravil

Pet islamskih pravil

Kako se poučimo o islamskih pravilih

Islam je zmerna vera

Islam pokriva vsa področja življenja

Islamu je potrebno soditi po njegovih
plemenitih načelih in ne po slabem obnašanju
nekaterih muslimanov

Pet potreb

> Največji blagoslov

Allah nam je podaril neštete blagoslove. Dal nam je darilo vida, sluha, razuma, zdravja, bogastva in družine. Podredil nam je celo vse, kar je v veselju: sonce, luno, nebesa in zemljo ter nam dal mnoge druge stvari. Kuran pravi: "In če bi šteli Allahove blagoslove, jih ne bi mogli prešteti." (Sura An-Nahl, 16:18)

Vendar, ko se naše kratko tuzemsko življenje konča, bodo vsi ti blagoslovi prenehali obstajati. Edini blagoslov, ki nam jamči srečo in spokojnost v tem življenju ter večno blaženost na onostranstvu, je blagoslov tega, da smo muslimani, kar je nesporno največji blagoslov, ki nam ga je Allah podaril.

Zato Allah pripisuje ta blagoslov Sebi in mu daje veliko čast nad ostalimi blagoslovi. Kuran pravi: "Danes sem vam izpopolnil vašo vero in vam dopolnil Svoj blagoslov. In zadovoljen sem s tem, da je islam vaša vera." (Sura Al-Ma'ida, 5:3)

Kako imenitni so Allahovi blagoslovi nad nami! Pripeljal nas je iz teme neznanja na svetlobo verovanja ter nas usmeril v resnično pravo vero, ki jo je On izbral za nas, da bi tako spoznali smisel našega obstoja, namreč čaščenje Njega samega, in tako živeli srečno življenje na tem svetu ter si zagotovili izjemno nagrado na onostranstvu.

Kako imenitni so Allahovi blagoslovi nad nami! Izbral nas je in nas naredil za najboljšo skupnost, ki se je kdajkoli pojavila za dobro človeštva, noseč pričanje vere, La ilaha illa Allah (ni božanstva vrednega čaščenja, razen Allaha), s čimer je poslal vse Svoje poslane.

> Islam je največji blagoslov

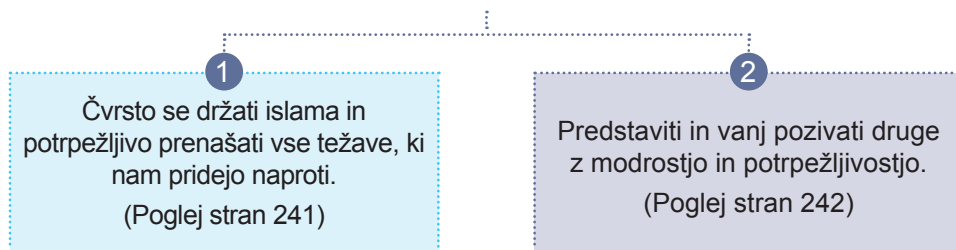
Ko so nekateri nevedni ljudje napačno mislili, da so s sprejetjem islama naredili uslugo Poslancu (mir in blagoslov z njim), jih je Allah opomnil, da jim je Allah naredil uslugo, ko jih je vodil v islam. Kuran pravi: "Smatrajo kot uslugo tebi, ker so sprejeli islam. Reci: 'Svojega islama ne smatrajte kot usluge meni. Nasprotno! Allah je naredil uslugo vam, ko vas je usmeril v verovanje, če ste resnicoljubni.'"

Kako imenitni so Allahovi blagoslovi nad nami! Izbral nas je in nas naredil za najboljšo skupnost, ki se je kdajkoli pojavila za dobro človeštva, noseč pričanje vere, La ilaha illa Allah (ni božanstva vrednega čaščenja, razen Allaha), s čimer je poslal vse Svoje poslane.

Ko so nekateri nevedni ljudje napačno mislili, da so s sprejetjem islama naredili uslugo Poslancu (mir in blagoslov z njim), jih je Allah opomnil, da jim je Allah naredil uslugo, ko jih je vodil v islam. Kuran pravi: "Smatrajo kot uslugo tebi, ker so sprejeli islam. Reci: 'Svojega islama ne smatrajte kot usluge meni. Nasprotno! Allah je naredil uslugo vam, ko vas je usmeril v verovanje, če ste resnicoljubni.' " (Sura Al-Hudžurat, 49:17)

Kako sploh lahko izrazimo hvaležnost Allahu za takšen blagoslov?

To lahko storimo z opravljanjem spodnjih dveh dejanj:

> *Smisel človekovega obstoja*

Tako številni filozofi kot laiki zelo težko odgovorijo na najpomembnejše vprašanje v našem življenju:

Zakaj smo tukaj?

Kaj je resnični smisel človekovega obstoja?

Kuran je jasno in natančno opredelil smisel človekovega obstoja, kot: "Džinne in ljudi sem ustvaril le zato, da Mene častijo." (Sura Az-Zarijat, 51:56) Tako je jasno, da smo tukaj, da častimo Vsemogočnega Allaha.

Tukaj je vredno omeniti, da čaščenje ali 'Ibada v islamu ne pomeni opustitve življenja tega sveta in njegovih užitkov. To je

vsestranski izraz, ki poleg dejanj čaščenja, kot so molitev, postenje in obvezna miloščina (Zakat), vključuje tudi vsa človeška dejanja, dokler so le-ta opravljena le zavoľo Allaha. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je nekoč pripomnil: "Nagrajeni boste celo, ko boste imeli spolne odnose s svojimi ženami."

Na ta način čaščenje, kljub temu, da je glavni smisel obstoja človeštva, postane bistvo življenja, kar muslimanu nudi priložnost, da vse dnevne prakse spremeni v velika dejanja čaščenja. Kuran pravi: "Reci: 'Moje molitve, moji obredi, moje življenje in moja smrt so resnično posvečeni Allahu, Gospodarju vseh svetov.' " (Sura Al-An'am, 6:162)

> *Islam je univerzalna vera*

Islam je univerzalna vera v tem, da je bil njegov Poslanec (mir in blagoslov z njim) poslan vsem ljudem na svetu, ne glede na njihovo raso, barvo, kulturo, tradicije in geografsko lokacijo. Kuran pravi: 'Poslali smo te le kot milost vsem svetovom.' (Sura Al-Anbija', 21:107)

Zato islam spoštuje vse vrste ljudskih tradicij in od novih muslimanov ne zahteva, da spremenijo svoje lastne tradicije, razen v primerih, ko le-te nasprotujejo določenim islamskim naukom. Vsako tradicijo torej, ki nasprotuje islamskim naukom, moramo spremeniti in jo zamenjati z boljšo alternativo, kajti navsezadnje Allah, Vsevedni, Najmodrejši, zapoveduje in prepoveduje, kar On hoče, in naša vera Vanj od nas zahteva, da delamo v skladu z Njegovimi zakoni.

Islam nas prav tako uči, da se tradicije muslimanov, ki niso povezane z islamom in njegovimi nauki, ne smejo razumeti kot 'islamske' in da jih novemu muslimanu ni potrebno ceniti ali jih opravljati, saj predstavljajo le niz dovoljenih običajev določene skupine ljudi.

Celotna Zemlja je mesto čaščenja

Islam vsako mesto na svetu razume kot primerno za čaščenje Allaha in ni posebnega mesta ali države, kamor bi se morali muslimani preseliti in ustaliti, saj je edini kriterij tukaj, možnost čaščenja Allaha v miru.

Niti jih je ne sili, da se preselijo v drugo državo, razen če jim je onemogočeno čaščenje Allaha. V tem primeru lahko odidejo v drugo državo, kjer lahko častijo Allaha v popolnem miru. Kuran pravi: "O, Moji služabniki, ki verujete! Zares je Moja Zemlja prostrana, zato častite samo Mene." (Sura Al-'Ankabut, 29:56)

> *Brez posrednikov med Bogom in človekom*

Številne vere so nekaterim posameznikom dale določene verske privilegije in naredile čaščenje ter verovanje ljudi odvisno od odobritve teh posameznikov. Drugače povedano; osnovala so posrednike med Bogom in med njimi ter lažno trdile, da jim le-ti lahko odpustijo grehe in celo, da imajo znanje o nevidnem!

Islam je prišel, da bi človeku dal čast, ga odlikoval ter zavrnil lažno idejo o tem, da je človekovo čaščenje, kesanje ali odrešitev odvisna od odobritve določenih posameznikov, ne glede na to, kako predani ali krepostni so.

V islamu musliman časti Allaha direktno, brez kakršnihkoli posrednikov med njim in njegovim Gospodarjem; kajti Allah je blizu Svojim služabnikom; lahko sliši njihove molitve in odgovarja nanje ter vidi njihovo čaščenje in nagrajuje za opravljanje le-tega. V islamu nihče ne trdi, da odpušča grehe in ponuja 'privilegije'. Če oseba stori greh in iskreno išče Allahovo odpuščanje, bo Allah zagotovo odpustil njen greh. Nihče ne poseduje nadnaravnih sposobnosti, niti ne more vplivati na veselje na nikakršen način; kajti moč odločanja leži izključno pri Allahu.

> Brez posrednikov med Bogom in človekom

Islam je prav tako osvobodil človeški um in spodbuja muslimane, naj se ob nesoglasjih obrnejo na Kuran in avtentične izjave ter dejanja (Sunna) Poslanca (mir in blagoslov z njim); saj nobeno človeško bitje nima posebne pravice do odločanja o verskih zadevah za Allahom, razen Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim), ki je prejemnik Allahovega razodetja in ki ne govori po svojih strasteh. Kuran pravi: "In ne govori po svojih strasteh. To ni nič drugega, kot razodeto razodetje." (Sura An-Nadžm, 53:3-4)

Kako velika je ta vera! Je v popolni harmoniji s čisto naravo, s katero je Allah ustvaril človeka in ga naredil samega sebi gospodarja ter mu omogočil, da služenje lažnim božanstvom zamenja za popolno svobodo čaščenja izključno Allaha.

> *Islam je vera življenja*

Islam je vera, ki drži v ravnovesju materialno in bodoče življenje. Po islamu je materialno življenje kot polje, v katerega musliman poseje semena dobrih dejanj v vseh vidikih življenja, da bi požel nagrado za svoje trdo delo tako na tem svetu kot na onostranstvu. To prizadevanje zahteva optimističen odnos, predanost, resnost in odločnost, kar je jasno razvidno iz naslednjih točk:

Razvoj zemlje

Kuran pravi: "On vas je ustvaril iz zemlje in vas naselil na njej." (Sura Hud, 11:61) Allah nas je ustvaril in nas postavil na to Zemljo. Zapovedal nam je, da jo razvijamo in vzpostavimo civilizacijo, ki bo koristila ljudem na način, ki ne nasprotuje islamskim naukom. On to smatra kot dejanje čaščenja, za katerega bo tisti, ki ga opravi, nagrajen, četudi je to storjeno v času velikih nemirov in v grozilih okoliščinah, kakor je Sodni dan. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je nekoč rekel: "Če se zgodi Sodni dan (in prepoznate dogodek), medtem ko človek drži palmino sadiko (rastlino v zemlji), naj jo, če lahko, posadi." (Musnad Ahmad: 2712)

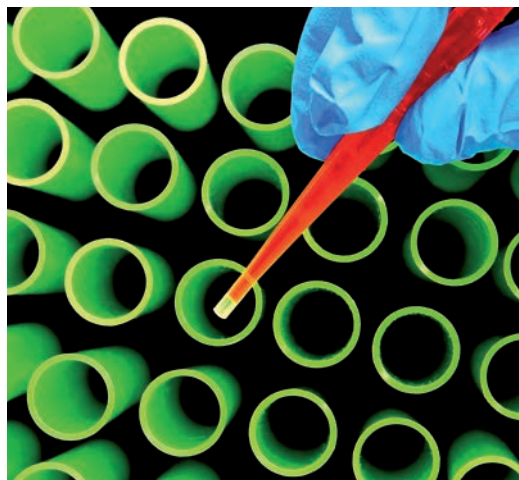
Skrb za družbene odnose

Islam svoje pripadnike poziva k sodelovanju z ljudmi okrog njih, ne glede na njihovo kulturo in vero, da bi tako vzpostavili civilizacijo in zgradili zdravo družbo. Spodbuja jih k sodelovanju z njimi in gradnji odnosov najvišje stopnje, ki jim bodo vladali plemeniti moralni standardi, ki jih uči islam. Prav tako opozarja na izolacijo in umik iz družbe. Razume, da takšna smer nasprotuje pravilni metodi, ki

jo naravno privzamejo tisti, ki so predani pridiganju islama in pozivanju k njegovim plemenitim principom. Resnično je Poslanec (mir in blagoslov z njim) nekoč pripomnil, da je vernik, ki se meša z ljudmi in prenaša njihovo škodo, veliko boljši od tistega, ki se sploh ne druží z njimi. (Sunan Ibn Madža: 4032)

Pridobivanje znanja

Ni bilo naključje, da je bila prva razodeta beseda Poslancu (mir in blagoslov z njim): Beri. Pravzaprav islam poudarja pomembnost pridobivanja koristnega znanja na vseh področjih človeškega interesa in razume pot, ki ji musliman sledi pri iskanju znanja, za pot, ki vodi v Raj. Kakor je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Kdor koraka po poti iskanja znanja, Allah mu bo olajšal pot v Raj." (Sahih Ibn Hibban: 84)

> Islam ni bil nikoli priča konfliktu med vero in znanostjo, kot je to v primeru drugih ver.

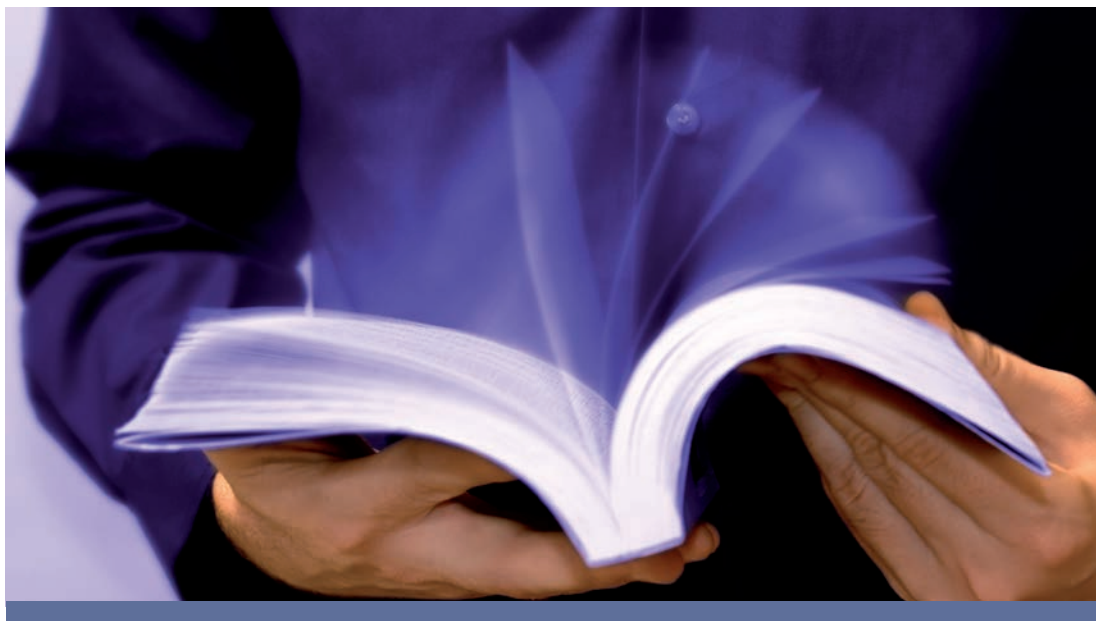
Islam pravzaprav nikoli ni bil priča konfliktu med vero in znanostjo, kot se je to zgodilo v primeru drugih ver. Prav nasprotno, vedno jo je podpiral in svoje pripadnike pozival, naj se je priučijo in poučujejo, dokler je njen namen koristiti človeštvu.

Islam tudi spoštuje tiste, ki poučujejo ljudi in jim prenašajo znanje, visoko jih ceni in jim obljublja obilne nagrade. Poslanec (mir in blagoslov z njim) nas obvešča v eni od svojih tradicij, da vse Allahove stvaritve molijo za tiste, ki prenašajo koristno znanje ljudem. (Sunan At-Tirmizi:2685)

> *Učenje islamskih pravil*

Od muslimana se zahteva, da se poduči o islamskih pravilih v vseh vidikih življenja, med drugimi dejanja čaščenja, družbenih odnosov, da bi lahko opravil svoje dolžnosti z natančnim znanjem in brezmejno prepričanostjo. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Komur Allah želi pokazati dobro, mu podari razumevanje vere." (Sahih Al-Buhari: 71; Sahih Muslim: 1037)

Zato se mora dobro podučiti o vseh verskih dolžnostih, ki jih je potrebno izpolnjevati, kot so načini očiščenja in opravljanja molitve (Salat), in katera je dovoljena ter nedovoljena hrana in pijača v islamu. Prav tako se spodbuja, da se poduči o dejanjih, ki so priporočljiva, vendar neobvezna.

> *Pet islamskih pravil*

Vsa človeška dejanja spadajo v pet kategorij:

Vadžib (Obvezno)	To označuje tista dejanja, ki jih Allah ukazuje muslimanom, naj jih opravljajo. Tisti, ki jih opravijo, bodo nagrajeni, tisti, ki jih zanemarijo, pa bodo izpostavljeni kaznovanju. Primeri takšnih dejanj vključujejo pet obveznih dnevnih molitev in postenje v lunarnem mesecu Ramadanu.
Haram (Prepovedano)	To označuje tista dejanja, ki jih je Allah prepovedal. Tisti, ki jih opustijo, bodo nagrajeni, tisti, ki se zapletejo vanje, pa bodo kaznovani. Primeri takšnih dejanj vključujejo pitje alkohola in nezakonit spolni odnos.
Mustahabb (imenovan tudi Sunna: Priporočljivo)	To se uporablja za opisovanje dejanj, ki so nagrajena, vendar niso kaznovana ob njihovem opuščanju, kakor je nasmeh ljudem, začetek islamskega pozdrava (ko rečemo As-salamu 'alajkum), ko jih srečamo, in odstranjevanje umazanije ali škodljive stvari s poti.
Makruh (Nepriporočljivo)	To označuje tista dejanja, za katera islam spodbuja svoje pripadnike, naj se jih izogibajo. Tisti, ki se jih izogibajo, bodo nagrajeni, tisti, ki jih storijo, pa ne bodo kaznovani. Vključujejo takšna dejanja, kot so igranje s prsti v molitvi.
Mubah (Dovoljeno)	To označuje tista dejanja, ki niso prepovedana niti priporočljiva, temveč nevtralna in tako niso izpostavljena ne nagradi ne kazni. Vključujejo hranjenje, pitje in govorjenje.

> *Pet stebrov islama*

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Islam je zgrajen na petih (stebrih): Pričanju, da ni nobenega božanstva, razen Allaha in da je Muhammad Allahov Poslanec, opravljanju molitev, plačevanju Zakata, opravljanju romanja k Hiši in postenju v Ramadanu." (Sahih Al-Buhari: 8, Sahih Muslim: 16)

Teh pet stebrov predstavlja osnovo islama. V naslednjih poglavjih jih bomo preiskali in razpravljali o njihovih pravilih.

Prvi od teh je verovanje in potrditev Allahove edinstvenosti ali Tavhida. O tem bo govora v naslednjem poglavju 'Tvoja vera'.

Zatem pride molitev (Salat), ki je največje in najvzvišenejše od vseh dejanj čaščenja. Poslanec (mir in blagoslov z njim) jo je nekoč opisal kot "steber vere". (Sunan At-Tirmizi: 2749). To pomeni, da je steber, na katerem je islam čvrsto vzpostavljen. Steber je drog, ki se ga uporabi za podpiranje stavbe, brez katerega bi se stavba porušila.

Da pa je molitev veljavna, mora biti opravljena po opravljenem očiščenju. Zato poglavju 'Tvoja vera' logično sledi 'Tvoja čistoča' in nato 'Tvoja molitev'.

1

Pričanje, da ni nobenega božanstva, razen Allaha in da je Muhammad Allahov Poslanec

2

Opravljanje molitev

3

Plačevanje Zakata

4

Postenje v mesecu Ramadanu

5

Opravljanje romanja h Kabi in Sveti mošeji v Meki

Pet stebrov islama	
1	Pričanje, da ni nobenega božanstva, razen Allaha in da je Muhammad Allahov Poslanec
2	Opravljanje molitev
3	Plačevanje Zakata
4	Postenje v mesecu Ramadanu
5	Opravljanje romanja h Kabi in Sveti mošeji v Meki

> *Kako se poučimo o islamskih pravilih*

Če se oseba nalezne boleznijo in hoče dobiti zdravstveno oskrbo, bo zagotovo poiskala najsposobnejše zdravnike, ki jih lahko najde, da si bo zagotovila najučinkovitejšo oskrbo za svojo bolezen. Zagotovo ne bo vzela receptov od kateregakoli zdravnika, saj ji je njeno življenje drago.

Vera je nedvomno najpomembnejša stvar v našem življenju, zato se moramo potruditi po najboljših močeh, da spoznamo njena pravila ter nauke in poiščemo odgovore na vprašanja o zadevah, ki jih ne poznamo, od zaupanja vrednih, izobraženih učenjakov.

Branje te knjige, ki vas poučuje o zadevah vaše vere v svoji resnični svetlobi, je korak v pravo smer. Iskanje pravih informacij zahteva, da vprašate za mnenja učenjakov. Ta knjiga vam bo dobro služila, saj vsebuje izjave učenjakov in odgovore na vaša povpraševanja. Kuran pravi: "Če ne veste, potem vprašajte ljudi strokovnega znanja." (Sura An-Nahl, 16:43) Če ste v dvomih glede nekega islamskega pravila o določeni temi, vam to narekuje nadaljnje korake pri raziskovanju. To lahko storite tako, da kontaktirate islamske centre in mošeje v vaši bližini, ob zagotovitvi, da so od tistih, ki se držijo Kurana in verodostojne Sunne. Njihove lokacije in podrobnosti o kontaktu lahko najdete z obiskom naslednje spletne strani:

www.islamicfinder.org

Prav tako se lahko obrnete na zaupanja vredne spletne strani, ki vam bodo pojasnile dejstva o islamu:

www.newmuslimguide.com

www.guide-muslim.com

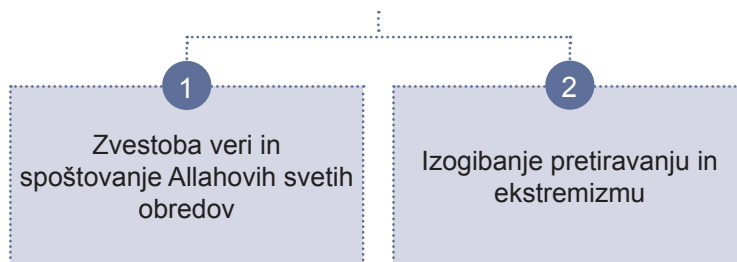

> Nov musliman bi moral obiskati in ostati v stiku z bližnjimi islamskimi centri ter se obrniti na verodostojne knjige ter zaupanja vredne spletne strani.

> Islam je zmerna vera

Islam je zmerna vera, ki sledi srednji poti med pretiravanjem in zanemarjanjem, ekstremizmom in popolno zavrnitvijo vere. Ta zmernost prežema vsa dejanja čaščenja in obredov.

Iz tega razloga je Allah ukazal Poslancu (mir in blagoslov z njim), njegovim družabnikom in vernikom na splošno, naj se držijo zmernosti, ki se lahko realizira z dvema stvarima:

Kuran pravi: "Zato čvrsto vztrajaj, kakor ti je ukazano, skupaj s tistimi, ki se kesajo s teboj. In ne grešite. Resnično On vidi vse, kar počnete. (Sura Hud, 11:112)

To pomeni: Bodi vztrajen pri sledenju resnice po svojih najboljših močeh, brez prestopanja omejitev s pretiravanjem in ekstremizmom.

Nekoč je Poslanec (mir in blagoslov z njim) med poučevanjem svojih družabnikov o enem od obredov romanja opozoril na odhajanje v skrajnost in poudaril, da je bil to razlog za uničenje preteklih narodov: "Pazite se ekstremizma v veri, saj je bila edina stvar, ki je uničila tiste pred vami, ekstremizem v veri." (Sunan Ibn Madža: 3029)

Zato je tudi opomnil: "Nase prevzemite samo tista dejanja, ki jih lahko dosledno opravljate." (Sahih Al-Buhari: 1100)

V neki drugi situaciji je razkril duh sporočila, s katerim je bil poslan, in sicer, naj ne preobremenjuje ljudi preko njihovih zmožnosti, temveč poučuje z modrostjo in jim olajša stvari: "Allah me ni poslal, da bi bil strog ali da bi delal škodo, temveč me je poslal, da podučim (ljudi) in (jim) olajšam stvari." (Sahih Muslim: 1478)

> Islam pokriva vse vidike življenja

Islam ni le duhovna potreba, ki jo muslimani izpolnjujejo v mošejah preko molitev in prošenj.

Niti niso le goli nizi pogledov in verovanj, ki so jih sprejeli njegovi pripadniki;

niti ni samo vsestranski ekonomski sistem;

niti ni edinole niz pravil in principov za gradnjo družbe in sistema;

niti ni samo niz moralnih vrednot in manir za ravnanje z drugimi;

temveč je vsestranski način življenja, ki pokriva vse vidike življenja brez izjeme.

Zares je Allah Vsemogočni izpolnil Svojo obljubo muslimanom, ko jim je islam izbral za njihovo vero in popoln način življenja. Kuran pravi: "Danes sem vam izpopolnil vašo vero in vam dopolnil Svoj blagoslov. In zadovoljen sem s tem, da je islam vaša vera." (Sura Al-Ma'ida, 5:3)

Nekoč, ko je eden od mnogobožcev sarkastično rekel Salmanu Al-Farisiju, enemu od poslančevih družabnikov: "Vaš Poslanec (mir in blagoslov z njim) vas je naučil vsega, celo pravilnega načina odvajanja (blata)," je Salman ponosno odvrnil: "Da, zares," in mu pokazal predpis za uporabo stranišča.

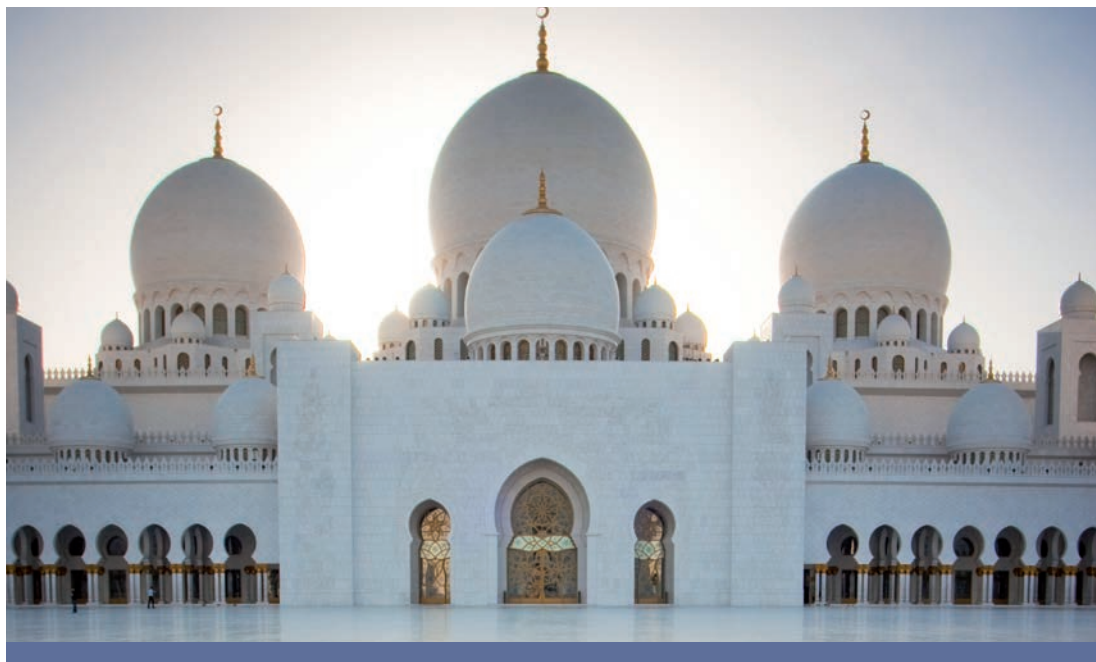
> Islam obsega vsa področja življenja.

> *Islamu se mora soditi po njegovih plemenitih načelih in ne po slabem obnašanju nekaterih muslimanov*

Če najdete zdravnika, ki se poslužuje škodljivih zdravstvenih postopkov ali učitelja s slabim moralnim karakterjem, se zagotovo ne boste strinjali z njunimi napačnimi praksami, ki so jasno v nasprotju z njunima družbenima položajema in vrsto znanja, ki sta ga osvojila. Vendar zaradi tega, ne boste spremenili mnenja o velikih koristih, ki jo je znanost medicine prinesla človeštvu ali visokega položaja, ki ga izobrazba in učenje zasedata v družbi ter civilizaciji.

Nedvomno boste prišli do zaključka, da takšen zdravnik ali učitelj pravzaprav napačno predstavlja svoje poklicne kvalifikacije in pripadnost.

Iz istega razloga, če najdete nekatere muslimane, ki sledijo nekim slabim praksam, morda lahko napačno domnevate, da takšne prakse odsevajo duh islama, kar seveda ni res. Tako kot zaradi slabih praks tistega zdravnika ali učitelja, tega nikakor ne moremo pripisati zdravstvenim ali izobraževalnim poklicem, slabih praks muslimanov iz še večjega razloga ne moremo pripisati islamu; le-te predstavljajo samo vidik človeške šibkosti in so tako lahko pripisane napačnim kulturnim praksam, ki nimajo ničesar skupnega z islamom.

> Pet potreb

To so ultimativne koristi, ki jih mora človek uživati, da bi živel častno življenje. Vsi božanski zakoni so zapovedali njihovo ohranitev in prepovedali vse, kar jim nasprotuje.

Islam svoje pripadnike spodbuja, naj ščiti te potrebe, da bi jim dobro služile v materialnem življenju in v bodočem življenju ter tako lahko živijo v popolnem miru in varnosti.

Muslimani iz vseh delov sveta sestavljajo eno samo skupnost (Umma), njeni člani se medsebojno podpirajo, kakor bi bili trdna, zlepljena struktura, vsak njen del krepi in podpira druge. Oni so – kot jih je opisal Poslanec (mir in blagoslov z njim), kakor eno telo – ko katerikoli njen del čuti bolečino, bolečino čuti celo telo, zaradi nespečnosti in vročine. Teh pet potreb se lahko obvaruje z:

> Allah nam ukazuje zaščito človeškega življenja, četudi to pomeni zagrešitev greha.

1 Vera

To je glavni razlog, zakaj je Allah ustvaril ljudi in poslal poslance, da jim jo prenesejo in da jo ohranijo. Kuran pravi: "Častite Allaha in izogibajte se lažnih božanstev." (Sura An-Nahl, 16:36)

Islam vztraja pri ohranitvi vere in varovanju le-te pred vsem, kar bi pokvarilo njeno čistost, kot so na primer čaščenje lažnih božanstev poleg Allaha ali namesto Njega (Širk) ter zapletanje v vraževerje in izvajanje prepovedanih dejanj.

2 Življenje

Allah nam ukazuje zaščito človeškega življenja, četudi to pomeni zagrešitev greha, posebej če je nekdo prisiljen to storiti. Kuran pravi: "Toda, kdor je prisiljen (pojesti), ne da bi se namenoma prekršil in samo toliko, kot je nujno, potem ga ne bremeni greh. Kajti Allah je Tisti, ki odpušča in je Usmiljen." (Sura Al-Bakara, 2:173)

> Islam prepoveduje vse, kar je škodljivo zdravju in umu.

Prepovedal je samomor ali vsako dejanje zoper človeško bitje na splošno: "Ne mečite se z lastnimi rokami v pogubo." (Sura Al-Bakara, 2:195)

Prav tako je predpisal kazni, ki služijo, da ljudi odvrnejo od krivičnega škodovanja drugim, ne glede na njihovo vero: "O vi, ki verujete! Za umorjene vam je predpisano kazensko povračilo." (Sura Al-Bakara, 2:178)

3 Um

Islam prepoveduje vse, kar ima negativen vpliv na um in zmanjšuje razsodnost. Umovanje je resnično eden od največjih blagoslovov, ki nam jih je Allah podaril. Prav ta sposobnost je tista, s katero je Allah počastil človeka in ga povzdignil nad ostala bitja. Prav tako je razlog, zaradi katerega bo odgovoren v tem življenju in na onostranstvu.

Iz tega razloga je Allah prepovedal vse oblike opijanja in drog ter jih opisal kot ostudnost hudičevega dela: "O, vi, ki verujete! Hamr (opojne pijače ali sredstva), igre na srečo, žrtveni kamni, vedeževalske puščice so ostudne stvari, delo satana. Zato se izogibajte temu, da bi lahko bili uspešni." (Sura Al-Ma'ida, 5:90)

4 Potomstvo

Islam poudarja pomembnost ohranjanja potomstva in oblikovanja družine, v kateri bo nova generacija posvojila lepooliko in se naučila vzvišenih načel. To je jasno v številnih pravilih, ki vključujejo naslednje:

- spodbuja poroko in svoje pripadnike nagovarja, naj to neporočenim olajšajo z najmanjšimi stroški: "In poročite samske med vami." (Sura An-Nur, 17:32)

- Prepoveduje vse grešne, nezakonite odnose in blokira vse poti, ki vodijo k njim: "In ne približujte se prešuštvu. Zares je to razvrat in slaba pot." (Sura Al-Isra', 17:32)
- Prepoveduje obrekovanje in klevetanje družinskih dreves ljudi ter to razume za velik greh, katerega kršitelj je izpostavljen specifični kazni v tem življenju poleg stroge kazni na onostranstvu.
- Svojim pripadnikom ukazuje, naj ščitijo čast ljudi in razume osebo, ki je ubita ob branjenju svoje časti ali časti svoje družine za mučenika. (poglej stran 196)

5 Lastnina

Islam svoje pripadnike spodbuja, naj zaščitijo svojo lastnino in ohranjajo svoje premoženje ter jim ukazuje, naj služijo za življenje s tem, da je naredil vse trgovske transakcije dovoljene.

Zato da bi zaščitil lastnino, razume oderuštvo, prevaro in nezakonito prisvajanje bogastva ljudi za strogo prepovedano. Kuran opozarja krivce teh dejanj s strogimi kaznimi. (poglej stran 172)

> Zaščita časti in rodovnika osebe je eden od vzvišenih ciljev islamskega prava (Šari'a)

Tvoja vera

1

Vsa Božja sporočila, ki so jih poslanci prinesli svojim narodom, so pozivala k čaščenju izključno Allaha brez pripisovanja kogarkoli k Njemu v čaščenju in k zavrnitvi vseh lažnih božanstev. Pravzaprav je to točen pomen pričanja vere, preko katerega oseba, ki ga izgovori, vstopi pod okrilje islama.

Vsebina

Pričanje vere: Pomen in pogoji

- Zakaj izjava "La ilaha illa Allah" ?
- Pomen La ilaha illa Allah
- Dva glavna dela La ilaha illa Allah

Pričanje, da je Muhammad Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim)

- Kdo je Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim)?
- Pomen pričanja, da je Muhammad Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim)

Šest stebrov verovanja (Iman)

Pomen čaščenja ('Ibada)

Pripisovanje partnerjev Allahu pri čaščenju (Širk)

Verovanje v Allahova imena in lastnosti

Verovanje v angele

Verovanje v Božje knjige

Verovanje v poslance

Verovanje v Zadnji dan

Verovanje v Božjo odredbo

> Pričanje vere: Pomen in pogoji

*Ašhadu an la ilaha illal-lah, ua ašhadu anna Muhammadan rasulul-lah
(pričam, da ni nobenega božanstva vrednega čaščenja, razen Allah in
da je Muhammad Allahov Poslanec)*

“Allah je prepovedal Pekel vsakomur, ki reče: ‘Nihče ni vreden čaščenja, razen Allaha,’ in s tem išče Allahovo zadovoljstvo.” (Sahih Al-Buhari: 415)

- Zato ker bo vsak, ki umre, medtem ko veruje vanjo, sprejet v Raj. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: “Kdor umre ob spoznanju, da ni božanstva, razen Allaha, bo vstopil v Raj.” (Musnad Ahmad: 464)
- Zato ker je poznavanje njenega pomena in zapovedi nedvomno največja in najpomembnejša dolžnost muslimana.

Pomen La ilaha illa Allah

To pomeni, da nihče ni vreden biti čaščen, razen Allaha. Ta izjava negira obstoj vsakršnega drugega božanstva poleg Allaha in potrjuje, da je Allah edini Resnični Bog vreden čaščenja.

Arabska beseda ilah (bog) se nanaša na vsako bitje, ki je čaščeno. Torej, kdor časti nekaj, je v bistvu to vzel za boga poleg ali namesto Allaha. Vsa takšna božanstva so lažna, razen edinega Boga – Allaha, resničnega Boga in Stvarnika.

Torej izključno Allah je vreden čaščenja. Samo Njega morajo človeška srca častiti z največjo ljubeznijo, povečevanjem, ponižnostjo in strahom, ter samo Nanj se mora zanašati in Ga klicati. Nikogar se ne bi

Zakaj izjava “La ilaha illa Allah”?

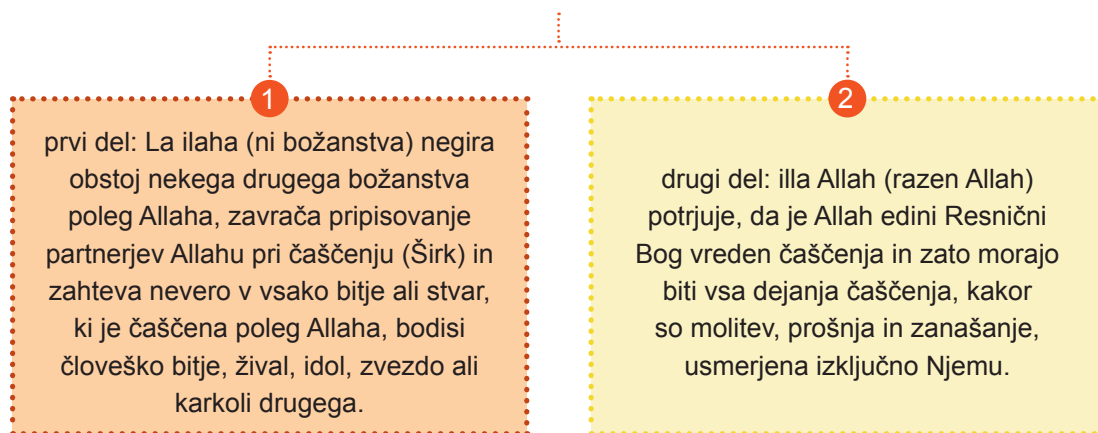
- Zato ker je to prva dolžnost muslimana. Torej, kdor ima namen sprejeti islam, mora razglasiti svojo vero in verovati v njo.
- Zato ker bo vsak, ki jo iskreno izgovori in vanjo veruje ter s tem išče Allahovo zadovoljstvo, rešen pred Peklom. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel:

smelo klicati, prositi za pomoč ali se zanašati nanj, razen Allaha. Molitve in žrtvovanja morajo biti ponujene izključno Njemu in On bi moral biti čaščen z vso iskrenostjo. Kuran pravi: "Zapovedano jim ni bilo nič drugega kot to, da častijo samo Allaha, da Mu iskreno izpovedujejo vero." (Sura Al-Bajjina, 98:5)

Tisti, ki iskreno častijo Allaha, sledijo zapovedim pričanja vere, bodo zagotovo živeli srečno življenje, saj le v čaščenju izključno Allaha, srca najdejo mir in resnično zadovoljstvo. Kuran pravi: "Kdor dela dobra dela, naj bo moški ali ženska, medtem ko je vernik, potem mu bomo zagotovo dali dobro življenje." (Sura An-Nahl, 16:97)

Dva glavna dela La ilaha illa Allah

Ta velika izjava je sestavljena iz dveh delov, ki ju morate spoznati, da bi razumeli njen pomen in pogoje:

Vsa dejanja čaščenja morajo biti usmerjena izključno Allahu; kdor neko dejanje čaščenja usmeri nekomu drugemu poleg Allaha, je striktno rečeno nevernik.

Kuran pravi: "In kdor kliče poleg Allaha še drugega boga brez kakršnegakoli dokaza o njem, ta bo pred svojim Gospodarjem polagal račun, neverniki zares ne bodo uspeli!" (Sura Al-Mu'minun, 23:117)

Pomembnost La ilaha illa Allah je skupaj s svojima dvema glavnima deloma omenjena v naslednjem verzu: "Kdor zavrača lažna božanstva in veruje v Allaha, se je oprijel najčvrstejše vezi, ki se ne bo prekinila." (Sura Al-Bakara, 2:256)

Besede "kdor zavrača lažna božanstva" predstavljajo pomen prvega dela pričanja vere, La ilaha; medtem ko besede "in veruje v Allaha" predstavljajo pomen njegovega drugega dela, illa Allah.

> Pričanje, da je Muhammad Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim)

Kdo je Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim)?

1 Njegovo rojstvo

Poslanec Muhammad (mir in blagoslov z njim) je bil rojen v Meki leta 570 po Kr. Njegov oče je umrl pred njegovim rojstvom in tudi njegova mati je umrla, ko je bil še mlad. Zato je zanj skrbel njegov dedek po očetovi strani Abdul-Muttalib. Po smrti njegovega dedka pa je zanj skrbel Abu Talib, eden od stricev po očetovi strani.

2 Njegovo življenje in vzgoja

Muhammad (mir in blagoslov z njim) je štirideset let pred prejetjem razodetja živel v plemenu Kurejš iz Meke, v katerega je bil tudi rojen. V tem obdobju (570-610 po Kr.) je postal zaradi svoje poštenosti in izjemnih vrlin med svojimi ljudmi, znan kot As-Sidik Al-Amin (iskren in zaupanja vreden). Delal je kot pastir in kasneje kot trgovec.

Pred prihodom islama je ohranjal čisto monoteistično verovanje Poslanca Abrahama, hanifa, s tem, da je častil izključno Allaha, ne da bi Mu pripisoval kakršnekoli partnerje in zavračal čaščenje idolov ter poganke prakse.

Ime našega poslanca

Muhammad je bil sin Abdullaha, sin Abdul-Muttaliba iz Benu Hašim, klana Kurejšev. Nesporno je bil najplemenitejši od vseh Arabcev.

Poslanec za vse človeštvo

Allah je poslal Muhammada, kot poslanca ljudem vseh ras, razredov in barv ter naredil, da je dolžnost vseh, naj ga ubogajo. Kuran pravi: "Reci: 'O, ljudje! Resnično, jaz sem za vse vas Poslanec od Allaha.'" (Sura Al-A'raf, 7:158)

3 Njegova misija

Ko je Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim) dopolnil štirideset let, se je redno umikal v votlino Hira' na vrhu gore Nur na obrobju Meke v današnji Savdski Arabiji, kjer je meditiral in častil Allaha. Takrat je začel prejemati razodetja od Allaha. Prvi verzi, ki jih je prejel, so bili: "Beri v imenu svojega Gospodarja, ki ustvarja, ustvarja ljudi iz Alak! Beri! Zares je tvoj Gospodar Najplemenitejši, poučil je s peresom, poučil je človeka, česar ni vedel." (Sura Al-'Alak, 96:1-5) Ti verzi so vodili v novo obdobje znanja, branja, svetlobe in usmeritve. Kuranska razodetja so se nadaljevala do njegove smrti triindvajset let kasneje.

4 Začetek njegove misije

Po treh letih tajnega pridiganja je Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim) preživel še deset let javnega pridiganja islama. V tem obdobju so bili on in njegovi družabniki podvrženi vsem oblikam nepravčnosti in preganjanja s strani poganov Kurejšev. Ni obupal, temveč se je med sezono romanja začel predstavljati romarjem, ki so prišli iz različnih plemen in jih pozival v novo vero. Romarji iz Medine so sprejeli islam in kmalu zatem so se muslimani postopno pričeli seliti v njihovo mesto.

Razodet mu je bil Kuran

Allah mu je spustil največjo od Svojih božjih knjig, častni Kuran, ki mu laž ne more priti ne izpred njega ne izza njega. (Sura Fussilat, 41:42)

Bil je pečat glasnikov vere in poslancev

Muhammad je bil poslednji Poslanec poslan od Vsemogočnega Allaha, tako za njim ne bo nobenega poslanca, kar dokazuje verz: "Muhammad ni oče nikogar od vaših mož, temveč je Allahov Poslanec in Pečat prerokov." (Sura Al-Ahzab, 33:40)

5 Njegova selitev

Ko je bil star triinpetdeset let se je Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim) preselil v Medino, ki se je takrat imenovala Jatrib, v letu 622 po Kr., saj so ugledneži Kurejšev načrtovali njegov umor. Tam je preživel deset let, pozival ljudi v islam in muslimanom zapovedoval molitev, Zakat ter ostale islamske obrede.

6 Njegov trud v širjenju islama

Ponjegovi selitvi v Medino (622-623 po Kr.) je Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim) položil temelje za islamsko civilizacijo in določil vidike muslimanske družbe. Izkoreninil je plemensko fanatičnost, širil znanje, vzpostavil načela pravičnosti, poštenosti, bratstva, sodelovanja in organiziranosti. Nekatera plemena so poskušala končati širjenje islama enkrat za vselej, kar je vodilo v številne spopade in vojne, vendar je Allah podprl Svojega Poslanca in naredil vladavino islama superiorno. Zatem so ljudje v Meki in v večini mest ter plemen na Arabskem polotoku prostovoljno in množično začeli vstopati v to veliko vero, popolnoma prepričani, da je resnična vera.

7 Njegova smrt

V lunarnem mesecu Safar, leta 11 po hidžri (junij 632 po Kr.), ko je Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim) razširil sporočilo islama in je Allah izpolnil Svojo obljubo muslimanom s tem, ko je izpopolnil Svojo vero zanje, je Poslanec (mir in blagoslov z njim) dobil nenadno vročino, ki je vodila v njegovo smrt na ponedeljek Rabi' Al-Au-u al leta 11 po hidžri. (8. junij 632 po Kr.) v starosti 63 let. Pokopan je bil, kjer je umrl, v stanovanju svoje žene Aiše – ki danes stoji v Poslančevi mošeji v Medini.

Pomen pričanja, da je Muhammad Allahov Poslanec

To pomeni verovati v njegove izjave, opravljati dejanja, ki jih je ukazal, izogibati se dejanjem, ki jih je prepovedal in častiti Allaha na način, ki ga je predpisal in kakor nas je naučil.

Kaj pomeni verovanje, da je Muhammad Allahov Poslanec?

1 Verjeti vsem izjavam, ki jih je izrekel o vsem. To vključuje naslednje:

- Zadeve povezane z nevidnim svetom, kot so Zadnji dan, večna blaženost v Raju in nenehna kazen v Peklu.
- Dogodki, ki se bodo zgodili na Sodnem dnevu, znamenja tega dneva in veliki dogodki pred koncem sveta.
- Zgodbe preteklih narodov in dogodki, ki so se zgodili med poslanci in njihovimi ljudmi.

> Musliman mora verjeti vsem izjavam, ki so avtentično pripisane Allahovemu Poslancu (mir in blagoslov z njim).

2 Opravljati dejanja, ki jih je zapovedal in izogibati se dejanjem, ki jih je prepovedal. To vključuje naslednje:

- **Podrediti se** njegovim ukazom, s popolnim prepričanjem, da ni govoril po svojih strasteh in da je bilo to, s čimer je prišel, nič drugega kot razodeto razodetje. Kuran pravi: "Kdor se pokorava Poslancu, se je že pokoril Allahu." (Sura An-Nisa', 4:80)
- **Izogibati se** dejanjem, ki jih je prepovedal, kot so napačne prakse in grdo obnašanje, s popolnim prepričanjem, da nam je to prepovedal zaradi Božje modrosti za našo korist, čeprav se včasih ne zavedamo te koristi.
- **Biti prepričan** brez vsakršnega dvoma, da nam bo opravljanje dejanj, ki jih je zapovedal in izogibanje dejanjem, ki jih je prepovedal zelo koristilo in nas osrečilo v tem življenju in na onostranstvu. Kuran pravi: "In ubogajte Allaha in Poslanca, da bi vam bila izkazana milost." (Sura Ali 'Imran, 3:132)

- **Čvrsto** verjeti, da bodo tisti, ki ne ubogajo Allahovega Poslanca, trpeli bolečo kazen. Kuran pravi: "Naj se pazijo tisti, ki se upirajo njegovemu ukazu, da jih ne prizadene huda skušnjava in jih ne doleti boleča kazen!" (Sura An-Nur, 24:63)

3 Častiti Allaha v skladu s poslančevimi navodili. To vključuje naslednje:

- **Slediti njegovemu primeru:** Moramo slediti poslančevi Sunni ali praksi, vključno z njegovimi besedami, dejanji in molčečimi privolitvami v vseh vidikih našega življenja. Bolj ko oseba sledi poslančevemu primeru, bolj se približa Allahu in višje stopnje časti bo imela pri svojem Gospodarju. Kuran pravi: "Reci: 'Če zares ljubite Allaha, mi sledite in Allah vas bo vzljubil in vam odpustil vaše grehe. Allah pa je Tisti, ki odpušča, Usmiljeni.'"
(Sura Ali 'Imran, 3:31)
- **Islam je popoln:** Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim) je prenesel islam in vse njegove zakone v popolnosti, zato nikomur ni dovoljeno vpeljati neke prakse v islam, ki je Poslanec (mir in blagoslov z njim) ni odobril.
- **Islam je primeren za vsa obdobja in mesta:** Islamska pravila omenjena v Kuranu in poslančevi Sunni so primerna za vsa obdobja in mesta, saj nihče ne ve z gotovostjo, kaj je najboljše za ljudi, razen Allah, ki jih je ustvaril.

> Mir in spokoj se lahko doseže samo s čaščenjem izključno Allaha brez pripisovanja kakršnihkoli partnerjev Njemu pri čaščenju.

- **Slediti poslančevi Sunni:** Zato da bi bila dobra dejanja in dejanja predanosti sprejeta pri Allahu, morajo biti storjena v skladu in na način, ki ga je predpisal Poslanec (mir in blagoslov z njim). Kuran pravi: "Kdor hrepeni po srečanju s svojim Gospodarjem, naj opravlja dobra dejanja in naj si v čaščenju svojega Gospodarja poleg Njega ne vzame nobenega drugega (za Boga)." (Sura Al-Kahf, 18:110) Izraz "dobra dejanja" tukaj označuje dejanja, ki so narejena v skladu s poslančevo Sunno.
- **Novotarije v verskih zadevah so strogo prepovedane:** Tisti, ki vpeljejo novotarijo v vero (dejanje čaščenja, ki nasprotuje poslančevi Sunni), na primer molitev, ki je ni odobril Poslanec (mir in blagoslov z njim), jasno nasprotuje njegovemu ukazu in na novo predstavljena novotarija bo zavrnjena. Kuran pravi: "Naj se pazijo tisti, ki se upirajo njegovemu ukazu, da jih ne prizadene huda skušnjava in jih ne doleti boleča kazen!" (Sura An-Nur, 24:63) V zvezi s tem je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel tudi: "Kdor vpelje nekaj v to našo vero, kar ni od nje, bo le-to zavrnjeno." (Sahih Al-Buhari: 2550, Sahih Muslim: 1718)

S strogo prepovedjo novotarij v veri ali dodajanjem in spreminjanjem dejanj v čaščenju, islam ščiti božji zakon pred izkrivljanjem in spremembo ter ga varuje pred tem, da bi bil podvržen željam in strastem ljudi. Kljub temu pa islam spodbuja človeški um k inovativnemu razmišljanju in raziskovanju skrivnosti vesolja v vseh vidikih življenja z namenom, da služi človeštvu in pomaga razviti sedanji in prihodnji položaj.

> Šest stebrov verovanja (Iman)

Pomen verovanja v Allaha

To pomeni čvrsto verovanje, da Allah obstaja, odločno potrjevanje Njegovega Gospodarstva, Božanstva in Imena ter Lastnosti.

Sedaj bomo podrobno govorili o teh štirih stvareh:

1 Verovanje v obstoj Allaha

Prirojena narava verovanja v Allaha (Fitra)

Potrjevanje obstoja Allaha je nekaj, kar je prirojeno človeškim bitjem in ne potrebuje ničesar, da bi to dokazalo. Iz tega razloga večina ljudi potrjuje obstoj Boga kljub različnim verskim verovanjem.

V naših srcih vemo, da Allah obstaja, saj iščemo Njegovo pomoč in podporo v trenutkih težav ali ko nas zadane katastrofa, zaradi notranjega nagnjenja, da verujemo Vanj in Ga častimo (Fitra), ki ga je vcepil v nas, čeprav ga nekateri ljudje skušajo zatreti ali ignorirati.

Številni dogodki, ki smo jih slišali ali videli o ljudeh, katerih molitve so bile sprejete, uslišane želje in so bili osvobojeni nesreče, dokazujejo brez vsakršnega dvoma, da Allah obstaja.

Dokazi za Allahov obstoj so jasni in neštet

- Vsi že po naravi sprejemajo zakone vzročnosti, tj. da ima vse svoj določen vzrok. Številna bitja, ki jih vidimo, morajo imeti vzročno silo, kar je nedvomno Allah, kajti nemogoče je, da je nekaj ustvarjeno brez stvarnika, kakor je tudi nemogoče, da se je ustvarilo samo, kakor

pravi verz: "Ali so ustvarjeni iz ničesar ali so oni sami stvarniki?" (Sura At-Tur, 52:35) Ta verz enostavno pomeni, da ljudje niso bili ustvarjeni brez Stvarnika, niti niso mogli ustvariti sebe, kar jasno pomeni, da jih je ustvaril Allah.

Človek sam je eden od velikih znakov, ki pričajo, da Allah obstaja. Samo razmisliti moramo o blagoslovu razuma, čutih in o simetričnih ter popolno oblikovanih telesih, ki nam jih je Allah podaril. Kuran pravi: "In prav tako v vas samih (so znamenja), ali ne vidite?" (Sura Az-Zariyat, 51:21)

- Neverjetno brezhiben načrt v vesolju, vključno s svojimi komaj opaznimi elementi in svojimi nebesi, zemljo, ozvezdji in drevesi, poleg vseh drugih čudovitih in prepričljivih čudes, brez vsakršnega dvoma dokazujejo, da ima enega Stvarnika, in sicer Allaha. Verz v Kuranu pravi: "To je Allahova stvaritev. On je natančno izpopolnil vse." (Sura An-Naml, 27:88)

Vse zvezde in planeti, recimo, nenehno krožijo okoli svojih individualnih masnih središč.

Kuran pravi: "Sonce ne more dohiteti Lune in noč ne more prehiteti dneva – vsak pluje po svoji krožni poti." (Sura Ja-Sin, 36:40)

2

Verovanje v Allahovo Gospodstvo

Pomen verovanja v Allahovo Gospodstvo

To pomeni čvrsto verovati, da je Allah Gospodar, stvarnik, ohranjevalec in oskrbovalec vsega; da On daje življenje in povzroča smrt; da samo On lahko daje dobro ali škodo; da vse odločitve ležijo pri Njem, da je v Njegovi roki vse dobro, da ima On moč nad vsem; in da pri vsem tem nima nobenega partnerja.

Verovanje v Allahovo Gospodstvo torej od muslimana zahteva verovanje, da je:

Allah je edini stvarnik vsega, kar obstaja. Kuran pravi: "Allah je stvarnik vsega." (Sura Az-Zumar, 39:62)

Človekova ustvarjalnost obsega le procese, kot so preoblikovanje nečesa iz enega stanja v drugo, sestavljanje in grajenje; ne obsega pa začenjanja stvarjenja, ustvarjanje nečesa iz ničesar ali povzročanja življenja po smrti.

On je edini, ki Svojim stvaritvam zagotavlja oskrbo in tega ne more storiti nihče drug. Kuran pravi: "Na Zemlji ni nobenega bitja, čigar oskrba ne prihaja od Allaha." (Sura Hud, 11:6)

On je Gospodar in Lastnik vsega: "Allahu pripada oblast nad nebesi, nad Zemljo in nad vsem, kar je v njima." (Sura Al-Ma'ida, 5:120)

On je edini vladar, ki upravlja vse zadeve v stvarstvu: "On uravnava vse od nebes do Zemlje." (Sura As-Sadžda, 32:5)

Človekovo upravljanje teh materialnih zadev je omejeno in odvisno od razpoložljivega materiala. Poleg tega pri svojem delu lahko doživi uspeh ali neuspeh. Vendar je Allahovo upravljanje stvarstva vseobsegajoče in nujno učinkovito, saj ni ničesar, kar bi to lahko preprečilo. Kuran pravi: "Ustvarjanje, urejanje in razpolaganje pripadajo le Njemu. Slavljen naj je Allah, Gospodar vseh svetov." (Sura Al-A'raf, 7:54)

Na Zemlji ni nobenega bitja, čigar oskrba ne prihaja od Allaha."

(Sura Hud, 11:6)

Arabski mnogobožci v času Poslanca (mir in blagoslov z njim) so verovali v Allahovo Gospodstvo

Arabski mnogobožci v času Poslanca (mir in blagoslov z njim) so potrjevali Allahovo Gospodstvo. Verovali so, da je On Stvarnik, Gospodar in Upravljevalec vseh zadev, vendar samo ta potrditev ni bila dovolj, da bi bili sprejeti pod okrilje islama. Kuran pravi: "Če jih vprašaš: 'Kdo je ustvaril nebesa in Zemljo?', bodo zagotovo rekli: 'Allah.' Reci: 'Hvala Allahu!' Toda večina tega ne ve." (Sura Lukman, 31:25)

Potrjevanje, da je Allah Gospodar vseh svetov, da je lastnik in oskrbovalec, posledično vodi k temu, da morajo biti vsa dejanja čaščenja usmerjena izključno Njemu, brez jemanja kakršnihkoli partnerjev Njemu pri čaščenju.

Nesmiselno bi bilo, če bi potrjevali, da je Allah stvarnik vsega, upravljevalec vseh zadev in tisti, ki daje življenje ter povzroča smrt, potem pa bi dejanja čaščenja usmerili nekomu drugemu poleg Njega. Takšno početje je zares ogromna napaka in največja od vseh grehov. Kuran pravi: "In ko je Lukman svetoval svojemu sinu, mu je rekel: 'O, moj sin, ne jemlji si boga poleg Allaha. Malikovanje je zares velikanski zločin.'" (Sura Lukman, 31:13)

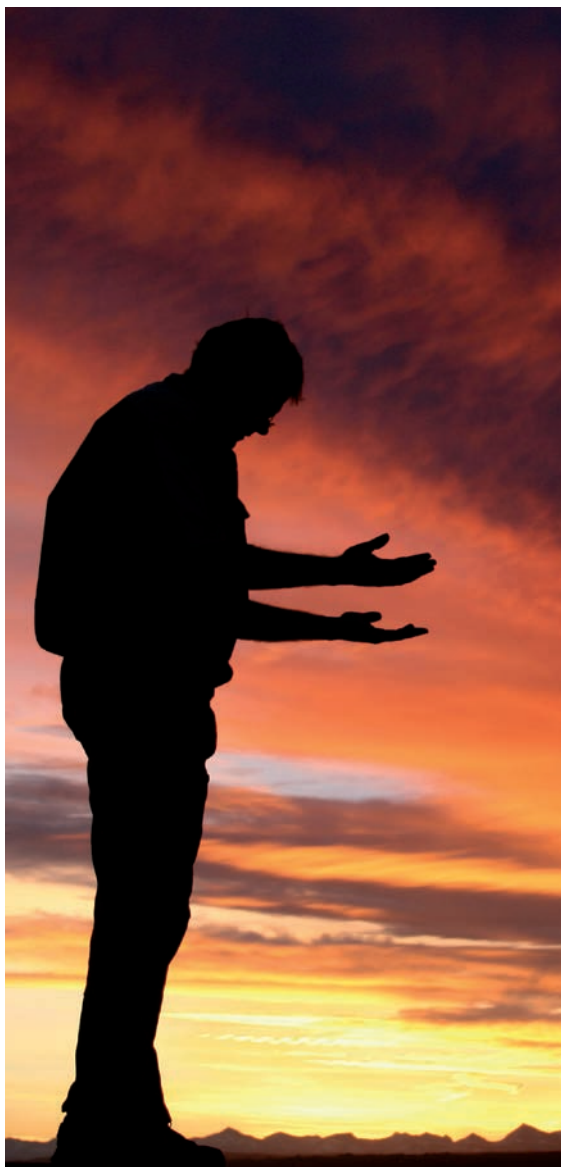
Ko je bil Poslanec vprašan o največjem grehu v Allahovem pogledu, je odvrnil: "Da Allahu pripišeš partnerja v čaščenju, čeprav te je samo On ustvaril." (Sahih Al-Buhari: 4207, Sahih Muslim: 86)

Verovanje v Allahovo Gospodstvo pomiri srce

Ko oseba odločno potrdi, da nobena od Allahovih stvaritev ne more kljubovati Njegovi odredbi, saj je stvarnik in kralj vsega človeštva, ki določa, kar presodi, da je modro zanje, ki je njihov edini stvarnik, oskrbovalec in upravljevalec zadev, brez Njegove odločitve se ne premakne ali ustavi niti nekaj tako majhnega, kot je atom, potem srce osebe postane navezano na Vsemogočnega Allaha, prosi samo od Njega, zanaša se Nanj v vseh

> Verovanje v Allahovo Gospodstvo pomiri srce

> Razglasitev Allahove edinstvenosti in usmeritev vseh dejanj čaščenja izključno Njemu je dejanska uresničitev pomena izjave La ilaha illa Allah.

materialnih zadevah in se z vsemi srečami in nesrečami v življenju sooča mirno in samozavestno z odločnostjo in vztrajnostjo. Kajti ko smo naredili, kar smo bili zmožni, da dosežemo nek materialen cilj in prosili Allaha za pomoč, smo pravzaprav izpolnili dolžnost. Tako postanemo zadovoljni, saj ne hrepenimo po tem, kar imajo drugi, kajti zavedamo se, da vse odločitve ležijo pri Allahu, ki ustvarja, kar hoče, in izbira za človeštvo, kar je najboljše zanje.

3 Verovanje, da je Allah edini, ki je vreden čaščenja

Kaj to pomeni?

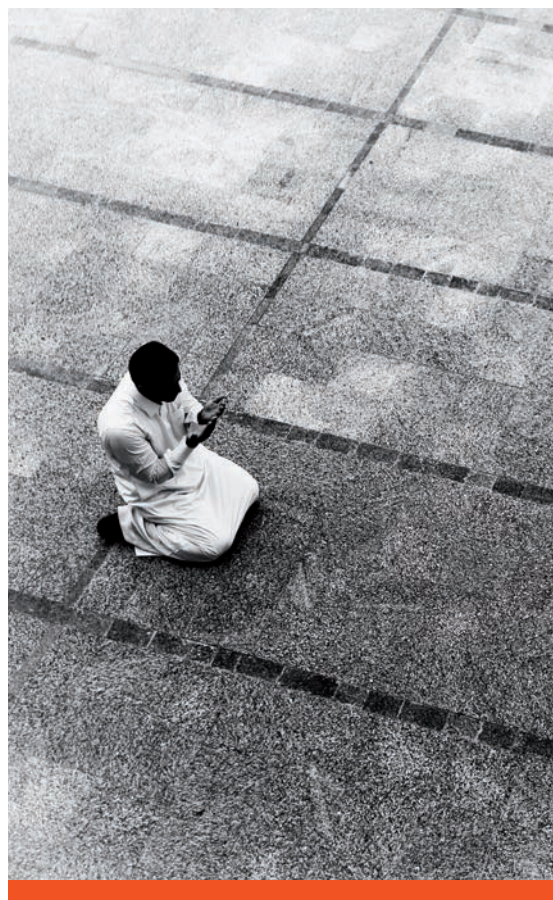
To pomeni odločno verovanje, da je Allah edini resnični Bog, ki si zasluži čaščenja. To narekuje, da morajo biti vsa javna in tajna dejanja čaščenja, kakor so prošnja, strah, zanašanje, molitev, obvezna miloščina (Zakat), postenje in iskanje pomoči, usmerjena izključno Njemu. Kuran pravi: "Vaš Bog je samo en Bog. Ni drugega boga razen Njega, Najbolj milostnega, Najbolj usmiljenega." (Sura Al-Bakara, 2:163)

Ta verz povsem pojasni, da je Allah edini Bog, kar pomeni, da si samo On zasluži biti čaščen in da nihče drug ne sme biti čaščen poleg ali namesto Njega.

Pomembnost verovanja, da je Allah Edini Bog vreden čaščenja

Pomembnost verovanja, da je Allah edini Bog vreden čaščenja, je razvidna s številnih vidikov:

- 1 Čaščenje Allaha je glavni smisel obstoja ljudi in džinnov. Kuran pravi: "Džinne in ljudi sem ustvaril le zato, da Mene častijo." (Sura Az-Zarijat, 51:56)

- 2 Čaščenje Allaha je tudi razlog, da je Allah pošiljal poslanca in razodeval božje knjige, s čimer je bilo potrjeno, da je Allah edini Bog vreden čaščenja in zavrnjena vsa lažna božanstva, ki so čaščena poleg ali skupaj z Njim. Kuran pravi: "In zagotovo smo vsakemu narodu poslali poslanca: 'Častite Allaha in izogibajte se lažnim božanstvom.' " (Sura An-Nahl, 16:36)

- 3 Čaščenje Allaha je prva dolžnost človeka do svojega stvarnika. Ko je Poslanec dajal navodila in ukaze Mu'azu ibn Džabalu, preden ga je poslal v Jemen, mu je rekel: "Odhajaš k ljudem Knjige. Naj bo prva stvar, h kateri jih boš pozval, pričanje, da ni nobenega božanstva vrednega čaščenja, razen Allah." (Sahih Al-Buhari: 1389, Sahih Muslim: 19)

To je, naj usmerijo vsa dejanja čaščenja izključno Njemu.

- 4 Verovanje, da je Allah edini Bog vreden čaščenja, je dejanska uresničitev pomena izjave La ilaha illa Allah. Arabska beseda ilah (na splošno prevedena kot 'Bog') se nanaša na vsako bitje, ki se ga časti. Torej, ni nobenega Boga, ki bi si resnično zaslužil biti čaščen, razen Allaha, in zato nobeno dejanje čaščenja ne sme biti usmerjeno, razen izključno Njemu.
- 5 Verovanje, da je Allah edini Bog vreden čaščenja, je logičen izid verovanja, da je On Stvarnik, Gospodar in Upravljalca vseh zadev.

> Pomen čaščenja ('Ibada)

Arabski izraz 'Ibada obsega vse besede in dejanja, ki jih Allah ljubi in odobrava in ki jih je zapovedal ali priporočil, bodisi da so takšne besede in dejanja javna, kakor so molitev, Zakat in romanje; bodisi tajna, kakor so ljubezen do Allaha in Njegovega Poslanca (mir in blagoslov z njim), strah pred Allahom, zanašanje Nanj in iskanje Njegove pomoči.

> Vsa dobra dejanja, ki so storjena z dobrimi nameni, se smatrajo za dejanja čaščenja, za katera bo človek nagrajen.

Čaščenje zajema vse vidike življenja

Čaščenje ('Ibada) obsega vsa dejanja vernika, pod pogojem, da jih stori z namenom približevanja Allahu. Torej koncept čaščenja v islamu ni omejen na splošne obrede, kakor sta molitev in postenje, temveč vključuje vsa koristna dejanja, ki so storjena z dobrimi nameni. Tako se vsa dobra dejanja, ki jih musliman stori, štejejo za dejanja čaščenja, za katera bo nagrajen na onstranstvu. Če jé, pije in spi, na primer, z namenom okrepitve, da se bo lahko pokoraval Allahu, bo za ta namen nagrajen. Tako musliman celo življenje živi za Allaha. Njegovo prehranjevanje za okrepitev, da se bo pokoraval Allahu, njegova poroka, da se bo izognil nedovoljenim spolnim odnosom, iskanje znanja, pridobivanje diplome, raziskovanje in ženina skrb za svojega moža, otroke in dom, vse to so dejanja čaščenja, dokler jih spremljajo dobri nameni.

Razlog za stvarjenje džinnov in ljudi

Allah pravi: "Džinne in ljudi sem ustvaril le zato, da Mene častijo. Od njih ne želim nobene oskrbe in nočem, da Me hranijo. Resnični oskrbovalec je samo Allah, Gospodar velike moči in Močni." (Sura Az-zarijat, 51:56-58)

Allah nas v tem verzu obvešča, da je razlog za stvarjenje džinnov in ljudi, da Ga častijo. Pravzaprav On ne potrebuje njihovega čaščenja, temveč oni potrebujejo čaščenje Njega zaradi njihove popolne odvisnosti od Njega.

Če človek zanemari dolžnost do svojega stvarnika in se prepusti materialnim užitkom brez razmišljanja o božjih razlogih za njegov obstoj, postane kakor vsako drugo bitje, brez vsakršnih privilegijev nad ostalimi bitji. Tudi živali jedo in uživajo, vendar one ne bodo poklicane, da bi se zagovarjale na Sodnem dnevu, kot bo to v primeru človeka: "In za tiste, ki ne verujejo in zdaj uživajo in žrejo kakor živina, bo prebivališče Ogenj!" (Sura Muhammad, 47:12) Z zanemarjanjem svoje dolžnosti do svojega Gospodarja so kakor živali, vendar bodo v nasprotju z živalmi kaznovani za njihovo nepokornost, saj so bili z razliko od živali, obdarjeni s sposobnostjo razuma.

Stebra čaščenja

Način čaščenja, ki ga je Allah predpisal, temelji na dveh pomembnih stebrih:

Prvi steber: Popolna ponižnost in strah

Drugi steber: Popolna ljubezen do Allaha

Tako mora čaščenje ('Ibada), katerega opravljanje je Allah ukazal Svojim sužnjem, spremljati (1) popolna predanost in ponižnost pred Allahom ob strahu pred Njim in (2) popolna ljubezen do Njega, iskanje, klicanje in moledovanje edinole Njega.

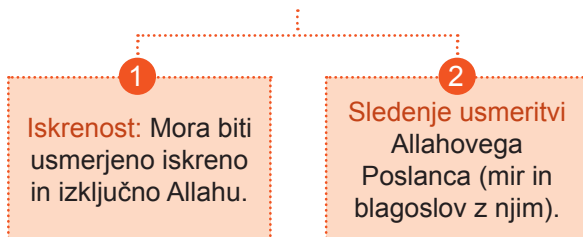
Ljubezen, ki je ne spremlja strah in ponižnost, kakor je ljubezen do hrane in bogastva, se ne more smatrati za čaščenje. Po istem principu se tudi strah, ki ga ne spremlja ljubezen, kakor je strah pred divjo zverjo ali tiranskim vladarjem, ne more smatrati za čaščenje. Da bi bilo čaščenje izpolnjeno, ko opravljamo neko dejanje, se morata izpolniti tako ljubezen kot strah, to pa je lahko usmerjeno izključno Allahu.

> Da bi bilo čaščenje ali 'Ibada veljavno in sprejeto, mora biti usmerjeno iskreno in izključno Allahu in storjeno v skladu s Sunno Njegovega Poslanca (mir in blagoslov z njim).

Pogoja čaščenja

Da bi bilo čaščenje ali 'lbada veljavno in sprejeto, se morata izpolniti dva pogoja:

S poudarkom te točke Kuran pravi: "Res je, da tistemu, ki se preda Allahu in je pri tem dober delnik, pripada nagrada pri njegovem Gospodarju. Za takšne ne bo strahu in ne bodo žalovali." (Sura Al-Bakara, 2:112)

Izjava 'tistemu, ki se preda Allahu' pomeni, da je spoznal bistvo monoteizma z iskrenim čaščenjem izključno Allaha.

Besede 'in je pri tem dober delnik' pomenijo, da sledi Allahovemu zakonu in usmeritvi (Sunni) Allahovega Poslanca (mir in blagoslov z njim).

Tukaj je vredno omeniti, da se sledenje poslančeve usmeritve nanaša le na čista dejanja čaščenja, kakor so molitev, postenje in omenjanje Allaha; ne nanaša se na tista dejanja, ki padejo pod splošen pomen čaščenja ('lbada), tj. tista dejanja in prakse, ki jih oseba stori z dobrimi nameni, da bi prejela nagrado od Allaha, kakor sta treniranje z namenom krepitev telesa, da bi oseba lahko bolje častila Allaha in trgovanje zaradi skrbi za svojo družino. Opravljanje takšnih aktivnosti zahteva samo izogibanje temu, kar bi bilo v nasprotju s poslančevimi nauki ali opravljanja prepovedanih dejanj.

> Pripisovanje partnerjev Allahu pri čaščenju (Širk)

- Širk nasprotuje verovanju, da je samo Allah vreden čaščenja. Medtem ko verovanje, da si izključno Allah zasluži čaščenje in da morajo biti vsa dejanja čaščenja usmerjena Njemu, predstavlja največjo in najpomembnejšo dolžnost muslimana do svojega Gospodarja, se Širk smatra za največji greh v Allahovih očeh in je edini greh, katerega On nikoli ne odpušča brez iskrenega kesanja. Kuran pravi: "Resnično Allah ne bo odpustil, da si nekdo vzame, kaj za boga poleg Njega, odpušča pa vse, kar je manj od tega, komur hoče." (Sura An-Nisa', 4:48) Ko je bil Poslanec vprašan o največjem grehu v Allahovih očeh, je odvrnil: "Da Allahu pripisujete partnerja v čaščenju, čeprav vas je samo On ustvaril." (Sahih Al-Buhari: 4207, Sahih Muslim: 86)

- Širk spremeni dejanja čaščenja v neveljavna in ničvredna. Kuran pravi: "Če pa bi oni imeli druge za Allahu enake, bi jim zagotovo propadlo vse, kar so počeli." (Sura Al-An'am, 6:88)

Tisti, ki storijo neodpušljiv greh Širka, bodo obsojeni na Pekel za celo večnost, kakor pravi Kuran: "Tistemu, ki si poleg Allaha vzame nekoga ali nekaj za boga, bo Allah prepovedal Raj in njegovo zatočišče bo Ogenj." (Sura Al-Ma'ida, 5:72)

Širk je dveh vrst: Veliki Širk in manjši Širk

- 1 Veliki Širk:** To vključuje usmeritev kateregakoli dejanja čaščenja drugemu poleg Allaha. Zato usmeritev besed ali dejanj, katere Allah ljubi, izključno Njemu, priča o monoteizmu in resnični veri, medtem ko usmeritev le-teh nekomu drugemu poleg Allaha, predstavlja dejanje nevere in Širk.

Primeri te vrste Širka vključujejo prošnjo nekomu drugemu poleg Allaha za ozdravitev bolezni, ali za povečanje bogastva osebe, zanašanje na nekoga drugega poleg Allaha in padanje s čelom na tla pred nekom drugim poleg Njega.

Allah pravi: "Vaš Gospodar pravi: 'Prosite me, in Jaz vas bom uslišal.' " (Sura Gafir, 40:60)

Le na Allaha se zanesite, če ste zares verniki." (Sura Al-Ma'ida, 5:23)

Zato se Allahu do tal priklanjajte in Ga častite!" (Sura An-Nadžm, 53:62)

Torej, kdorkoli usmeri katerokoli dejanje čaščenja nekomu drugemu poleg Allaha je striktno rečeno nevernik.

- 2 Manjši Širk:** To vključuje tiste besede ali dejanja, ki služijo kot sredstvo za zagrašitev velikega Širka.

Primerite vrste Širka vključujejo podaljšanje svoje molitve ali recitiranje Kurana malce glasneje z namenom ponašanja. Poslanec

(mir in blagoslov z njim) je некоč komentiral: “Za vas se najbolj bojim manjšega Širka.” Njegov družabnik je vprašal: “O, Allahov poslanec, kaj je to manjši Širk?” Odvrnil je: “Bahanje.” (Musnad Ahmad: 23630)

Vendar če oseba opravlja dejanja čaščenja povsem zaradi bahanja in če ne bi bilo ljudi, ne bi nikoli opravljal molitve ali se postil, potem je zagotovo svetohlinec. Takšno početje je definitivno veliki Širk, ki osebo popolnoma odpelje izpod okrilja islama.

Ali prošenje ljudi spada pod zagrešitev Širka?

Cilj islama je, da osvobodi človeški um iz verig vraževerja in iz predajanja nekomu drugemu poleg Edinemu Resničnemu Bogu – Allahu.

Zato ni dovoljeno prositi mrtvih ali neživih bitij, ali se ponižno predajati le-tem; tako početje predstavlja golo vraževerje in je jasno dejanje Širka.

Vendar, dovoljeno je prositi živega za nekaj, kar je zmožen storiti, kakor je na primer, rešiti pred utopitvijo, ali prositi ga, da prosi Allaha za nas.

> Prosim živega za nekaj, kar je zmožen storiti, je ena od oblik medčloveških odnosov in eden od dovoljenih vsakodnevnih stikov.

Ali nam je dovoljeno za katerokoli stvar prositi mrtvo ali neživo bitje?

Da

To je jasno dejanje Širka, ki je v nasprotju z islamom in verovanjem (iman), kajti mrtva in neživa bitja niso zmožna slišati molitev; četudi bi jih lahko slišali, se ne bi mogli odzvati nanje. Prošnja je pravzaprav dejanje čaščenja in zato je usmeritev le-te nekomu drugemu poleg Allaha dejanje Širka. Arabski mnogobožci so pred prihodom islama klicali mrtva in neživa bitja.

Ne

Prosimo lahko le žive, ki lahko slišijo naše prošnje. Vendar, ali so zmožni ugoditi tvoji prošnji glede te zadeve?

Da

To je dovoljeno in je ena od oblik medčloveških odnosov in eden od vsakodnevnih stikov med ljudmi.

Ne

Prosim živega za nekaj, česar nikakor ni zmožen storiti, je veliki Širk, kar je v nasprotju z islamom, saj spada v klicanje nekoga drugega poleg Allaha. Neplodna oseba prosi drugo osebo, naj mu podari dobrega otroka, je primer te točke.

> Verovanje v Allahova Imena in Lastnosti

To vključuje verovanje v imena in lastnosti, ki jih je Allah potrdil Zase, ali ki jih je Njegov Poslanec (mir in blagoslov z njim) potrdil Zanj, na način, ki ustreza Njegovemu veličanstvu.

Allah ima najlepša imena in popolne lastnosti. Vsa Njegova imena in lastnosti so edinstvene. Kuran pravi: "Njemu ni nič podobno. On je Vseslišni in Vsevidni." (Sura Aš-Šura, 42:11)

Nekatera od Allahovih najlepših imen

Najbolj Milostnemu, Najbolj Usmiljenemu." (Sura Al-Fatiha, 1:3)

"On je Vseslišni in Vsevidni." (Sura Aš-Šura, 42:11)

"On je Vsemogočni in Modri." (Sura Lukman, 31:9)

Allah, ni drugega boga razen Njega, Večno-živi Samo-obstoječi." (Sura Al-Bakara, 2:255)

Vsa hvala pripada Allahu, Gospodarju vseh svetov." (Sura Al-Fatiha, 1:2)

Koristi verovanja v Allahova imena in lastnost

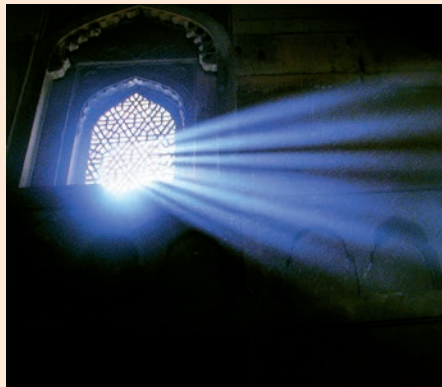
- 1 Bolje spoznati Allaha, saj verovanje v Allahova imena in lastnosti povečujejo znanje o Allahu, kar posledično poveča vero Vanj. Tisti, ki poznajo in razumejo Allahova imena in lastnosti, imajo srca napolnjena s strahospoštovanjem in ljubeznijo do Njega ter težijo k temu, da se predajo samo Njemu.
- 2 Slavljenje Allaha z uporabo Njegovih najlepših imen, kar je najboljše omenjanje Allaha (Zikr). Kuran pravi: "O verniki, veliko se spominjajte Allaha." (Sura Al-Ahzab, 33:41)
- 3 Prošnja in klicanje Allaha z Njegovimi imeni in lastnostmi, kakor Kuran pravi: "Allahu pripadajo najlepša imena, zato Ga molite z njimi." (Sura Al-A'raf, 7:180) Primer tega je, da rečeš: "Ja, Tau-uab, tub 'alajja! Ja Rahim, irhamni!" (O, Odpuščajoči, odpusti mi! O, Usmiljeni, usmili se me!)

Najvišja stopnja Imana (verovanja)

Verovanje ali Iman je sestavljen iz različnih stopenj. Bolj kot musliman zanemari svojo dolžnost do Allaha in Mu je nepokoren, bolj se njegovo verovanje zmanjšuje. Obratno, bolj kot se pokorava Allahu, Ga časti in se Ga boji, bolj se njegovo verovanje povečuje.

Najvišja stopnja verovanja je nekaj, kar islam imenuje Ihsan (dobesedno popolnost, miloščina, opravljanje dobrih dejanj itn.), kar je Poslanec (mir in blagoslov z njim) definiral kot: "To pomeni častiti Allaha, kot da Ga vidiš in ker Ga ne vidiš, te On zagotovo vidi." (Sahih Al-Buhari: 50, Sahih Muslim: 8)

Zato se moraš spomniti, da te Allah gleda ves čas, ko stojiš ali sedi, ko si resen ali se šališ, zato Mu ne smeš biti nepokoren, saj veš, da te ves čas opazuje. Ne dovoli, da te premagata strah in obup, saj veš, da je Allah s teboj. Nikoli ne boš čutil osamljenosti, ko tajno moliš Allahu in Ga kličeš. Kako lahko storiš greh, medtem ko čvrsto verjameš, da se Allah popolnoma zaveda, kar počneš tajno in javno? Vendar če že storiš greh, se pokesaj Allahu in išči Njegovo odpuščanje, On ti bo zagotovo odpustil in sprejel tvoje kesanje.

Nekatere koristi verovanja v Allaha

- 1 Allah varuje vernike pred škodo in težavami ter jih ščiti pred spletkami sovražnikov. Kuran pravi: "Allah zares brani vernike." (Sura Al-Hadž, 22:38)
- 2 Verovanje v Allaha prinaša srečo in je vir dobrega življenja. Kuran pravi: "Tistemu, ki dela dobro, moški ali ženska, in veruje, bomo Mi zagotovo dali lepo, čisto življenje." (Sura An-Nahl, 16:97)
- 3 Verovanje v Allaha osvobodi človeški um od vraževerja. Tisti, ki verujejo v Allaha se popolnoma zanašajo Nanj in so Mu v celoti predani, saj je Gospodar vseh svetov in edini resnični Bog brez vsakršnih partnerjev. Kot rezultat tega, se ne bojijo nikogar in svojo predanost namenjajo samo Allahu. To jih osvobaja od vseh vraževerij in napačnih predstav.
- 4 Največja korist verovanja v Allaha je pridobitev Allahovega zadovoljstva, sprejetje v Raj in uživanje v večni blaženosti ter Allahovi neomejeni milosti.

> Verovanje v angele

Pomen verovanja v angele

To pomeni čvrsto verovanje, da obstajajo, da pripadajo nevidnemu svetu, ne našemu svetu, in da so cenjeni ter pobožni služabniki, ki častijo Allaha, kakor si zasluži biti čaščen, izvršujejo Njegove ukaze in Mu nikoli niso nepokorni.

Kuran o njih pravi: "Pač pa so oni častivredni služabniki. Oni ga ne prehitevajo z besedami in se ravna po Njegovem ukazu." (Sura Al-Anbija', 21:26-27)

Verovanje v njih je eden od šestih stebrov Imana (verovanja). Kuran pravi: "Poslanec je veroval v to, kar mu je bilo razodeto od njegovega Gospodarja, in prav tako verniki. Vsi so verovali v Allaha, Njegove angele, Njegove knjige in Njegove poslane." (Sura Al-Bakara, 2:285)

Ko je bil Poslanec (mir in blagoslov z njim) vprašan o verovanju, je rekel: "To je, da veruješ v Allaha, Njegove angele, Njegove knjige, Njegove poslane, Zadnji dan in da verjameš v božjo odredbo, dobro in slabo." (Sahih Muslim: 8)

Kaj vključuje verovanje v angele?

1 Verovanje v njihov obstoj: Verjamemo, da jih je Allah naredil iz svetlobe in jih ustvaril z naravno nagnjenostjo k Njegovemu čaščenju in pokorovanju.

2 Verovanje v tiste angele, katerih imena so nam bila omenjena, kakor je Džibril (Gabriel). Na splošno verjamemo tudi v vse tiste, katerih imena nam niso bila omenjena.

3 Verovanje v njihove lastnosti, ki so nam bile omenjene. Te vključujejo naslednje:

- Pripadajo nevidnemu svetu in Vsemogočni Allah jih je ustvaril samo za Njegovo čaščenje. Nimajo prav nobenih božjih lastnosti in so naravno nagnjeni k kazanju popolne pokornosti Allahu. Kuran pravi: "Ne zavračajo nobenega Allahovega ukaza in storijo natanko to, kar jim je ukazano!" (Sura At-Tahrim, 66:6)

- Allah jih je ustvaril iz svetlobe, kar dokazuje Hadis: "Angeli so bili ustvarjeni iz svetlobe." (Sahih Muslim: 2996)

- Imajo krila, kakor Kuran pravi: "Hvala Allahu, stvarniku nebes in Zemlje, ki odpošilja angele kot sle s po dvema, tremi in štirimi krili. On dodaja stvarjenju, kar hoče, kajti Allah zmore vse." (Sura Fatir, 35:1)

4

Verovanje v dolžnosti, ki so nam bile omenjene in ki jih izvršujejo z Allahovim ukazom. Te vključujejo:

- Angel z nalogo prenašanja Allahovega razodetja Njegovim poslancem, poimensko angel Džibril (Gabrijel).
- Angel z nalogo jemanja duše tistim, ki jim je usojeno umreti, poimensko Angel smrti in njegovi pomočniki.
- Angeli z nalogo zapisovanja vseh dobrih in slabih dejanj ljudi, znani tudi kot Plemeniti pisarji (Al-Kiram Al-Katibun).

Koristi verovanja v angele

Verovanje v angele ima številne koristi v življenju vernika. Te vključujejo naslednje:

- 1 **Zavedanje Allahove neomajne sile in moči:** Veličastno in veliko stvarjenje angelov jasno priča o veličini njihovega Stvarnika. Zaradi dejstva, da je Allah ustvaril mogočne angele iz svetlobe in s krili, spoštujemo Njegove lastnosti s pomembnostjo in cenjenjem, ki si ga On zasluži in Ga še bolj občudujemo.
- 2 **Vztrajanje na poštenosti:** Čvrsto verovanje, da nekateri angeli zapisujejo vsa naša dejanja, nas opominja na strah pred Allahom in na to, da Mu nismo nepokorni, bodisi na samem ali z drugimi.
- 3 **Vztrajanje na potrpežljivosti ob opravljanju svoje dolžnosti do Allaha:** Ko se začnemo zavedati neskončnega števila angelov v tem širnem vesolju, ki se pokoravajo Allahu in Ga neprestano častijo, skupaj z nami, tako kot bi moral biti čaščen, dobimo spodbudo za prenašanje vseh težav, na katera naletimo ob opravljanju svojih dolžnosti do Allaha. Prav tako izkusimo čudovit občutek veselja in pomirjenja.
- 4 **Izkazovanje hvaležnosti Allahu:** Dejstvo, da je Vsemogočni Allah ustvaril nekatere angele, katerih naloga je varovanje ljudi pred škodo, nas spodbudi, da se Mu zahvalimo za Njegovo božjo skrb.

> Verovanje v božje knjige

Pomen verovanja v božje knjige

To pomeni čvrsto verovanje, da je Vsemogočni Allah spustil nekatere božje knjige nekaterim Svojim poslancem in da vsebujejo Allahov govor, o katerem moramo razmišljati na način, ki ustreza Njegovemu veličanstvu. Te knjige vsebujejo tudi resnico, svetlobo in usmeritev za ljudi, tako na tem svetu kot na onostranstvu.

Verovanje v božje knjige je eden od šestih stebrov verovanja, kakor Kuran pravi: "O, vi, ki verujete! Verujte v Allaha in verujte v Njegovega poslanca, v Knjigo, ki jo je razodel svojemu poslancu, ter v Knjige, ki jih je razodel pred tem." (Sura An-Nisa', 4:136)

> Častni Kuran je zapisan z veliko spretnostjo in natančnostjo in temelji na strogih kaligrafskih pravilih.

V tem verzu Vsemogočni Allah ukazuje vernikom, naj verujejo Vanj in v Njegovega poslanca (mir in blagoslov z njim) in v knjigo, ki jo je razodel Svojemu poslancu, poimensko Kuran. Prav tako nam ukazuje, naj verujemo v vse knjige, ki jih je razodel pred Kuranom.

Ko je definiral verovanje (Iman), je Poslanec (mir in blagoslov z njim) nekoč rekel: "To je, da veruješ v Allaha, Njegove angele, Njegove knjige, Njegove poslanca, Zadnji dan in da verjameš v božjo odredbo, dobro in slabo." (Sahih Muslim: 8)

Kaj vključuje verovanje v Božje knjige?

- 1 Verovanje, da so bile zares razodete od Allaha.
- 2 Verovanje, da vsebujejo Allahov govor.
- 3 Verovanje v božje knjige, ki jih je imenoval Allah, kakor so Kuran, ki ga je razodel našemu poslancu Muhammadu, Tora (Tavrat), ki ga je razodel Mojzesu (Musa) in Evangelij (Indžil), ki ga je razodel Jezusu (Isa) (mir z vsemi).
- 4 Verovanje v verodostojne zgodbe omenjene v njih.

Edinstvene in posebne lastnosti Kurana

Častni Kuran je Allahov govor, ki ga je razodel našemu Poslancu Muhammadu (mir in blagoslov z njim). Zato ga moramo spoštovati, brati, razmišljati o njegovih verzih in se truditi, da delamo po njegovih navodilih.

Zadostuje, da rečemo, da je Kuran naš vodič v tem življenju in bo razlog naše odrešitve na onostranstvu.

Častni Kuran ima številne edinstvene značilnosti, ki ga odlikujejo od ostalih razodetih knjig. Te vključujejo naslednje.

- 1 Častni Kuran zagotavlja povzetek božjih pravil. Prav tako je prišel, da podpre in potrdi ukaz čaščenja izključno Allaha, kar vsebujejo prejšnje razodete knjige.

Kuran pravi: "Razodeli smo ti Knjigo (o, Muhammad) z resnico, potrjujoč resničnost tistega, kar je bilo pred njo od knjig, in da bedi nad njimi." (Sura Al-Ma'ida, 5:48)

Ta verz pojasnjuje, da se Kuran med drugim tudi strinja in potrjuje resnico, izjave in verovanja, ki jih vsebujejo prejšnje božje knjige ter služi kot priča nad njimi.

- 2 Vsi ljudje, ne glede na njihov jezik ali raso, se morajo držati Kurana in delati po njegovih narekih, ne glede na to, kako daleč so od časa razodetja Kurana, v nasprotju s prejšnjimi knjigami, ki so bile razodete določenim ljudem v določenih obdobjih. Kuran pravi: "In razodet mi je ta Kuran, da bi z njim svaril vas in vsakega, komur bo dostavljen." (Sura Al-An'am, 6:19)

- 3 Medtem ko so se številni dodatki in izbrisi priplazili v ostale božanske knjige, je Kuran ostal nedotaknjen, saj je Allah nase prevzel odgovornost, da ga zaščiti, kakor Kuran pravi: "Zares, Mi smo razodeli Zikr (Kuran) in Mi ga bomo zares varovali." (Sura Al-Hidžr, 15:9)

Kakšne so naše dolžnosti do Kurana?

- Kuran moramo ljubiti in spoštovati. Prav tako moramo ceniti njegovo pomembnost, saj je govor Vsemogočnega Allaha, kar je nedvomno najboljši in najiskrenejši govor.
- Moramo ga brati, recitirati in razmišljati o njegovih verzih. Prav tako moramo razmišljati o njegovi duhovni usmeritvi, izjavah in zgodbah ter ga vzeti kot merilo v našem življenju, da bi lahko ločili laži od resnice.
- Moramo delati po njegovih diktatih, se pokoravati njegovim ukazom in jih narediti za naš način življenja.

Ko je bila 'Aiša, ena od poslančevih žena, vprašana o poslančevem karakterju, je odgovorila: "Njegov karakter je bil Kuran." (Musnad Ahmad: 24601, Sahih Muslim: 746)

Z drugimi besedami, Poslanec (mir in blagoslov z njim) je bil praktično utelešenje kuranskih odredb v vseh svojih dejanjih in v tuzemskem življenju. V celoti je sledil usmeritvam Kurana in nam zagotovil izjemen primer, ki mu moramo slediti. Kuran pravi: "V Allahovem Poslancu imate zares lep vzor za tistega, ki upa na Allaha in v Poslednji dan in ki je pogosto slavil Allaha." (Sura Al-Ahzab, 33:21)

> Musliman verjame, da sta bila Tora in Evangelij razodeta od Allaha, vendar so se vanju priplazili številni dodatki in izbrisli. Zato verjame le v tiste izjave, ki se strinjajo s tem, kar je omenjeno v Kuranu in poslančevih tradicijah.

Kakšno je naše stališče o vsebini prejšnjih razodetih knjig?

Musliman veruje, da sta bila Tora razodeta Mojzesu in Evangelij razodet Jezusu resnica od Allaha. Prav tako verjame, da sta bili sestavljeni iz predpisov, usmeritve in naukov ter novic, ki so bile usmeritev in svetloba za ljudi v njihovem zemeljskem in bodočem življenju.

Vendar nas Vsemogočni Allah v Častnem Kuranu obvešča, da so ljudje Knjige, tj. judje in kristjani, izkrivljali svoje božje knjige s spremembami, opuščanjem ali dodajanjem originalnemu besedilu in zato niso tako avtentične, kot so bile ob Allahovem razodetju.

Tora, ki nam je na voljo danes, ni enaka Tori razodeti Mojzesu, saj so judje pokvarili originalno besedilo s spreminjanjem številnih predpisov, kakor Kuran pravi: "(Nekateri) od tistih, ki so judje, izkrivljajo besede v njihovem pravem pomenu." (Sura An-Nisa', 4:46)

Podobno tudi Evangelij, ki nam je na voljo danes, ni enak Evangeliju razodetemu Jezusu, saj so ga kristjani izkrivili in spremenili veliko število njegovih predpisov. Glede tega Kuran pravi: "In med njimi je skupina – s svojimi jeziki menjajo pomen Knjige, da bi vi pomislili, da je to iz Knjige, v resnici pa to ni iz Knjige, in pravijo, da je od Allaha, vendar to ni od Allaha, in vedè lažjejo glede Allaha." (Sura Ali-'Imran, 3:78)

Od tistih, ki govorijo: 'Mi smo kristjani,' smo vzeli zaobljubo, potem pa so pozabili na del tistega, na kar so bili opomnjeni, zato smo izzvali med njimi sovraštvo in mržnjo vse do Sodnega dne. Allah jih bo obvestil o tem, kar so počeli." (Sura Al-Ma'ida, 5:14)

Sveto pismo, ki je ljudem Knjige na voljo danes, sestavljeno iz Stare zaveze in Nove zaveze, ima številna napačna verovanja, zavajajoča napačna razumevanja in lažne izjave ter zgodbe. Verjamemo tistim izjavam in poročilom, za katere Kuran in verodostojna Sunna pričata, da so resnična, in zavračamo vsa tista, za katera Kuran in Sunna pričata, da so lažna. Kar se tiče ostalih izjav in poročil, ne smemo verjeti vanje, niti jih zavrniti, saj v Kuranu in Sunni ni dokazano ali so resnični ali lažni.

Kljub vsemu temu mora musliman spoštovati te knjige in jih ne sme poniževati ali skruniti, saj še vedno lahko vsebujejo nekaj Allahovega govora, ki ni bil izkrivljen.

Koristi verovanja v Božje knjige

Verovanje v božje knjige ima številne koristi, vključno z naslednjimi:

- 1 Zavedanje Allahove velike skrbi in ogromne milosti do Svojih sužnjeve, ker je vsakemu ljudstvu poslal božjo knjigo, da jih usmeri, pomaga doseči srečo v tem življenju in uživanje v večni blaženosti na onostranstvu.
- 2 Zavedanje Allahove popolne modrosti, ki jo vsebujejo Njegovi zakoni, saj je vsakemu ljudstvu predpisal, kar ustreza njihovim splošnim okoliščinam in osebnostim. Kuran pravi: "Vsakemu izmed vas smo predpisali zakon in jasno pot." (Sura Al-Ma'ida, 5:48)
- 3 Izkazovanje hvaležnosti Allahu, ker nam je poslal takšne knjige, ki vsebujejo svetlobo in usmeritev za nas v tem življenju in na onostranstvu. To je zares velik blagoslov, za katerega bi se morali zahvaliti Allahu.

> Verovanje v poslanca

Potreba ljudi po božjem sporočilu

Ljudje potrebujejo božje sporočilo, da jim pokaže Allahove zakone in jih vodi na pravo pot. Božje sporočilo je duh, svetloba in življenje sveta, brez katerega bi bil svet zagotovo brez življenja in človek bi bil pahnjen v temo neznanja in zablode.

Iz tega razloga Vsemogočni Allah Svoje sporočilo imenuje duh, kajti brez duha ni nobenega življenja. Kuran pravi: "Tako ti Mi objavljamo duha po Svojem ukazu. Ti nisi vedel, niti kaj je Knjiga niti kaj je verovanje, toda Mi smo jo naredili za Svetlobo, s pomočjo katere vodimo, kogar hočemo od Svojih služabnikov. In ti zares vodiš druge na pravo pot." (Sura Aš-Šura, 42:52)

Čeprav razum običajno lahko loči med pravilnim in napačnim, nikakor ne more doumeti podrobnosti takšnega razločevanja, niti vršiti dejanj čaščenja na pravilen način, brez narekov razodetja in božjega sporočila.

Zato je uspeh in sreča lahko dosežena le s sledenjem usmeritve Allahovih poslancev. Podobno, nobena natančna razmejitvena črta ne more biti potegnjena med pravilnim in napačnim brez sledenja njunim stopinjam. Torej, kdor zavrne božje sporočilo, bo zagotovo imel nesrečno in bedno življenje, odvisno od obsega njegove zavrnitve.

Eden od stebrov verovanja

Verovanje v Allahove poslanca je eden od šestih stebrov Imana (verovanja). Kuran pravi: "Poslanec je veroval v to, kar mu je bilo razodeto od njegovega Gospodarja, in prav tako verniki. Vsi so verovali v Allaha, Njegove angele, Njegove knjige in Njegove poslanca." (Sura Al-Bakara, 2:285)

Ta verz pojasni, da moramo verovati v vse Allahove poslanca brez razlikovanja med njimi. Zato ne smemo verovati v neke in zavrniti drugih, kakor so storili judje in kristjani.

Ko je Poslanec (mir in blagoslov z njim) definiral iman (verovanje) je v zvezi s tem rekel: "To je, da veruješ v Allaha, Njegove angele, Njegove knjige, Njegove poslanca, Zadnji dan in da verjameš v božjo odredbo, dobro in slabo." (Sahih Muslim: 8)

Pomen verovanja v poslanca

To pomeni čvrsto verovanje, da je Allah poslal Poslanca vsakemu ljudstvu in skupnosti, pozival njene pripadnike k čaščenju edinole Allaha brez partnerjev, da so bili vsi Allahovi poslanci resnicoljubni, krepotni, zaupanja vredni in pravilno usmerjeni služabniki, ki so se trudili, da svoje ljudi usmerijo na pravo pot, in jim v popolnosti prenesli Allahovo sporočilo brez prikrivanja, izpuščanja ali dodajanja nečesa. Kuran pravi: "Mar poslanci niso dolžni samo jasno oznanjati." (Sura An-Nahl, 16:35)

Kaj vključuje verovanje v poslanca?

1 Verovati, da je njihovo sporočilo resnično od Allaha in da jih je Allah poslal z enakim sporočilom, namreč častiti izključno Allaha in izogibati se lažnim božanstvom. Kuran pravi: "Zares smo vsakemu ljudstvu poslali poslanca: 'Častíte Allaha in se izogibajte lažnim božanstvom.'" (Sura An-Nahl, 16:36)

Zakoni se lahko razlikujejo, kakor tudi dovoljeno in prepovedano v sporočilu, s katerim so bili poslanci poslani svojim narodom, odvisno od tega, kateri zakoni so najbolj ustrezali ljudem. Kuran pravi: "Vsakemu izmed vas smo predpisali zakon in jasno pot." (Sura Al-Ma'ida, 5:48)

2 Verovati v vse poslanca in glasnike vere. Verjameмо v tiste poslanca, ki jih je Allah poimenoval, kakor so Noe, Abraham, Mojzes, Jezus in Muhammad, naj bo Allahov mir in blagoslov z njimi vsemi. Kar se tiče tistih, ki jih On ni poimenoval, vanje verjameмо na splošno. Tistega, ki ne veruje v sporočilo enega samega poslanca, se razume za nevernika v vsakega izmed njih.

3 Verjeti verodostojnim poročilom in pripovedovanjem o poslancih in njihovih čudežih, ki so omenjeni v Kuranu in poslančevih tradicijah, kakor pripoveduje zgodba, da je Allah za Mojzesa razdvojil morje.

4 Delovati v skladu z nareki zakona razodetega našemu poslancu Muhammadu (mir in blagoslov z njim), ki je bil pečat poslanca in najboljši izmed njih.

Nekatere značilnosti poslancev

1

So ljudje in edina razlika med nami in njimi je, da jih je Allah izbral, da prejmejo razodetje in prenesejo Njegovo božje sporočilo. Kuran pravi: "Pred teboj nismo pošiljali nikogar drugega kot moške (poslance), ki smo jim razodevali." (Sura Al-Anbija', 21:7)

Torej, nimajo nikakršnih božjih lastnosti. So le človeška bitja, ki sta jim bila dana popoln fizičen izgled in brezhibne moralne vrednote. Prav tako so najbolj častni izmed ljudi v rodovniku z zdravo presojo ter jasnim, prepričljivim govorom, zaradi katerih so bili upravičeni prevzema odgovornosti prenosa božjega sporočila in prenašanja bremena poslanstva.

Vsemogočni Allah je poslance izbral izmed ljudi, da so lahko postavili dober primer zanje in da bi ljudje lahko sledili njihovim korakom, ki so jih zmožni narediti.

2

Allah jih je izbral izmed ljudi, da so lahko prenesli božje sporočilo ljudem. Kuran pravi: "Reci: 'Nisem nič drugega kot človek, kot ste vi, razodeva se mi, da ni drugega boga razen enega Boga. Kdor hrepeni po srečanju s svojim Gospodarjem, naj opravlja dobra dejanja in naj si v čaščenju svojega Gospodarja poleg Njega ne vzame nobenega drugega (za boga).'" (Sura Al-Kahf, 18:110)

Tako postane jasno, da poslanstvo ne more biti pridobljeno kot rezultat duhovne čistosti, inteligentnosti ali razumske logike, kajti naloga poslanstva je lahko določena le z božjo voljo, saj Allah najbolje ve, koga določiti za Svojega poslanca. Kuran pravi: "Allah najbolje ve, kje bo postavil Svoje sporočilo." (Sura Al-An'am, 6:124)

3

So nezmotljivi v smislu, da ne delajo napak, ko prenašajo Allahovo sporočilo ljudem in izvršujejo, kar jim je razodel Allah.

4

Resnicoljubnost: So resnicoljubni v svojih besedah in dejanjih, kakor Kuran pravi: "To je to, kar je obljubljal Vsemilostni, poslanci so govorili resnico!" (Sura Ja-Sin, 36:52)

5

Potrpežljivost in vztrajnost: Pozivali so v Allahovo vero, prinašali dobre novice in opozarjali ter bili izpostavljeni različnim oblikam škode in težav, vendar so vse to potrpežljivo prenašali, da bi besedo Allahove vladavine naredili najvišjo. Kuran pravi: "Zato potrpi, kakor so potrpežljivi odločni poslanci." (Sura Al-Ahkaf, 46:35)

Znamenja in čudeži poslancev

Allah je podprl Svoje poslance s številnimi znamenji in čudeži, da bi se tako dokazala njihova resnicoljubnost in poslanstvo.

Čudež ali mu'džiza je nenavaden dogodek v fizičnem svetu, ki prekaša vse znane človeške ali naravne moči. Opravljajo jih poslanci po Allahovem ukazu za vrednost njihove verodostojnosti, da se jim zaupa kot Allahovim resničnim poslanca.

Primeri čudežev vključujejo:

- Mojzesa palica se spremeni v kačo
- Jezus je obvestil ljudi, kaj so jedli in shranili v svojih hišah
- Razcepitev lune za Poslanca Muhammada (mir in blagoslov z njim)

Verovanje muslimanov glede Jezusa

- 1 **On je bil eden od največjih Allahovih poslancev in eden od tistih, ki so visoko cenjeni.** Je eden od poslancev, za katere Allah pravi v Kuranu, da imajo "trdno zaobljubo", poimensko Muhammad, Noe, Abraham, Mojzes in Jezus, naj je mir in blagoslov z njimi. O teh poslancih Kuran pravi: "Mi smo vzeli zaobljubo od poslancev – od tebe, Noeta, Abrahama, Mojzesa in Jezusa, Marijinega sina – smo vzeli trdno zaobljubo." (Sura Al-Ahzab, 33:7)
- 2 **Bil je samo človeško bitje brez vsakršnih božjih lastnosti,** ki ga je poslal Allah, da vodi Izraelove otroke in ga podprl s številnimi čudeži. Kuran pravi: "On je bil samo služabnik, ki smo mu naklonili Svojo milost in ga dali za zgled sinovom Izraela." (Sura Az-Zuhruf, 43:59)

Nikoli ni ukazal svojim ljudem, naj njega in njegovo mater Marijo vzamejo za božanstvi poleg Allaha; rekel jim je samo to, kar mu je Allah ukazal, naj jim reče: "Častite Allaha, mojega in vašega Gospodarja!" (Sura Al-Ma'ida, 5:117)

- 3 **Bil je sin Marije,** čiste, pobožne in iskrene device, ki se je popolnoma posvetila čaščenju Allaha. Rodila je Jezusa, potem ko je zanosila z njim brez človeškega očeta. Njegova podobnost v tem je z Adamom. Kuran pravi: "Primer Jezusa pri Allahu je podoben primeru Adama. Ustvaril ga je iz zemlje, mu nato rekel: 'Bodi,' in je bil." (Sura Ali-'Imran, 3:59)
- 4 **Med njim in Muhammadom ni bilo nobenega poslanca.** Pravzaprav je Jezus prinesel dobre novice o prihodu poslanca Muhammada (mir in blagoslov z njim). Kuran pravi: "In ko je Jezus, Marijin sin, rekel: 'O sinovi Izraela, jaz sem zares Allahov poslanec, poslan vam, da vam potrdim to, kar je bilo v Tavratu objavljeno že pred menoj, in da vam oznanim veselo vest o poslancu z imenom Ahmad, ki pride za menoj.' Ko pa jim je prinesel jasne dokaze, so rekli: 'To je prava čarovnija.' " (Sura As-Saff, 61:6)
- 5 **Verjamemo v čudeže, ki jih je opravljal z Allahovim dovoljenjem,** kot so bila njegova sposobnost, da zdravi gobavce, pripelje mrtve nazaj v življenje in obvesti ljudi o tem, kaj so jedli in shranili v svojih hišah, vse to z Allahovim dovoljenjem. Allah mu je dal sposobnost, da opravlja takšne čudeže, da dokaže, da je bil resnični poslanec, ki je prišel z božjim sporočilom od svojega Gospodarja.

6 Oseba ni resnični vernik, če ne veruje, da je bil Jezus Allahov služabnik in poslanec ter čvrsto zavrne lažne izjave, ki jih judje govorijo o njem in ki jih je Allah odpravil kot lažne. Prav tako moramo čvrsto zavrniti krščansko verovanje o Jezusu, ki so daleč zašli, ko so njega in njegovo mater vzeli za božanstvi poleg Allaha. Trdijo, da je bil Božji sin ali sprejemajo doktrino trojstva in se nanašajo na Allaha kot na "tretjega od treh". Slavljen naj je On in vzvišen nad tem, kar govorijo!

7 Ni bil ubit niti križan, temveč ga je Allah vzdignil v nebesa. Allah je pravzaprav dal nekomu drugemu Jezusov videz in tako povzročil, da so vsi mislili, da je bil križan Jezus. Kuran o tem pravi: "In zaradi njihove trditve: 'Mi smo ubili Mesijo, Jezusa, Marijinega sina, Allahovega poslanca.' Vendar ga niso niti ubili niti križali, ampak se jim je to le dozdevalo. In resnično so v dvomu tisti, ki se glede njega razhajajo. O tem nimajo nobenega znanja, le sledijo domnevam. In zagotovo niso prepričani, da so ga ubili. Pač pa ga je Allah vzdignil k Sebi. In Allah je Zmagovit, Najmodrejši. In vsak izmed pripadnikov Knjige bo pred njegovo smrtjo zagotovo veroval vanj. In na Dnevu vstajenja bo njim priča." (Sura An-Nisa', 4:157-159)

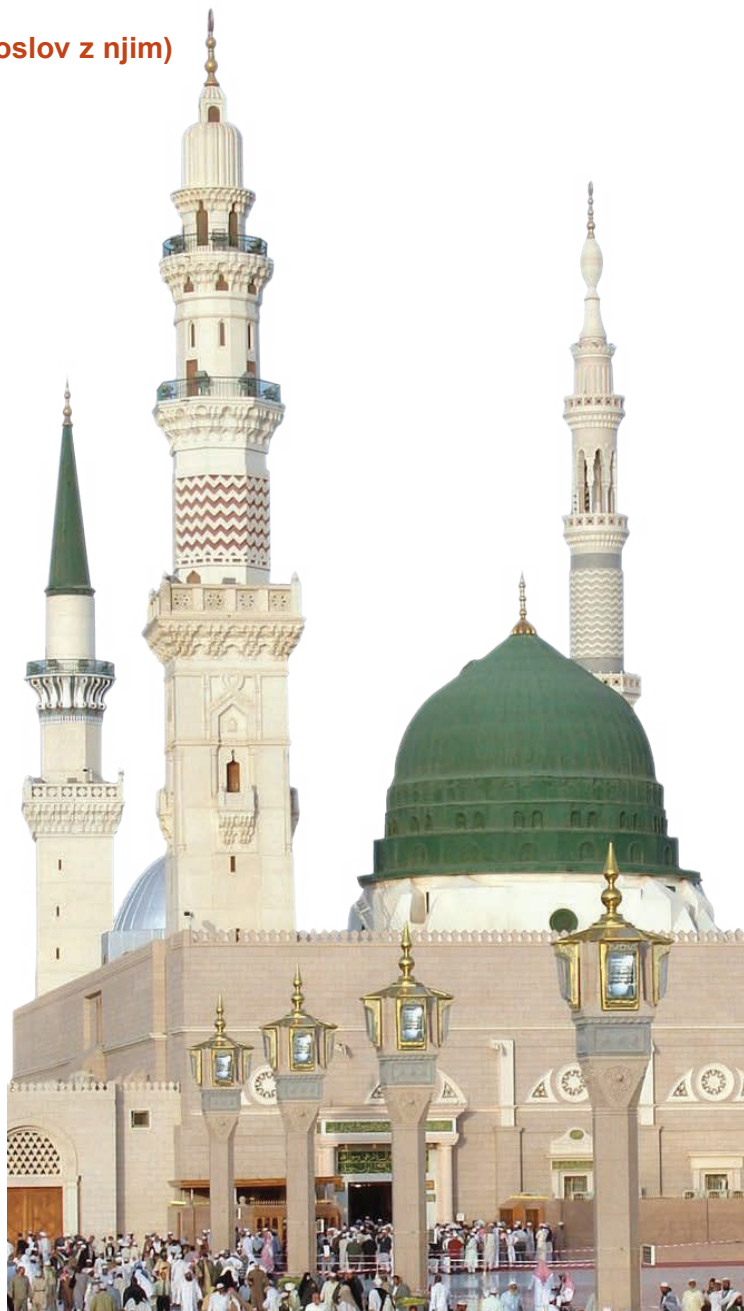
Na takšen način ga je Allah obvaroval in vzdignil v nebesa. Ob koncu sveta se bo vrnil na Zemljo, vladal po Muhammadovem zakonu; potem bo umrl in bil pokopan, na koncu pa bo oživiljen, kakor vsa ostala človeška bitja. Kuran pravi: "Iz nje smo vas ustvarili, vanjo vas bomo vrnili in iz nje vas bomo ponovno potegnili." (Sura Ta-Ha, 20:55)

> Muslimani verjamejo, da je bil Jezus eden od največjih Allahovih poslancev, da ni imel nikakršnih božjih lastnosti in da ni bil ubit niti križan.

Verovanje v Muhammada (mir in blagoslov z njim) kot poslanca in glasnika vere

- **Verujemo, da je bil Muhammad** (mir in blagoslov z njim) Allahov služabnik in poslanec, da je najboljši od vseh ljudi brez izjeme, pečat poslanev in zato ne bo nobenega poslanca za njim. V popolnosti je dostavil božje sporočilo dodeljeno njemu, opravil svoje poslanske dolžnosti, iskreno svetoval muslimanski skupnosti in se močno trudil na Allahovi poti po svojih najboljših močeh.
- **Verujemo temu, kar je rekel**, se pokoravamo njegovim ukazom in izogibamo dejanjem, ki jih je prepovedal in nas opozoril nanje. Allaha moramo častiti glede na njegovo usmeritev (Sunna) in nikogar drugega kot njega vzeti za naš vzor. Kuran pravi: "V Allahovem Poslancu imate zares lep vzor za tistega, ki upa na Allaha in Poslednji dan in kateri je pogosto slavil Allaha ." (Sura Al-Ahzab, 33:21)
- **Do Poslanca (mir in blagoslov z njim) moramo pokazati več ljubezni** kot do svojih staršev, otrok in do celotnega človeštva. "Nihče od vas ne bo resnični vernik," je Poslanec (mir in blagoslov z njim) nekoč izjavil, "dokler me ne ljubi bolj kot svoje starše, svoje otroke in celotno človeštvo." (Sahih Al-Buhari: 15, Sahih Muslim: 44) Vendar se resnična ljubezen do Poslanca (mir in blagoslov z njim) lahko uresniči samo s sledenjem njegove Sunne. Resnična sreča in celotna usmeritev se ne more doseči brez pokoravanja njemu. Kuran pravi: "Če ga ubogate, boste na pravi poti. Toda Poslanec je dolžan samo jasno oznanjati." (Sura An-Nur, 24:54)

- **Sprejeti moramo vse**, kar nam je prinesel od Vsemogočnega Allaha, se držati njegove Sunne, visoko ceniti njegovo usmeritev, kakor Kuran pravi: “Pri Gospodarju tvojem, ne bodo verjeli, vse dokler ne sprejmejo tebe za razsodnika v medsebojnih sporih; in nato pri njih ne bo prav nikakršnih zadržkov glede tvoje razsodbe in se bodo vdano predali.” (Sura An-Nisa', 4:65)
- **Moramo se izogibati nepokoravanju njegovim ukazom**, saj takšno početje neizogibno vodi v skušnjave, zablodo in strogo kazen na onostranstvu. Kuran pravi: “Naj se pazijo tisti, ki se upirajo njegovemu ukazu, da jih ne prizadene huda skušnjava in jih ne doleti boleča kazen!” (Sura An-Nur, 24:63)

Značilnosti sporočila Poslanca Muhammada (mir in blagoslov z njim)

Sporočilo Poslanca Muhammada (mir in blagoslov z njim) ima številne značilnosti, ki ga razlikujejo od prejšnjih božjih sporočil. Te vključujejo:

- **Bilo je zadnje božje sporočilo.** Kuran pravi: “Muhammad ni oče nikogar od vaših mož, temveč je Allahov poslanec in Pečat prerokov.” (Sura Al-Ahzab, 33:40)
- **Razveljavilo je vsa prejšnja sporočila in zakone**, zato nobena vera ne bo sprejeta pri Allahu po Muhammadovi misiji, razen islam. To je lahko storjeno le s sledenjem usmeritve Poslanca Muhammada (mir in blagoslov z njim). Podobno, nihče ne bo sprejet v Raj brez sledenja njegovim korakom, saj je najbolj časten od vseh Allahovih poslancev. Njegova skupnost (Umma) je najboljša skupnost, ki se je kdajkoli pojavila za dobro človeštva in njegov zakon je najbolj vsestranski od vseh božjih zakonov. Kuran pravi: “In kdor prevzame drugo vero kot islam, nikoli ne bo sprejeta in na onostranstvu bo eden od poražencev.” (Sura Ali-'Imran, 3:85) Poslanec (mir in blagoslov z njim) je tudi rekel: “Pri tistem, v Čigar roki je Muhammadova duša, vsaka oseba te skupnosti, jud ali kristjan, ki sliši zame in umre ne da bi verjel temu, s čimer sem bil poslan, bo med prebivalci Pekla.” (Sahih Muslim: 153, Musnad Ahmad: 8609)
- **Nagovarja tako džinne kot tudi ljudi.** Kuran nas obvešča o izjavah nekaterih džinnov, ki so sprejeli islam in pravi: “O, ljudstvo naše, odzovite se temu, ki poziva kAllahu, in verujte vanj.” (Sura Al-Ahkaf, 46:31) Kuran nagovarja Muhammada in pravi: “Mi te pošiljamo vsem ljudem, da oznanjaš vesele vesti, in kot opominjevalca.” (Sura Saba', 34:28) V zvezi s tem je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: “Odlikovan sem nad ostalimi poslanci v šestih stvareh: Dano mi je darilo jedrnatega a razumljivega govora; podprt sem s strahom (ki ga Allah vsadi v srca mojih sovražnikov); dovoljen mi je vojni plen; celotna zemlja mi je bila narejena za sredstvo čiščenja in mesto čaščenja; poslan sem celotnemu človeštvu in veriga poslancev se končuje z menoj.” (Sahih Al-Buhari: 2815, Sahih Muslim: 523)

Koristi verovanja v Allahove poslane

Verovanje v Allahove poslane ima številne koristi, vključno z naslednjimi:

- 1 Zavedanje Allahove skrbi za Njegove sužnje, ker jim je pošiljal poslane, da jih vodijo na pravo pot in jim pokažejo, kako častiti Allaha. Človeški um nikakor ne more storiti tega. Allah nagovarja Poslanca Muhammada (mir in blagoslov z njim) in pravi: "Mi smo te poslali samo kot milost vsem svetovom." (Sura Al-Anbija', 21:107)
- 2 Izkazovanje hvaležnosti Allahu za ta velik blagoslov.
- 3 Izkazovanje ljubezni do Allahovih poslancev, jih visoko ceniti in jih posledično hvaliti, ker so prinesli Allahovo sporočilo svojim ljudem in jim dali dober nasvet.
- 4 Sledenje usmeritvam, ki jih vsebuje sporočilo, ki so ga poslanci prinesli od Allaha, namreč častiti izključno Allaha brez pripisovanja partnerjev Njemu v čaščenju ter držanje narekov sporočila. To bo vernikom prineslo srečo tako v tem življenju kot tudi v bodočem.

Kuran pravi: "Tisti, ki mu bo sledil, ne bo zašel in ne bo padel v nesrečo. In kdor se obrne proč od Mojega spominjanja, bo zagotovo imel tegobno življenje." (Sura Ta-Ha, 20:123-124)

- > Mošeja Al-Aksa, locirana v starem mestu Jeruzalem, med muslimani uživa veliko spoštovanje. To je druga mošeja zgrajena na Zemlji po Sveti mošeji v Meki. Poslanec Muhammad (mir in blagoslov z njim) in vsi ostali poslanci so molili v njej.

> Verovanje v Zadnji dan

Pomen verovanja v Zadnji dan

Čvrsto verovanje, da bo Vsemogočni Allah dvignil ljudi v življenje iz njihovih grobov; potem jim bo sodil glede na njihova dejanja. Tisti, ki si zaslužijo iti v Raj, bodo poslani vanj, medtem ko bodo tisti, ki si zaslužijo iti v Pekel, poslani vanj.

Verovanje v Zadnji dan je eden od členov verovanja in verovanje ne bo veljavno, če oseba ne veruje v Zadnji dan. Kuran pravi: "Resnično pravični so tisti, ki verujejo v Allaha in Zadnji dan." (Sura Al-Bakara, 2:177)

Zakaj Kuran poudarja verovanje v Zadnji dan?

Kuran poudarja verovanje v Zadnji dan in ob številnih priložnostih opozarja nanj. Uporablja različne metode izražanja v arabščini ter verovanje v Zadnji dan povezuje z verovanjem v Allaha.

Razlog temu je, da je verovanje v Zadnji dan neizogiben rezultat verovanja v Vsemogočnega Allaha in Njegovo popolno pravičnost. Za ilustracijo:

Allah ne odobrava nepravičnosti; On ne bo dopustil, da hudodelci ostanejo nekaznovani, niti ne bo pustil na cedilu tistih,

ki jim je bila storjena krivica, tako da ne bi dobili odškodnine za storjeno krivico, niti ne bo razočaral krepostnih, tako da jih ne bi nagradil za njihovo dobrodelnost. Številni so tisti, ki celo življenje preživijo ob zatiranju drugih in niso kaznovani vse do svoje smrti; številni so tisti, ki trpijo veliko krivic in umrejo, ne da bi kdajkoli dobili odškodnino za storjeno krivico. To pomeni, da mora biti drugo življenje, drugo od trenutnega življenja, kjer bodo dobrodelni nagrajeni in hudodelci kaznovani, vsi bodo dobili nagrado ali kazen, ki si jo zaslužijo.

> Islam nas uči, da se rešimo od Pekla z izkazovanjem prijaznosti drugim, četudi le podarimo polovico datlja kot miloščino.

Kaj vključuje verovanje v Zadnji dan?

Verovanje v Zadnji dan vključuje številne stvari, nekatere od njih so:

- 1 **Verovanje v končno vstajenje in zbiranje:** To pomeni, da bo Vsemogočni Allah dvignil ljudi v življenje iz njihovih grobov in vsaka duša se bo vrnila v svoje telo. Ljudje bodo potem stopili pred Gospodarja vseh svetov za sodbo. Zbrani bodo na ogromni ravni planjavi, goli in bos, kot so bili, ko jih je Allah prvič ustvaril.

Verovanje v vstajenje mrtvih je potrjeno s tekstualnimi dokazi iz Kurana in Sunne, dokazuje pa se tudi razumsko; preko notranje narave (Fitra). Zato čvrsto verujemo, da bo Allah dvignil mrtve iz njihovih grobov, njihove duše se bodo vrnile v svoja telesa in vsi ljudje bodo stali pred Gospodarjem vseh svetov za sodbo.

Kuran pravi: "Potem boste umrli in nato boste obujeni na Sodni dan." (Sura Al-Mu'minun, 23:15-16)

Vse božje knjige so potrdile to dejstvo in izjavile, da je del Allahove modrosti za stvarjenje ljudi določanje končnega dne, ko jim bo On sodil za pokoravanje ali zavračanje Njegovih ukazov, ki jim jih je poslal preko Svojih poslancev. Kuran pravi: "Mar mislite, da smo vas ustvarili brez razloga in da se ne boste vrnili k Nam?" (Sura Al-Mu'minun, 23:115)

Nekateri tekstualni dokazi iz Kurana glede vstajenja

- **Allah je** ustvaril človeštvo prvič in On ga je zmožen pripeljati nazaj v življenje. Kuran pravi: "In On je Tisti, Ki začne stvarjenje ter ga nato ponovi, in to je Njemu lažje." (Sura Ar-Rum, 30:27) Allah spodbija trditev, da je nemogoče, da se kosti vrnejo v življenje, ko razpadejo, in pravi: "Reci: 'Oživil jih bo Tisti, ki jih je ustvaril prvič.' " (Sura Ja-Sin, 36:79)
- **Ko je zemlja** neplodna in brez življenja, Allah nanjo spusti dež, ona reagira, se razbohoti in iz nje pridejo raznolike prelepe rastline. Tisti, ki jo lahko oživi, je zagotovo zmožen pripeljati mrtve nazaj v življenje, kakor Kuran pravi: "In z neba pošiljamo blagoslovljeno vodo in na njej dajemo rasti vrtovom in žitu, ki se žanje, in visokim palmam z nakopičenimi plodovi kot oskrbo za služabnike. In z njo oživljamo mrtvo krajino, in takšno bo tudi vstajenje!" (Sura Kaf, 50:9-11)

- Vsaka razumna oseba priznava, če nekdo lahko naredi nekaj težkega, potem lahko iz še večjega razloga stori nekaj, kar je lažje od tega. Torej, če je bil Vsemogočni Allah zmožen ustvariti prelepa nebesa, obsežno Zemljo in vse mogočne zvezde, potem iz še večjega razloga zlahka pripelje nazaj v življenje kosti, ki so razpadle. Kuran pravi: "Mar ne vidite, da zmore Tisti, ki je ustvaril nebesa in Zemljo, ustvariti njim podobne? Pač! On je Stvarnik in Vsevedni!" (Sura Ja-Sin, 36:81)

2 Verovanje v Sodbo in tehniko dejanj: Vsemogočni Allah bo sodil ljudem glede na njihova dejanja, ki so jih storili v življenju tega sveta. Tisti, ki častijo izključno Allaha in se pokoravajo Njemu ter Njegovemu poslancu Muhammadu (mir in blagoslov z njim) bodo imeli lahek obračun. Kar se tiče tistih, ki zagrešijo neodpustljiv greh Širka in Mu niso pokorni, bodo imeli strog obračun.

Dejanja ljudi bodo tehtana na ogromni tehtnici. Dobra dela bodo postavljena na eno stran, medtem ko bodo slaba dela postavljena na drugo stran tehtnice. Tisti, katerih dobra dela bodo težja od njihovih slabih del, bodo sprejeti v Raj, medtem ko bodo tisti, katerih slaba dela bodo težja od njihovih dobrih del, poslani v Pekel, in Allah ni krivičen do nikogar.

Allah pravi: "Na Sodni dan bomo postavili tehtnice pravice in nobeni duši ne bo storjena nobena krivica. Upoštevali bomo tudi toliko, kolikor tehta zrno gorčice! Zadostuje, da Mi vodimo račune." (Sura Al-Anbija', 21:47)

3 Raj in Pekel: Raj je prebivališče večne blaženosti, ki jo je Allah pripravil za pobožne ljudi, ki so se pokoravali Allahu in Njegovemu poslancu (mir in blagoslov z njim). V njem bodo našli vse, kar si želijo njihova srca in v čemer je veselje za njihove oči.

Prebujanje želje v Njegovih služabnikih, da medsebojno tekmujejo v pokornosti Njemu, da bodo sprejeti v Raj. Vsemogočni Allah pravi: "In hitite k odpuščanju vašega Gospodarja in k plodnemu vrtu, širokemu kot nebesa in Zemlja, pripravljenemu za bogaboječe." (Sura Ali-'Imran, 3:133)

Kar se tiče Pekla, to je prebivališče večne kazni, ki jo je Allah pripravil za nevernike, ki so zavrnili Allaha in niso bili pokorni Njegovim poslancem. V njem bodo našli različne oblike nepojmljivih, strašnih kazni in trpljenja.

Vsemogočni Allah opozarja Svoje služabnike na Pekel in pravi: "Potem se varujte ognja, katerega gorivo bodo ljudje in kamenje, ognja, pripravljenega za nevernike." (Sura Al-Bakara, 2:24)

Prosimo Te, o, Allah, da nas sprejmeš v Raj in nam pomagaš, da izgovarjamo besede in opravljamo dejanja, s katerimi se mu bomo približali, in iščemo zaščito pri Tebi pred Peklom in pred besedami ter dejanji, ki bi mu nas približale.

4 Kazen in blaženost v grobu: Verjamemo, da je smrt dejstvo. Kuran pravi: "Reci: 'Vaša življenja zaključí angel smrti, ki je zadolžen za vas, in nato se boste k Njemu povrnili.' " (Sura As-Sadzda, 32:11)

Pravzaprav nihče ne more zanikati smrti. Verjamemo, da je, ko nekdo umre ali je ubit na kakršenkoli način, to zato, ker je prišel njegov določen rok, ki ga ne more prestaviti niti pospešiti. Kuran pravi: "Takrat ko pride njihov skrajni rok, ga ne morejo zadržati niti za nekaj časa niti ga ne morejo pospešiti."

(Sura Al-A'raf, 7:34)

- Prav tako verjamemo, da je, kdor umre, pravzaprav prestavljen v življenje onostranstva.
- Obstajajo številne verodostojne tradicije pripisane poslancu Muhammadu (mir in blagoslov z njim), v katerih je omenjena kazen v grobu za nevernike in hudobne ljudi ter blaženost za vernike in poštene ljudi. Verjamemo v vse to, vendar ne poskušamo odkriti, kako se to zgodi, kajti človeški um nikakor ne more doumeti tega načina ali stvarnosti, saj je to del nevidnega

sveta, kakor sta Pekel in Raj, in ne del materialnega, vidnega sveta. Človeški um je sposoben le analognega sklepanja in deduktivnega argumentiranja ter razsojanja v zadevah, ki imajo enako zvezo in katerih zakoni so znani v vidnem svetu.

- Življenje v grobu je del nevidnega sveta, ki ga ne moremo zaznati z našimi čuti. Če bi bilo to možno, verovanje v nevidni svet ne bi imelo prav nobene koristi, ne bi bilo modrosti za opravljanje verskih dolžnosti in ljudje ne bi razumeli kot nujno, da pokopljejo mrtve, kakor je Poslanec (mir in blagoslov z njim) nekoč izjavil: "Če vam to ne bi preprečilo, da pokopljete eden drugega, bi Allaha prosil, da bi lahko slišali kazen v grobu, ki jo jaz lahko slišim." (Sahih Muslim: 2868, Sunan An-Nasa'i: 2058) Ker so živali izvzete iz verskih dolžnosti, lahko slišijo glasove tistih, ki so kaznovani v svojih grobovih.

Koristi verovanja v Zadnji dan

- 1 Verovanje v Zadnji dan spodbuja ljudi k pobožnemu življenju, opravljanju pravičnih dejanj, strahu pred Allahom in izogibanju sebičnosti ter nadutosti.
 Iz tega razloga Kuran pogosto povezuje verovanje v Zadnji dan z dobrimi dejanji. Naslednja verza sta primera, ki nam to kažeta: "Allahove mošeje naj vzdržujejo samo tisti, ki verujejo v Allaha in v Zadnji dan." (Sura At-Tauba, 9:18)
 In tisti, ki verujejo v onostranstvo, verujejo vanjo in redno opravljajo svoje molitve." (Sura Al-An'am, 6:92)
- 2 Opozarja tiste, ki so popolnoma prevzeti z življenjem tega sveta in z njegovimi minljivimi užitki, na pomembnost medsebojnega tekmovanja v pokornosti Njemu, spodbuja jih, naj storijo čimveč dobrih del, dokler so še živi, in jim kaže, da je materialni svet minljiv in da je onostranstvo večno prebivališče.
 Po hvaljenju Svojih poslancev v Kuranu in omembo njihovih dobrih dejanj, Allah omeni, kaj je bil razlog, ki jih je spodbudil k tem krepostnim dejanjem: "In zares smo jih odlikovali s posebno vrlino, da se spominjajo onstranstva." (Sura Sad, 38:46)
 To pomeni, da je bilo njihovo neprestano spominjanje na onostranstvo razlog za njihovo opravljanje takšnih dejanj.
 Ko so nekateri muslimani v neki situaciji postali preveč nemarni pri pokornosti Allahu in Njegovemu poslancu, je Allah razodel naslednji verz: "Ali ste bolj zadovoljni z življenjem tega sveta kot z onostranstvom? Kaj pa je užitek na tem svetu v primerjavi z onostranstvom?" (Sura At-Tauba, 9:38)
 Zaradi verovanja v onostranstvo oseba spozna, da vse materialno udobje nikakor ne more biti primerljivo z večno blaženostjo v Raju, niti ni vredno ene same potopitve v Pekel. Oseba spozna, da vse materialno neudobje in težave na Allahovi poti nikakor ne morejo biti primerljive s kaznijo v Peklu, niti se jih ne more primerjati z eno samo potopitvijo v Raj.
- 3 Človek postane zadovoljen s svojim deležem v življenju. Ni žalosten ali obupan, če zamudi materialno priložnost, ampak naredi, česar je zmožen, saj zagotovo ve, da Allah ne bo izničil nagrade nekoga, ki je naredil dobro delo. Če mu je bilo nekaj krivično ali goljufivo odvzeto, četudi nekaj manjšega kot atom, bo to zagotovo dobil nazaj na Sodnem dnevu, ko bo to še bolj potreboval. Kako bi bil nekdo potem lahko žalosten, ko zagotovo ve, da bo svojo pravico dobil nazaj v zelo kritičnem trenutku na Sodnem dnevu? Kako bi lahko bil prizadet ali zaskrbljen, ko pa ve, da bo Najboljši Sodnik sodil med njim in njegovim nasprotnikom?

> Verovanje v Božjo odredbo

Kaj pomeni verovanje v Božjo odredbo?

To pomeni odločno verovanje, da se vse, dobro in slabo, dogaja po Allahovi volji, Ki dela, kar želi. Nič se ne more zgoditi brez Njegove volje in Njegovemu znanju ne uide niti nekaj tako majhnega v nebesih in na Zemlji, kot je teža atoma. Vendar Svojim sužnjem ukazuje, naj počnejo določene stvari in jim prepoveduje ostale ter jim daje svobodno voljo, da počnejo, kar hočejo, ne da bi bili prisiljeni v nekaj proti svoji volji. Ustvaril je njih in tudi njihovo sposobnost, da počnejo stvari. V Svojo milost usmeri, kogar hoče, in v zablodo zapelje, kogar hoče, ob Svoji popolni modrosti. Ne bo izprašan za to, kar počne, medtem ko ljudje bodo izprašani za to, kar počnejo.

Verovanje v Božjo odredbo je eden od stebrov verovanja. Ko je bil Poslanec (mir in blagoslov z njim) nekoč vprašan o verovanju, je odvrnil: "To je, da veruješ v Allaha, Njegove angele, Njegove knjige, Njegove poslance, Zadnji dan in da verjameš v božjo odredbo, dobro in slabo." (Sahih Muslim: 8)

Kaj vključuje verovanje v Božjo odredbo?

Verovanje v Božjo odredbo vključuje naslednje:

- Verovanje, da Allah ve vse in da je vedel vse o Svojih stvaritvah, še preden jih je pripeljal v obstoj. Njegovo predznanje vključuje njihovo celotno oskrbo, njihov čas življenja, njihove besede in dejanja, vse njihovo početje, ve, kaj prikrijejo in razkrijejo, pozna tiste, ki bodo sprejeti v Raj, kakor tudi tiste, ki bodo poslani v Pekel. Kuran pravi: "On je Allah, Tisti, poleg Katerega ni drugega boga, Poznavalec vsega nevidnega in vidnega." (Sura Al-Hašr, 59:22)
- Verovanje, da je vse, kar bo obstajalo, po Svojem predhodnem znanju zapisal v Ohranjeno ploščo (Knjigo odredbe). Kuran pravi: "Ne Zemlje ne vas ne zadane prav nobena nesreča, ki še ni (zapisana) v Knjigi, še preden jo ustvarimo." (Sura Al-Hadid, 57:22) Poslanec (mir in blagoslov z njim) je v zvezi s tem rekel: "Allah je zapisal mero vseh stvari o stvaritvah, petdeset tisoč let preden je ustvaril nebesa in Zemljo." (Sahih Muslim: 2653)
- Verovanje, da je Allahova volja neomajna in je ne more onemogočiti ali ji kljubovati prav nobena sila. Zares se vse dogaja po Njegovi volji. Kar hoče, se zagotovo zgodi in česar noče, se nikakor ne more zgoditi. Kuran pravi: "Toda vaše želje so pokorne volji Allaha, Gospodarja svetov!" (Sura At-Takwir, 81:29)

- Verovanje, da je Allah stvarnik vsega, da je edini stvarnik, poleg katerega ni nobenega stvarnika, da je vse, kar obstaja, ustvaril On, in da ima moč nad vsemi stvarmi. Kuran pravi: "On je vse ustvaril in vse popolno in natančno določil." (Sura Al-Furkan, 25:2)

Človek ima svobodno voljo, svobodno izbiro in možnost, da stori, kar hoče

Verovanje v Božjo odredbo na nikakršen način ne namiguje, da ljudje nimajo svobodne volje ali da ne morejo izbrati svojih lastnih dejanj. To je dokazljivo z islamskimi tekstualnimi dokazi, kakor tudi s konkretnimi dokazi iz stvarnega sveta.

Kuran pravi: "To je Dan Resnice! Pa naj si, kdor hoče, poišče zatočišče pri svojem Gospodarju!" (Sura An-Naba', 78:39)

O človekovi moči in volji, da stori, kar hoče, Kuran pravi: "Allah nobene osebe ne zadolžuje preko njenih zmožnosti. Njej pripada, kar si je dobrega zaslužila, in v pogubo ji je, kar si je slabega prislužila." (Sura Al-Bakara, 2.286)

Na osnovi konkretnega dokaza iz stvarnega sveta, vsaka oseba ve, da ima svobodno voljo in sposobnost narediti, kar hoče. S tem lahko izbira med stvarmi. Nekateri stvari lahko naredi prostovoljno, kakor je hoja, vendar nikakor ne more prostovoljno narediti nekaterih drugih stvari, kakor sta drhtenje ali nepričakovan padec. Ostaja izjava, da se človekova volja in sposobnost lahko zgodita le po volji in sposobnosti Vsemogočnega Allaha. Kuran pravi: "To je napotilo svetovom za tiste med vami, ki si želijo prave poti. Toda vaše želje so pokorne volji Allaha, Gospodarja svetov!" (Sura At-Takwir, 81:27-29)

> "Pokazali smo mu pravo pot, od njega je odvisno, ali bo hvaležen ali nehvaležen." (Sura Al-Insan, 76:3)

Uporaba Božje odredbe kot izgovor za delanje grehov

Obveza izvrševanja verskih dolžnosti, držanje za božje ukaze in izogibanje božjim prepovedim je pogojena s človekovo svobodno voljo in sposobnostjo, da naredi, kar izbere. Zato bo kreposten nagrajen za izbiro poti pravičnosti, slab pa bo kaznovan za izbiro poti hudobnosti.

Vsemogočni Allah nam ne vsiljuje dolžnosti, ki so nad našimi zmožnostmi, in za nikogar od nas noče, da bi zanemaril svojo versko dolžnost z uporabo božje odredbe kot izgovora.

Poleg tega nam je Allah podaril svobodno voljo in sposobnost izbire svojih dejanj ter nam jasno pokazal pot pravičnosti in tudi tisto hudobnosti. Torej, če se ne pokorimo Allahu, takšna nepokornost prihaja le po naši izbiri in zato bomo morali nositi posledice te izbire.

> Če bi vas oseba napadla, vas poškodovala in vam ukradla denar ter trdila, da je to storila zato, ker je tako določil Allah, bi ta izgovor zagotovo obravnavali kot povsem absurdnega in nesprejemljivega, zato bi ga zagotovo kaznovali in zahtevali svoj denar, saj je to pravzaprav storil popolnoma po svoji lastni volji.

Koristi verovanja v Božjo odredbo

Verovanje v Božjo odredbo ima številne koristi v življenju ljudi, vključno z naslednjimi:

- 1 To je ena od najboljših spodbud za delovanje na način, s katerim je Allah zadovoljen v tem življenju.
 Vernikom je ukazano, naj storijo, kar zmorejo po njihovi najboljši moči, in se zanesejo na Allaha. Verjamejo, da karkoli storijo, nikakor ne more obroditi sadov brez Allahove volje, saj je Allah stvarnik vzrokov in posledic.
 Poslanec (mir in blagoslov z njim) je nekoč rekel: "Skrbite za to, kar vam daje korist (na onostranstvu), iščite pomoč od Allaha in ne obupajte. Če se vam zgodi kaj neprijetnega, ne recite: 'Če bi storil tako in tako, bi se namesto tega zgodilo to in to.' Namesto tega recite: 'Kaddaral-lahu ua ma ša'a fa'al (To je Allahova odredba in On počne, kar hoče),' kajti besede 'če bi' odpirajo delovanje hudiča." (Sahih Muslim: 2664)
- 2 Verovanje v božjo odredbo spodbudi človeka, da spozna svojo lastno vrednost in zato se skuša izogniti domišljavosti in nadutosti, saj ve, da ne ve, kaj mu je bilo določeno. Tako prizna svojo šibkost in potrebo po Allahu, zaradi tega pa se neprestano obrača Nanj.
 Na splošno človek postane domišljav, ko se mu zgodi nekaj dobrega in postane žalosten ter potr, ko ga zadane nekaj slabega. Samo verovanje v božjo odredbo bo človeka obvarovalo pred takšno nadutostjo v času lagodja in pred potrtostjo v času težav, saj ve, da se stvari zgodijo po Allahovi odredbi in po Njegovem predznanju.
- 3 Verovanje v božjo odredbo pomaga premagati zlo zavisti. Resnični vernik ne zavida ljudem za obilje, ki jim ga je Allah podaril, saj se zaveda, da jim je to obilje podaril Allah in da je zavidanje drugim enakovredno nestrinjanju z Allahovo odredbo.
- 4 Srce vernika napolni s pogumom in učvrsti njegovo odločnost v času težav, saj se zaveda, da je bila njegova materialna oskrba in čas za odhod s tega sveta že določen od Allaha, in da se mu nič ne bo zgodilo, razen kar mu je Allah določil.
- 5 V njega vcepi številne realnosti verovanja. Neprestano išče Allahovo pomoč, se zanaša na Allaha, potem ko je storil, kar se od njega zahteva in vedno kaže svojo potrebo po Allahu, od Katerega dobiva podporo, da ostane na pravi poti.
- 6 Oskrbi ga z zagotovilom in napolni njegovo srce z mirom in zadovoljstvom, saj se zaveda, da ga ni moglo doleteti to, kar je šlo mimo njega, in da ni moglo iti mimo njega to, kar ga je doletelo.

A close-up photograph of a person's hand reaching out from the left side of the frame, palm up, to catch water. A large, dynamic splash of water is rising from the right side, with many droplets frozen in mid-air. The background is a bright, clear blue sky with a very bright sun in the upper right, creating a lens flare effect. The water in the foreground is a deep blue with white foam from the splash.

Tvoja čistoča (Tahara)

A large, dynamic splash of water against a light blue background, with many droplets and bubbles visible. The water is splashing upwards and outwards, creating a sense of movement and freshness.

2

Allah muslimanom ukazuje, naj se notranje očistijo greha Širka ter bolezni srca, kot so zavist, nadutost in sovraštvo, in pa zunanje od umazanije ter vseh vrst nečistoče. Ko to storijo, postanejo vredni Njegove ljubezni. Kuran pravi: "Allah resnično ljubi tiste, ki se pogosto kesajo in se čistijo." (Sura Al-Bakara, 2:222)

Vsebina

Pomen čiščenja

Čiščenje fizične nečistoče

- Odstranjevanje fizične nečistoče
- Vedenje na stranišču

Obredna nečistoča (Hadas)

- Manjša obredna nečistoča in kako jo odstraniti

Način opravljanja delnega umivanja (Wudu')

- Kako opraviti Wudu' in odstraniti manjšo obredno nečistočo
- Večja obredna nečistoča in polno umivanje (Gusl)
- Kako odstraniti večjo obredno nečistočo
- Kaj storiti, če oseba ne more uporabiti vode

> Pomen čiščenja

Arabska beseda Tahara (čiščenje) pomeni čistoča in čistost.

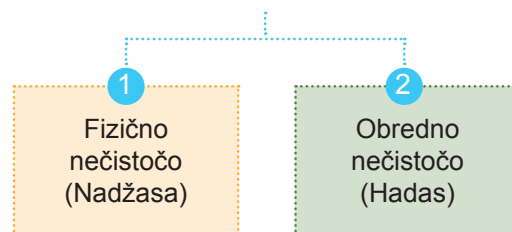
Allah ukazuje muslimanom, da se očistijo zunanje od prepovedanega videza in vseh vrst fizične nečistoče, ter notranje od neodpušljivega greha Širka, kakor tudi od bolezni srca, kot so zavist, nadutost in sovraštvo. Ko to storijo, postanejo vredni Njegove ljubezni, kakor Kuran pravi: "Allah resnično ljubi tiste, ki se pogosto kesajo in se čistijo." (Sura Al-Bakara, 2:222)

Allah jim ukazuje tudi, da se očistijo, preden stopijo pred Njega v molitvi. Če se človek običajno umije in obleče svojo najboljšo obleko pred srečanjem z osebo, ki ima svetoven položaj avtoritete, kakor kralj ali predsednik, potem mora tako storiti tudi preden stopi pred Kralja kraljev.

Kakšna čistoča je potrebna pred opravljanjem molitve?

Allah ukazuje muslimanom, naj se očistijo in opravijo delno umivanje (Wudu') pred opravljanjem takšnih obrednih dejanj, kot so molitev, dotikanje Kurana in kroženje okrog Ka'be v Meki. Prav tako jim priporoča, da opravijo Wudu', preden storijo številne stvari, kakor so recitiranje Kurana po spominu, prošnja in spanje.

Torej, preden musliman opravi molitev, mora odstraniti dve stvari:

> Allah ukazuje muslimanom, da se očistijo notranje od neodpušljivega greha Širka, kakor tudi od bolezni srca, kot so zavist, nadutost in sovraštvo, ter zunanje od prepovedanega videza in vseh vrst fizične nečistoče.

> Čiščenje od fizične nečistoče

- Arabska beseda Nadžasa pomeni vse fizične snovi, ki jih islam razume za nečiste in nam ukazuje, da jih odstranimo pred opravljanjem dejanja čaščenja.
- Splošno pravilo v islamskem pravu (Šari'a) je, da se vse stvari razume kot čiste, fizična nečistoča (Nadžasa) pa je le dejavnik, ki pride vmes. Torej, če oseba dvomi, ali so na primer njene hlače čiste ali ne, vendar ni nobenega dokaza za neko vrsto fizične nečistoče na njih, potem se jih razume za čiste po navodilih splošnega pravila.
- Če hočemo moliti, moramo najprej odstraniti vse fizične nečistoče s telesa, obleke in mesta, na katerem nameravamo opraviti molitev.

> Fizična nečistoča se lahko odstrani z vodo ali katerikoli drugim čistilom.

Stvari, ki se razumejo kot nečiste vključujejo naslednje:

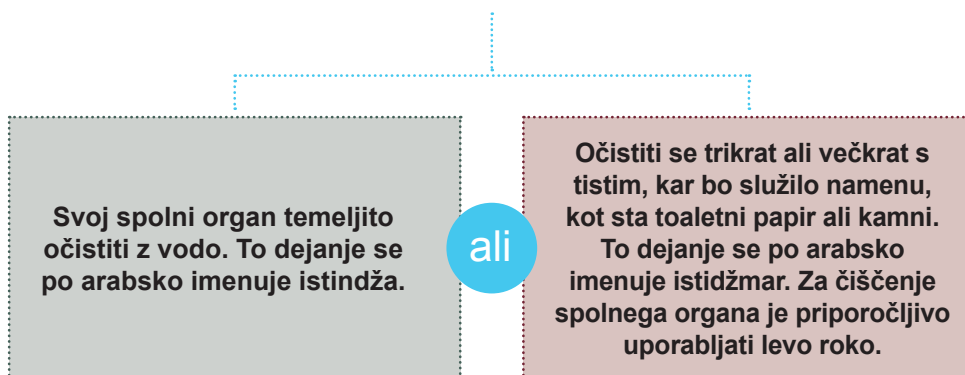
1	Človeški urin in blato
2	Kri (razen če predstavlja neznatno količino)
3	Urin in iztrebki živali, ki so prepovedane človeku za uživanje (poglej stran 189)
4	Psi in svinje
5	Mrtve živali (razen tiste, ki so primerne in dovoljene človeku za uživanje in so bile zaklane po islamskih pravilih (poglej stran 190). Človeška trupla, ribe in mrčes se razume kot čiste.

Odstranjevanje fizične nečistoče

Fizična nečistoča telesa, obleke, mesta, na katerem nameravamo opraviti molitev, ali česarkoli ali kjerkoli, se lahko odstrani s čimerkoli, naj bo to voda ali kaj drugega, kajti islam ukazuje, da jo je potrebno odstraniti. Ni določeno, kolikokrat se mora oprati, razen v primeru fizične nečistoče psa (tj. njegove slin, urina in iztrebkov), ko mora biti oprana sedemkrat, od tega enkrat z zemljo. Vse ostale fizične nečistoče morajo biti oprane; če pa po pranju ostane nekaj vonja ali trdovratnih madežev se le-ti lahko prezrejo. Nekoč je ženska vprašala Poslanca (mir in blagoslov z njim) o pranju menstrualne krvi, pa je rekel: "Zadostuje, da jo opereš in ni ti treba skrbeti, če ostane nekaj madežev." (Sunan Abu Davud: 365)

Vedenje na stranišču

- **Muslimanu je priporočeno**, da na stranišče vstopi z levo nogo, potem ko reče: Bismillah. Allahumma inni a'uzu bika minal-hubsi ual-haba'is (Zatekam se k tebi, o, Allah, pred moškimi in ženskimi džinni).
- **Prav tako mu je priporočeno**, da stranišče zapusti z desno nogo in nato reče: Gufranak (Iščem Tvoje odpuščanje, o, Allah).
- **Pokriti mora svoj** spolni organ, ko se odzove na klic narave.
- **Ne sme se odzvati** na klic narave na mestu, kjer ga lahko vidijo ljudje, ali kjer bi jih lahko užalil. Takšno početje je strogo prepovedano.
- **Če je na odprtem**, na primer v puščavi, se ne sme olajšati v luknjo, saj lahko škoduje bitjem, ki živijo v luknjah v tleh, ali pa te škodujejo njemu. Takšno početje je strogo prepovedano.
- **Ne sme se obrniti v smer Kible**, v smer Ka'be v Meki, proti kateri muslimani molijo, ali ji obrniti hrbta, saj je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Ko se odzovete na klic narave, se ne smete obrniti proti Kibli ali ji obrniti hrbta." (Sahih Al-Buhari: 386, Sahih Muslim: 264) To se nanaša na osebo, ki je na odprtem. Vendar ni škode, če tako naredimo v stavbah, kot je to v primeru današnjih stranišč.
- **Poskušati mora biti previden**, da se ne poškropi z nečistočo po svojem telesu ali obleki. Če se to zgodi pomotoma, potem mora to mesto temeljito očistiti od nečistoče.
- **Ko se olajša, mora:**

> Obredna nečistoča (Hadas)

- **Obredna nečistoča (Hadas)** se nanaša na stanje nesnovne nečistoče, ki muslimanu preprečuje opravljanje molitve, dokler je ne odstrani. Ni fizična kakor Nadžasa.
- Ta obredna nečistoča se lahko odstrani z opravljanjem delnega umivanja (Wudu') ali polnega umivanja (Gusl) z uporabo čiste vode. Čista voda je voda, ki ni bila v stiku z neko fizično nečistočo, ki bi tako spremenila njeno barvo, okus ali vonj. Če opravi Wudu', potem lahko opravi, kolikor hoče molitev, dokler ga ne izgubi.

Obredna nečistoča je dveh vrst:

Manjša obredna nečistoča: Ta se lahko odstrani z opravljanjem Wudu'ja (delno umivanje).

Večja obredna nečistoča: Ta je lahko odstranjena z opravljanjem obrednega kopanja (Gusl).

Manjša obredna nečistoča in Wudu':

Delno umivanje (Wudu') postane neveljavno s čimerkoli od naslednjega:

- 1 Naravno izločanje iz spolnih organov (tako zunanje genitalije kot tudi izločevalni organi), kakor so urin, blato in plini. Kuran določa stvari, ki razveljavijo umivanje in pravi: "... je odšel nekdo od vas na potrebo." (Sura An-Nisa', 4:43) Ko je bil Poslanec (mir in blagoslov z njim) obveščen o človeku, ki je dvomil, če je spustil veter ali ne (tj. če je izgubil svoj Wudu' ali ne) med molitvijo, je rekel: "Naj se ne obrne stran ali zapusti molitve, dokler ne sliši zvoka ali nečesa zavoha." (Sahih Al-Buhari: 175, Sahih Muslim: 361)
- 2 Poželjivo dotikanje spolnega organa z golimi rokami, saj je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Kdor se dotakne svojega spolnega organa, mora zopet opraviti Wudu'." (Sunan Abu Davud: 181)
- 3 Uživanje kameljega mesa. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je bil nekoč vprašan: "Ali naj opravimo Wudu' po uživanju kameljega mesa?" pa je odvrnil: "Da." (Sahih Muslim: 360)
- 4 Izguba zavesti zaradi spanca, norosti ali pijanosti.

> Način opravljanja delnega umivanja (Wudu')

Opravljanje Wudu'ja in umivanja je eno od najboljših in najbolj cenjenih dejanj, saj Allah zaradi tega odpusti grehe osebe. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Ko musliman, (Allahov) služabnik umije svoj obraz (pri opravljanju Wudu'ja), je skupaj z vodo opran vsak greh, ki ga je storil s svojimi očmi; ko umije svoje roke, je z vodo opran vsak greh, ki ga je storil s svojimi rokami; ko umije svoje noge, je z vodo opran vsak greh, proti kateremu je hodil s svojimi nogami, rezultat pa je, da postane očiščen vseh grehov." (Sahih Muslim: 244)

Kako opraviti Wudu' in odstraniti manjšo obredno nečistočo

Če musliman hoče opraviti Wudu', to namerava z namenom opravljanja molitve, vendar brez verbalne izjave, saj je namen pogoj za vsa dejanja v islamu. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Dejanja so po namenu." (Sahih Al-Buhari:1, Sahih Muslim: 1907) Potem začne z umivanjem in vsak del umiva na nepretrgan način, brez dolgih intervalov in v naslednjem zaporedju:

1

Reče: Bismillah (V imenu Allaha).

2

Trikrat umije svoje dlani do zapestja. Priporočljivo je to storiti trikrat.

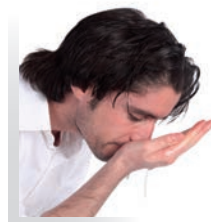
3

Temeljito izplakne svoja usta, tako da premeša vodo v ustih in jo izpljune. Uporabi desno dlan, da vzame vodo. Obvezno je izplakniti usta enkrat, vendar je priporočljivo to storiti trikrat.

4

Očisti svoj nos tako, da povleče vodo v nosnice in jo izpiha. Priporočljivo je povleči vodo globoko, ne da bi si škodoval. Obvezno je očistiti nos enkrat, vendar je priporočljivo to storiti trikrat.

5

Umije celoten obraz z obema rokama od vrha čela do roba brade in od ušesa do ušesa. Ušesa niso vključena v umivanje obraza. Obvezno je umiti obraz enkrat, vendar je priporočljivo to storiti trikrat.

6

Umije desno roko do iznad komolca in nato stori enako z levo roko in podlaktjo. Obvezno je umiti roko do iznad komolca enkrat, vendar je priporočljivo tako storiti trikrat.

7

Z mokrimi dlanmi potegne od vrha čela nazaj do vratu. Sunna je, da jih potegne nazaj naprej. To se stori samo enkrat, drugače kot je primer pri ostalih delih.

8

Z mokrimi prsti obriše notranjo stran ušes s kazalcem in zunanjo stran s palcem. Tudi to se stori enkrat.

9

Umije svoje noge do gležnjev, začne z desnim stopalom. Obvezno je umiti stopala enkrat, vendar jih je priporočljivo umiti trikrat. Če ima oblečene nogavice, lahko obriše po njih z mokrimi dlanmi, vendar le pod določenimi pogoji. (poglej stran 99)

Večja obredna nečistoča in polno umivanje (Gusl / Obredno kopanje)

Stvari, ki od osebe zahtevajo, da opravi polno umivanje:

Obstajajo določene stvari, ki od odraslega muslimana zahtevajo, da opravi polno umivanje (Gusl), preden začne opravljati molitev ali kroženje okrog Ka'be. Preden opravi takšno umivanje, se reče, da je v stanju večje obredne nečistoče.

Te stvari so, kot si sledijo

1 Spolni izliv z užitkom in v kateremkoli primeru, v stanju spanja ali budnosti. Spolni izliv pomeni izločanje semena, goste bele tekočine iz sečnice med orgazmom, ki mu običajno sledi občutek zaspanosti in lenobnosti.

2 Spolno občevanje: To vključuje penetracijo, četudi ne vodi v izliv. V bistvu že sama penetracija glavice penisa v vagino zagotavlja zadostne temelje za opravljanje Gusla, tj. opravljanje obrednega kopanja. Kuran pravi: "Če ste džunubi, se očistite." (Sura Al-Ma'ida, 5:6)

3 Menstrualna kri in poporodno krvavenje

- Menstrualna kri je naravna vrsta krvi, ki teče iz maternice ženske in se pojavi približno enkrat mesečno v reproduktivnih letih ženske. Ponavadi traja manj ali več kot sedem dni z variacijami med različnimi ženskami.

> Polno umivanje se opravi tako, da se z vodo umije celotno telo.

- Poporodno krvavenje: To krvavenje se pojavi po porodu v poporodnem obdobju in traja določeno število dni.

Ženska z menstruacijo in ženska s poporodnim krvavenjem je izvzeta iz postenja kakor tudi opravljanja molitev. Vendar mora nadoknaditi svoje izpuščeno postenje, vendar ne tudi izpuščenih molitev. V tem obdobju mož in žena lahko potešita svoje spolne strasti, vendar brez spolnega občevanja. Na koncu menstruacije in poporodnega krvavenja, mora ženska opraviti obredno kopanje (Gusl).

Kakor Kuran pravi: "Sprašujejo te o mesečnem perilu. Reci: 'Ono je škodljivo.' Zato se izogibajte žena (spolno) v obdobju mesečnega perila in ne bližajte se jim, dokler se ne očistijo. Ko pa se očistijo, imejte z njimi odnos tam, kjer vam je Allah ukazal." (Sura Al-Bakara, 2:222)

Kako odstraniti večjo obredno nečistočo (Džanaba)

Muslimanu za opravljanje polnega umivanja zadostuje, da z vodo umije celotno telo z namenom očiščenja in čiščenja.

- Vendar je najboljša metoda opravljanja obrednega kopanja, da se umije na enak način, kakor se umije po klicu narave, opravi Wudu' in nato celotno telo umije z vodo. Takšno početje mu poveča nagrado, saj je to v skladu z usmeritvijo Poslanca (mir in blagoslov z njim).
- Po opravljanju obrednega kopanja na takšen način ni potrebe, da hkrati opravi Wudu'. Vendar je najboljša metoda za odstranitev večje obredne nečistoče, da opravi polno umivanje, ki vključuje Wudu', saj je bila to praksa Poslanca (mir in blagoslov z njim)

Brisanje po nogavicah

Islam je tako praktičen, da muslimanu dovoljuje brisanje po vrhu nogavic ali čevljev z mokrimi rokami (vendar ne po podplatih), namesto da bi umival svoje noge ko obnavlja svoj Wudu', pod pogojem da jih je obul po opravljenem Wudu'ju. S takšnim početjem lahko nadaljuje obdobje, ki ne presega 24 ur, ko je doma, in 72 ur, ko je na potovanju.

Vendar morajo biti noge umite, ko opravlja obredno kopanje, da odstrani Džanabo.

Kaj storiti, če oseba ne more uporabiti vode

Če musliman ne more uporabiti vode, da opravi Wudu' ali obredno kopanje (Gusl) zaradi bolezni, ali ko vode ni na voljo, ali če bi uporaba razpoložljive količine vode za Wudu' ali Gusl pustilo nezadostno količino vode za pitje, lahko uporabi čisto zemljo kot nadomestek za umivanje. To se imenuje Tajammum in s tem lahko nadaljuje, dokler ne najde zadostne količine vode, ali dokler je ne postane zmožen uporabiti.

Način opravljanja Tajammuma: (1) Rahlo udari obe dlani ob čisto zemljo enkrat, (2) obriši obraz z njima, (3) obriši zadnji del desne dlani z levo dlanjo in nato zadnji del leve dlani z desno dlanjo.

Tvoja molitev

3

Molitev (Salat) je temelj vere in povezava med služabnikom in njegovim Gospodarjem, iz tega razloga je njen položaj vzvišan kot največje dejanje čaščenja v islamu. Vsemogočni Allah ukazuje muslimanom, da jo morajo opravljati v vseh okoliščinah – če so doma ali na potovanju, bolni ali zdravi.

Vsebina

Položaj in vrline molitve v islamu

Vrline molitve

Pet obveznih molitev in njihovi časi

Mesto molitve

Opravljanje molitve

Kako moliti

Stebri in obvezna dejanja v molitvi

- Dejanja, ki razveljavijo molitev
- Dejanja, ki so nepriporočljiva v molitvi

Priporočljive prostovoljne molitve

Skupinska molitev

Klic k molitvi (Azan)

Ponižnost in pozornost v molitvi

Petkova molitev (Salat-ul-Džumu'a)

Molitev potnika

Molitev bolnega

Molitev

Arabska beseda Salat (običajno prevedena kot molitev) dobesedno pomeni prošnjo. To je povezava, ki jo musliman vzpostavi s svojim Gospodarjem in Stvarnikom, ter predstavlja vzvišeno manifestacijo popolne predanosti Allahu, obračanje k Njemu in iskanje Njegove pomoči ter podpore. Ko musliman stoji v molitvi pred svojim Gospodarjem, Ga kliče in omenja, njegovo razpoloženje postane umirjeno. Spozna svoj resničen in globok smisel nepomembnosti, ničvrednosti in minljivo naravo tega življenja ter prepozna veličino svojega Gospodarja in neizmerno milost, ki mu jo je On pokazal. Ta molitev ga nato spodbuja, da se drži načel božjega zakona in zavrne nepravico, nesposobnost in hudodelstvo. Kuran pravi: "Molitev zares odvrta od razvrata in zlih del." (Sura Al-'Ankabut, 29:45)

> *Položaj in vrline molitve v islamu*

Molitev (Salat) je nesporno največje in najbolj vzvišeno dejanje čaščenja. To je dejanje čaščenja, ki vključuje ne le telo, ampak tudi srce, um in jezik. Njena neizmerljiva pomembnost se lahko razume s številnih vidikov, vključno z naslednjimi:

Zavzema najvišji položaj v islamu

- 1 To je drugi steber islama, kakor je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Islam je zgrajen na petih (stebrih): Pričanje, da ni nobenega božanstva razen Allaha in da je Muhammad Allahov Poslanec, opravljanje molitve, plačevanje Zakata, opravljanje romanja k Hiši in postenje v Ramadanu." (Sahih Al-Buhari: 8, Sahih Muslim: 16) Ti stebri so temelji, na katerih je čvrsto vzpostavljen islam; steber pa je drog, s katerim je podprta stavba in brez katerega se bo zagotovo zrušila.

2 Pisni dokazi iz Kurana in poslančeve tradicije razumejo opravljanje molitve za dejanje, ki ločuje muslimane od nemuslimanov. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "To kar osebo naredi nevernika ali mnogobožca, je zapuščanje molitve." (Sahih Al-Buhari: 8, Sahih Muslim: 16) Prav tako je rekel: "Razlika med nami in mnogobožci je opravljanje molitve. Kdor jo zapusti, je nevernik." (Sunan At-Tirmizi: 2621, Sunan An-Nasa'i: 463)

3 Allah vernikom ukazuje, naj jo opravijo v vseh okoliščinah – bodisi na potovanju ali ko so doma, v času vojne ali miru, in ko so bolni ali zdravi, v skladu z njihovo zmožnostjo. Kuran pravi: "Pazite na molitve." (Sura Al-Bakara, 2:238) Vsemogočni Allah opisuje Svoje zveste služabnike kot tiste, "ki redno opravljajo molitve." (Sura Al-Mu'minun, 23:9)

Ima številne vrline

Pisni dokazi iz Kurana in poslančeve tradicije potrjujejo številne vrline molitve. Naslednje so le nekatere izmed njih:

1 Briše manjše grehe, kakor je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Pet dnevnih molitev in petkova molitev do naslednje petkove molitve brišejo vse manjše grehe storjene med njima, dokler se izogiba velikim grehom." (Sahih Muslim: 233, Sunan At-Tirmizi: 214)

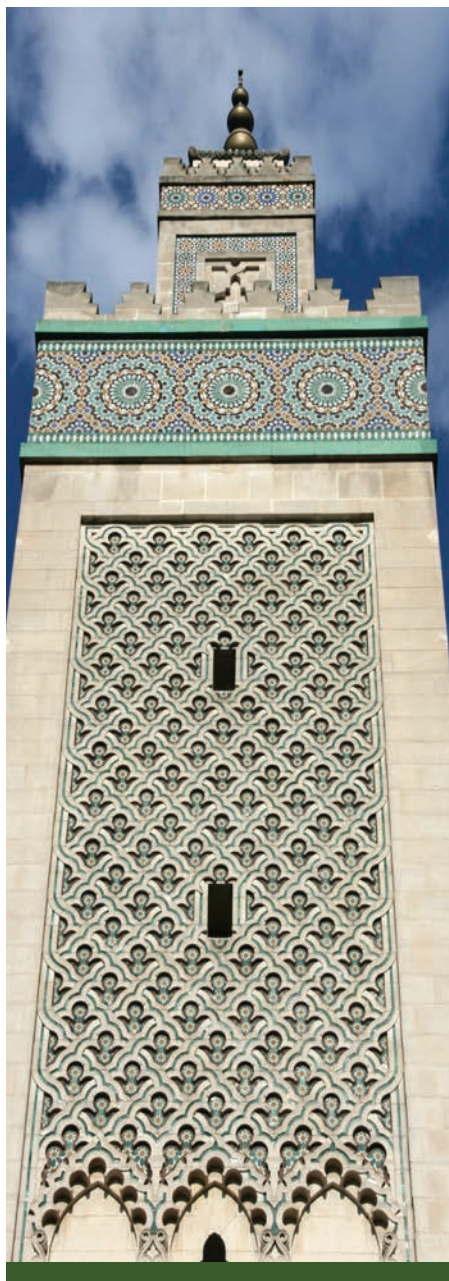
2 Je svetloba, ki razsvetljuje življenje muslimana, ga vodi k vsem, kar je dobro in ga drži stran od zla. Kuran pravi:

"Molitev zares odvrča od razvrata in zlih del." (Sura Al-'Ankabut, 29:45) Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Molitev je svetloba." (Sahih Muslim: 223)

3 To bo prvo dejanje, o katerem bodo ljudje izprašani na Sodnem dnevu: Če bo sprejeta, bodo sprejeta ostala njihova dejanja; če pa ne bo sprejeta, ne bo sprejeto nobeno drugo dejanje. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Prvo dejanje, za katerega bo Allahov služabnik na Sodnem dnevu odgovoren, bodo njegove molitve. Če so dobre, bodo njegova ostala dejanja dobra. Če pa so slabe, bodo tudi njegova ostala dejanja slaba." (At-Tabarani Al-Mu'džam Al-Ausat: 1859)

> Allah ukazuje vernikom, naj opravljajo molitve v vseh okoliščinah, celo v času vojne in katastrof.

Najslajše trenutke vernik izkusi med molitvijo, kajti ob ponižni in pobožni prošnji svojemu Gospodarju izkusi mir in spokoj v Njegovi prisotnosti.

Zares je bilo to največje veselje Poslanca (mir in blagoslov z njim), ki je nekoč izjavil: "Molitev je vir mojega največjega veselja."

(Sunan An-Nasa'i: 3940)

Celo rekel je Bilalu, svojemu klicatelju na molitev, naj pokliče na molitev, da bi izkusil duhovni mir in spokoj. "Pokliči (ljudi) na molitev, Bilal," mu je rekel: "Da se sprostimo v njej." (Sunan Abu Davud: 4985)

Tudi ko ga je nekaj težilo, se je obrnil k molitvi. (Sunan Abu Davud: 1319)

Komu je obvezna?

Obvezna je vsakemu odraslemu, razumnemu in odgovornemu muslimanu, moškemu ali ženski. Vendar so ženske z menstruacijo in poporodnim krvavenjem izvzete iz opravljanja molitve in ni jim potrebno nadomestiti izpuščenih molitev potem, ko krvavenje preneha in ko se očistijo.. (poglej stran 98)

Zrelost ali puberteta se lahko določi z naslednjimi indikatorji:

Dopolnitev petnajstih let

Pojavljanje sramnih dlak

Izločanje semena v spanju ali v stanju budnosti

Menstruacija in zanositev (za ženske)

> Kateri pogoji se morajo izpolniti pred vstopom v molitev?

1 Odstranitev fizične nečistoče in obredne nečistoče (poglej stran 93)

2 Pokritje intimnih delov telesa ('Aura')

'Aura mora biti pokrita z oblačili, ki niso tesna, ne pomanjkljiva niti prozorna.

'Aura v molitvi je treh vrst:

Za odraslo žensko: Njeno celotno telo se razume kot 'Aura, razen njenega obraza in dlani.

Za majhnega otroka: Njegova 'Aura vključuje spolni organ in zadnjico.

Za moškega: Njegova 'Aura je od popka do kolen.

Allah pravi v Kuranu: "O, Adamovi sinovi! Lepo se oblecite, kjerkoli se klanjate z obrazom do tal." (Sura Al-A'raf, 7:31) Pravzaprav je prekritje intimnih delov telesa minimalna količina oblačil.

> Ko muslimanka opravlja molitev, mora pokriti svoje celotno telo, razen obraza in dlani.

3 Obrniti se proti Kibli

Allah pravi: "Kamorkoli se nameniš, se z obrazom obrni proti Al-Masdzidul-Haramu." (Sura Al-Bakara, 2:149)

- Smer, v katero se musliman obrne v molitvi (Kibla) je Ka'ba, kockasta stavba znotraj Svete mošeje v Meki, ki jo je originalno zgradil Abraham in h kateri so romali poslanci. Res je, da je kamnita struktura, ki ne prinaša ne škode ne koristi, vendar je Allah ukazal muslimanom, da se obrnemo k njej v molitvi, da služi kot središčna in enotna točka med njimi.
- Od muslimana se zahteva, da se obrne h Ka'bi, če jo lahko vidi pred seboj. Če pa je daleč stran od nje in je ne more videti, ker je v na primer drugi državi, se lahko obrne le k Meki. Molitev je še vedno veljavna, če se pojavi rahla deviacija od smeri kible. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Kar je med vzhodom in zahodom je Kibla." (Sunan At-Tirmizi: 342)
- Če se ne more usmeriti, na primer zaradi bolezni, potem se mu ni potrebno, saj se vsa obvezna dejanja običajno opustijo v primeru nezmožnosti. Kuran pravi: "Zato se bojte Allaha, kolikor morete." (Sura At-Tagabun, 64:16)

4 Kdaj nastopi njen čas

Molitev ne bo veljavna, če se jo opravi pred njenim časom in odlašanje le-te preko njenega določenega časa je strogo prepovedano. Kuran pravi: "Resnično je molitev vernikom predpisana v določenem času." (Sura An-Nisa', 4:103)

Glede te točke morajo biti poudarjena naslednja dejstva:

- Boljše je, če se molitev opravi čimprej, ko nastopi njen čas.
- Mora biti opravljena v svojem določenem času.
- Če se molitev izpusti zaradi spanca ali pozabe, se mora opraviti takoj, ko se spomni nanjo.

> Resnično je molitev vernikom predpisana v določenem času." (Sura An-Nisa', 4:103)

> *Pet obveznih molitev in njihov čas*

Allah je muslimanom zapovedal pet vsakodnevnih molitev preko dneva in noči ter določil naslednji čas zanje:

Molitev ob zori (Salat-ul-Fadžr): Sestavljena je iz dveh enot (Rak'at, ednina: Rak'a); začne se ob svitanju, čas, ko se svetloba prvič pojavi in traja do sončnega vzhoda.

Opoldanska molitev (Salat-ul-Zuhr): Sestavljena je iz štirih enot; njen čas se začne, ko se sonce začne nagibati na zahod od sredine neba, in se konča, ko senca objekta postane enaka dolžini samega objekta in dodatno dolžini njegove sence, ko je bilo sonce v zenitu.

Popoldanska molitev (Salat-ul-Asr): Sestavljena je iz štirih enot; njen čas se začne, ko se konča čas Zuhra. in se konča s sončnim zahodom. Ko torej senca objekta postane enaka dolžini tega objekta in dodatno njegovi dolžini, ko je bilo sonce v zenitu, potem se čas za Zuhr konča in čas za Asr začne. Musliman jo mora opraviti, preden sonce izgubi nekaj svoje jakosti in se spremeni v rumeno barvo.

Molitev ob sončnem zahodu (Salat-ul-Magrib): Sestavljena je iz treh enot; njen čas nastopi s sončnim zahodom, tj. ko sonce izgine za obzorje, in se konča, ko izgine rdeč sijaj (somerak) na zahodnem obzorju.

Večerna molitev (Salat-ul-Iša): Sestavljena je iz štirih enot; njen čas se začne, ko somrak povsem oslabi, in traja do polovice noči. Lahko se jo opravi tudi malo pred zoro, če je potreba po tem in če je razlog za to sprejemljiv v islamu.

Musliman lahko uporablja urnik molitev in mu ni treba raziskovati, če je določen čas za molitev že nastopil.

> Mesto molitve

Islam ukazuje ljudem, naj opravljajo skupinske molitve, in jih spodbuja, naj to počnejo v mošnji, ki zagotavlja družbeno mesto za muslimane. Skupinske molitve pomagajo pri povečevanju in krepitvi vezi bratstva, enotnosti in združevanja med njimi. Islam obljublja večjo nagrado za tiste, ki se priključijo skupinskim molitvam, kakor je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Nagrada za molitev, ki jo človek opravi v skupini, je sedemindvajsetkrat večja od molitve, ki jo opravi sam." (Sahih Al-Buhari: 619, Sahih Muslim: 650, in Musnad Ahmad: 5921)

Molitev se lahko opravlja povsod. To označuje eno od blagodati, ki nam jih je Allah podaril, ko je to vero naredil lahko in praktično. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Zemlja mi je bila narejena za

mesto čaščenja in je čista (tj. primerna za opravljanje Tajammuma, ko ni razpoložljive vode ali ko je oseba ne more uporabiti). Zato vsak iz moje skupnosti, kogar doleti čas za molitev, lahko moli, kjerkoli je." (Sahih Al-Buhari: 328, Sahih Muslim: 521)

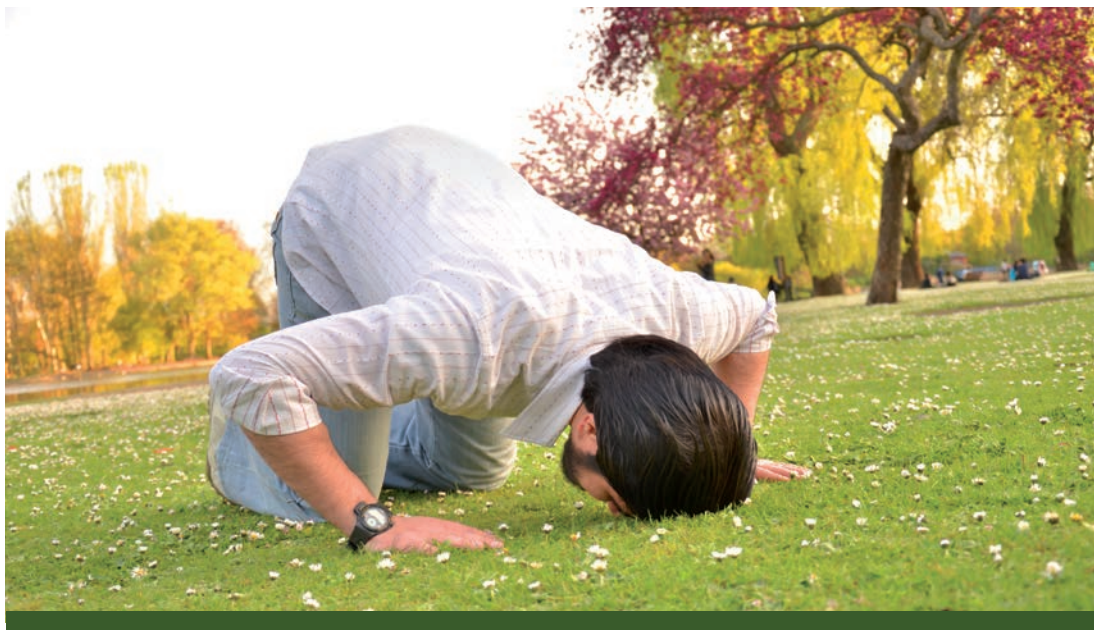
Kriteriji, ki se morajo izpolniti glede mesta molitve

Islam določa, da mora biti mesto, kjer hočemo opraviti molitev, čisto. Kuran pravi: "In Abrahamu in Izmaelu smo zaupali, da očistita Mojo Hišo za tiste, ki bodo okrog nje krožili, tam bivali, se klanjali in z obrazom na tla padali (v molitvi)." (Sura Al-Bakara, 2:125) Splošno pravilo pravi, da je mesto, kjer nameravamo moliti, čisto, razen če je jasno brez vsakršnega dvoma, da je bilo zamazano

z neko nečistočo. Če torej ni ničesar, kar bi mesto spremenilo v nečisto, se mora razumeti za čisto in dovoljeno nam je opraviti svojo molitev, ne da bi uporabljali molilno preprogo.

Obstajajo številni kriteriji in pogoji, ki se morajo izpolniti glede mesta, kjer hočemo moliti. Ti vključujejo naslednje:

- 1 Oseba ne sme moliti na mestu, kjer bi lahko motila ljudi, kakor je živahno javno mesto, prehod in mesta, kjer oseba ne sme stati ali sedeti, saj to lahko vodi v prenatrpanost in povzroči velike neprijetnosti. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Ne sme biti ne škodovanja ne vračanja škode." (Sunan Ibn Madža: 2340, Musnad Ahmad: 2865)
- 2 Na mestu ne sme biti stvari, ki povzročajo odvrčanje pozornosti od molitve, kakor so slike (kakršne so tiste na nekaterih molilnih preprogah), glasni zvoki in glasba.
- 3 Oseba ne sme moliti na mestu, kjer se posmehuje čaščenju, kakor je mesto, kjer so pijanci in fanatiki. Vsemogočni Allah prepoveduje muslimanom, da žalijo lažna božanstva nemuslimanov, da ne bi ti zaradi maščevanja žalili Allaha iz svojega neznanja: "In ne psujte tistih, h katerim molijo namesto k Allahu, da ne bi oni nato iz sovraštva in nevednosti psovali Allaha." (Sura Al-An'am, 6:108)
- 4 Oseba ne sme moliti na mestu, ki je posebej narejeno za opravljanje grešnih dejanj, kakor je plesna dvorana ali nočni klub.

> Mesto molitve

Opravljanje molitve kjerkoli na svetu je povsem veljavno. To je eno od Allahovih daril muslimanom in ena od blagodat, ki jim jih je podaril.

Ali lahko opravljamo skupinsko molitev v mošeji?

Ne

Da

Moški mora opravljati skupinsko molitev v mošeji, saj je to eno od najvrednejših dejanj, ki so najljubša Allahu. Tudi ženskam se je dovoljeno priključiti skupinski molitvi v mošeji.

Če je nikakor ne moreš opraviti v mošeji, ali je mesto, kjer jo hočeš opraviti, čisto?

Ne

Da

Opravljanje molitve na mestu, ki ni čisto, je strogo prepovedano, saj nam Allah ukazuje, da izberemo čisto mesto za našo molitev.

Če je mesto, kjer hočeš moliti, čisto, ali bo tvoja molitev na njem motila ljudi, ker je na prehodu, na primer?

Ne

Da

Opravljanje molitve na mestu, kjer boš povzročal neprijetnosti ljudem in jih motil, je prepovedano, zato moraš najti primernejše mesto.

Ali je na mestu, kjer hočeš moliti, nekaj, kar bo odvrčalo tvojo pozornost, kakor so slike ali glasni zvoki?

Ne

Da

Izogibati se moraš mestom, kjer je tvoja molitev lahko motena.

> Opravljanje molitve

1 Namera

Namera (Nijja) je eden od pogojev za molitev, brez katerega molitev ne bo veljavna. Namera je cilj, zaradi katerega se molitev opravlja. Pred opravljanjem molitve mora oseba narediti namero za opravljanje določene molitve, na primer, da je molitev ob sončnem zahodu ali večerna molitev, s ciljem čaščenja Allaha. Musliman ne sme razglasiti namere in takšno početje je napaka, saj jo Poslanec (mir in blagoslov z njim) in njegovi plemeniti družabniki niso razglašali.

2 **Nato se postavi** s spoštovanjem in ponižnostjo, dvigne svoje dlani do višine ramen ali malo nadnje, z dlanmi obrnjenimi v smer Kible in med tem reče: Allahu Akbar (Allah je največji).

Takbir (tj. arabski izraz Allahu Akbar) je način za poveličevanje in slavljenje Allaha. Allah je resnično večji od vsakega in vsega drugega. Večji je od življenja tega sveta in vseh njegovih minljivih strasti. Ko razglasimo Takbir, pustimo zemeljske skrbi in materialne strasti za nami in se obrnemo k Allahu, Vzvišenemu, Slavljenemu, z velikim spoštovanjem in največjo ponižnostjo.

3 **Potem postavi** svojo desno dlan na levo dlan, tako da sta obe na prsih. Tako se postavi, kadarkoli je v stoječem položaju.

4 **Potem recitira** uvodno prošnjo: Subhanakal-lahumma ua bihamdika, ua tabarakas-muka, ua ta'ala džad-duka, ua la ilaha gajruka (Slavljen si Ti Allah, Tvoja je hvala, blagoslovljeno je Tvoje ime, vzvišena je Tvoja veličastnost, in ni božanstva poleg Tebe). Ta prošnja je priporočljiva, vendar ni obvezna.

Kaj stori oseba, ki ne zna na pamet Sure Al-Fatiha in prošenj po obveznih molitvah?

Nov musliman, ki ne zna na pamet Sure Al-Fatiha in prošenj po obveznih molitvah, mora storiti sledeče:

- Mora se potruditi, da si bo zapomnil obvezne prošnje v molitvi, saj bo molitev veljavna le z recitacijo teh prošenj v arabskem jeziku. Te prošnje so:

Sura Al-Fatiha, Allahu Akbar (Allah je največji), Subhana rabijjal-azim (Slavljen je moj Gospodar, Vsemogočen), Sami'al-lahu liman hamidah (Allah sliši tistega, ki Ga hvali), Rabbana ua lakal-hamd (Naš Gospodar, Tebi pripada vsa hvala), Subhana rabijjal a'la (Slavljen je moj Gospodar, Vzvišen), Rabbig-firli (O, Gospodar, odpusti mi), prvi Tašahhud, zaključni Tašahhud in As-salamu 'alejkum ua rahmatul-lah (Mir in Allahova milost naj bo s teboj).

- Preden si popolnoma zapomni te izjave, mora v molitvi po svojih najboljših zmožnostih ponavljati, kar si je zapomnil in ponavljati katerikoli del Sure Al-Fatiha si je zapomnil, ki se običajno recitira v stoječem položaju. Kuran pravi: "Zato se bojte Allaha, kolikor morete." (Sura At-Tagabun, 64:16)
- Priporočljivo je, da se udeležuje skupinskih molitev v tem obdobju, da lahko izpopolni svoje molitve in ker vodja molitve (imam) nadomesti del pomanjkljivosti v molitvi tistih, ki molijo za njim.

5 Potem reče: A'uzu billahi minaš-šajtanir-radžim (Iščem zaščito pred prekletim hudičem).

6 Potem reče: Bismillahir-rahmanir-rahim (V imenu Allaha, Najbolj milostnega, Najbolj usmiljenega).

7 Potem recitira Suro Al-Fatiha, najimenitnejšo Suro v Kuranu.

- Allah opominja Poslanca (mir in blagoslov z njim) o Svoji blagodati nad njim, ko mu jo je razodel: "In zagotovo smo ti dali ponavljajočih sedem (verzov) in veličastni Kuran." (Sura Al-Hidžr, 15:87)
- Musliman se jo mora naučiti na pamet, saj njena recitacija v molitvi predstavlja enega od stebrov molitve za tiste, ki molijo sami ali za imamom, v molitvah, pri katerih se kuranski verzi recitirajo potih, kakor sta opoldanska in popoldanska molitev.

8 Po recitaciji Sure Al-Fatiha, ali po njenem poslušanju za imamom, reče "Amin", kar pomeni "O, Allah, usliši moje molitve".

9 Po recitaciji Sure Al-Fatiha recitira drugo Suro ali nekaj kuranskih verzov. V tretji in četrti enoti molitve recitira samo Suro Al-Fatiha.

- Sura Al-Fatiha in katerikoli kuranski verzi, ki so recitirani za njo, so običajno recitirani naglas v molitvah ob zori (Fadžr), sončnem zahodu (Magrib) in večeru (Iša). V opoldanskih (Zuhr) in popoldanskih (Asr) molitvah se recitirajo potih.
- Vse prošnje se običajno recitirajo potih.

Razlaga Sure Al-Fatiha

Alhamdu lillahi rabbil-'alamin "Vsa hvala pripada Allahu, Gospodarju vseh svetov." (1:2) Poveljujem Allaha z vsemi Njegovimi lastnostmi, dejanji in vidnimi ter skritimi blagoslovi z dolžno ljubeznijo in spoštovanjem. Rabb (tukaj preveden kot Gospodar) se nanaša na Vsemogočnega Allaha, Stvarnika, Lastnika, Oskrbovalca in Urejevalca zadev. "Svetov" se nanaša na vse poleg Allaha in med drugim vključuje svet človeških bitij, džinnov, angelov in živali.

Ar-Rahmanir-Rahim "Najbolj Milostnemu, Najbolj Usmiljenemu." (1:3) Ar-Rahman (Najbolj Milosten) in Ar-Rahim (Najbolj Usmiljen) sta dve od Allahovih imen. Ar-Rahman je bolj globok v tem, da Allahova milost vključuje vernike in nevernike, medtem ko se Ar-Rahim posebej osredotoča samo na vernike.

Maliki jaumid-din "Vladarju Sodnega dne." (1:4) On je edini Sodnik na Sodnem dnevu. Ta izjava opominja vernika na Zadnji dan in ga spodbuja k dobrim dejanjem.

Ijjaka na'budu ua ijyaka nasta'in "Samo Tebe častimo in samo od Tebe pomoč iščemo." (1:5) Ne častimo nikogar poleg Tebe in nikogar Ti ne pridružujemo v čaščenju. Iščemo samo Tvojo pomoč in podporo v vseh naših zadevah, saj moč odločitve počiva samo pri Tebi.

Ih dinas-siratal-mustakim "Vodi nas na Pravo pot." (1:6) Pokaži nam Pravo pot in pomagaj nam, da se je držimo, dokler Te ne srečamo. Prava pot (siratal mustakim) je samo islam, jasna vera, ki vodi k Allahovemu zadovoljstvu in Raju. Muhammad (mir in blagoslov z njim), pečat poslancev, nas je usmeril vanjo in človekova sreča je v popolnosti odvisna od tega, če se je drži.

Siratal-lazina an'amta 'alejhim "Pot tistih, ki si jih blagoslovil." (1:7) To je pot, na katero si usmeril poslance, pravične ljudi, ki poznajo resnico in ji sledijo.

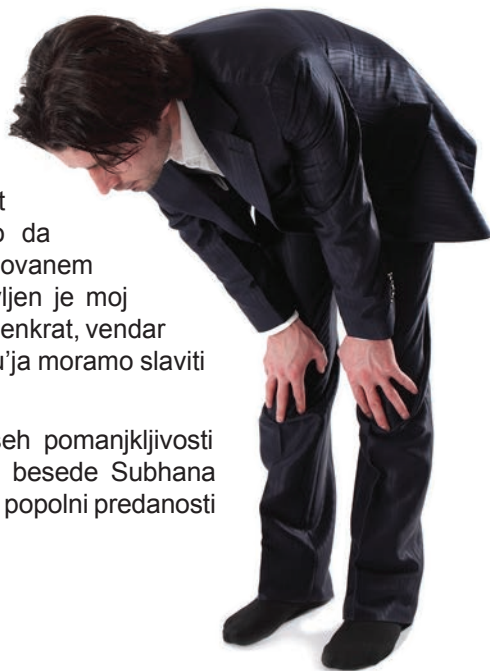
Gejril-magdubi 'alejhim ualad-dal-lin "In ne tistih, ki so zaslužili srd, niti tistih, ki so zablodili." (1:7) Obvaruj nas pred potjo tistih, na katere si se razjezil, ker poznajo resnico, vendar ji nočejo slediti. Prav tako nas obvaruj pred potjo tistih, ki niso bili usmerjeni v resnico zaradi njihovega neznanja.

- 10 Potem recitira Takbir, medtem ko dvigne svoje dlani do višine ramen ali malo nadnje, z dlanmi usmerjenimi proti Kibli, kakor je to storjeno ob recitaciji prvega Takbirja.

- 11 Potem se prikloni, spusti svojo glavo in hrbet ter ju drži zravnano pod pravim kotom, tako da dlani postavi na kolena. V tem položaju imenovanem Ruku' trikrat reče: Subhana rabbijal-azim (Slavljen je moj Gospodar, Vsemogočni). Obvezno je to izgovoriti enkrat, vendar je priporočljivo izgovoriti trikrat. Na položaju Ruku'ja moramo slaviti in povelicevati Allaha.

Subhana rabbijal-azim: Razglašam Njega brez vseh pomanjkljivosti in priznavam Njegovo absolutno popolnost. Recitira besede Subhana rabbijal-azim med priklanjanjem v popolni ponižnosti in popolni predanosti Vsemogočnemu Allahu.

- 12 Potem nadaljuje v stoječem položaju, dvigne svoje dlani do višine ramen ali malo nadnje, medtem ko so dlani obrnjene proti Kibli in reče: Sami'al-lahu liman hamidah (Allah sliši tistega, ki Ga hvali). To reče, ko moli sam, ali ko vodi molitev (imam). Potem vsak reče: Rabbana ua lakal-hamd (Naš Gospodar, Tebi pripada vsaka hvala). Po tem je priporočljivo reči: Hamdan, kasiran, tajjiban, mubarakan fihi. Mil'as-samauati ua mil'al-ardi ua mil'a ma ši'ta min šej'in ba'd (Obilna, lepa in blagoslovljena hvala. Hvala, ki napolnjuje nebesa in zemljo in vse, kar Ti hočeš v njima).

- 13 Potem recitira Takbir in gre s čelom do tal, s prsti obeh stopal, kolena, dlanmi, čelom in nosom se dotika tal. Priporočljivo je, da rok ne stisne ob boke in jih nima preblizu trebuha ob stegnih, ob upoštevanju, da njegova podlaket ni v stiku s tlemi.

- 14 V tem položaju imenovanem Sudžud reče: Subhana rabbijal-a'la (Slavljen je moj Gospodar, Vzvišen). Obvezno je to izgovoriti enkrat, vendar je priporočljivo izgovoriti trikrat.

Položaj Sudžud je najplemenitejše stanje, v katerem se izrekajo prošnje Vsemogočnemu Allahu. Zato je za muslimana, po recitaciji obvezne prošnje omenjene zgoraj, priporočljivo, da pokliče Allaha in Ga ponižno ter prepričano prosi za karkoli v tem življenju ali na onostranstvu. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: 'Služabnik je najbližje svojemu Gospodarju, ko gre s čelom na tla v molitvi. Zato v tem stanju veliko prosite.' (Sahih Muslim: 482)

Subhana rabbijal-a'la pomeni: Razglašam Allaha, Vzvišenega, Vsemogočnega, nad nebesi, brez vseh napak. Ta izjava častilca, ki se ponižno s čelom dotika tal pred Allahom, opominja, na razliko med njim in njegovim Stvarnikom, Vzvišenim, kar ga spodbuja, da se Mu ponižno predaja.

- 15 Potem recitira Takbir in se med dvema dotikanjema s čelom do tal usede. Priporočljivo je, da se usede na levo nogo, medtem ko desno stopalo drži pokonci, s prsti usmerjenimi proti Kibli, dlani pa počivajo na stegnih blizu kolen.

- Pravzaprav bi morale biti vse drže sedenja med molitvijo storjene na takšen način, razen drže sedenja, ko se recitira zadnji Tašahhud. V tem primeru je priporočljivo, da se usede z levo zadnjo stranjo telesa na tla, desno stopalo postavi navpično, s prsti usmerjenimi proti Kibli, levo stopalo pa se pojavlja ob strani, pod desnim stopalom.
- Če ne more sedeti na takšen način na prvem Tašahhudu ali na drugem zaradi kakšne bolečine v kolenu, ali ker ni navajen takšnih položajev, potem lahko sedi na podoben, njemu udoben način.

- 16 Med dvema dotikanjema s čelom do tal reče: Rabbig-firli, uarhamni, uahdini, uarzukni, uadžburni, ua'afini (O, Gospodar, odpusti mi, usmili se me, usmeri me, oskrbi me, podpri me in obvaruj me).
- 17 Potem recitira Takbir in gre s čelom do tal na enak način kot predtem. To zaključuje eno enoto (Rak'a) molitve.
- 18 Potem se ponovno dvigne v stoječ položaj za drugo enoto in ob tem recitira Takbir.
- 19 Opravi drugo enoto natanko tako kot prvo.
- 20 Po drugem dotikanju s čelom do tal v drugi enoti zavzame sedeč položaj in recitira prvi Tašahhud: Attahijjatu lillahi uas-salauatu uat-tajjibat, as-salamu 'alejka ajuhan-nabijju ua rahmatul-lahi ua barakatuh, as-salamu 'alejna ua 'ala 'ibadil-lahis-salihin, ašhadu an la ilaha illal-lah, ua ašhadu anna Muhammadan 'abduhu ua rasuluh (Vse spoštovanje, vse čaščenje, vsa svetost pripada Allahu. Naj bo mir nate, o, Glasnik vere, in Allahova milost ter Njegov blagoslov. Naj bo mir na nas in vse dobre Allahove služabnike. Pričam, da si nihče ne zasluži čaščenja, razen Allaha, in pričam, da je Muhammad Njegov služabnik in Poslanec).
- 21 Potem se dvigne, recitirajoč Takbir, da zavzame stoječ položaj in dokonča ostale enote molitve, če je molitev sestavljena iz treh enot (Magrib) ali štirih enot (Zuhr, Asr in iša). Vendar na tretji in četrti enoti recitira samo suro Al-Fatihah.
Če je molitev sestavljena iz dveh enot (Fadžr), recitira zaključni Tašahhud po koncu prvega Tašahhuda.
- 22 Po zadnji enoti, po drugem dotikanju tal s čelom, zavzame sedeč položaj in recitira zaključni Tašahhud. Ta vsebuje prvi Tašahhud omenjen prej, čemur sledi naslednje: Allahumma salli 'ala Muhammad ua 'ala ali Muhammad, kama sal-lejta 'ala Ibrahim ua 'ala ali Ibrahim, innaka hamidun madžid. Ua barik 'ala Muhammad ua 'ala ali Muhammad, kama barakta 'ala Ibrahim ua 'ala ali Ibrahim, innaka hamidun madžid (O, Allah, povdigni Muhammada in Muhammadovo družino, kakor si povzdignil Abrahama in Abrahamovo družino. Zares si Hvaljen in Vzvišen. O, Allah, blagoslovi Muhammada in Muhammadovo družino, kakor si blagoslovil Abrahama in Abrahamovo družino. Zares si Hvaljen in Vzvišen).

Zatem je priporočljivo recitirati naslednjo prošnjo: Allahumma inni a'uzu bika min 'azabi džahannam, ua min 'azabil-kabr, ua min fitnatil-mahja ual-mamati, ua min fitnatil-masihid-dadž-džal (O, Allah, zatekam se k Tebi pred kaznijo v Peklu, pred kaznijo v grobu, pred skušnjavami v življenju in v smrti in pred skušnjavami lažnega mesije Dadžala).

- 23** Na koncu obrne svoj obraz na desno stran in reče: As-salamu 'alejkum ua rahmatul-lah (Naj bo mir in Allahova milost nad tabo). Potem svoj obraz obrne na levo stran in reče enako.

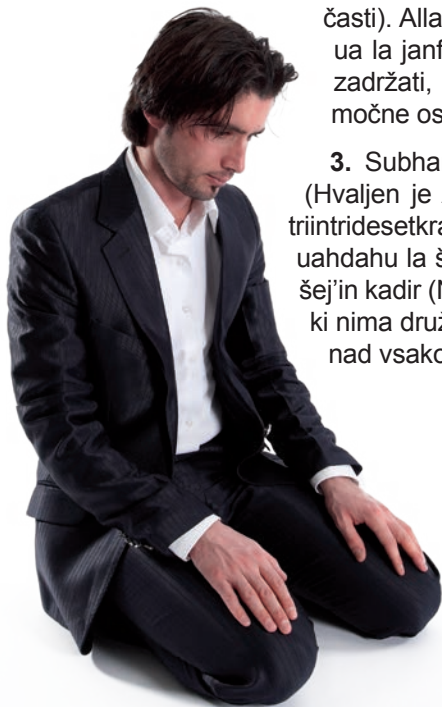
S tema pozdravoma zaključi svojo molitev, kakor je rekel Poslanec (mir in blagoslov z njim): "Molitev se začne s Takbirjem in konča s Taslimom." (Sunan Abu Davud: 61, Sunan At-Tirmizi: 3)

- 24** Priporočljivo je, da musliman recitira naslednje prošnje po zaključku katerekoli od petih obveznih dnevnih molitev.

1. Astagfirullah (Iščem Allahovo odpuščanje) trikrat.

2. Allahumma antas-salam, ua minkas-salam, tabarakta ja zal-džalali ual-ikram (O, Allah, Ti si mir in od Tebe prihaja mir. Blagoslovljen si Ti, Posedovalec moči in časti). Allahumma la mani'a lima a'tajta, ua la mu'tija lima mana'ta, ua la janfa'u zal-džad-di, minkal-džaddu (O, Allah, nihče ne more zadržati, kar daš Ti, in nihče ne more dati, kar Ti zadržiš; in moč močne osebe ne more koristiti proti Tebi).

3. Subhanallah (Slavljen je Allah) triintridesetkrat, Al-hamdulillah (Hvaljen je Allah) triintridesetkrat in Allahu Akbar (Allah je največji) triintridesetkrat. Dopolni skupno stokrat, ko reče: La ilaha illal-lahu, uahdahu la šarika lahu, lahul-mulku ua lahul-hamdu, ua hua 'ala kulli šej'in kadir (Ni nobenega božanstva vrednega čaščenja, razen Allaha, ki nima družabnikov; oblast in hvala pripadata Njemu in On ima moč nad vsako stvarjo).

> *Kako moliti (stoja, priklon in položaj dotika s čelom do tal)*

1

Zavzemi stoječ položaj in recitiraj Takbir, medtem ko dvigneš svoje dlani do višine ramen ali malo nadnje, z dlanmi usmerjenimi proti Kibli.

2

Postavi desno dlan na levo dlan, tako da obe postaviš na svoje prsi, recitiraj suro Al-Fatiha in toliko Kurana, kolikor zmoreš. To naredi v prvi in drugi enoti molitve.

3

Recitiraj Takbir, medtem ko dvigneš svoje dlani do višine ramen ali malo nadnje, z dlanmi usmerjenimi proti Kibli, potem se prikloni, spusti svojo glavo in hrbet ter ju obdrži naravnost pod pravim kotom, dlani svojih rok pa postavi na kolena. V tem položaju trikrat reci: Subhana rabbijal-azim (Slavljen si moj Gospodar, Vsemogočni)

4

Pojdi v stoječ položaj, dvigni svoje roke do višine ramen ali malo nadnje, z dlanmi usmerjenimi proti Kibli in reci: Sami'al-lahu liman hamidah (Allah sliši tistega, ki Ga hvali). To izgovori, če moliš sam ali če si vodja molitve (imam). Nato reci: Rabbana wa lakal-hamd (Naš Gospodar, Tebi pripada vsa hvala).

5

Izgovori Takbir in pojdi s čelom do tal s prsti obeh stopal, kolena, dlanmi in čelom dotikajoč se tal. Priporočljivo je, da rok ne približaš preblizu boku in trebuha preblizu stegnom, paziti moraš tudi, da podlaket ni v stiku s tlemi. V tem položaju trikrat reci: Subhana rabbijal a'la (Slavljen je moj Gospodar, Vzvišeni).

6

Med dvema dotikoma s čelom do tal, reci: Rabbig-firli (O, Gospodar, odpusti mi).

> Kako moliti (drugi Rak'a, Tašahhud in Taslim)

7

Dvigni se recitirajoč Takbir iz položaja dotika s čelom do tal v stoječ položaj, da opraviš drugo enoto in stori natanko tako kot na prvem Rak'a (stanje, recitiranje, priklon, dviganje s priklona in zavzemanje stoječega položaja, dotikanje s čelom do tal in ustrezne recitacije ter izjave.

8

Po drugem dotiku s čelom do tal v drugi enoti zavzemi sedeč položaj podoben tistemu med dvema dotikoma s čelom do tal in recitiraj prvi Tašahhud: Attahijjatu lillahi uas-salauatu uat-tajjibat, as-salamu 'alejka ajuhan-nabijju ua rahmatul-lahi ua barakatuh, as-salamu 'alejna ua 'ala 'ibadil-lahis-salihin, ašhadu an la ilaha illal-lah, ua ašhadu anna Muhammadan 'abduhu ua rasuluh (Vse spoštovanje, vse čaščenje, vsa svetost pripada Allahu. Naj bo mir nate, o, Glasnik vere, in Allahova milost ter Njegov blagoslov. Naj bo mir na nas in vse dobre Allahove služabnike. Pričam, da si nihče ne zasluži čaščenja, razen Allaha, in pričam, da je Muhammad Njegov služabnik in Poslanec.)

9

Če je molitev sestavljena iz treh enot (Magrib) ali štirih enot (Zuhr, Asr in Iša), se dvigni recitirajoč Takbir, da zavzameš stoječ položaj za tretjo enoto in stori natanko tako, kakor si storil na prejšnjih dveh enotah. Vendar na tretji in četrti enoti recitiraš samo suro Al-Fatiha. Če je molitev sestavljena iz dveh enot (Fadžr), recitiraj zaključni Tašahhud, ko končaš prvi Tašahhud.

10

Po drugem dotiku s čelom do tal v zadnji enoti zavzemi sedeč položaj in recitiraj prvi Tašahhud, nato pa naj mu sledi zaključni Tašahhud: Allahumma salli 'ala Muhammad ua 'ala ali Muhammad, kama sal-lejta 'ala Ibrahim ua 'ala ali Ibrahim, innaka hamidun madžid. Ua barik 'ala Muhammad ua 'ala ali Muhammad, kama barakta 'ala Ibrahim ua 'ala ali Ibrahim, innaka hamidun madžid (O, Allah, povzdigni Muhammada in Muhammadovo družino, kakor si povzdignil Abrahama in Abrahamovo družino. Zares si Hvaljen in Vzvišen. O, Allah, blagoslovi Muhammada in Muhammadovo družino, kakor si blagoslovil Abrahama in Abrahamovo družino. Zares si Hvaljen in Vzvišen).

11

Na koncu obrni svoj obraz na desno stran in reci: As-salamu 'alejkum ua rahmatul-lah (Mir in Allahova milost naj bo s teboj). Nato obrni svoj obraz na levo stran in reci enako stvar.

> Stebri in obvezna dejanja v molitvi

Stebri (Arkan; ednina: Rukn) molitve so bistveni deli, ki so nujni za njeno veljavnost. Če se kateregakoli od teh stebrov izpusti zaradi pozabe ali namerne opustitve, molitev postane neveljavna.

Ti so naslednji:

Začetni Takbir; zavzemanje stoječega položaja, če oseba to lahko stori; recitiranje Sure Al-Fatiha (v primeru, če molitev opravljaš sam, tj. ne za imamom); priklon, dviganje s položaja priklona; dotikanje s čelom do tal, sedenje med dvema dotikoma s čelom do tal; zaključni Tašahhud, sedenje ob recitaciji Tašahhuda; Taslim; poskrbeti, da vsak del telesa zavzame ustrezen položaj, preden se preide na naslednji položaj.

Obvezna dejanja v molitvi (Uadžibat; ednina: Uadžib) so tista dejanja, ki se morajo storiti v molitvi. Če se jih namerno izpusti, molitev postane neveljavna. Vendar če se jih izpusti brez namere ali iz pozabe, je molitev še naprej veljavna. Dejanja, ki so bila izpuščena, pa so nadomeščena z dvema dotikoma s čelom do tal zaradi pozabe, kakor bo pojasnjeno kasneje.

Obvezna dejanja v molitvi po vrstnem redu:

Recitacija Takbirjev v molitvi, razen začetni Takbir; izjava Subhana rabbijal-azim (Slavljen je moj Gospodar, Vsemogočni) enkrat; izjava Sami'al-lahu liman

hamidah (Allah sliši tistega, ki Ga hvali), če oseba moli sama, ali če je vodja molitve (imam); izjava Rabbana wa lakal-hamd (Naš Gospodar, Tebi pripada vsa hvala); Subhana rabbijal a'la (Slavljen je moj Gospodar, Vzvišeni) enkrat; izjava Rabbig-firli (O, Gospodar, odpusti mi) enkrat, medtem ko sedi med dvema dotikoma s čelom do tal; in recitacija prvega Tašahhuda. Ta obvezna dejanja se lahko nadoknadi z dvema dotikoma s čelom do tal zaradi pozabe.

Priporočljiva dejanja v molitvi (Sunan as-salat) so tiste besede in dejanja, ki niso stebri ali obvezna dejanja v molitvi. Služijo kot izpopolnjevanje molitve in jih je priporočljivo opravljati. Vendar opustitev teh dejanj molitve ne naredi neveljavne.

> Bolj ko oseba odvrta moteče dejavnike in se osredotoča na molitev s ponižnostjo pred svojim Gospodarjem, večjo nagrado bo dobila in višja bo njena stopnja v Raju.

Dva dotika s čelom do tal zaradi pozabe

Ta dva dotika s čelom do tal se običajno opravi, da se nadomesti neka pomanjkljivost v molitvi.

Kdaj se ju lahko opravi?

Lahko se ju opravi v naslednjih primerih:

- 1 Če oseba iz pozabe doda dodatno dejanje v molitev, bodisi da to dejanje pomeni dodaten stoječ položaj, dotik s čelom do tal, položaj priklona ali sedeč položaj, potem mora opraviti dva dotika s čelom do tal zaradi pozabe na koncu molitve.
- 2 Če nenamerno izpusti nekega od stebrov molitve (Arkan), mora dodati manjkajoči steber in nato opraviti dva dotika s čelom do tal zaradi pozabe na koncu molitve.
- 3 Če nenamerno izpusti nekega od obveznih dejanj molitve (Uadžibat), kakor je prvi Tašahhud, potem mora opraviti dva dotika s čelom do tal zaradi pozabe.
- 4 Če dvomi, koliko enot je opravil v molitvi, potem enostavno domneva, da je opravil manjše število, da bo varen, in opravi dva dotika s čelom do tal zaradi pozabe na koncu molitve.

Način opravljanja dveh dotikov s čelom do tal zaradi pozabe: Lahko se ju opravi na povsem enak način, kakor se ju običajno opravi v molitvi, tj. z opravljanjem dveh dotikov s čelom do tal in sedenjem vmes.

Kdaj opraviti dva dotika s čelom do tal zaradi pozabe: Lahko se ju opravi:

- Po zaključnem Tašahhudu in pred recitacijo Taslima opravi dva dotika s čelom do tal zaradi pozabe in nato recitira Taslim, kakor običajno, ko zaključi molitev.
- Po recitaciji Taslima opravi dva dotika s čelom do tal zaradi pozabe in nato ponovno recitira Taslim.

> Nepriporočljivo se je igrati z rokami ali obrazom v molitvi.

Dejanja, ki razveljavijo molitev

- 1 Če se katerikoli od njenih stebrov (arkan) ali obveznih dejanj (Uadžibat) namenoma ali iz pozabe izpusti, kljub zmožnosti osebe.
- 2 Če se katerikoli od njenih obveznih dejanj (Uadžibat) namenoma izpusti.
- 3 Namenoma govoriti med molitvijo.
- 4 Glasno smejanje med molitvijo.
- 5 Nepotrebno, nenehno gibanje

Dejanja, ki so nepriporočljiva v molitvi

To so dejanja, ki zmanjšajo nagrado osebe za molitev in negativno vplivajo na ponižnost, koncentracijo in prisotnost v njej. Ta so naslednja:

- 1 Obračanje glave med molitvijo. Ko je bil Poslanec (mir in blagoslov z njim) vprašan o tem dejanju, je rekel: "To je način kraje, s katerim hudič jemlje delež od človekove molitve." (Sahih Al-Buhari: 718)
- 2 Igranje z rokami ali obrazom, postaviti roko na bok, skleniti roke skupaj, pokanje s členki prstov.
- 3 Opravljanje molitve, ko je oseba vznemirjena zaradi nečesa, kakor je klic narave, saj je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Nobena molitev se ne more pravilno opraviti, ko se hrana postreže pred čistilcem, ali ko ga tišči zaradi klica narave." (Sahih Muslim: 560)

> Priporočljive prostovoljne molitve

Od muslimana se zahteva, da opravi le pet molitev na dan.

Vendar jih islam spodbuja, da opravljajo druge prostovoljne molitve, saj zaradi njih postanejo vredni Allahove ljubezni in jim služijo, da nadomestijo morebitne pomanjkljivosti pri opravljanju obveznih molitev.

Sledijo nekatere najpomembnejše dodatne molitve:

1 Dodatne molitve, ki spremljajo obvezne molitve (As-Sunan Ar-Rauatib): To so molitve, ki se opravijo pred ali po obveznih molitvah, in muslimani jih običajno ne zanemarjajo.

Glede nagrade za opravljanje teh molitev je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Allah bo zgradil hišo v Raju vsakemu muslimanu, ki moli dvanajst enot prostovoljnih molitev v toku noči in dneva." (Sahih Muslim: 728)

Te so naslednje:

1	Dve enoti pred Fadžr molitvijo.
2	Štiri enote pred Zuhr molitvijo, z recitacijo Taslima po vsakima dvema enotama; in še dve enoti po Zuhr molitvi.
3	Dve enoti po Magrib molitvi
4	Dve enoti po Iša molitvi.

2 Witr molitev: arabska beseda Witr pomeni "neparna številka" in se nanaša na neparno število opravljenih molitev po Iša molitvi. Razume se jo kot eno najboljših in najbolj zaslužnih od vseh dodatnih molitev. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je nekoč zapovedal muslimanom: "Sledilci Kurana! Opravljajte Witr molitev." (Sunan At-Tirmizi: 453, Sunan Ibn Madža: 1170)

Najboljši čas za opravljanje Witr molitev je v poznem delu noči pred Fadžr molitvijo, vendar jo musliman lahko opravi kadarkoli med molitvama Iša in Fadžr.

Minimalno število enot v Witr molitvi je ena, vendar je bolje opraviti tri. Musliman jih lahko opravi več, če želi, vendar je maksimalno število enot, kolikor jih je opravljal Poslanec (mir in blagoslov z njim), enajst.

Enote dodatnih molitev se običajno opravijo dve po dve, čemur sledi Taslim. Witr molitev ni nobena izjema. Vendar če hoče musliman zaključiti molitev, mora dodati eno samo enoto, v kateri lahko recitira posebno prošnjo, znano kot prošnja Kunut. Ta prošnja se recitira po dvigu s položaja priklona in pred dotikom s čelom do tal. Po tej prošnji lahko moli k Allahu in Ga prosi, karkoli si želi, tako da drži svoje roke pred seboj, z obema dlanema obrnjenima navzgor.

Čas, ko ni dovoljeno opraviti dodatne molitve

Musliman lahko opravi dodatno molitev kadarkoli želi, razen v časih, v katerih jih je prepovedano opravljati, saj so to običajno točno določeni časi za opravljanje molitev nekaterih nemuslimanov. V teh časih mu je dovoljeno samo nadomestiti obvezne molitve, ki jih je morebiti izpustil, ali dodatne molitve, ki se jih opravi z razlogom, kakor je molitev Tahijjatul-masdzid "pozdrav mošeji", molitev, ki je sestavljena iz dveh enot in se jo opravi ob vstopu v mošejo, če je dovolj časa, da se jo opravi, preden se začne obvezna molitev. Vendar musliman lahko kliče Allaha in recitira prošnje ob kateremkoli času.

Ti časi so, kot si sledijo:

1	Od časa po Fadžr molitvi dokler sonce ne vzide nad obzorje za dolžino kopja, to je kratko obdobje določeno v islamskem pravu in je enako približno dvajsetim minutam v državah z zmerno klimo.
2	Od časa, ko je sonce v zenitu, dokler se ne nagne zahodno od sredine neba. To je kratek čas pred začetkom časa za Zuhr molitev.
3	Od časa po Asr molitvi do sončnega zahoda.

> Strogo prepovedano je opravljati dodatne molitve od časa po Asr molitvi do sončnega zahoda.

> Skupinska molitev

Allah muslimanom ukazuje, naj opravljajo pet obveznih molitev v skupini in jim obljublja veliko nagrado za to. Ko je omenil nagrado za skupinsko molitev, je Poslanec (mir in blagoslov z njim) nekoč rekel: "Nagrada za molitev opravljeno v skupini je sedemindvajsetkrat večja od tiste, ki jo oseba opravi sama." (Sahih Al-Buhari: 619, Sahih Muslim: 650)

Skupinsko molitev lahko vzpostavita najmanj dve osebi, eden od njiju je vodja molitve (imam). Vendar večja kot je skupina, dražje je to Allahu.

Kdo naj vodi molitev?

To pomeni, da morajo tisti, ki molijo za imamom, delati v molitvi enako kot on, tako da izvršijo vse gibe v molitvi in zavzamejo vse položaje v molitvi, kot sta priklon in dotik s čelom do tal, takoj za njim. Ne smejo narediti nekega giba ali položaja pred njim, ali se v čemerkoli glede tega razlikovati od njega.

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Imam je zato, da se mu sledi. Reci Allahu Akbar, ko on to reče in ne izreci tega, dokler ga ne izreče on. Prikloni se, ko se on prikloni in ne prikloni se, dokler se ni priklonil on. Ko reče Sami'al-lahu liman hamidah (Allah sliši tistega, ki Ga hvali), reci Rabbana ua lakal-hamd (Naš Gospodar, Tebi pripada vsa hvala). Dotakni se s čelom do tal, ko se on dotakne s čelom do tal, in ne dotakni se s čelom do tal, dokler tega ne stori on." (Sahih Al-Buhari: 710, Sahih Muslim: 414 in Sunan Abu Davud: 603)

Kdo naj vodi molitev?

Splošno rečeno, prednost za vodenje molitve bi se morala dati tistemu, ki najbolj pozna Kuran. Če so prisotni enaki v tem pogledu, potem tisti, ki najbolj pozna verske predpise. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Naj bo imam skupini tisti, ki zna največ Kurana na pamet; in če so vsi prisotni v tem pogledu enaki, potem naj jo vodi tisti, ki ima najgloblje znanje o Sunni ..." (Sahih Muslim: 673)

Kje v molitvi stoji imam in kje tisti, ki jih vodi?

Imam stoji pred tistimi, ki jih vodi v molitvi (Ma'mumun; ednina: Ma'mum/sledilec). Sledilci stojijo z ramo ob rami in tvorijo ravne vrste za njim. Sprednja vrsta mora biti dopolnjena in zaključena prva. Če je samo en sledilec (Ma'mum), se postavi desno od imama.

Kako nadoknaditi zamujene enote molitve

Če se je molitev že začela, se mora zamudnik priključiti skupini na prav tisti položaj, na katerem najde imama. Na primer, če najde imama v položaju dotika s čelom do tal, mora recitirati Takbir in se dotakniti s čelom do tal. Ko imam zaključi skupinsko molitev z recitacijo Taslima, zamudnik vstane, recitira Takbir, zavzame stoječ položaj in dokonča preostanek molitve individualno, tako da nadoknadi enote, ki jih je izpustil.

Enota (Rak'a), na kateri ujame imama, ko se priključi skupini, šteje kot začetek njegove molitve in kar nadoknadi po tem, ko imam zaključi skupinsko molitev, šteje kot preostanek njegove molitve.

Kako ugotoviti, če je bil opravljen celoten Rak'a

Molitev se določi s številom enot opravljenih v njej; če se zamudnik priključi skupini, medtem ko je imam v položaju priklona, se razume, da je opravil celotno enoto (Rak'a), čeprav ni recitiral Sure Al-Fatiha na tem Rak'atu v stojećem položaju. Če pa zamudi položaj priklona, potem mora recitirati Takbir in se priključiti skupini. V tem primeru se razume, da je ta Rak'a zamudil in vsi gibi ter položaji v njem ne štejejo.

Če se nekdo priključi skupini v Fadžr molitvi, medtem ko je imam na drugem Rak'atu, mora po tem, ko imam zaključi molitev s Taslimom, vstati, recitirati Takbir, zavzeti stoječ položaj in nadoknaditi drugi Rak'a, ki ga je zamudil. Ne sme recitirati Taslim, dokler ne zaključi molitve, saj Fadžr molitev vsebuje dve enoti, on pa je opravil samo eno enoto z imamom.

Primeri, ki prikazujejo,
kako nadoknaditi
zamujene enote v
molitvi

Če se priključi skupini v Zuhr molitvi, medtem ko je imam v položaju priklona na tretjem Rak'atu, potem to pomeni, da je opravil dve polni enoti molitve, kar zanj šteje kot njegovi prvi dve enoti. Takoj ko imam zaključi molitev s Taslimom, mora vstati, recitirati Takbir, zavzeti stoječ položaj in opraviti še dve enoti, tretjo in četrto enoto, saj je Zuhr molitev sestavljena iz štirih enot molitve.

Če se priključi skupini v Magrib molitvi, medtem ko je imam v sedečem položaju in recitira zaključni Tašahhud, mora po tem, ko imam zaključi molitev s Taslimom, vstati, recitirati Takbir, zavzeti stoječ položaj in opraviti tri polne enote molitve. Razlog za to je, da se je priključil skupini šele na koncu, ko je imam recitiral zaključni Tašahhud. Enota (Rak'a) šteje kot popolna samo, če se oseba priključi skupini, medtem ko je imam v položaju priklona.

> Klic na molitev (Azan)

Azan služi namenu pozivanja ljudi na molitev in označevanja, da je nastopil čas za obvezno molitev. Drug poziv imenovan Ikama služi namenu zbiranja muslimanov, naj se postavijo v vrste za začetek obvezne molitve. Muslimani so se včasih srečali in spraševali za čas molitve, vendar jih nihče ni klical. Nekega dne so razpravljali, kako bi vse zbrali na molitev.

> Azan je za Allaha eno od najbolj zaslužnih dejanj.

Nekateri so predlagali zvon, kakor pri kristjanih, drugi pa so predlagali ovnov rog, da bi sledili praksi starodavnih judov. Potem je Omar ibn Al-Khattab, eden od poslančevih družabnikov, predlagal, da bi določili nekoga, ki bi klical ljudi na molitev. Poslanec (mir in blagoslov z njim) se je strinjal, se obrnil k Bilalu in rekel: "Bilal, vstani in pokliči ljudi na molitev." (Sahih Al-Buhari: 579, Sahih Muslim: 377)

Način recitiranja Azana in Ikame

- Tako Azan kot Ikama morata biti recitirana v primeru skupine ljudi, vendar ne v primeru posameznika. Če ga skupina namenoma izpusti, bo njihova molitev vseeno veljavna, vendar se jih bo razumelo za grešnike.
- Azan bi moral biti recitiran z lepim glasom in naglas, da ga ljudje lahko slišijo in pridejo v mošejo, da opravijo skupinsko molitev.
- Azan ima različne oblike, vse pa je odobril Poslanec (mir in blagoslov z njim). Naslednja je najobičajnejša oblika:

Azan

- 1 Allahu Akbar "Allah je največji" (štirikrat)
- 2 Ašhadu an la ilaha illallah "Pričam, da ni nobenega božanstva vrednega čaščenja, razen Allaha" (dvakrat)
- 3 Ašhadu anna Muhammadan rasulullah "Pričam, da je Muhammad Allahov Poslanec" (dvakrat)
- 4 Hajja 'ala-salah "Pridite na molitev" (dvakrat)
- 5 Hajja 'alal-falah "Pridite na odrešitev" (dvakrat)
- 6 Allahu Akbar "Allah je največji" (dvakrat)
- 7 La ilaha illallah "Ni nobenega božanstva vrednega čaščenja, razen Allaha" (enkrat)

Ikama

- 1 Allahu Akbar, Allahu Akbar "Allah je največji, Allah je največji
- 2 Ašhadu an la ilaha illallah "Pričam, da ni nobenega božanstva vrednega čaščenja, razen Allaha
- 3 Ašhadu anna Muhammadan resulullah "Pričam, da je Muhammad Allahov Poslanec
- 4 Hajja 'alas-salah "Pridite na molitev
- 5 Hajja 'alal-falah "Pridite na odrešitev
- 6 Kad kamati-s-salatu, kad kamati-s-salah "Molitev se bo začela, molitev se bo začela
- 7 Allahu Akbar, Allahu Akbar "Allah je največji, Allah je največji
- 8 La ilaha illallah "Ni nobenega božanstva vrednega čaščenja, razen Allaha"

Odgovoriti na Azan

Ob poslušanju vsake izjave Azana je priporočljivo, da ponavljamo za Muazzinom (tistim, ki kliče na molitev) in izgovarjamo natanko tako kot on, razen ko reče Hajja 'alas-salah "Pridite na molitev" ali Hajja 'alal-falah "Pridite na odrešitev". V tem primeru bi moral reči: La haula ua la ku-uata illa billah, kar pomeni "Ni sile niti moči, razen z Allahom".

Priporočljivo je recitirati naslednjo prošnjo po Azanu: Allahumma rabba hazihid-Da'uatit-tammah, uas-salatil-ka'imah, ati Muhammadanil-uasilata ual-fadilah, uab'ashu makaman mahmudanil-lazi ua'adtah (O, Allah! Gospodar tega popolnega poziva in te vzpostavljene molitve, podari Muhammau posredovanje in obilje in dvigni ga na hvalevreden položaj, ki si mu ga obljubil).

> Allah nagrajuje za vsak korak na poti v mošejo.

> *Ponižnost in prisotnost v molitvi*

Ponižnost in prisotnost (Hušu') predstavlja bistvo molitve in vključuje globoko koncentracijo ter popolno ponižnost pred Vsemogočnim Allahom. Oseba se trudi, da se osredotoča in razume kuranske verze ter prošnje recitirane v molitvi.

To je eno od najbolj zaslužnih dejanj čaščenja in Allah to razume za lastnost vernikov: "Zares so uspeli verniki, ki so pri molitvi spoštljivo ponižni." (Sura Al-Mu'minun, 23:1-2)

> Služabnik je najbližje svojemu Gospodarju, kadar gre s čelom do tal v molitvi.

Tisti, ki imajo Hušu' v svojih molitvah, okusijo sladkost čaščenja in verovanja, zato je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Molitev je vir mojega največjega veselja." (Sunan An-Nasa'i: 3940)

Sredstva za osvojitvev Hušuja v molitvi

Obstajajo številna sredstva, ki nam pomagajo razviti stanje ponižnosti in prisotnosti v molitvi, vključno z naslednjimi:

1 Potrebne priprave na molitev

To se lahko stori tako, da se zgodaj odide v mošejo (za moške), opravi priporočljiva dejanja pred tem, da se nosi ustrezno in lepo oblačilo in da se v mošejo hodi ponižno in na dostojanstven način.

2 Odstranitev motečih dejavnikov

Oseba ne sme vstopiti v molitev, če obstajajo določene motnje, ki bodo vplivale na njegovo koncentracijo, kot so slike, glasen zvok, naravna potreba, lahkota in žeja, ko je hrana že postrežena. Z odstranitvijo takšnih motenj, oseba razvije miren um, ki tlakuje pot k boljši koncentraciji v tem velikem dejanju čaščenja, ki ga bo oseba opravila.

3 Tuma'nina

Tuma'nina nima enakovrednega izraza v slovenščini, na splošno pa pomeni izogibanje naglici in to, da ne spremenimo položaja, dokler ne mine vsaj čas, ki je potreben, da se kosti namestijo. Poslanec (mir in blagoslov z njim) svoje molitve nikoli ni opravil z naglico. Vse položaje in gibe v molitvi je opravil popolno in ni spremenil položaja, dokler ni minil vsaj čas, ki je potreben, da se kosti namestijo. Prav tako je ukazal tistim svojim družabnikom, ki so hoteli v svojih molitvah, naj si vzamejo čas na vseh položajih in gibih v molitvi, da jih dokončajo ustrezno. Ni hotel, da bi hoteli, in je to naglo opravljanje molitve primerjal z dejanjem kljuvanja vrane.

Nekoč je rekel svojim družabnikom: "Najhujši tat je tisti, ki krade od svoje molitve." Vprašali so ga: "Kako nekdo lahko krade od svoje molitve?" Odvrnil je: "Tako, da ne opravi položaja priklona in dotika s čelom do tal ustrezno." (Musnad Ahmad: 22642)

Tisti, ki hitijo v svojih molitvah, je nikakor ne morejo opraviti z globoko koncentracijo in popolno ponižnostjo pred Vsemogočnim Allahom, saj naglica nedvomno vpliva na prisotnost in ponižnost v molitvi in tako zmanjša nagrado osebe.

4 Razmišljanje o Allahovi veličini

Razmišljati moramo o veličini Stvarnika, priznati Njegovo popolnost in sprejeti našo šibkost in napake. Tisti, ki razmišljajo o Allahovi veličini, bodo opazili, da so ničvredni v primerjavi z Njim. To poveča njihovo spoštovanje Allaha in zato kličejo Allaha in Ga ponižno ter prepričano prosijo za karkoli. Prav tako se moramo spominjati večne

blaženosti, ki jo je Allah pripravil za pokorne vernike in strogo kazen, ki jo je pripravil za nevernike. Prav tako moramo razmišljati o dnevu, ko bomo stali pred Allahom za končno sodbo.

Allah v Kuranu omeni, da so tisti, ki to počnejo, zares prepričani v srečanje z Njim: "Pomagajte si s potrpljenjem in molitvijo; to je resnično težko, razen za spokojno ponižne. Tistim, ki so prepričani, da bodo srečali svojega Gospodarja in da se bodo vrnili k Njemu." (Sura Al-Bakara, 2:45-46)

Bolj ko se zavedamo, da nas Allah sliši, daje in odgovarja na naše molitve, več ponižnosti bomo razvili in bolj bomo razmišljali o Allahovi veličini.

5 Meditacija o kuranskih verzih in ostalih izjavah v molitvi ter odgovarjanje nanje

Kuran je bil razodeť, da bi se o njem razmišljalo. Kuran pravi: "Knjiga, ki ti jo objavljamo, je blagoslovljena, da bi razmišljali o njenih ajatih in da bi tisti, z razumom obdarjeni, upoštevali nauk." (Sura Sad, 38:29) Tega se nikakor ne more doseči brez razumevanja pomena prošelj in kuranskih verzov recitiranih v molitvi. Meditacija o pomenu tega, kar oseba recitira, kakor tudi o svojem stanju, poveča koncentracijo in ponižnost osebe v molitvi in osebo celo vodi v jok in ekstazo. Takšen čustven vpliv postane očiten z vsakim verzom, ki ga oseba posluša. Kuran pravi: "In tisti, ko so opozorjeni na znamenja svojega Gospodarja, ne ostanejo ne gluhi ne slepi. (Sura Al-Furkan, 25:73)

> Petkova molitev (Salat-ul-Džumu'a)

Petkova molitev (Salat-ul-Džumu'a) je verska dolžnost, ki nadomesti dnevno opoldansko molitev (Salat-ul-Zuhr) v petek. To je eden od najbolj vzvišenih islamskih obredov in eden od njegovih potrjenih obveznih dejanj. Na ta dan se muslimani zberejo enkrat tedensko, poslušajo pridigo, ki jo dostavi imam, in potem opravijo petkovo molitev.

Odlike petka

Petek je eden od najboljših in najbolj vzvišenih dnevo v tednu, saj mu je dal Allah prednost pred ostalimi dnevi zaradi številnih odlik, vključno z naslednjimi:

- Allah ga je posebej izbral za muslimane, kakor je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Allah je usmeril tiste, ki so bili pred nami, stran od petka. Judje so imeli soboto, kristjani pa nedeljo. Potem je Allah pripeljal nas in nas usmeril na petek." (Sahih Muslim: 856)
- Allah je v njem ustvaril Adama in na ta dan se bo zgodil Sodni dan, kakor je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Petek je najboljši dan, v katerem sonce vzide. Na ta dan je bil ustvarjen Adam, na ta dan je bil sprejet v Raj in na ta dan je bil izgnan iz njega. Tudi Sodni dan se bo zgodil v petek." (Sahih Muslim: 854)

> Čistilci morajo pozorno poslušati petkovo pridigo in ne smejo početi ničesar, kar bi jih odvrnilo od tega.

Kdo mora opraviti petkovo molitev?

Petkova molitev je verska dolžnost, ki je obvezna tistim, ki izpolnijo naslednje pogoje:

- 1 **Morajo biti moški:** Ženskam je ni obvezno opraviti.
- 2 **Morajo bili zakonsko odgovorni (Mukallaf)** za svoja dejanja. Duševno bolnemu ali otroku, ki še ni prišel v puberteto, ni obvezna.
- 3 **Morajo biti doma:** Ni obvezna potnikom ali tistim, ki živijo na podežlju, izven naselij in mest.

Petkova molitev: Obnašanje in pravila

- 1 **Priporočljivo je, da musliman opravi** obredno kopanje (Gusl), obleče lepo in čisto obleko in pohiti v mošejo.
- 2 **Muslimani se zberejo v mošeji.** Imam se povzpne na prižnico (Minbar), se obrne k častilcem in dostavi Hutbo (pridigo), ki je običajno sestavljena iz dveh delov, med katerima se na kratko usede. V tej pridigi jih opomni, naj se zavedajo Allaha, jim da nasvet, jim pridiga in recitira verze iz Kurana.
- 3 **Muslimani morajo pozorno poslušati** Hutbo. Ni jim dovoljeno govorjenje ali karkoli drugega, kar bi jim zmanjšalo korist od Hutbe, tudi če je le igranje s preprogo, kamni ali peskom.
- 4 **Imam se nato spusti** s prižnice, zavzame položaj in vodi ljudi v molitvi dveh Rak'atih, v kateri glasno recitira Kuran.
- 5 **Petkova molitev** se lahko opravi, če je prisotno določeno število ljudi. Če neka oseba izostane iz veljavnega razloga, je ne more nadomestiti; in če jo opravi sam, ne bo veljavna. Namesto tega mora opraviti dnevno opoldansko molitev (Salat-ul-Zuhr).
- 6 **Če oseba zamudi** v mošejo in ujame imama na manj kot eni enoti (Rak'a), mora dokončati svojo molitev po tem, ko imam zaključi molitev, in jo razume kot opoldansko molitev (Salat-ul-Zuhr).

- 7 **Tisti, ki so izvzeti iz opravljanja petkove molitve,** kot so ženske in potniki, jim ni treba opraviti dnevne opoldanske molitve (Salat-ul-Zuhr), če so že opravili petkovo molitev v mošeji.

Tisti, ki so izvzeti iz prisotnosti na petkovi molitvi

Islam poudarja, da jo muslimani, ki niso izvzeti iz opravljanja petkove molitve, morajo opraviti in jih opozarja na zaposlenost z materialnimi težnjami: "O vi, ki verujete, ko se na petkov dan pokliče k molitvi, pohitite, da slavite Allaha, in pustite trgovanje. To je bolje za vas, če resnično veste!" (Sura Al-Džumu'a, 62:9)

Prav tako opozarja, da bo Allah postavil pečat na srca tistih, ki jo izpustijo brez veljavnega razloga. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Allah bo zapečatil srca tistih, ki izpustijo tri petkove molitve zaporedoma iz nemarnosti in brez izgovora." (Sunan Abu Davud: 1052, Musnad Ahmad: 15498) To pomeni, da bo prekril njihova srca in vanje postavil neznanje kot v srca svetohlincev in grešnikov.

Razlog, ki se razume kot zares veljaven za izostanek iz petkove molitve, je tisti, ki vključuje neobičajno velike težave oziroma če bi to povzročilo resno škodo za zdravje osebe ali bilo pogubno za njeno preživetje.

Ali se lahko kariera, ki zahteva, da oseba dela v času petkove molitve, razume kot veljaven izgovor za izostanek?

Na splošno kariera, ki zahteva, da oseba dela v času petkove molitve, ni veljaven izgovor za izostanek iz petkove molitve, saj nam Allah ukazuje, da pustimo svoje materialne težnje, ko smo poklicani na petkovo molitev: "O vi, ki verujete, ko se na petkov dan pokliče k molitvi, pohitite, da slavite Allaha, in pustite trgovanje." (Sura Al-Džumu'a, 62:9) Zato se od muslimana zahteva, da se zaposli v službi, ki mu ne bo preprečevala opravljanja verskih dolžnosti, četudi so take službe slabše plačane.

Kuran tudi pravi: "Tistemu, ki se boji Allaha, On mu najde izhod in ga oskrbi, od koder niti sam ne pričakuje, in tistemu, ki se zanaša na Allaha, On zadostuje!" (Sura At-Talak, 65:2-3)

> "Reci: 'To, kar je pri Allahu, je boljše od zabave in trgovine.'" (Sura Al-Džumu'a, 62:11)

Kdaj se kariera lahko razume kot veljaven izgovor za izostanek iz petkove molitve?

Kariera, ki od nas zahteva, da nadaljujemo z delom v času petkove molitve, se lahko razume za veljaven izgovor v naslednjih dveh primerih:

- 1 Takšna kariera mora zagotavljati veliko korist, ki se nikakor ne more uresničiti, če oseba pusti službo in se udeleži petkove molitve. Enako, če jo pusti, bo povzročil veliko škode, zlasti če ni nikogar, ki bi ga lahko nadomestil.

Primeri:

- Zdravniki na urgenci.
- Pazniki ali policisti, ki varujejo ljudi in njihovo lastnino pred kraji in kriminalnimi aktivnostmi.
- Ljudje, ki imajo nadzorne funkcije v velikih podjetjih, v katerih je potreben nenehen nadzor.

- 2 Če je takšna kariera edini vir dohodka, ki pokriva njegove osnovne stroške, kot so hrana, pijača in ostale nujne stvari, zanj in njegovo družino, potem mu je dovoljen izostanek iz petkove molitve in lahko nadaljuje svojo službo, dokler ne najde alternativne službe, ali dokler ne najde vira hrane, pijače in nujnih stvari, ki so zadostne zanj in njegovo gospodinjstvo. Vendar mora iskati drug vir dohodka.

> Molitev bolnega

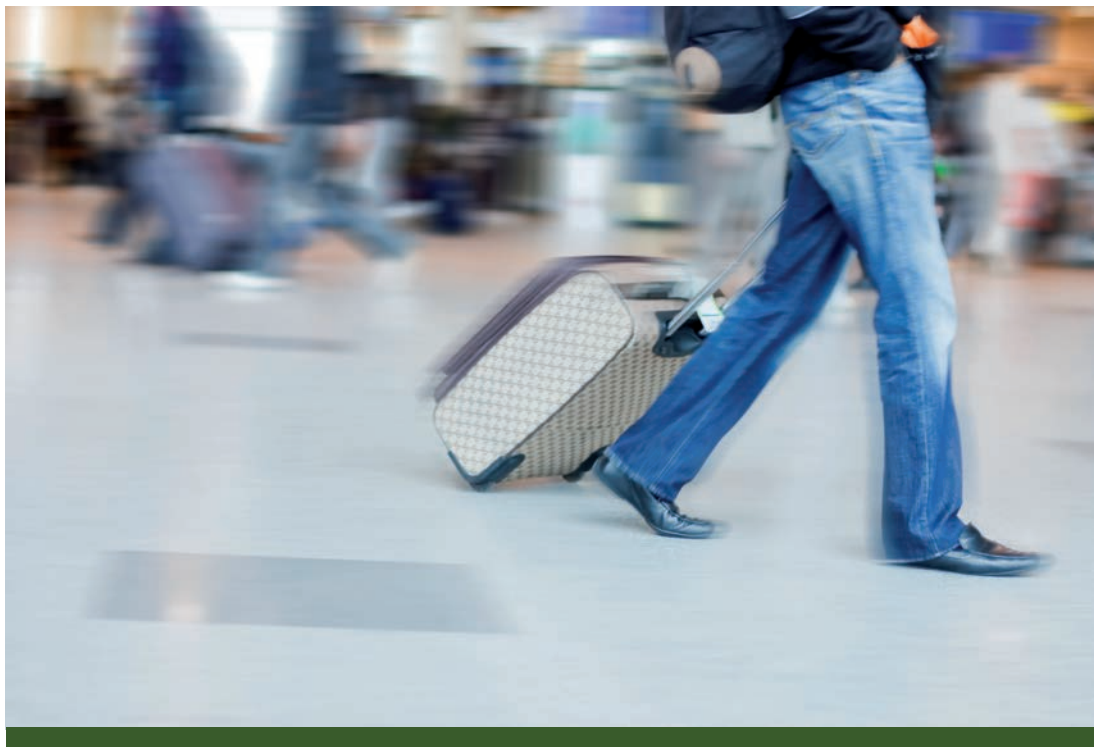
Musliman mora opraviti obvezne molitve v vseh okoliščinah, dokler je povsem pri zavesti in nadzoruje svoje mentalne sposobnosti. Vendar islam upošteva različne situacije ljudi in posebne potrebe, zato obstajajo pravila glede bolnih ljudi.

Pojasnitev te točke:

- Če je preveč bolan, da bi vstal, ali če bi opravljanje molitve v stoječem položaju zadržalo okrevanje, jo lahko opravi v sedečem položaju. Če tudi tega ne more, potem jo lahko opravi ležeč na boku. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Molite stoje; če ne morete, molite sede; če tudi tako ne morete, molite na boku." (Sahih Al-Buhari: 1066)
- Če se ne more prikloniti ali dotakniti s čelom do tal, se lahko samo nagne naprej, kolikor je zmožen.
- Če se ne more usesti na tla, se lahko usede na stol ali kaj podobnega.
- Če ne more opraviti Wudu' za vsako molitev zaradi bolezni, lahko združi opoldansko molitev (Zuhr) s popoldansko molitvijo (Asr) in molitev ob sončnem zahodu (Magrib) z večerno molitvijo (Iša).
- Če ne more uporabiti vode zaradi bolezni, lahko namesto tega opravi Tajammum (suho čiščenje) in potem opravi molitev.

> Molitev potnika

- **Potnik lahko**, ko potuje iz enega kraja v drugega, ali ko začasno ostane nekje, kar ne traja dlje od štirih dni, skrajša molitve s štirimi Rak'atov na dva. Tako bo opravil dve enoti (Rak'at, ednina: Rak'a) namesto štirih v opoldanski molitvi (Zuhr), popoldanski molitvi (Asr) in večerni molitvi (Iša), razen če moli za vodjo molitve (Imam), v tem primeru mu mora slediti.
- **Lahko izpusti** dodatne molitve, ki jih redno opravlja z obveznimi (As-Sunan Ar-Rauatib) z izjemo dodatne molitve pred Fadžr molitvijo.
- **Lahko združi** opoldansko (Zuhr) s popoldansko molitvijo (Asr) in molitev ob sončnem zahodu (Magrib) z večerno molitvijo (Iša) ob času katerekoli od njih. To služi kot olajšanje pri težavah, skozi katere gre oseba na potovanju.

Tvoj post

4

Allah ukazuje muslimanom, naj opravijo strogi post v enem lunarnem mesecu vsako leto, namreč v Ramadanu, kar je četrti steber islama. Kuran pravi: "O vi, ki verujete! Predpisan vam je post, kot je bil predpisan tistim pred vami, da bi lahko bili bogaboječi." (Sura Al-Bakara, 2:183)

Vsebina

Definicija

Vrine meseca Ramadana

Modrost posta

Vrine posta

Stvari, ki prekinejo post

Tisti, ki so izvzeti iz posta

- Bolni
- Slabotni
- Potniki
- Ženska z menstruacijo in ženska s poporodnim krvavenjem
- Noseče ženske in ženske, ki dojijo

Prostovoljen post

Praznik ob prekinitvi posta (Eid-ul-Fitr)

- Kaj bi se moralo početi na dan Eida

Post Ramadan

Definicija

Post (Sijjam ali Saum) je dejanje čaščenja, ki vključuje vzdržanje od vsakršne hrane, pijače, spolnih odnosov in česarkoli, kar prekine post od zore (čas poziva na Fadžr molitev) do sončnega zahoda (čas poziva na Magrib molitev).

> Vrline meseca Ramadana

Ramadan je deveti mesec islamskega lunarnega koledarja. To je najboljši mesec v letu in ima številne odlike, vključno z naslednjimi:

1 To je mesec, v katerem je bila razodeta najboljša in najbolj vzvišena od vseh božanskih knjig, Častni Kuran : “Mesec ramadan je tisti, v katerem se je razodeval Kuran – vodilo ljudem in jasni dokazi usmeritve ter Furkan. Zato naj se, kdorkoli doživi ta mesec, posti.” (Sura Al-Bakara, 2:185)

2 Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: “Ko pride mesec Ramadan, se vrata Raja odprejo, vrata Pekla zaprejo, hudiči pa so vklenjeni.” (Sahih Al-Buhari: 3103, Sahih Muslim: 1079) Tako ponuja priložnost vernikom, da se čimbolj približajo Allahu z opravljanjem dobrih del in izogibanjem slabih.

3 Kdor se posti podnevi in stoji v molitvi ponoči preko tega meseca, temu bodo odpuščeni pretekli grehi, kakor je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: “Kdor se posti v mesecu Ramadanu iz iskrene vere in pričakovanja Allahove nagrade (na onostranstvu), temu bodo odpuščeni vsi pretekli grehi.” (Sahih Al-Buhari: 1910, Sahih Muslim: 760) Prav tako je rekel: “Kdor opravi prostovoljno nočno molitev z iskreno vero in upanjem na Allahovo nagrado (na onostranstvu), temu bodo odpuščeni vsi pretekli grehi.” (Sahih Al-Buhari: 1905, Sahih Muslim: 759)

4 Lajlat-ul-Kadr (Noč odredbe; imenovana tudi Noč moči) se pojavi v tem mesecu. Kuran nas obvešča, da je opravljanje dobrih del v tej noči daleč boljše od opravljanja le-teh v času dolgih let: “Blagoslovljena noč je boljša kot tisoč mesecev.” (Sura Al-Kadr, 97:3) Oseba, ki moli na to noč iz iskrene vere in pričakovanja Allahove nagrade na onostranstvu, bo dosegla Allahovo odpuščanje vseh preteklih grehov. Ta noč je v enem od zadnjih desetih neparnih dni Ramadana in nihče ne pozna njenega točnega časa.

> Modrost posta

Allah ukazuje vernikom, naj se postijo iz številnih razlogov, ki se nanašajo na ta svet in onostranstvo. Ti vključujejo naslednje:

1 Pomaga uresničiti Takvo (poštenost, pobožnost, zavedanje Allaha, varovanje pred zlom)

Post je dejanje čaščenja, s katerim verniki iščejo bližino njihovega Gospodarja s tem, da se vzdržijo svojih strasti in se postavijo nasproti fizičnim skušnjavam na vsakem mestu in ob vsakem času, v tajnosti in javnosti, saj se zavedajo, da jih Allah gleda. Kuran pravi: "O vi, ki verujete! Predpisan vam je post, kot je bil predpisan tistim pred vami, da bi lahko bili bogaboječi." (Sura Al-Bakara, 2:183)

2 Zagotavlja zadosten trening izogibanja grehom in nepokornosti

Ko se posteča oseba vzdrži dovoljenih dejanj v popolni pokornosti Allahu, bo zagotovo svoje strasti in poželenja lahko spravila pod kontrolo, se zlahka izognila grehom in ne bo vztrajala v zablodi ter deviaciji od resnice. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Oseba, ki se ne odreče lažnemu govoru in dejanjem (ko se posti), mora vedeti, da Allah ne potrebuje njegovega opuščanja hrane in pijače." (Sahih Al-Buhari: 1804) To pomeni, da tisti, ki se ne vzdržijo govorjenja laži in zavajanja drugih, pravzaprav ne opravljajo smisla posta.

3 Pomaga nam, da se spomnimo na pomoči potrebne in tiste v stiski, ter nas spodbuja, da sočustvujemo z njimi

Zaradi bolečine pomanjkanja in lakote, ki je le začasna in jo izkusi posteča oseba, spozna hude učinke takšne bolečine svojih muslimanskih bratov in sester, ki so morda prikrajšani za osnovne življenjske potrebe za dalj časa in prestajajo hudo lakoto in žejo. To jo spodbudi, da ima več sočutja do njih in jim pomaga.

> Tisti, ki se posti, ima dva trenutka veselja: eden je, ko prekine svoj post, drugi pa bo, ko se bo srečala s svojim Gospodarjem.

> Vrline posta

Post ima številne vrline, vključno z naslednjimi:

1 Tisti, ki se posti v tem mesecu, iskreno verujoč v Allaha, v pokornosti Njegovim ukazom in je prepričan v Njegovo nagrado na onostranstvu za takšno početje, bo imel odpuščene vse pretekle grehe. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Kdor se posti v mesecu Ramadanu iz iskrene vere in pričakovanja Allahove nagrade (na onostranstvu), temu bodo odpuščeni vsi pretekli grehi." (Sahih Al-Buhari: 1910, Sahih Muslim: 760)

2 Posteča oseba bo izkusila veliko veselje na onostranstvu zaradi velikih nagrad, ki jih bo dobila, in zaradi blaženosti, v kateri bo uživala zaradi posta. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Posteča oseba ima dva trenutka veselja: eden je, ko prekine svoj post, drugi pa bo, ko se bo srečala s svojim Gospodarjem." (Sahih Al-Buhari: 1805, Sahih Muslim: 1151)

3 Raj ima vrata imenovana Ar-Rajjan, skozi katera bodo vstopili samo tisti, ki so se postili. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "V Raju so vrata imenovana Ar-Rajjan, na katera bodo na Dan vstajenja vstopili samo tisti, ki so se postili, in nihče drug ne bo vstopil skozi njih. Rečeno bo: 'Kje so tisti, ki so se postili?' Nato bodo vstali in nihče ne bo vstopil poleg njih. Ko bodo vstopili, se bodo zaprla in nihče drug ne bo vstopil." (Sahih Al-Buhari: 1797, Sahih Muslim: 1152)

4 Vsako dejanje čaščenja ima določeno nagrado, razen posta, za katerega bo Allah iz Svojega neomejenega obilja in milosti obilno nagradil tiste, ki so se postili. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Allah je rekel: 'Vsa dejanja Adamovih otrok so zanje, razen posta, ki je Zame in Jaz jih bom nagradil zanj.' " (Sahih Al-Buhari: 1805, Sahih Muslim: 1151)

> Ramadan je deveti mesec islamskega lunarnega koledarja.

> Stvari, ki prekinejo post

Posteča oseba se mora izogibati številnim stvarem, ki prekinejo post, te so naslednje:

- 1 Hrana in pijača,** saj Kuran pravi: "In jejte in pijte, dokler ne boste razlikovali bele niti od črne niti zore, nato dopolnite post do noči." (Sura Al-Bakara, 2:187)

Če oseba pozabi, da se posti, in nekaj poje ali popije, je njen post še naprej veljaven in ni grešnik, če to stori nenamenoma. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Kdor pozabi, da se posti, in nekaj poje ali popije, naj dokonča svoj post, saj ga je Allah nahranil in napil." (Sahih Al-Buhari: 1831, Sahih Muslim: 1155)

- 2 Vse, kar je klasificirano kot nekaj podobnega hrani in pijači.** To vključuje naslednje:

- Injekcije, ki imajo hranilno vrednost: Te služijo kot oskrba telesu s potrebnimi minerali in hranljivimi snovmi, zato je podobno hranjenju in pitju.
- Transfuzija krvi: Kri je kot telesni transportni sistem, ko kroži, dostavlja kisik in hranljive snovi po telesu, zato je to podobno hranjenju in pitju.
- Kajenje v vseh svojih oblikah spremeni post v Neveljavnega, saj inhaliranje dima v telo sprejme številne toksične substance.

- 3 Spolni odnos,** v katerem moški vstavi svoj penis v vagino ženske, vseeno je, če to sproži spolni izliv ali ne.

- 4 Namerni izliv semena** s spolnim stikom, samozadovoljevanjem ali na nek drug način.

Vendar mokre sanje, spolno razburljive sanje, ki povzročijo orgazem, ne prekinejo posta.

Moški lahko poljubi svojo ženo, če ve, da se lahko zlahka nadzira in ne vstopita v spolni odnos ali neko dejanje, ki bi lahko povzročilo izliv semena.

- 5 Namerno bruhanje:** Vendar neprosto-voljno bruhanje ne prekine posta. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Če nekdo bruha nenamerno, medtem ko se posti, mu ni potrebno nadoknaditi tega s postenjem drugega dneva; vendar če namerno bruha, potem se mora postiti drug dan zaradi prekinitve svojega (obveznega) posta." (Sunan At-Tirmizi: 720, Sunan Abu Davud: 2380)

- 6 Začetek menstruacije ali poporodnega krvavenja ne glede na čas ali del dneva,** ko se to krvavenje pojavi. Kadarkoli se to krvavenje pojavi, četudi tik pred sončnim zahodom, je post ženske avtomatično prekinjen. Če ženska z menstruacijo postane čista šele po zori, je njen post prav tako prekinjen. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Ali ni res, da ženska ne more moliti niti se postiti med menstruacijo?" (Sahih Al-Buhari, 1850)

Kljub temu, ločeno od menstrualnega krvavenja in poporodnega krvavenja, neobičajno maternično krvavenje, ki ga nekatere ženske doživljajo, ne preprečuje posta.

> Tisti, ki so izvzeti iz posta

Da bi ljudem stvari olajšal je Allah izvzel nekatere od njih iz posta:

1 Bolnim ljudem, ki bi jim post še poslabšal zdravstveno stanje, je dovoljeno prekiniti post, vendar morajo nadoknaditi izpuščeni post po Ramadanu.

2 Ljudje, ki se nikakor ne morejo postiti zaradi starosti ali bolni ljudje, ki nimajo upanja na okrevanje, prav tako lahko prekinejo post, vendar morajo nahraniti potrebno osebo za vsak izpuščen dan, tako da mu dajo 1,5 kg hrane, ki je običajna v državi.

3 Potnikom, ko potujejo iz enega kraja v drugega, ali med začasnim postankom, ki traja manj kot štiri dni, je dovoljeno prekiniti post, vendar morajo nadoknaditi izpuščene dneve po Ramadanu. Kuran pravi: "In kdor je bolan ali na potovanju (naj nadomesti) z enakim številom drugih dni. Allah vam želi stvari olajšati, ne otežiti." (Sura Al-Bakara, 2:185)

4 Ženskam z menstruacijo in ženskam s poporodnim krvavenjem se je prepovedano postiti, vendar morajo nadoknaditi enako število dni po Ramadanu. Četudi bi se postile, njihov post ne bi bil veljaven. (poglej stran 98)

5

Nosečnicam in dojiljam je dovoljeno prekiniti post, če se bojijo, da bi bilo postenje nevarno zanje ali za njihove otroke. Vendar morajo nadoknaditi dneve posta, ki so jih izpustile, po Ramadanu.

Islamski predpis glede tistih, ki namerno prekinejo post

Prekinitev posta brez veljavnega razloga je velik greh, ki jasno priča o storilčevi nepokornosti Allahu. Zato se morajo tisti, ki storijo ta greh, iskreno pokesati Allahu in nadoknaditi dneve postenja, ki so jih izpustili. Tisti, ki imajo spolni odnos med Ramadanom, se morajo ob iskrenem

kesanju in ob tem, da nadoknadijo ta dan, tudi spokoriti z osvoboditvijo človeka iz okov suženjstva. Če ne morejo najti sužnja, ki bi ga osvobodili, kakor je to primer v današnjih časih, se morajo postiti dva zaporedna meseca; če so nezmožni tega, morajo nahraniti šestdeset revnih ljudi.

> *Prostovoljen post*

Od muslimanov se zahteva, da opravijo strog, mesec dolg post enkrat na leto, tj. v mesecu Ramadanu. Priporočljivo pa se je postiti tudi v drugih dnevih, če so tega zmožni, z namenom osvojitve večjih nagrad. Ti dnevi vključujejo naslednje:

- 1 Dan Ašure, kakor tudi dan prej ali dan zatem: Ašura je deseti dan lunarnega meseca Muharrama, prvega meseca islamskega koledarja. Na ta dan je Allah rešil Mojzesa in utopil faraona ter njegovo vojsko. Muslimani se postijo, da izrazijo hvaležnost Allahu, ker je rešil Mojzesa in da sledijo stopinjam našega Poslanca (mir in blagoslov z njim), ki se ni postil le na ta dan, temveč je rekel svojim družabnikom, naj se postijo tudi dan prej ali dan zatem. (Musnad Ahmad: 2154) Ko je bil vprašan o postu na ta dan, je rekel: "Briše (grehe storjene) prejšnje leto." (Sahih Muslim: 1162)
- 2 Dan Arafata: Arafat je deveti dan lunarnega koledarja Zul-Hidža, dvanajstega meseca islamskega koledarja. Na ta dan se romarji, ki opravljajo Hadž, vsakoletno romanje, zberejo na široki planoti Arafat in kličejo Allaha, Ga hvalijo in poveljujejo. Arafat je najboljši dan v letu in tisti, ki ne opravljajo Hadža, se lahko postijo na ta dan. Ko je bil Poslanec (mir in blagoslov z njim) vprašan o postenju na ta dan, je odvrnil: "Odkupiš se za grehe storjene v prejšnjem letu in v bodočem letu." (Sahih Muslim: 1162)
- 3 Šest dni Šau-uala: Šau-ual je deseti mesec islamskega koledarja. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Kdor se posti v Ramadanu, potem pa mu sledi s šestimi dnevi v mesecu Šau-ualu, bo dobil nagrado postenja celega leta." (Sahih Muslim: 1164)

> Praznik ob prekinitvi posta (Eid-ul-Fitr)

Prazniki predstavljajo vidne obrede vere. Ko je Poslanec (mir in blagoslov z njim) prispel v Medino, je videl, da ljudje tam dva dneva v letu določijo za zabavo. Vprašal jih je: "Kaj sta ta dva dneva?" "Pred islamom smo se igrali in zabavali na ta dva dneva," so odvrnili. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je nato rekel: "Allah vam je dal dva boljša dneva: Eid-ul-Fitr in Eid-ul-Adha." (Sunan Abu Davud: 1134) Ko je pojasnil, da prazniki predstavljajo vero njihovih sledilcev, je rekel: "Vsak narod ima praznik in to je naš praznik." (Sahih Al-Buhari: 909, Sahih Muslim: 892)

Pomen Eida v islamu

Eid je dan praznovanja in veselja. Na ta dan muslimani izrazijo veselje in hvaležnost Allahu, ker jih je usmeril k resnici in ker jim je pomagal dokončati post Ramadana. Svoje veselje delijo z vsemi in se oblečejo v najlepša oblačila, dajejo miloščino revnim in potrebnim ter praznujejo na dovoljene načine, ki vse razveselijo in jih spomnijo na Allahove blagorje nad njimi.

Muslimanski prazniki

V islamu obstajata samo dva letna praznika in muslimani ne smejo praznovati nobenega drugega dneva poleg teh dveh. To sta: (1) Praznik ob prekinitvi posta (Eid-ul-Fitr), ki se ga praznuje na prvi dan lunarnega meseca Šau-uala, in (2) Praznik žrtvovanja (Eid-ul-Adha), ki se ga praznuje na deseti dan lunarnega meseca Zul-Hidža.

Praznik ob prekinitvi posta (Eid-ul-Fitr)

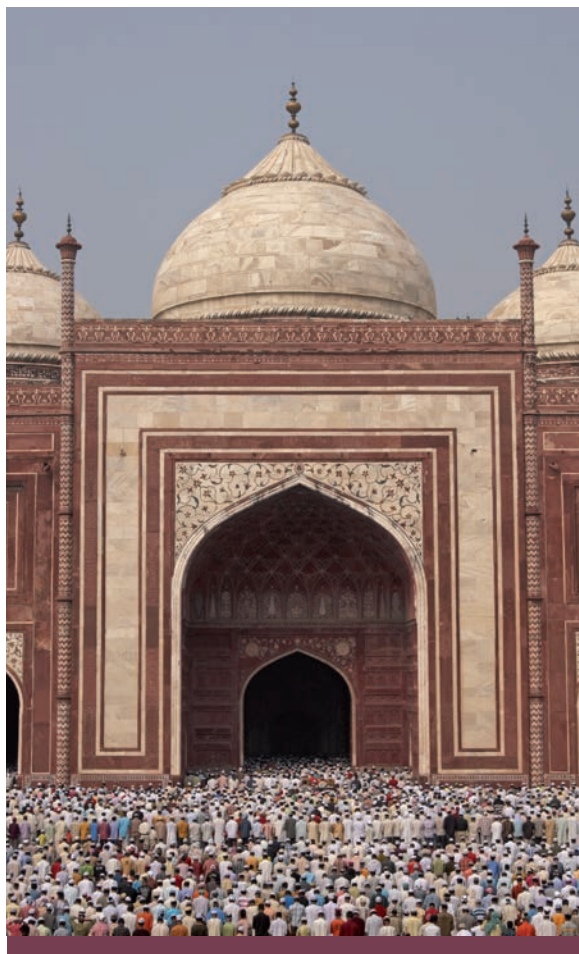
Eid-ul Fitr je na prvi dan lunarnega meseca Šau-uala in označuje konec mesec dolgega posta Ramadana. Kakor je post v mesecu Ramadanu dejanje čaščenja, tako je tudi praznovanje Eid-ul-Fitr dejanje čaščenja, ko muslimani izrazijo svojo hvaležnost Allahu, da jim je omogočil opraviti to dejanje čaščenja in ker je dopolnil Svojo milost nad njimi. Kuran pravi: "Da dopolnite število dni in da poveljučujete Allaha zato, ker vas je vodil (na Pravo pot) in da bi lahko bili hvaležni." (Sura Al-Bakara, 2: 185)

Kaj bi se moralo početi na dan Eida?

1

Opraviti Eid molitev: Islam poudarja, da se Eid molitev mora opraviti. Pravzaprav je to ena od praks, ki jo je Poslanec (mir in blagoslov z njim) nenehno opravljal in spodbujal ne le moške, ampak tudi ženske in otroke, naj jo opravljajo. Njen čas nastopi, ko sonce vzide do dolžine kopja nad obzorje (malo čez en meter) in običajno traja, dokler ne prečka poldneva.

Opis: Eid molitev je sestavljena iz dveh enot (Rak'at; ednina: Rak'a), v katerih imam glasno recitira Kuran, potem pa dostavi pridigo (Hutba) v dveh delih. Ta molitev vsebuje številne Takbirat (ednina Takbir, izjava Allahu Akbar) na začetku vsake enote, in sicer večkrat kot pri običajni molitvi: Imam reče Allahu Akbar in preden začne recitirati Kuran, to izjavo ponovi še šestkrat; prav tako po dvigu s položaja dotika s čelom do tal v stoječ položaj, da se opravi druga enota, isto izjavo ponovi še petkrat, dodatno Takbirju, ki ga je recitiral ob dvigu na drugo enoto. Častilci sledijo imamu v teh gibih in počnejo ter govorijo natanko enako.

Plačati Zakat-ul-Fitr: Allah je zapovedal Zakat-ul-Fitr (dobesedno, očiščevalna obvezna miloščina ob prekinitvi posta) vsakomur, ki poseduje hrano za dan in noč. Vsebuje en Saa' običajne hrane v državi, pa naj bo to riž, pšenica, datlji, ki se jo mora dati revnim in pomoči potrebnim muslimanom, da tako nihče ne bi bil brez hrane na dan Eida. Dovoljeno je, da se plača vrednost Zakata-ul-Fitr v denarju, če to bolj koristi revnemu.

Čas plačila: Zakat-ul-Fitr mora biti plačan od časa, ko sonce zaide na zadnji dan Ramadana, do časa Eid molitve. Vendar je lahko plačan tudi dan ali dva pred Eidom.

Količina Zakat-ul-Fitra je en Saa' običajne hrane v državi, pa naj bo to riž, pšenica ali datlji. En Saa' je enak približno trem (3) kilogramom.

Musliman ga mora plačati zase in za vse osebe, za katere je po zakonu obvezen skrbeti, kot so njegova žena in otroci. Priporočljivo je, da ga plača tudi za nerojenega otroka.

Poslanec (mir in blagoslov z njim) ga je zapovedal kot "odkup za nespodoben govor med opravljanjem posta in kot zagotavljanje hrane potrebnim". Od tistih, ki ga plačajo pred Eid molitvijo, bo sprejet kot Zakat, vendar se bo razumel kot Sadaka (prostovoljna miloščina) za tiste, ki ga bodo plačali po Eid molitvi. (Sunan Abu Davud: 1609)

3

Muslimani na tem dogodku širijo veselje in smeh vsem družinskim članom, mladim in starim, moškim in ženskam in zagotavljajo vse možne oblike dovoljene zabave. Nosijo najlepše obleke in jejo ter pijejo, saj je takšno početje dejanje čaščenja. Post na ta dan je strogo prepovedan.

> Muslimani zapuščajo mošejo po opravljeni Eid molitvi.

4

Recitirajo Takbir ob tej posebni priložnosti že v noči pred Eid dnevom in na poti na Eid molitev in nadaljujejo s tem, dokler se ne pojavi imam in se začne Eid molitev. Tako izražajo svojo hvaležnost Allahu, ker jim je omogočil, da zaključijo post Ramadana. Kuran pravi: "Da dopolnite število dni in da poveljučujete Allaha zato, ker vas je vodil (na Pravo pot) in da bi lahko bili hvaležni." (Sura Al-Bakara, 2:185)

Način izgovarjanja Takbirja ob tej priložnosti je naslednji: Allahu Akbar, Allahu Akbar, la ilaha illal-lah, Allahu Akbar, Allahu Akbar, ua lillahil-hamd (Allah je največji, Allah je največji, ni nobenega božanstva vrednega čaščenja, razen Allaha; Allah je največji, Allah je največji, vsa hvala pripada Allahu).

Oseba lahko recitira tudi naslednje: Allahu Akbaru kabira, ual-hamdu lillahi kasira, ua subhanal-lahi bukratan ua asila (Allah je največji, Njegova je obilna hvala, slavljen je On noč in dan).

Moški običajno izgovarjajo Takbir naglas, vendar ne motijo drugih ljudi, ženske pa ga izgovarjajo potih.

Tvoj Zakat

5

Allah je zvestim vernikom predpisal Zakat in ga s tem naredil za tretji steber islama ter svaril tiste, ki ga ne plačujejo pred strašno kaznijo. Allah povezuje bratstvo v veri z iskrenim kesanjem, molitvijo in plačevanjem Zakata. Kuran pravi: "In če se pokesajo in vzpostavijo molitev ter plačajo Zakat, potem so vaši bratje v veri." (Sura At-Tauba, 9 :11)

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel, "Islam je bil zgrajen na petih (stebrih): Pričanju, da ni resničnega boga poleg Allaha in da je Muhammad Njegov Poslanec, opravljanju Salata, dajanju Zakata, opravljanju Hadža in postu v mesecu Ramadanu. (Sahih Al-Buhari 8, Muslim:16)

Vsebina

Osnovni cilji Zakata

Vrste imetja, na katerega se daje Zakat

- Zlato in srebro
- Vse vrste valut
- Trgovsko blago
- Poljedelski pridelki
- Živina

Prejemniki Zakata

Zakat

Osnovni cilji Zakata

Allah je muslimanom zapovedal Zakat iz številnih razlogov, vključno z naslednjimi:

1 Ljubezen do bogastva je notranja človekova težnja in človek bo storil vse, kar je v njegovi moči, da ga pridobi. Iz tega razloga islam zahteva, da plača Zakat, da očisti svoje srce od sebičnosti in pohlepa. Kuran pravi: "Vzemi miloščino od njihovega blaga! S tem bodo očiščeni." (Sura At-Tauba, 9:103)

2 Plačevanje Zakata vzgaja občutke naklonjenosti in harmonije ter goji družbeno kohezijo. Ker so ljudje ponavadi nagnjeni k temu, da imajo radi tiste, ki jim storijo nekaj dobrega, člani muslimanske skupnosti postanejo tako tesno povezani, da so podobni opekam stavbe, ki podpirajo ena drugo. Zločini, kot sta kraja in tatvina, ponavadi upadejo.

3 Plačevanje Zakata je živo izražanje reničnega čaščenja in popolne predanosti Allahu. Ko bogati plačajo Zakat, se pravzaprav pokorijo Allahovim ukazom in priznajo, da vsa blaginja konec koncev prihaja iz Allahovega obilja in milosti. Na takšen način Mu izrazijo tudi hvaležnost, ker jim je podaril Svoje blagoslove: "Če boste hvaležni, vam bom naklonil še več." (Sura Ibrahim, 14:7)

4

S plačevanjem Zakata se uresniči koncept družbene varnosti in relativne enakosti med člani družbe. Ko bogati razdelijo letno količino Zakata med upravičene prejemnike, se bogastvo ne kopiči le v rokah peščice ljudi in je namesto tega v neprestanem obtoku. Kuran pravi: "Da ne ostane le v rokah premožnih med vami." (Sura Al-Hašr, 59:7)

> Ljubezen do bogastva je notranja človekova nagnjenost in islam od svojih pripadnikov zahteva, naj ne bodo obsedeno navezani na bogastvo in naj plačajo Zakat, da bi očistili svoja srca sebičnega pohlepa.

Vrste imetja, na katerega se daje Zakat

Zakat se ne daje na nujne življenjske potrebščine, kakor je hrana, pijača, obleka, hiša, v kateri živimo, tudi če je hiša draga, avto, v katerem se vozimo, tudi če je to luksuzen avto.

Plača se samo na vrste bogastva, ki niso za direktno uporabo in ki se bodo povečevali, kakor so naslednji:

1 Zlato in srebro (z izjemo zlatega in srebrnega nakita, ki ga ženske uporabljajo za osebno rabo)

Zakat se plača na zlato in srebro samo, če njuna vrednost dosega ali presega vzpostavljeno minimalno mejo za določeno vrsto bogastva (Nisab) in če ga ima oseba v lasti polno lunarno leto (354 dni).

Minimalna predpisana meja, ko Zakat postane obvezen (Nisab) za to vrsto bogastva, je:

Zakat na zlato je obvezen pri približno 85 gramih in Zakat obvezen na srebro je pri 595 gramih.

Če ima torej musliman v lasti takšno količino celo leto, mora plačati Zakat po minimalni stopnji dva in pol odstotka (2,5 %).

2 Vse vrste valut (bankovci in kovanci) v gotovini ali na bančnem računu

Nisab, obvezen za Zakat na gotovino, bankovce in kovance, je določen glede na ustrezno vrednost zlata (85 gramov čistega zlata) v času, ko Zakat postane obvezen, kar temelji na trenutnih stopnjah v državi, v kateri živi plačnik Zakata. Če je ta količina denarja v lasti osebe celotno lunarno leto, mora kot Zakat plačati dva in pol odstotka (2,5 %) njene vrednosti.

Ilustrirajmo, če en gram čistega zlata v času, ko Zakat postane obvezen, znaša 25 €, bo Nisab za denar kot sledi:

Ilustrirajmo, če en gram čistega zlata v času, ko Zakat postane obvezen, znaša 25 €, bo Nisab za denar kot sledi:

Vredno je omeniti, da ocenitev Nisaba pri Zakatu na bankovce, kovance in trgovsko blago običajno temelji na ustreznih minimalnih količinah zlata, saj je vrednost zlata stabilnejša od vseh drugih vrst lastnine.

3 Trgovsko blago

Ta izraz velja za vso lastnino, ki je v lasti, da bi se investirala v trgovino. Običajno vključuje premoženje, kot je resnična lastnina, in blago, kot je potrošniško blago in živila.

Vrednost trgovskega premoženja, ki je v lasti osebe celotno lunarno leto, se mora oceniti glede na trenutni trg na dan, ko Zakat postane obvezen. Če trgovsko premoženje doseže Nisab, mora biti dva in pol odstotka (2,5 %) njegove vrednosti plačano kot Zakat.

4 Poljedelski pridelki

Kuran pravi: "O vi, ki verujete! Dajajte od dobrih stvari, ki ste si jih prislužili, in od tega, kar vam dajemo iz zemlje." (Sura Al-Bakara, 2:267)

Zakat je obvezen samo na določene vrste poljedelskih pridelkov pod pogojem, da je proizvodnja dosegla minimalno količino za obveznost Zakata (Nisab).

Glede na različne okoliščine ljudi, količina Zakata, ki se plača na poljedelske pridelke, variira glede na stroške in trud vložen v namakanje.

5 Živina: Zakat je obvezen na živino, kot so krave, kamele in ovce, le če se živali pasejo na paši in lastnik nima veliko težav, da jih oskrbuje s krmo.

Če jih oskrbuje s krmo celo ali večino leta, potem Zakat ni obvezen.

Podrobnosti o minimalni količini, na katero je Zakat obvezen (nisab) pri živini, so razpoložljive v knjigah islamskega prava (fikh).

Prejemniki Zakata

Islam je določil prejemnike Zakata in musliman ga lahko plača eni ali več kategorijam, lahko pa ga da tudi človekoljubnim organizacijam, ki ga razdeljujejo tistim, ki so upravičeni do njega. Vendar je primernejše, da ga da v državi, kjer živi.

Tisti, ki so upravičeni do prejemanja Zakata, so naslednji:

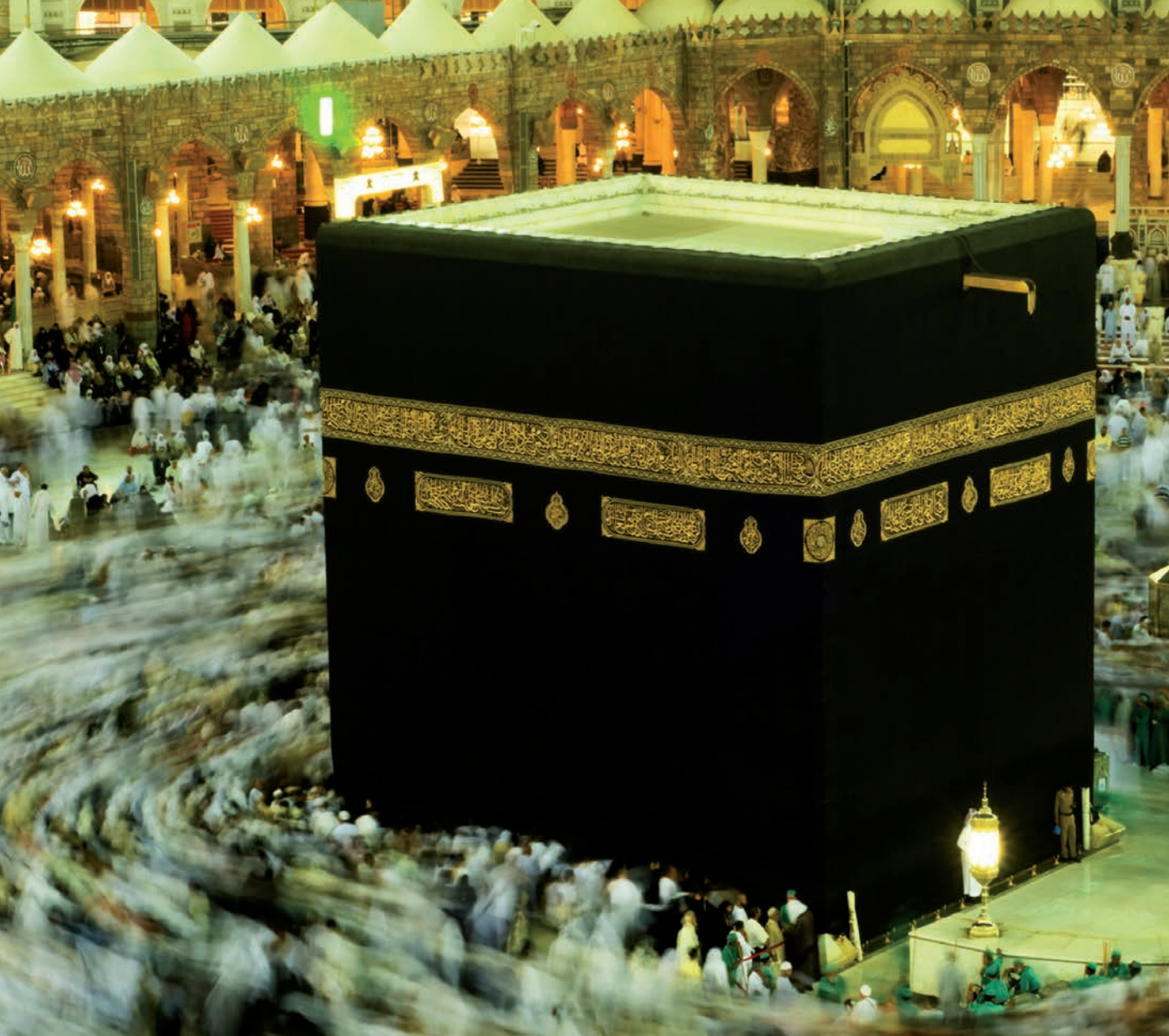
- 1 Siromaki**, ki živijo v popolni revščini, kot tudi tisti, ki ne morejo zadovoljiti svojih osnovnih potreb.
- 2 Zaposleni** za pobiranje in distribucijo Zakata.
- 3 Sužnji**, ki potrebujejo denar, da se osvobodijo.
- 4 Tisti, ki so padli v dolgove in jih ne morejo odplačati**, ne glede na to, ali so vzeli posojilo za javno ali osebno korist.
- 5 Tisti, ki se borijo na Allahovi poti**: To vključuje tiste, ki branijo svojo vero in državo, kakor tudi tiste, ki so aktivni pri podpiranju in propagiranju islama.
- 6 Tisti, katerih srca je potrebno pridobiti**: To so tisti, ki so pred kratkim sprejeli islam, ali od katerih se pričakuje, da ga bodo sprejeli. Dolžnost dajanja Zakata tej kategoriji prejemnikov ni na posameznikih, temveč na vladnih telesih, islamskih centrih in človekoljubnih organizacijah, da določijo resnično korist tega.

7 Potniki, ki prestajajo finančne težave, tudi če so doma zelo bogati.

Glede upravičenih prejemnikov Zakata Kuran pravi: "Miloščina je samo za reveže in siromake in pobiralec in za tiste, katerih srca je potrebno pridobiti, in za osvoboditev in za dolžnike in na Allahovi poti in za popotnika. To je dolžnost do Allaha. In Allah je Vseveden, Najmodrejši." (Sura At-Tauba, 9:60)

> Revni in pomoči potrebni ljudje so tisti, ki ne morejo izpolnjevati svojih osnovnih potreb.

Tvoje romanje

6

Hadž, vsakoletno muslimansko romanje v Meko, je peti steber islama. To je dejanje čaščenja, ki ne vključuje le srca, ampak zahteva tudi fizično in finančno zmožnost ter jo mora izvršiti vsak sposoben musliman, ki si to lahko privošči, enkrat v življenju.

Kakor Kuran pravi: "Dolžnost ljudi do Allaha je, da opravi Hadž, vsak, ki to zmore. In kdor zanika vero, Allah je zares neodvisen od vseh svetov." (Sura Ali-'Imran, 3:97)

Vsebina

Pomembnost in vrline Meke ter Svete mošeje

Pomen Hadža

Sposobnost opraviti Hadž: Različne okoliščine

Ženska potrebuje Mahrama kot družabnika, da opravi Hadž

Vrine Hadža

Osnovni cilji Hadža

‘Umra

Praznik žrtvovanja (Eid-ul-Adha)

- Kaj bi se moralo delati na Eid?
- Pogoji, ki jih mora izpolniti žrtvovano žival
- Kaj bi morali storiti z žrtvovano živaljo?

Obisk Medine

Hadž

Pomembnost in vrline Meke ter Svete mošeje

Sveta mošeja (Al-Masdzid Al-Haram) je locirana v Meki, mestu na zahodu Arabskega polotoka, in ima številne odlike, vključno z naslednjimi:

1

V njej je Ka'ba

Ka'ba je kockasta stavba locirana v središču Svete mošeje v Meki.

To je smer, v katero se muslimani obračajo v molitvi, kot tudi v nekaterih drugih dejanjih čaščenja, ki jim jih je Allah zapovedal.

Zgradil jo je Poslanec Abraham skupaj s sinom Izmaelom, ker jima je tako ukazal Allah. Predelana je bila nekajkrat v zgodovini.

Kakor Kuran pravi: "In ko sta Abraham in Izmael vzdignila temelje Hiše, (rekoč): «Gospodar naš, sprejmi od naju. Ti si zares Tisti, ki vse sliši, in Vsevedni.» (Sura Al-Bakara, 2:127)

Tudi Poslanec (mir in blagoslov z njim) Muhammad je sodeloval pri polaganju Črnega kamna na njegovo ustrezno mesto s številnimi plemeni iz Meke, ko so prenovili Ka'bo.

2

Bila je prva mošeja zgrajena na zemlji

Abu Zarr, eden od poslančevih plemenitih družabnikov, je nekoč vprašal Poslanca (mir in blagoslov z njim): "O, Allahov Poslanec, katera mošeja je bila prva na zemlji?" "Sveta mošeja (v Meki)," je odvrnil. Abu Zarr je ponovno vprašal: "Katera potem?" "Al-Aksa mošeja (v Jeruzalemu)," je odvrnil.

> Vrata Ka'be, na katerih so razkošno vpisani citati iz Častnega Kurana.

"Kako dolgo je bilo obdobje med njima?" je Abu Zarr ponovno vprašal. "Štirideset let," je odvrnil Poslanec (mir in blagoslov z njim). "Kjerkoli si in pride čas za molitev," je nadaljeval: "Opravi molitev, kajti odlika leži v opravljanju molitve v njenem času." (Sahih Al-Buhari: 3186, Sahih Muslim: 520)

3

Nagrada za opravljeno molitev v njej je mnogokratna

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Ena molitev v tej moji mošeji (v Medini) je boljša od tisočih molitev nekje druge, razen v Sveti mošeji (v Meki), in ena molitev v Sveti mošeji je boljša od stotisočih molitev nekje druge." (Sunan Ibn Madža: 1406, Musnad Ahmad: 14694)

4

Allah in Njegov Poslanec (mir in blagoslov z njim) sta jo razglasila za sveto

Kakor Kuran pravi: "Meni je ukazano častiti samo Gospodarja tega mesta, ki ga je On naredil za sveto - Njemu pripada vse! - in ukazano mi je biti med Allahu predanimi." (Sura An-Naml, 27:91)

Ta verz pojasni, da je Allah razglasil Meko za sveto in zato je ljudem prepovedano početje nepravčnosti ali prelivanje krvi v njej, lov živali ali sekanje dreves ali košnja trave.

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je nekoč izjavil: "Allah, ne ljudje, je naredil Meko za sveto; zato vsaka oseba, ki veruje v Allaha in Zadnji dan, naj ne prelije krvi v njej, niti naj ne seka njenih dreves." (Sahih Al-Buhari: 104, Sahih Muslim: 1354)

5

To je najljubša zemlja Allahu in Njegovemu poslancu

Eden od poslančevih družabnikov je nekoč rekel: "Videl sem Allahovega poslanca sedeti na svoji kameli na trgu Al-Hazuara ko je nagovarjal Meko: 'Prisežem pri Allahu, ti si najboljša in Allahu najljubša zemlja. Če ne bi bil preganjen z nje, te nikoli ne bi zapustil.'"

(Sunan At-Tirmizi: 3925, An-Nasa'i As-Sunan Al-Kubra: 4252)

6

Allah je naredil romanje k Sveti hiši obvezno za vse, ki so sposobni to storiti

Abraham je razglasil romanje ljudem in prišli so ga opraviti iz daljnih mest. Glede na poslansko tradicijo so vsi poslanci opravljali Hadž k Sveti hiši.

Glede Allahovega ukaza Abrahamu Kuran pravi: "Razglasi ljudem romanje, in k tebi bodo prišli peš in na izčrpanih kamelah, prišli bodo z vseh oddaljenih poti." (Sura Al-Hadž, 22:27)

> Hoja okoli Ka'be (Tauaf) sedemkrat je eden od 'stebrov' Hadža in 'Umre.

> Pomen Hadža

Hadž je versko potovanje k Sveti mošeji v Meki in okolici z namenom opraviti obrede Hadža. To potovanje vključuje niz aktivnosti, ki jih je učil Poslanec (mir in blagoslov z njim) in med drugim vključujejo, biti v stanju obredne čistoče (Ihram), sedemkrat hoditi okoli Ka'be, sedemkrat hoditi med hriboma As-Safa in Al-Marua, stanje na planoti Arafat in metanje kamenčkov v kamnite stebre na Mini.

Zares Hadž zagotavlja romarjem ogromne koristi, vključno z razglasitvijo Allahovega monoteizma, neizmerne odpuščanja, medsebojnim spoznavanjem in učenjem o islamskih predpisih.

Obredi Hadža se običajno opravljajo med osmim in trinajstim Zul-Hidža, dvanajstim mesecem islamskega lunarne koledarja.

Kdo ga mora opraviti?

Če musliman hoče opraviti Hadž, mora biti zakonsko odgovoren za svoja dejanja (makallaf) in biti sposoben. Zakonska odgovornost (taklif) pomeni, da mora biti odrasel in razumen.

Kaj pomeni sposobnost?

Sposobnost tukaj pomeni sposobnost opraviti potovanje k Sveti mošeji na zakonit način in opraviti obrede Hadža, ne da bi prestajal neobičajno naporene težave in ne da bi tvegala osebno varnost ter lastnino. To tudi pomeni, da stroški, ki jih romar potrebuje za Hadž, ne smejo biti na škodo njegovih potreb in potreb njegovega gospodinjstva.

> Sposobnost opraviti Hadž: Različne okoliščine

1 Sposobnost opraviti Hadž osebno:

Ta sposobnost muslimanu dovoljuje, da odide na potovanje k Sveti hiši brez prestajanja neobičajno napornih težav, medtem ko ima zadostna sredstva za to. V tem primeru ga mora opraviti osebno.

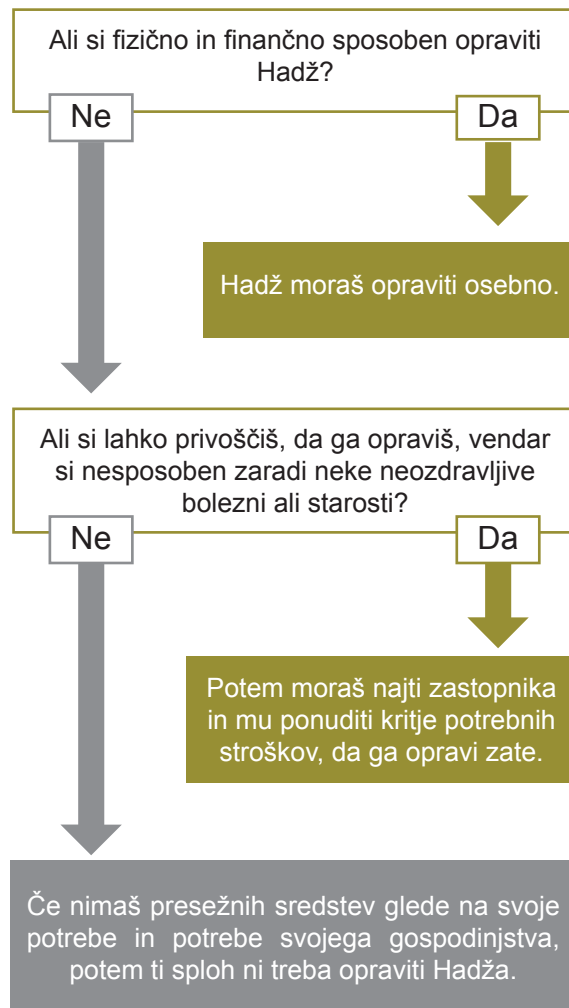
2 Finančna sposobnost, da pooblasti nekoga drugega, da opravi Hadž zanj:

To velja za muslimana, ki ni sposoben opraviti Hadža zaradi bolezni ali starosti, vendar ima sredstva, da pooblasti nekoga drugega, ki ga bo opravil zanj. V tem primeru mora ponuditi zastopniku kritje vseh potrebnih stroškov, da ga lahko opravi zanj.

3 Nesposobnost opraviti Hadž osebno ali z zastopnikom:

Oseba, ki ga nikakor ne more opraviti, je izvzeta iz opravljanja Hadža. Da ilustriramo, oseba, ki nima presežnih sredstev glede na njegove potrebe in potrebe njegovega gospodinjstva, s katerimi bi lahko opravil Hadž, mu ga sploh ni treba opraviti.

Niti se od njega ne zahteva, da zbira denar, da bi ga opravil. Vendar ga mora opraviti takoj, ko postane fizično in finančno sposoben za to.

> *Ženska potrebuje Mahrama kot družabnika, da opravi Hadž*

Če ženska hoče opraviti Hadž, mora biti s svojim možem ali katerimkoli od njenih moških sorodnikov, s katerimi se ji ni dovoljeno poročiti, zaradi njihovega sorodstva (Mahram), kakor so njen oče, dedek, sinovi, vnuki, bratje, nečaki in strici. (poglej stran 201)

Vendar če ženska opravi Hadž brez Mahrama na takšen način, da ni izpostavljena nobeni nevarnosti, je njen Hadž veljaven in zadostuje.

> *Vrine Hadža*

Opravljanje Hadža ima številne odlike, vključno z naslednjimi:

- 1 To je eno od najboljših dejanj pri Allahu. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je bil nekoč vprašan: "Katero delo je najboljšo?" Odvrnil je: "Verovanje v Allaha in Njegovega poslanca." Potem je bil vprašan: "Kaj nato?" "Borba na Allahovi poti," je odvrnil. Zopet je bil vprašan: "Kaj nato?" Odvrnil je: "Hadž, ki je opravljen pravilno in je sprejet pri Allahu." (Sahih Al-Buhari: 1447, Sahih Muslim: 83)
- 2 To je obdobje velikega odpuščanja. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Kdor opravi romanje za Allaha, se izogiba spolnim odnosom (s svojo ženo), se ne prepira z nikomer niti ne žali nikogar, se bo domov vrnil brez grehov, kakor na dan, ko ga je rodila mati." (Sahih Al-Buhari: 1449, Sahih Muslim: 1350)
- 3 Zagotavlja veliko priložnost, da se rešiš od Pekla. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Ni dneva, na katerem Allah osvobaja ljudi od Ognja, kakor to počne na Dan Arafata." (Sahih Muslim: 1348)
- 4 Nagrada zanj je Raj, kakor je jasno razvidno iz izjave Poslanca: "Ni nobene nagrade za Hadž, ki je opravljen pravilno in je sprejet pri Allahu, razen Raja." (Sahih Muslim: 1349)

Vendar bodo te odlike samo za tiste, ki ga opravijo izključno za Allaha in sledijo stopinjam Poslanca.

> Osnovni cilji Hadža

Hadž ima številne cilje. Po navodilih romarjem, kaj storiti glede žrtvene živali, ki jo morajo zaklati, da bi se približali Allahu, Allah pravi: "Allaha ne doseže ne njihovo meso ne njihova kri, toda doseže Ga vaša bogaboječnost." (Sura Al-Hadž, 22:37) Poslanec (mir in blagoslov z njim) je glede tega rekel: "Kroženje okoli Ka'be, tek med hriboma As-Safa in Al-Marua in kamenjanje stebrov je namenjeno samo za spominjanje na Allaha." (Sunan Abu Davud: 1888)

> Oseba, ki želi opraviti Hadž ali 'Umro, se mora naučiti predpisov o obeh.

Ti cilji vključujejo naslednje:

1 **Demonstracija popolne predanosti in ponižnosti Allahu**

To se uresniči, ko romarji zapustijo vse oblike luksuza in okrasja ter oblečejo enostavne neobrobene obleke, preden vstopijo v stanje obredne čistoče (Ihram). Tako v popolnosti pokažejo, da potrebujejo svojega Gospodarja in so od Njega odvisni. Odrečejo se vsem zemeljskim skrbem ter prizadevanjem, ki bi jih lahko odvrgla od demonstriranja popolne predanosti Njemu, kar pelje v Njegovo milost in odpuščanje. Ta demonstracija popolne predanosti postane še živahnejša na Dan Arafata, ko stojijo pred svojim Gospodarjem v stanju strahospoštovanja, se Mu zahvaljujejo za neštete blagoslove in iščejo Njegovo odpuščanje za napake in spodrsiljaje.

2 **Demonstracija hvaležnosti Allahu**

Hvaležnost Allahu za opravljanje Hadža se pokaže tako preko denarja kot dobrega zdravja, s katerim ga je Allah oskrbel, to sta dva največjih materialnih blagoslovov, ki jih je Allah podaril ljudem. Ko musliman opravlja Hadž, pravzaprav demonstrira hvaležnost Allahu za ta dva blagoslova s tem, ko prestaja te velike fizične težave in porablja svoj denar, da išče bližino Allaha v popolni predanosti Njemu. Kazanje hvaležnosti je dolžnost, ki ni vzpostavljena in potrjena le z razumom, temveč je zapovedana tudi z božjim zakonom.

3 Celostna demonstracija univerzalnosti islama

Muslimani iz vseh delov sveta se zberejo na sveti zemlji in se odzivajo na Allahov poziv. Spoznajo se med sabo in prepreke rase, barve, jezika in družbenega položaja so postavljene na stran v tem bratstvu verovanja, ki združuje vse muslimane na največjem vsakoletnem zboru, na katerem si medsebojno pomagajo povečevati odlike in zavedanje Boga.

4 To je opomin na Sodni dan

Hadž tistega, ki ga opravlja, opominja na Sodni dan, ko bodo vsi ljudje stali enaki pred Allahom za končno sodbo. Ko romarji stojijo na planoti Arafat, v stanju obredne čistoče (Ihram), ko so zamenjali običajne obleke z enostavno obleko in izražajo svojo pripravljenost, da služijo Allahu, in opazijo neštete romarje, vse oblečene v nekaj,

> Tisti, ki opravlja Hajj ali 'Umro mora sedemkrat prehoditi razdaljo med hriboma As-Safa in Al-Marva.

kar izgleda kot prt, bo to odprlo njihove oči za to, skozi kar bodo šli po smrti, in jih bo spodbudilo, da se še bolj trudijo v pripravi na onostranstvo.

5 Demonstrira resnično čaščenje izključno Allaha

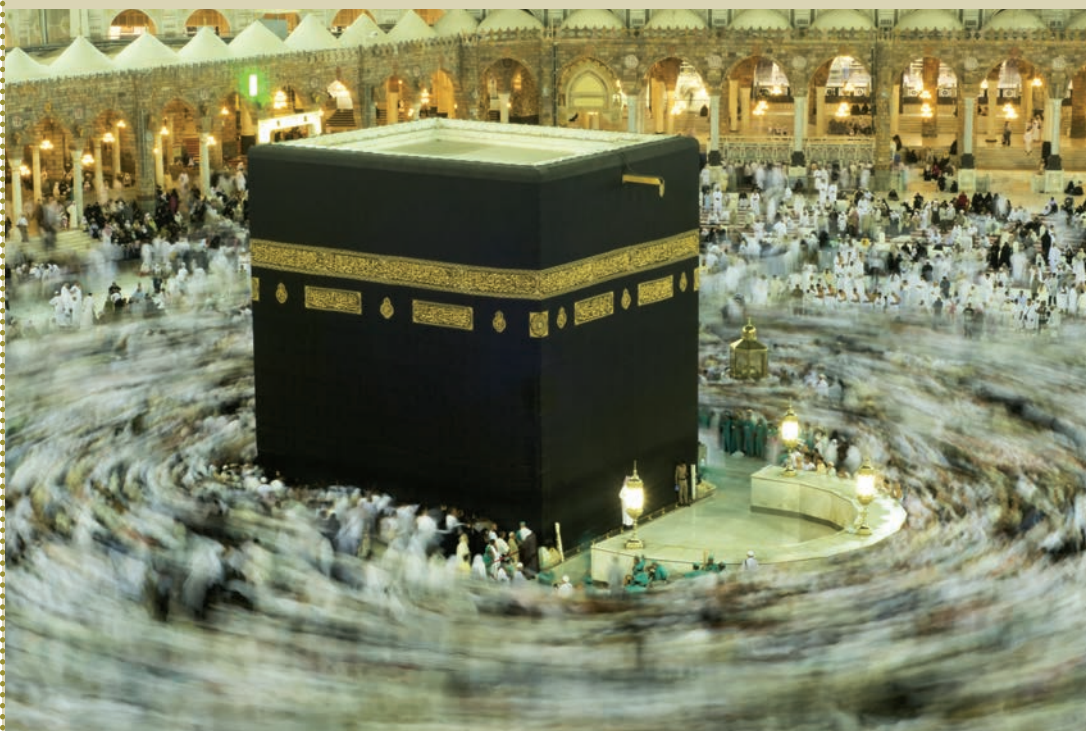
To se uresniči, ko romarji recitirajo Talbija: Labbajkal-lahumma labbajk, labbajka la šarika laka labbajk, innal-hamda uan-ni'mata laka ual-mulk, la šarika lak (Odzivam se Ti, o Allah, odzivam. Odzivam se Ti, Tebi, ki nimaš partnerjev. Samo Tebi pripada vsa hvala in vse obilje, in samo Tebi pripada oblast. Ti nimaš partnerjev). Ko je eden od poslančevih družabnikov nekoč opisoval besede Talbija, jih je opisal kot besede "čistega monoteizma". (Sahih Muslim: 1218) Resnično je čisti monoteizem jasen pri vseh obredih Hadža, besedah in dejanjih brez izjeme.

> 'Umra

'Umra ali manjše romanje (Hadž je veliko romanje) je dejanje čaščenja, ki je sestavljeno iz obrednih praks, ki so omejene le na območje Svete mošeje, in sicer vstopanje v sveto stanje čistoče (Ihram), hoja sedemkrat okoli Ka'be, hoja sedemkrat med hriboma As-Safa in Al-Marua in nato britje ali krajšanje las.

Islamski predpis glede 'Umre: Obvezna je tistim, ki si jo lahko privoščijo enkrat v svojem življenju in priporočljivo je, da se opravi večkrat.

Njen čas: Lahko se jo opravi kadarkoli v letu, vendar ima opravljanje le-te v času Ramadanu posebno vrednost, kakor je Poslanec (mir in blagoslov z njim) izjavil: "Opravljanje 'Umre v mesecu Ramadanu je enaka opravljanju Hadža (romanja) v vrednosti in odliki." (Sahih Al-Buhari: 3186, Sahih Muslim: 520)

> Od muslimana se zahteva, da enkrat v življenju opravi 'Umro, če je zmožen.

Praznik žrtvovanja (Eid-ul-Adha)

Praznik žrtvovanja (Eid-ul-Adha), ki se praznuje na deseti dan lunarnega meseca Zul-Hidža, dvanajstega meseca islamskega koledarja, ima številne vrline, vključno z naslednjimi:

1 To je eden od najboljših dni v letu, saj je med prvimi desetimi dnevi lunarnega meseca Zul-Hidža, kakor je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Ni nobenih drugih dni, v katerih so dobra dela ljubša Allahu, kot v teh desetih dneh (Zul-Hidža)." Njegovi družabniki so vprašali: "Ali niti džihad na Allahovi poti?" Odvrnil je: "Niti džihad na Allahovi poti, razen če gre oseba v džihad, žrtvuje tako svoje življenje kot lastnino in se vrne brez obojega." (Sahih Al-Buhari: 926, Sunan At-Tirmizi: 757)

2 To je dan velikega romanja, v katerem se opravljajo največji obredi Hadža, najboljši in najbolj vzvišen je hoja okoli Ka'be (Tauaf), klanje žrtvene živali in metanje kamenčkov v največji steber na Mini, kar se imenuje Džamrat-ul-'Akaba.

Kaj bi se moralo početi na dan Eid?

Na ta dan musliman, ki ni na Hadžu, opravlja enake aktivnosti kot običajno na praznik prekinitve posta (Eid-ul-Fitr, z izjemo plačevanja Zakat-ul-Fitr, ki se plačuje le na Eid-ul-Fitr.

Posebna značilnost Eid-ul-Adha je klanje žrtvene živali, ki se razume za zelo priporočljivo dejanje čaščenja.

Ud-hija ali žrtvena žival je katerakoli od pašnih živali (ovca, krava ali kamela), ki se koljejo za praznik žrtvovanja (Eid-ul Adha) z namenom iskanja bližine Allaha. Čas za žrtvovanje se začne po Eid-ul-Adha molitvi in traja do sončnega zahoda 13. Zul-Hidža. Kakor Kuran pravi: "Zato moli svojega Gospodarja in zakolji daritveno žrtev." (Sura Al-Kausar, 108:2) Molitev, ki je omenjena tukaj, je bila interpretirana kot Eid-ul-Adha molitev, žrtvovanje pa je bilo interpretirano, da se nanaša na Ud-hijo ali žrtveno žival.

Islamski predpis glede Ud-hije:

Klanje žrtvene živali na praznik žrtvovanja (Eid-ul-Adha) je praksa, ki jo je Poslanec (mir in blagoslov z njim) redno opravljal in jo spodbujal (Sunna Mu'akkada) za tiste, ki si to lahko privoščijo. Glava družine lahko opravi žrtvovanje zase in za svoje gospodinjstvo.

Musliman, ki želi opraviti žrtvovanje, si ne sme postriči svojih las niti svojih nohtov, ali si puliti svoje kože od prvega dneva Zul-Hidža, dokler ne zakolje žrtvene živali desetega Zul-Hidža.

Pogoji, ki jih mora izpolniti žrvena žival

1

Ni dovoljeno žrtvovati katerekoli živali ali ptice, razen pašne živali, in sicer ovce, krave ali kamele.

Ena ovca ali koza zadostuje za človeka in njegovo gospodinjstvo, sedem različnih gospodinjstev pa si lahko deli kravo ali kamelo.

2

Žrvena žival mora biti pravilne starosti. Ovca mora biti vsaj šest mesecev stara, koza vsaj eno leto, krava vsaj dve leti in kamela vsaj pet let.

3

Mora biti brez vidnih napak, ker je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Obstajajo štiri (vrste živali), ki niso dobre za žrtvovanje: enooka ali slepa žival, katere napaka je jasna, bolna žival, katere bolezen je jasna, šepava žival, katere šepavost je jasna, in shujšana žival do kosti." (Sunan An-Nasa'i: 4371, Sunan At-Tirmizi: 1497)

Kaj bi se moralo storiti z žrveno živaljo?

- Prepovedano je prodati katerikoli del žrtvene živali.
- Priporočljivo jo je razdeliti na tri dele: ena tretjina za hrano, ena tretjina za darila in ena tretjina za miloščino revnim in pomoči potrebnim.
- Dovoljeno je pooblastiti nekoga, ki v našem imenu zakolje žrveno žival, kot so to resnicoljubne človekoljubne družbe, ki koljejo žrtvene živali in jih delijo pomoči potrebnim.

> Islam poudarja, da morajo biti žrtvene živali brez napak.

Obisk Medine

Medina je mesto, v katerega je Poslanec (mir in blagoslov z njim) emigriral, zapustil svoje rodno mesto Meko, potem ko je trpel pod rokami mnogobožcev tam.

Ko je vstopil v Medino, je Poslanec (mir in blagoslov z njim) takoj začel graditi svojo mošejo, ki je postala glavni center znanja in je služila za pozivanje ljudi v islam ter učenje le-teh o njegovih vzvišenih načelih.

Zelo priporočljivo je obiskati poslančevo mošejo v Medini med sezono Hadža ali v kateremkoli drugim času v letu.

Vredno je omeniti, da obisk poslančeve mošeje nima ničesar skupnega z obredi Hadža in ni omejen na nek določen čas.

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Obstajajo samo tri mošeje, zaradi katerih lahko odidete na potovanje: Sveta mošeja (v Meki), ta, moja mošeja (v Medini) in Al-Aksa mošeja (v Jeruzalemu)." (Sahih Al-Buhari: 1139, Sahih Muslim: 1397, Sunan Abu Davud: 2033)

V neki drugi situaciji je tudi rekel: "Ena molitev v moji mošeji je boljša od tisočih molitev v neki drugi mošeji, razen v Sveti mošeji (v Meki)." (Sahih Al-Buhari: 1133, Sahih Muslim: 1394)

Mesta v Medini, ki si jih je vredno ogledati

Musliman, ki obišče Medino, mora imeti namen obiskati poslančevo mošejo in v njej opraviti molitev. Lahko obišče tudi druga mesta, vključno z naslednjimi:

1 V srcu poslančeve mošeje je zelo posebno, a majhno območje, imenovano Ar-Rauda Aš-Šarifa (dobesedno 'plemenit vrt'), ki sega od poslančevega groba, kjer je bila ena od njegovih sob, do njegove prižnice. Opravljanje molitve na tem območju ima veliko vrednost, kakor je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Med mojo hišo in mojo prižnico leži vrt od vrtov Raja." (Sahih Al-Buhari: 1137, Sahih Muslim: 1390)

2 Pozdrav miru Allahovemu poslancu: Oseba stoji pred grobom Poslanca (mir in blagoslov z njim), se obrne h grobu s hrbtom proti Kibli in reče prijazno in potihlo: As-salamu alejka ja rasulal-lahi ua rahmatul-lahi ua barakatuhu. Ašhadu annaka kad ballagtar-risalah, ua ad-dajtal-amanah, ua nasahtal-ummah, ua džahadta fil-lahi hakka džihadih, fa džazakal-lahu 'an ummatika afdala ma džaza nabijjan 'an ummatih (Naj bo Allahov mir, milost in blagoslov s teboj, o, Allahov Poslanec. Pričam, da si prenesel sporočilo, izpolnil zaupanje, iskreno

svetoval muslimanski skupnosti in se boril za Allaha, kakor se je treba. Naj te Allah nagradi za nas bolje, kakor je nagrada kateregakoli poslanca za njegovo skupnost). Poslanec (mir in blagoslov z njim) je o tem rekel: "Nihče mi ne pošlje pozdrava, ne da bi mi Allah vrnil mojo dušo, da mu lahko odzdravim." (Sunan Abu Davud: 2041)

Oseba nato stopi korak na desno in pošlje pozdrav miru Abu Bakru As-Siddiku, poslančevemu nasledniku in njegovemu najboljšemu družabniku.

Oseba nato naredi še en korak na desno in pošlje pozdrav miru Omarju ibn Al-Khattabu, drugemu pravičnemu kalifu in najboljšemu poslančevemu družabniku po Abu Bakru As-Siddiku.

Tukaj je vredno omeniti, da kljub temu, da je Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim) najboljši od celotnega človeštva, nam ne more narediti ne škode niti koristi in zato ga oseba ne sme klicati ali iskati njegove pomoči. Namesto tega mora oseba klicati Allaha in vse oblike čaščenja usmeriti izključno Njemu.

3

Obisk mošeje Kuba': Kuba' mošeja je prva mošeja zgrajena v islamu; bila je zgrajena, celo preden je Poslanec (mir in blagoslov z njim) zgradil svojo mošejo v Medini. Romarjem, ki obišejo Medino, se zelo priporoča, da jo obišejo, saj je bila to praksa Poslanca (mir in blagoslov z njim), ki je nekoč rekel: "Kdor se umije (opravi Wudu') doma in odide v mošejo Kuba' ter moli v njej, bo imel nagrado, kot bi opravil 'Umro." (Sunan Ibn Madža: 1412)

> Romarju, ki obiše Medino, je močno priporočen obisk mošeje Kuba' in molitev v njej, saj je bila to praksa Poslanca (mir in blagoslov z njim).

Tvoje finančne transakcije

7

Islam je določil celotno zakonodajo, ki upošteva človekove koristi, varuje njegove službene in finančne pravice, če je reven ali bogat, ustvarja povezano družbo in jo pomaga razvijati na vseh področjih življenja.

Vsebina

Vse vrste transakcij so v islamu običajno dovoljene

Stvari, ki so prepovedane zaradi njihove prirojene nečistoče

Stvari, ki so prepovedane zaradi načina, na katerega so bile pridobljene

Obresti (Riba)

- Riba na dolgove
- Riba na posojila
- Islamski predpis o ribi
- Škodljivi efekti ribe

Prevara preko neznanja in negotovosti (Gharar)

Nepravičnost in krivično jemanje lastnine ljudem

Igre na srečo

- Škodljivi efekti iger na srečo na posameznika in na družbo

Primeri poslovne etike, ki jih poudarja islam

- Iskrenost
- resnicoljubnost
- učinkovitost

Tvoje finančne transakcije

Allah zapoveduje in spodbuja muslimane, da si zaslužijo za življenje. To je jasno s številnih vidikov, vključno z naslednjimi:

- Poslanec (mir in blagoslov z njim) nam je prepovedal prosjačenje, vse dokler smo sposobni zaslužiti za svoje življenje in nas obvešča, da tisti, ki prosjačijo kljub sposobnosti, da naberejo za življenje, izgubijo svoje dostojanstvo pri Allahu in v očeh ljudi: "Oseba, ki po nepotrebnem nadaljuje s prosjačenjem, bo stala pred Vsemogočnim Allahom (na Sodnem dnevu) brez mesa na svojem obrazu." (Sahih Al-Buhari: 1405, Sahih Muslim: 1040)

Prav tako je rekel: "Če oseba, ki jo zadene revščina, o tej pove ljudem, njegova revščina ne bo končana; če pa o njej pove Allahu, mu bo Allah kmalu dal, kar mu bo zadostovalo." (Sunan Ahmad: 3869, Sunan Abu Davud: 1645)

- Islam spoštuje vse vrste poklicev na vseh področjih, trgovina, industrija, storitve, investicije ali na kateremkoli področju, dokler so dovoljeni in ne vsebujejo nikakršne nepravčnosti. Islam nas obvešča, da je Poslanec (mir in blagoslov z njim) opravljal spodobne poklice, ki so bili prevladujoči v njihovi družbi. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Allah ni poslal poslanca, ki ne bi pasel ovc." (Sahih Al-Buhari: 2143) Ob eni priložnosti je omenil, da je bil poslanec Zakarija tesar. (Sahih Muslim: 2379)

> Islam spoštuje vse vrste poklicev, vse dokler so dovoljeni in ne vsebujejo kakršnekoli nepravčnosti.

- Tisti, ki se zaposli z namenom, da vzdržuje sebe in svojo družino ter pomaga pomoči potrebnim, bo obilno nagrajen za svoj trud.

V islamu so vse vrste transakcij običajno dovoljene

Vse vrste transakcij so, kot splošno pravilo, v islamu dovoljene. To vključuje prodajo, kupovanje, lizing in vse vrste transakcij, ki jih ljudje potrebujejo v vsakodnevem življenju, z izjemo tistih stvari, ki so prepovedane zaradi svoje prirodne nečistoče ali zaradi načina, na katerega so bile pridobljene.

Stvari, ki so prepovedane zaradi svoje prirodne nečistoče

To so stvari, ki jih je Allah razglasil za nedovoljene zaradi njihove prirodne nečistoče in zato se jih ne sme prodajati, kupovati, dajati v zakup, izdelovati ali jih spravljati v obtok.

Primeri stvari, ki jih je islam prepovedal zaradi njihove prirojene nečistoče

- Pasje in svinjsko meso
- Mrhovina ali katerikoli njen del
- Alkoholne pijače
- Droge in vse ostale substance, ki škodujejo zdravju
- Materiali, ki imajo za cilj širjenje nemoralnosti, kot so pornografski posnetki, revije in spletne strani
- Idoli ali karkoli se časti poleg ali namesto Allaha

Stvari, ki so prepovedane zaradi načina, na katerega so bile pridobljene

To so stvari, ki so običajno dovoljene, vendar so postale nedovoljene zaradi načina, na katerega so bile pridobljene, kar škodi posamezniku in družbi na splošno. Stvari, ki ponavadi spremenijo transakcijo v nedovoljeno, so:

Obresti (Riba), prevare, nepravilnost in igre na srečo.

Te bomo pojasnili na naslednjih straneh.

> Obresti (Riba)

Povrhu prvotne količine posojila, tako da narediš dobiček od posojila, kar je strogo prepovedano v islamu zaradi škode in nepravilnosti v tem.

Riba je različnih vrst, vendar je najbolj resna oblika Riba, in zato še toliko bolj nedovoljena, tista, ki se tiče posojil in dolgov. Pokriva vsako dogovorjeno dodatno količino nad glavnico v transakciji posojila ali dolga in je dveh vrst.

■ Riba na dolgove

Ta vrsta Riba obstaja v vsakem dolgu, ki nosi zavezujoč dogovor dolžnika, da bo upniku plačal neko dodatno vsoto denarja na glavno vsoto dolga.

Primer: Janez si sposodi 1000 € od Martina in mu obljubi, da mu bo vrnil naslednji mesec. Vendar Janez ne more odplačati dolga po enem mesecu in zato Martin, upnik, postavi pogoj, naj Janez odplača dolg brez dodatka na glavnico dolga, ali pa naj plača 1100 € naslednji mesec. Če tudi naslednji mesec ne more odplačati te vsote, bo Martin odložil odplačilo še za en mesec pod pogojem, da Janez plača 1200 €.

■ Riba na posojila

V tej vrsti Riba oseba vzame posojilo od druge osebe ali banke ob dogovoru v pogodbi, da mora posojilojemalec plačati letne obresti, o katerih se obe stranki strinjata, recimo 5 %, na izposojeno količino posojilodajalca.

Primer: Janez se zanima za hišo, ki je vredna 100.000 €, vendar nima dovolj denarja, da bi jo kupil, zato vzame posojilo na banki pod pogojem, da mora banki plačati 150.000 € v mesečnih obrokih v obdobju petih let.

Riba je strogo prepovedana v islamu in je eden od velikih grehov, če je posojilo vzeto z obrestmi, pa naj bo to investicijsko

posojilo za financiranje posla ali industrije ali kupovanje pomembnega premoženja, kot je hiša ali posestvo ali potrošniško posojilo za oseben, družinski ali gospodinjski namen.

Vendar se kupovanje blaga po obrokih po višji ceni kot je cena, ki bi jo plačali z gotovino, ne razume kot oblika Riba.

Primer: Oseba ima izbiro kupiti kuhinjsko napravo za 1000 € in plačati z gotovino, ali za 1200 € po mesečnih obrokih, en mesečni obrok pa znaša 100 €, lastniku trgovine, od katerega je kupil napravo.

Islamski predpis o Ribi

Pisni dokazi iz Kurana in poslančeve tradicije izpostavljajo, da je Riba strogo prepovedana v islamu, da je eden od velikih grehov in da Allah ni napovedal vojne nobenemu grešniku, razen tistim, ki se ukvarjajo z Ribo. Pravzaprav Riba ni prepovedana samo v islamu, temveč tudi v prejšnjih božjih verah. Vendar je bila kot predpis spremenjena po številnih izkrivljanjih, ki so našla pot v verske tekste teh ver in tako so spremenili številne predpise. Allah omenja, da je s kaznijo zadel skupino pripadnikov Knjige "zaradi jemanja Riba (obresti), ko jim je bilo to že prepovedano." (Sura An-Nisa', 4:161)

Kazen za Ribo

- 1 Tisti, ki vstopijo v transakcije z obrestmi, se izpostavijo vojni, ki sta jo Allah in Njegov Poslanec (mir in blagoslov z njim) napovedala tistemu, ki se ukvarja z Ribo in tako postane njun sovražnik. Kuran pravi: "Toda če tega ne storite, bodite prepričani, da boste v vojni z Allahom in Njegovim poslancem. Če

pa se pokesate, vam pripada glavnica vašega imetja; ne delajte krivice in tudi vam se ne bo delala krivica." (Sura Al-Bakara, 2:279) Takšna vojna pusti za seboj uničujoče fizične in psihološke posledice ter številne oblike globoke zaskrbljenosti in depresije, ki so zadele ljudi dandanes. To so nekateri znaki takšne vojne, ki jo je Allah napovedal tistemu, ki se ne pokori Njegovim ukazom, ko se zaplete v transakcije z obrestmi. Posledice takšne vojne na onostranstvu pa bodo še hujše od tega, kar si oseba sploh lahko zamisli.

- 2 Tisti, ki se zapletejo v transakcije z obrestmi na kakršenkoli način, so prikrajšani za Allahovo milost. Džabir ibn Abdullah je prenesel: "Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim) je preklel osebo, ki sprejema obresti, tistega, ki jih daje, in tistega, ki jih zapiše, in dve priči." Rekel je: "Vsi so grešniki." (Sahih Muslim: 1598)
- 3 Oživljeni bodo na Sodnem dnevu v takšni odbijajoči obliki, da se bodo opotekali, trzali in tresli, kakor nekdo, ki trpi zaradi norosti ali epileptičnega napada, kakor Kuran pravi: "Ti, ki jedo (jemljejo) obresti, se ne bodo dvignili, razen kot tisti, ki ga je satan z dotikom dotolkel." (Sura Al-Bakara, 2:275)
- 4 Dobiček iz transakcije z obrestmi, ne glede na njegovo velikost, bo prikrajšan za vse blagoslove in tisti, ki uporabljajo tak dobiček, ne bodo našli ne sreče ne spokojnega uma, kakor Kuran pravi: "Allah uničuje obresti, povečuje miloščine in Allah ne mara nobenega nevernika, nobenega grešnika." (Sura Al-Bakara, 2:276)

Škodljivi učinki Riba na posameznika in na družbo

Islam je strogo prepovedal Ribo zaradi velike škode, ki jo Povzroča tako posamezniku kot tudi družbi. Ti škodljivi efekti vključujejo naslednje:

1 Povzroča hud nered pri distribuciji premoženja in povečuje razliko med bogatimi in revnimi

Ker Riba koncentrira bogastvo v rokah peščice posameznikov in preprečuje, da se uporablja za splošno družbeno dobro, povzroča nepravično distribucijo premoženja in sredstev ter družbo razdeli na zelo majhno super bogato manjšino in veliko revno ter prikrajšano večino, to pa je stanje, ki običajno v družbi dvigne stopnjo sovraštva in kriminala.

2 Spodbuja pretirano zapravljenost

Dejstvo, da je jemanje posojil od finančnih institucij, ki zaračunavajo obresti na ta posojila, postalo dostopno bolj kot kdajkoli, je spodbudilo številne ljudi, da so postali veliki zapravljalci. Najdejo finančno institucijo, od katere si sposodijo denar, da zadovoljijo potrebe vseh vrst, potem ekstravagantno porabljajo denar za luksuzne predmete, nato pa se znajdejo preobremenjeni z dolгови, ki jim povzročajo depresijo, zaskrbljenost in stres, ker jih ne morejo odplačati.

3 Investitorje odvrača od investicij v domače koristne projekte

Ker so bili zvabljeni z obrestnimi dobički, ki jih obrestni sistemi dovoljujejo investitorjem,

da jih dobijo iz svojega kapitala, nočejo vlagati v domačo industrijo, kmetijstvo ali trgovinske projekte, ne glede na njihovo korist za družbo, saj verjamejo, da ti projekti vsebujejo nekaj tveganja in zahtevajo veliko truda.

4 Bogastvu odvzame vse blagoslove in vodi v ekonomsko krizo

Vse ekonomske krize, ki jih prestajajo finančne institucije in posamezniki, so v glavnem povzročene zaradi vztrajanja v transakcijah z obrestmi in so eden od razlogov, zakaj so te transakcije brez vsakršnega blagoslova, nasproti človekoljubnim dejanjem, ki blagoslovijo premoženje in ga povečajo. Kuran pravi: "Allah uničuje obresti in povečuje miloščine." (Sura Al-Bakara, 2:276)

> Riba prikrajša bogastvo za vse blagoslove in vodi v ekonomsko krizo.

Kakšen je predpis o osebi, ki sprejme islam, medtem ko je stranka v obrestni pogodbi?

To vključuje dva primera :

1. Če je stranka, ki jemlje obresti, mu pripada samo glavnica in se mora odreči, takoj ko sprejme islam, vsakršnim obrestim, kakor Kuran pravi: "Če pa se pokesate, vam pripada glavnica vašega imetja; ne delajte krivice in tudi vam se ne bo delala krivica." (Sura Al-Bakara, 2:279) Če prejme kakšne nadaljnje obresti po sprejetju islama, se jih lahko znebi tako, da jih daruje kot miloščino, da podpre človekoljubne razloge.
2. Če je stranka, ki plačuje obresti, sta možna dva primera:
 - Če lahko prekliče pogodbo brez povzročanja ogromne izgube, potem mora to storiti.
 - Če pa ne more preklicati pogodbe, razen s povzročitvijo ogromne škode, mora izpolniti pogoje pogodbe, vendar mora pokazati močno odločenost, da nikoli več ne vstopi v takšno pogodbo v prihodnosti. Kuran pravi: "Do kogar bo prišlo Gospodarjevo svarilo in s tem preneha, mu pripada, kar je bilo dotlej, in njegove zadeve pripadajo Allahu. In tisti, ki se znova vrnejo, bodo pripadniki Ognja. V njem bodo večno." (Sura Al-Bakara, 2:275)

> Prevara zaradi neznanja in negotovosti (Gharar)

Pogodba, ki je sklenjena na podlagi negotovosti in neznanja (Gharar), je tista, ki vsebuje določeno količino tveganja ali prevare, kar bo vodilo v nestrinjanje in spore med strankama v pogodbi, ali povzročilo, da ena od njiju stori krivico drugi.

Islam je strogo prepovedal te vrste pogodbe, da bi blokiral načine, ki vodijo v spor, in vse oblike nepravčnosti. Pravzaprav razglaša za prepovedano tudi, če je sprejemljiva praksa med ljudmi, saj je Poslanec (mir in blagoslov z njim) prepovedal prodajo, ki vsebuje prevaro zaradi neznanja. (Sahih Muslim: 1513)

Primera prodajnih pogodb, ki vključujeta prevaro zaradi neznanja

- 1 Prodaja sadja preden postane zrelo in pripravljeno za obiranje. Resnično je Poslanec (mir in blagoslov z njim) prepovedal prodajo datljev, dokler njihova korist ne postane očitna in ustrezna za prehranjevanje, saj obstaja možnost, da zgnijejo, ali nikoli ne postanejo zreli.
- 2 Plačati določeno količino denarja, da kupiš škatlo, ne da bi vedel, če je njena vsebina vredna ali ničvredna.

Okoliščine v katerih Gharar (neznanje in negotovost) lahko vpliva na pogodbo

Neznanje in negotovost (Gharar) lahko vpliva na pogodbo in jo spremeni v nedovoljeno samo, če pogodba vsebuje veliko tega in če se nanaša na objekt v pogodbi.

Zato musliman lahko kupi hišo, tudi če ne pozna takšnih stvari, kot je vrsta gradbenega materiala uporabljenega pri izgradnji in vrsta barve uporabljene pri beljenju, saj je takšno neznanje banalno in ne vpliva na objekt v pogodbi.

> Nepravičnost in krivično odvzemanje lastnine ljudem

Nepravičnost je eno od najostudnejših dejanj, na katerega je islam goreče opozoril. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je v zvezi s tem rekel: "Pazite se nepravičnosti, saj bo nepravičnost na Sodnem dnevu tema." (Sahih Al-Buhari: 2315, Sahih Muslim: 2579) Dejanje krivičnega odvzemanja lastnine ljudem, ne glede na to, kako majhna je ta lastnina, je eden od najbolj osovražanih grehov, in tistim, ki so ga storili je obljubljena huda kazen na onostranstvu. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Če nekdo krivično vzame ped zemlje, bo njena širina s sedmih zemelj zavezana okrog njegovega vratu na Dan vstajenja." (Sahih Al-Buhari: 2321, Sahih Muslim: 1610)

Primeri oblik nepravičnosti storjenih v poslovnih transakcijah

1 Prisila: Transakcija, ki se opravi pod prisilo v katerikoli obliki, razveljavi pogodbo. Obojestransko soglasje med strankama v pogodbi je nujen pogoj za veljavnost poslovne transakcije. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je nekoč izjavil: "Prodaja je prodaja samo, če je opravljena ob obojestranskem soglasju." (Sunan Ibn Madža: 2185)

2 Nepoštenost: Varanje drugih ljudi, da bi jim krivično odvzeli lastnino, je eden od velikih grehov. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Kdor nas vara, ni od nas." (Sahih Muslim: 101) Nekoč je Poslanec (mir in blagoslov z njim) hodil po tržnici, šel mimo kupa hrane in dal roko vanjo. Ker je na prstih začutil vodo, se je obrnil k prodajalcu hrane in rekel: "Kaj je to?" "Bilo je na dežju, o, Allahov Poslanec," je odvrnil. "Zakaj nisi dal mokre hrane na vrh kupa, da jo ljudje lahko vidijo?" je rekel z neodobravanjem. "Kdor nas vara, ni od nas." (Sunan At-Tirmizi: 1315)

3 Manipuliranje z zakonom: Nekateri zviti ljudje, ko svoj primer predstavijo sodišču, govorijo z medenim glasom in na prepričljiv način, da bi krivično odvzeli lastnino ljudem, ob tem pa ne dojemajo, da tudi če sodnik presodi v njihovo korist, nikakor ne more spremeniti laži v resnico. Ko je Poslanec (mir in blagoslov z njim) nekoč govoril s svojimi družabniki, je rekel: "Jaz sem samo človek in ljudje se pravdajo pred menoj, da rešijo svoje spore. Lahko se zgodi, da nekdo predstavi svoj primer bolj zgovorno in na prepričljivejši način od

> Krivično odvzemanje lastnine ljudem, ne glede na to, kako majhna je ta lastnina, je eno od najostudnejših grehov v islamu.

njegovega nasprotnika, zato morda pomislim, da ima prav in presodim v njegovo korist na podlagi tega, kar sem slišal. Zato če kadarkoli dam pravico muslimana drugemu po napaki (medtem ko ve, da je napaka), je tisti, ki nima prav, ne sme vzeti, saj mu v tem primeru dajem samo del Ognja.” (Sahih Al-Buhari: 6748, Sahih Muslim: 1713)

4

Podkupovanje: Podkupovanje je vsota danega denarja ali opravljena storitev z namenom vpliva na sodbo ali obnašanje osebe na položaju zaupanja, da bi se nekaj pridobilo nelegalno. Podkupovanje se razume za enega od najhujšobnejših oblik nepravčnosti in enega najostudnejših grehov. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je šel tako daleč, da je prekel tistega, ki podkupa, in tistega, ki sprejema.” (Sunan At-Tirmizi: 1337)

Ko podkupovanje postane razširjeno, uniči cel sistem družbe in vpliva na razvoj ter blaginjo.

Kakšen je islamski predpis glede osebe, ki je odvzela lastnino ljudem, preden je sprejela islam?

Če nekdo sprejme islam, medtem ko ima še vedno v posesti denar, ki ga je dobil kot rezultat prevare ali napada preko tatvine ali poneverbe na primer, potem ga mora vrniti zakonitemu lastniku, če ga pozna in lahko to stori brez povzročanja kakršnekoli škode sebi.

Tudi če je takšno nepravčnost storil pred sprejetjem islama in je denar, ki ga je krivično odvzel drugim ljudem, še vedno v njegovi posesti, ga mora vrniti zakonitim lastnikom. Kuran pravi: “Allah vam zapoveduje, da daste zaupanje tistim, ki jim to zaupanje pripada.” (Sura An-Nisa', 4:58)

Če pa ne pozna zakonitih lastnikov, potem ko je izčrpal vse mogoče načine, da jih spozna, se naj ga znebi, tako da ga podari kot miloščino.

> Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim) je prekel tiste, ki dajejo podkupnine, in tiste, ki jih jemljejo.

> Igre na srečo

Kaj so igre na srečo?

Igre na srečo so dejanje tveganja denarja glede na izid temelječ na možnosti. Na takšen način oseba tvega denar ob dogovoru, da bo ona ali nekdo drug prejela nekaj vrednega ob dogodku z določenim izidom. Enostavno povedano, igre na srečo vključujejo stave, ki morajo rezultirati korist ali izgubo, in hazarder profitira samo ob izgubi druge osebe.

Islamski predpis o igrah na srečo

Igre na srečo so strogo prepovedane, kar je podprto s pisnimi dokazi iz Kurana in poslančeve tradicije, vključno z naslednjimi:

- 1 Allah je naredil greh igranja na srečo za daleč hujšega, kot je dobiček iz tega. Kuran pravi: "Sprašujejo te glede vina in kockanja. Reci: "V tem je velik greh in (nekaj) koristi za ljudi. Toda njen greh je večji od njune koristi." (Sura Al-Bakara, 2:219)
- 2 Allah ju je odredil kot obliko umazanije in ostudnosti zaradi škodljivih učinkov na posameznika in na družbo ter vernikom ukazuje, naj se temu izogibajo, saj povzroča sovraštvo med ljudmi in jih odvrča od spominjanja na Allaha in od molitve. Kuran pravi: "O, vi, ki verujete! Hamr (opojne pijače ali sredstva), igre na srečo, žrtveni kamni, vedeževalske puščice so gnusne stvari, delo satana. Zato se izogibajte temu, da bi lahko bili uspešni. Satan želi s hamrom (opojnimi

pijačami ali sredstvi) in igrami na srečo med vami povzročiti sovraštvo in prezir ter vas odvrniti od omenjanja Allaha in od molitve. Mar ne boste že odnehali?" (Sura Al-Ma'ida, 5:90-91)

Škodljivi učinki iger na srečo na posameznika in na družbo

Igre na srečo imajo številne škodljive učinke na posameznika in na družbo, vključno z naslednjimi:

- 1 Povzročajo sovražnost med hazarderji, kajti ko prijatelji kockajo in eden od njih zmaga ter vzame njihov denar, bodo nedvomno čutili sovraštvo do njega in mu zamerili ter morda celo spletkarili proti njemu in mu škodovali. To je dobro znano dejstvo in temelji na opazovanju. Kuran v tem kontekstu pravi: "Satan želi s hamrom (opojnimi pijačami ali sredstvi) in igrami na srečo med vami povzročiti sovraštvo in prezir." Poleg tega odvrča od obveznih molitev in od spominjanja na Allaha. Kuran pravi v tem kontekstu, da satan neutrudno dela na tem, da igre na srečo človeku izgledajo kot nekaj dobrega. "Vas odvrniti od omenjanja Allaha in od molitve. Mar ne boste že odnehali?" (Sura Al-Ma'ida, 5:90-91)
- 2 Uničuje bogastvo in povzroča, da hazarderji doživijo težke finančne izgube ter osebne in zakonske težave.

Razburjenje ob igranju na srečo in možnosti zmage postane odvisnost. Če hazarder zmaga, postane še bolj pohlepen in vznesen, upajoč na še večje zaslužke. Če izgubi, ne obupa zlahka in nadaljuje z igranjem na srečo v upanju, da bo dobil nazaj, kar je izgubil. Tako dobiček kot izguba stojita nasproti produktivnemu delu in predstavljata grozno zlo, ki uničuje družbo.

Vrste iger na srečo

Vrste iger na srečo, pretekle in sedanje, so številne, moderne oblike iger na srečo pa vključujejo naslednje:

- 1 Igranje igre, pri kateri se igralce spodbuja, da bo zmagovalec vzel nekaj denarja. Na primer, skupina ljudi igra karte, vsak od njih da na stran nekaj denarja in zmagovalec pobere vse.
- 2 Stave, ki so dejanje tveganja denarja na neznan izid nekega dogodka. Na primer, vsak hazarder stavi na določeno ekipo, recimo na nogometni tekmi, in oseba lahko dobi stavo le, če ekipa, na katero je postavil stavo, zmaga, drugače je stava izgubljena, kar pomeni izgubo denarja.
- 3 Loterija, ki je oblika igre na srečo, ki ima element možnosti. Pri loteriji je žreb običajno v obliki listkov, ki se jih kupi, in žreb se izvede po naključju, da se dobi nagrada, ponavadi je to velika vsota denarja. Na primer, oseba kupi listek za 1 € v upanju, da dobi 1000 €.
- 4 Vse oblike iger na srečo brez izjeme, v kazinoju ali ne, ki vključujejo denar, ki ga hazarder lahko dobi ali izgubi.

> V islamu so prepovedane vse oblike iger na srečo brez izjeme in igranje na srečo je velik greh.

Primeri poslovne etike, ki jih islam spodbuja

Islam daje svojim pripadnikom navodila, naj se držijo določene etike, ko opravljajo finančne transakcije, vključno z naslednjimi:

Iskrenost

Islam od svojih pripadnikov zahteva, da so iskreni v svojem poslovanju, tako z muslimani kot z nemuslimani. Iskrenost je resnično ena od najpomembnejših moralnih principov, ki pričajo o predanosti muslimana. Njena pomembnost je nakazana v številnih kuranskih verzih in tradicijah Poslanca (mir in blagoslov z njim), vključno z naslednjimi:

- Allah pravi: "Allah vam zapoveduje, da daste zaupanje tistim, ki jim to zaupanje pripada." (Sura An-Nisa', 4:58)
- Poslanec (mir in blagoslov z njim) smatra izdajo zaupanja kot enega od znakov svetohlinstva: "Znaki svetohlinca so trije: ko govori, laže; ko obljubi, prekrši svojo obljubo; in ko mu je zaupano, izda zaupanje." (Sahih Al-Buhari: 33, Sahih Muslim: 59)
- Iskrenost je izmed karakteristik vernikov, ki jih Allah imenuje "uspešni", ker "varujejo zaupane jim stvari in spoštujejo dane zaobljube" med drugimi odlikami. (Sura Al-Mu'minun, 23:8)
- Iz tega razloga Poslanec (mir in blagoslov z njim) tiste, ki ne izpolnjujejo pogojev pri stvareh, ki so jim zaupane, smatra, da nimajo verovanja: "Oseba, ki ne izpolni pogojev svojega zaupanja, nima verovanja." (Sunan Ahmad: 12567)
- Poslanec (mir in blagoslov z njim) je bil znan po svojem častnem nazivu As-Sadik Al-Amin (resnicoljuben in iskren) pred pojavom islama, saj je bil utelešenje iskrenosti v vseh svojih opravilih.

Resnicoljubnost

Resnicoljubnost in transparentnost sta med odlikami, ki jih islam spodbuja

■ Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Prodajalec in kupec imata pravico do vrnitve blaga, dokler se ne razideta; in če obe stranki govorita resnico ter opišeta napake in kvalitete blaga, bo njuna transakcija blagoslovljena; če pa lažeta ali prikrijeta nekaj, bo njuna transakcija brez vsakršnega blagoslova."

(Sahih Al-Buhari: 1973, Sahih Muslim: 1532)

■ Prav tako je rekel: "Bodite resnicoljubni, ker resnicoljubnost vodi v poštenost, poštenost pa vodi v Raj. Človek bo govoril resnico, dokler ne postane znan kot resnicoljubna oseba." (Sahih Muslim: 2607)

■ Nekateri trgovci se pogosto zatečejo k priseganju in lažno trdijo, da je njihovo blago dobre kvalitete, da bi prepričali kupce v kupovanje. Islam takšno dejanje razume za velik greh. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Allah ne bo govoril s tremi vrstami ljudi na Sodnem dnevu, niti jih ne bo pogledal niti očistil in imeli bodo hudo kazn." Med temi tremi vrstami, ki jih je omenil, so tisti, ki "lažno prisegajo, da bi prodali svoje blago".

(Sahih Muslim: 106)

Sposobnost

Musliman, ne glede na njegov poklic, mora opravljati svoje dolžnosti učinkovito in po najboljših zmožnostih, tako da postane učinkovitost vodilno načelo v vseh svojih prizadevanjih.

■ Allah je predpisal učinkovitost v vseh stvareh in od muslimana zahteva, da to upošteva v vseh vidikih življenja, tudi ko opravlja stvari, ki so na površju videti kot nepomembne, kot je lov in klanje. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je glede tega rekel: "Allah je predpisal učinkovitost v vseh stvareh. Zato ko ubijate, ubijajte lepo; in ko koljete, koljite lepo. Naj vsak od vas naostri svoje rezilo in naj olajša trpljenje živali, ki jo kolje." (Sahih Muslim: 1955)

■ Nekoč, ko se je udeležil pogreba, je svojim družabnikom dal navodila o višini groba in naj izvršijo pogreb učinkovito. Potem se je obrnil k njim in rekel: "To početje ne bo koristilo preminulemu niti mu škodilo; vendar če delavec opravi neko delo, Allah ljubi, da ga opravi dobro in učinkovito." (Al-Bajhaki Šu'ab Al-Iman: 5315) Druga predaja gre tako: "Če nekdo od vas opravi neko delo, Allah ljubi, da ga opravi dobro in učinkovito." (Mushad Abu Jala: 4386, Al-Bajhaki Šu'ab Al-Iman: 4312) Več o moralnem karakterju preberi na strani 223.

Tvoja hrana in pijača

8

Dovoljena (Halal) hrana zavzema čudovit položaj v islamu, saj vpliva na naše prošnje, če bodo uslišane, in omogoči, da Allah blagoslovi naše imetje ter otroke.

Halal hrana je dovoljena hrana, ki se jo pridobi na dovoljen način, brez nepravilnosti do nekoga ali poseganja v pravice drugih.

Vsebina

Splošno pravilo glede hrane in pijače

Rastline in sadje

Opojne pijače

Droge

Morska hrana

Divje živali

- Islamski zakol
- Islamski predpis o mesu, ki se prodaja v restavracijah in trgovinah nemuslimanov

Islamski lov

Obnašanje pri jedi in pitju

Tvoja hrana in pijača

Splošno pravilo glede hrane in pijače

Splošno pravilo v Šari'i ali islamskem pravu je, da je vse dovoljeno, razen kar je bilo izrecno prepovedano, ker škoduje zdravju, karakterju ali veri ljudi. Allah nas opominja, da je vse na Zemlji ustvaril za našo korist, z izjemo stvari, ki jih je prepovedal. Kuran pravi: "On je tisti, ki je za vas ustvaril vse, kar je na Zemlji." (Sura Al-Bakara, 2.29)

> Rastline in sadje

Vse vrste rastlin, ki jih ljudje sadijo ali jemljejo z dreves, zelišča in gobe vseh vrst, so dovoljene in ustrezne za uživanje, z izjemo tistih, ki so tveganje za zdravje ali življenje, ali tistih, ki so omamne ter zameglijo um, kot so alkoholne pijače in droge, ki so strogo prepovedane zaradi velike škode, ki jo povzročajo.

> Opojne in alkoholne pijače

Opojna pijača je sredstvo, ki zamegli um in povzroči, da stanje osebe niha med vznesenostjo in otopelostjo, ponavadi pa to spremlja izguba zadržkov in kontrole, kakor je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Vsaka opojna pijača je Hamr (vino) in vsako vino je prepovedano." (Sahih Muslim: 2003) Zato je vsaka alkoholna pijača nedovoljena, tudi če je iz sadja, kakor so grozdje, datlji, fige in rozine, ali iz žita, kakor je pšenica, ječmen, koruza in riž, ali iz sladkih substanc, kakor je med. Tako se definicija Hamr razteza na vsako substanco, ki omamlja v kakršnikoli obliki in pod katerimkoli imenom se pojavi, tudi če se doda naravnemu soku, slaščicam in čokoladi.

Obvarovanje uma

Islam hoče realizirati koristi za ljudi v tem življenju in na onostranstvu, med temi končnimi koristmi je pet nujnih, in sicer vera, življenje, um, lastnina in potomstvo.

> Islam varuje um pred vsem, kar mu na kakršenkoli način škodi.

Um je osnova za zakonsko odgovornost (Manat at-taklif) in glavni razlog za božjo čast in uslugo človeški rasi. Iz tega razloga ga hoče islam ohraniti in zaščititi pred vsem, kar ga slabi ali ruši.

Islamski predpis o alkoholnih pijačah

Uživanje alkoholnih pijač, kot je vino, je eden od velikih grehov in njegova prepoved je potrjena s pisnimi dokazi iz Kurana ter poslančevih tradicij, vključno z naslednjimi:

- Kuran pravi: "O, vi, ki verujete! Hamr (opojne pijače ali sredstva), igre na srečo, žrtveni kamni, vedeževalske puščice so gnusne stvari, delo satana. Zato se izogibajte temu, da bi lahko bili uspešni." (Sura Al-Ma'ida, 5:90) Allah opisuje vse vrste opojnih pijač kot obliko umazanije in ostudnosti ter ukazuje vernikom, naj se temu izogibajo, da bi bili uspešni na tem svetu in na onostranstvu.
- Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Vsaka opojna pijača je Hamr (vino) in vsako vino je prepovedano. Kdor pije vino na tem svetu in umre odvisen od njega brez kesanja, ga ne bo pil na onostranstvu." (Sahih Muslim: 2003)
- Ko je nekoč pojasnjeval, da vino zmanjša verovanje in mu nasprotuje, je izjavil: "Ko nekdo vzame alkoholno pijačo, potem ni vernik v času pitja." (Sahih Al-Buhari: 5256, Sahih Muslim: 57)

- Allah je naložil telesno kazen za pijance, da bi tako izgubili dostojanstvo in kreditibilnost v družbi.
- Tiste, ki vztrajajo pri pitju vina in tudi drugih opojnih pijačah ter umrejo pri tem, ne da bi se kdajkoli pokesali, opozarja na hudo kazen na onostranstvu, kakor je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Allah, Vzvišeni in Slavljani se je zavezal, da bo dal tistim, ki pijejo opojne pijače, piti Tinat Al-Habal." (Sahih Muslim: 2002) Tinat Al-Habal se nanaša na gnoj in druge neprijetne tekočine, ki se izločajo iz teles tistih, ki so obsojeni na Pekel.
- Pravzaprav to hudo opozorilo sega tudi na tiste, ki so vpleteni na kakršenkoli način v dejanje v povezavi s proizvodnjo in pitjem alkohola, saj je Poslanec (mir in blagoslov z njim) "preklet deset vrst ljudi v povezavi z alkoholnimi pijačami: Tisti, ki ga proizvajajo, tisti, komur se proizvaja, tisti, ki ga pijejo, tisti, ki ga nosijo, tisti, za katere se nosi, tisti, ki ga strežejo, tisti, ki ga prodajajo, tisti, ki profitirajo od cene plačane zanj, tisti, ki ga kupujejo in tisti, za katere se kupuje." (Sunan At-Tirmizi: 1295)

> Droge

Uživanje drog, ne glede na to, ali so te droge rastline ali proizvedene, inhalirane, pogoltnjene ali vbrizgane, se razume za enega od velikih grehov v islamu, saj enako kot opojne pijače uničujejo živčni sistem in tistim, ki jih uživajo, povzročajo različne psihološke in nevrološke motnje in celo vodijo v prerano smrt. Allah, Najbolj milostni v Kuranu pravi: "In ne ubijajte se, saj je Allah resnično usmiljen do vas." (Sura An-Nisa', 4:29)

> Morska hrana

Morska hrana prihaja tako iz užitnih morskih rastlin, kot tudi morskih živali, ki živijo samo v vodi večino svojega življenja.

Izraz morska hrana se nanaša tudi na sladkovodno življenje, ki ga jedo ljudje, zato se na vse vodno življenje nanašamo kot na morskno hrano.

Vse vrste morskih rastlin, kot tudi vodnih živali, je dovoljeno uporabljati za hrano, če so ujete ali najdene mrtve, razen če so nevarne za življenje ali zdravje.

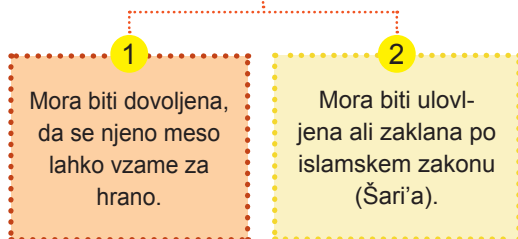
Kakor Kuran pravi: "Dovoljeno vam je loviti in jesti vodne živali." (Sura Al-Ma'ida, 5:96)

Izraz "loviti" v zgornjem verzu se nanaša na vodne živali, ki so ujete žive, medtem ko se beseda "jesti" nanaša na mrtve vodne živali, ki jih naplavi na obalo.

> Kopenske živali

Dva pogoja se morata izpolniti, da je kopenska žival dovoljena:

Katere so dovoljene živali?

Splošno pravilo v islamu je, da so vse živali dovoljene, da se jih uporabi za hrano, razen tistih, ki so bile izrecno prepovedane v Kuranu ali poslančevi tradiciji.

Prepovedane živali so sledeče:

1 Svinje: Svinje in katerikoli njihov del telesa ali stranski produkt se v islamu razume za "umazano" in zato prepovedano za človeško uživanje. Kuran pravi: "Prepovedani so vam mrhovina, kri, svinjina." (Sura Al-Ma'ida, 5:3)

2 Vse mesojede živali, ne glede na to, če so velike, kakor so Levi in tigri, ali majhne, kakor so mačke. Tudi psi so vključeni v to kategorijo.

3 Ujede, kakor so sokoli in orli.

> Vsaka žival, ki jo Kuran in poslančeva tradicija posebej ne omenjata kot prepovedano, se razume dovoljeno za uživanje.

4 Mrčes: Kopenski mrčes ni dovoljen, ker se ga ne more zaklati, z izjemo kobilice, saj je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Dovoljeno vam je meso dveh mrtvih živali: kobilice in ribe." (Sunan Ibn Madža: 3218)

5 Kače in miši: Tudi to se razume za nedovoljeno v islamu in gre tako daleč, da nam celo ukazuje, naj jih ubijemo. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Za pet živali ni graje za tistega, ki jih ubije, četudi je v stanju posvetitve za romanje (Ihram): vrane, škarjar (vrsta sokola) miši/podgane, škorpionji in pobesnel pes." (Sahih Al-Buhari: 3136, Sahih Muslim: 1198)

6 Domači osel, ki se ga običajno uporablja na podežlju za ježo in tovarjenje.

Vrste dovoljenih živali

Živali, ki jih je Allah dovolil muslimanom, so dveh vrst:

- Divje živali, ki živijo v naravnem okolju (ki ne živijo v hiši ali na kmetiji) in ki ponavadi bežijo pred ljudmi in se jih ne more zlahka ujeti, da bi se jih zaklalo. Te lahko postanejo dovoljene samo z lovom v skladu z islamskimi smernicami v tem pogledu.
- Domače živali, ki se jih zlahka ujame: Te postanejo dovoljene samo s klanjem v skladu z islamskim pravom.

Islamski zakol

To pomeni klanje živali na način, ki izpolnjuje pogoje klanja, ki jih je postavilo islamsko pravo.

Pogoji klanja živali v islamu

- 1 Oseba, ki opravlja proces klanja, mora biti musliman ali pripadnik Knjige (jud ali kristjan). Poleg tega mora doseči starost razsodnosti, da izvrši to dejanje za predvideni namen.
- 2 Orodje, ki se uporablja za klanje živali, mora biti ustrezno temu namenu in ostro, kakor je nož. Prepovedano je uporabiti nekaj, kar bi ubilo žival zaradi prevelike teže, udariti jo po glavi do smrti ali šoka, ali jo spraviti v nezavest, na primer, z elektriko.

- 3 Izgovoriti se mora Allahovo ime z izjavo: Bismillah (v imenu Allaha), v trenutku klanja živali.
- 4 Rez mora zajemati vsaj tri od naslednjega: sapnik, požiralnik in dve veni na vsaki strani vratu.

Če se ti pogoji izpolnijo, potem je zaklana žival dovoljena, če samo en pogoj ni izpolnjen, potem meso ni dovoljeno.

Vrste postreženega mesa v restavracijah in trgovinah

- 1 Meso živali, ki jo je zaklal nekdo drug in ne musliman ali pripadnik Knjige (kristjan ali jud), kakor je budist ali hindujec, je strogo prepovedano. To vključuje postreženo meso v restavracijah v državah, kjer muslimani in pripadniki Knjige predstavljajo manjšino.
- 2 Meso živali, ki jo je zaklal musliman ali pripadnik Knjige, je dovoljeno. Mnenje islamskih učenjakov o tej točki je soglasno.

3

Meso živali, ki jo je zaklal musliman ali pripadnik Knjige, vendar ne v skladu z islamskim pravom, kakor je recimo elektrošok ali utopitev, je strogo prepovedano.

4

Meso živali, ki jo je zaklal pripadnik Knjige, medtem ko način klanja ni znan, ali meso, ki ga ponavadi najdemo v njihovih restavracijah in trgovinah: Močnejše mnenje je, da je dovoljeno jesti takšno meso pod pogojem, da se izgovori Allahovo ime v času uživanja (tj. izjava Bismillah), vendar je boljše poiskati Halal meso neke druge.

> *Lov v skladu z islamskim pravom*

Muslimanom je dovoljeno loviti dovoljene živali in ptice, ki se jih ne more zlahka ujeti in zaklati, vključno z rastlinojedimi živalmi, kot so srne in divji zajci.

Izpolniti se morajo številni pogoji pri lovu divjih živali, vključno z naslednjimi:

1

Lovec mora biti razumen in to dejanje mora opraviti z določenim namenom. Zato divjačina, ki jo lovi pogan ali nora oseba, ni dovoljena (Halal).

2

Divjačina mora spadati v kategorijo živali, ki se jih ne more zlahka zaklati, saj ponavadi bežijo od ljudi. Če pa se jo zlahka zakolje, kakor ovco in piščanca, potem jih ni dovoljeno loviti.

3

Lovsko orožje mora ubiti s svojo ostrino, kot je puščica ali izstrelek. Meso živali, ki je ubita zaradi teže, kot je skala, ni dovoljeno za uživanje, razen če oseba uspe zaklati divjad, preden umre.

4

Allahovo ime mora biti izgovorjeno, ko se izstrelki lovsko orožje.

5

Če je ulovljena divjad še vedno živa, se jo mora nemudoma zaklati.

6

Lov je v islamu dovoljen samo, ko obstaja potreba po hrani. Jemanje življenja živali zaradi športa, ne da bi imeli namen jesti od nje, ali imeli kakšno drugo korist, je prepovedano.

> Obnašanje pri jedi in pitju

Allah je postavil številne predpise glede hranjenja in pitja, ki na splošno služijo uresničitvi določenega božjega smisla, kot je spominjanje ljudi na Allahovo obilje nad njimi, obvarovanje pred boleznimi in izogibanje ekstravagantnosti ter nadutosti.

Ta pravila vključujejo naslednje:

- 1 Izogibanje uživanju hrane in pijače iz zlate in srebrne posode,** saj je to oblika ekstravagantnosti, ki prav tako zlomi srce revnim ljudem. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je nekoč svetoval: "Ne pijte iz zlatih in srebrnih posod, niti ne jejte iz zlatih ali srebrnih krožnikov, saj so za nevernike na tem svetu in za nas na onostranstvu." (Sahih Al-Buhari: 5110, Sahih Muslim: 2067)
- 2 Oprati roke pred in po jedi:** To postane še pomembnejše, če so roke umazane ali če na njih ostane nekaj hrane.
- 3 Izgovoriti Allahovo ime (Bismillah) pred jedjo ali pitjem:** Če oseba pozabi omeniti Allahovo ime na začetku obeda in se

spomni, da ga ni izgovoril, šele ko je že začel jesti, mora reči, ko se spomni: Bismillahi au-ualihi ua ahirih (Začenjam z Allahovim imenom na začetku in na koncu).

Ko je Poslanec (mir in blagoslov z njim) nekoč opazil dečka, da ne izvršuje islamskega obnašanja pri jedi, mu je svetoval: "Deček, omeni Allahovo ime, jej s svojo desno roko in jej, kar je direktno pred teboj." (Sahih Al-Buhari: 5061, Sahih Muslim: 2022)

- 4 Jest in piti z desno roko.** Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Ne jejte z levo roko, kajti satan je z levo roko." (Sahih Muslim: 2019)

- 5 **Priporočljivo je, da se ne je in pije stoje.**
- 6 **Jesti s strani pladnja,** ki ti je bližje, saj ni vljudno jesti z druge strani pladnja, ki je bližje drugim ljudem. Ko je svetoval dečku, je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Jej, kar je direktno pred teboj."
- 7 **Priporočljivo je pobrati zalogaj, ki je padel na tla, ga očistiti,** obrisati, če je kaj umazanije na njem, in ga pojesti, da nismo razsipni.
- 8 **Iz nobenega razloga ne kritizirati hrane.** Oseba bi jo morala pohvaliti ali pustiti brez besede. Poslanec (mir in blagoslov z njim) nikoli ni kritiziral neke hrane, ki mu je bila postrežena; jedel je, če mu je bila všeč, drugače jo je pustil, ne da bi izrazil nezadovoljstvo. (Sahih Al-Buhari: 5093, Sahih Muslim: 2064)
- 9 **Izogibanje pretirani jedi,** saj takšno početje povzroča bolezniness in lenost, medtem ko je zmernost najboljša v tem pogledu. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je nekoč izjavil: "Nihče ne napolni hujše posode od svojega želodca. Nekaj grižljajev zadostuje za moč, ki jo potrebuje. Če pa mora jesti več, naj tretjino (želodca) napolni s hrano, tretjino s pijačo in naj pusti tretjino za lažje dihanje." (Sunan At-Tirmizi: 2380, Sunan Ibn Madža: 3349)
- 10 **Izražanje hvaležnosti Allahu, tako da izgovorimo Alhamdulillah (Vsa hvala pripada Allahu).** Oseba pa lahko doda tudi naslednje besede: Alhamdulillah-lahil-lazi at'amani haza ua razakanihi min gejri haulin minni ua la kuu-ua (Vsa hvala pripada Allahu, ki me je nahranil s to hrano in me oskrbel brez moje sile in brez moje moči).

> Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Allah je zadovoljen s Svojim sužnjem, ko poje nekaj in se Mu zahvali ter popije nekaj in se Mu zahvali." (Sahih Muslim: 2734)

Tvoja družina

10

Islam daje veliko pomembnost družini, spodbuja svoje pripadnike, naj položijo njene temelje in jo zaščitijo pred vsem, kar bi ji lahko škodovalo ali jo uničilo, saj dobra družina tlakuje pot njenim članom, da so dobri, kar se posledično prenese na celotno družbo.

Vsebina

Položaj družine v islamu

Položaj ženske v islamu

- Ženske, za katere mora skrbeti musliman, po zapovedi islama
- Ni mesta za borbo med spoloma
- Kategorije žensk v odnosu do moškega
- Predpisi, ki urejajo odnos med moškim in žensko, s katero se mu je dovoljeno poročiti
- Kaj mora zakrivati Hidžab?

Poroka v islamu

Pravice moža in žene

Ločitev

Pravice staršev

Pravice otrok

> Položaj družine v islamu

Skrb islama za dobrobit družine se lahko povzame v naslednjih točkah:

1

Islam poudarja načelo poroke, da se oblikuje družina in to razume za eno od najbolj vzvišenih dejanj, kakor tudi eno od praks Allahovih glasnikov vere ter poslancev. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je glede tega rekel: "Včasih se postim in včasih se ne; opravljam nočno molitev in tudi spim ter poročam se z ženskami. Kdor ne sledi moji praksi, ni od mojih resničnih sledilcev." (Sahih Al-Buhari: 4776, Sahih Muslim: 1401)

- Med nešteti in velikimi blagoslovi, ki nam jih je Allah podaril, Kuran omenja ljubezen in ljubeznivost, ki jo je vsadil med partnerja: "In eno Njegovih znamenj je, da je iz vas ustvaril za vas vaš par, da se ob njem pomirite; in storil, da med vami vladata ljubezen in milost." (Sura Ar-Rum, 30:21)
- Islam svojim pripadnikom ukazuje, naj se poročijo in naj poroko naredijo lahko za tiste, ki želijo obvarovati svojo čistost. Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Obstajajo trije ljudje, ki jim bo Allah zagotovo pomagal." Med temi tremi, ki jih je omenil, je "oseba, ki se hoče poročiti, da bi ohranila svojo čistost". (Sunan At-Tirmizi: 1655)
- Prav tako ukazuje mladim ljudem, naj se poročijo, saj je poroka prava smer, ki jim bo pomagala nadzirati svoje intenzivne spolne impulze, in naj najdejo spokojnost v svojem partnerju.

> Kuran spokojnost, naklonjenost in sočutje med partnerjema uvršča med neštete in ogromne Allahove blagoslove.

2

Islam izkazuje spoštovanje vsakemu članu družine, tako moškim kot ženskam.

Starše je obvezal z veliko odgovornostjo, da vzgojijo svoje otroke. Abdullah ibn Omar je prenesel, da je slišal Allahovega poslanca (mir in blagoslov z njim) reči: "Vsak od vas je čuvaj in je odgovoren za tiste v svojem varstvu. Vladar je čuvaj svojih podanikov in odgovoren zanje. Mož je čuvaj svoje družine in je odgovoren zanj. Ženska je čuvajka doma svojega moža in odgovorna zanj. Služabnik je čuvaj lastnine svojega gospodarja in odgovoren zanj." (Sahih Al-Buhari: 853, Sahih Muslim: 1829)

3 Spodbuja otroke, naj spoštujejo svoje starše, in jim ukazuje, naj izrazijo spoštovanje in jih cenijo, naj skrbijo zanje in jim pokažejo dolžno pokornost vse do njihove smrti.

Ne glede na starost otrok, so dolžni ubogati svoje starše in jim kazati ljubeznivost. Allah je naredil pokornost staršem za vzvišeno dejanje čaščenja in vernike opozarja, da ne smejo biti nesramni do staršev niti z besedo nespoštovanja: "In tvoj Gospodar je odločil, da ne častite nikogar drugega kot Njega, in da ste dobri do staršev. Če eden od njiju ali oba dosežeta starost pri tebi, jima ne reči niti 'uf' in ne zavračaj ju, temveč jima govori plemenite besede." (Sura Al-Isra', 17:23)

4 Ukazuje staršem, naj pazijo na pravice svojih otrok in jih spodbuja, naj enakovredno porabljajo zanje in naj bodo do njih pravični v vidnih stvareh.

5 Svoje pripadnike usmerja, naj ohranjajo vezi sorodstva, tako da ostanejo v stiku s svojimi sorodniki po straneh obeh staršev in naj bodo prijazni do njih.

Ti sorodniki vključujejo strice po očetu in po materi ter njihove otroke. Islam ohranjanje sorodstvenih vezi smatra za enega najbolj hvalevrednih dejanj in opozarja na trganje teh vezi ter to razume za velik greh. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Oseba, ki prekine sorodstvene vezi, ne bo vstopila v Raj." (Sahih Al-Buhari: 5638, Sahih Muslim: 2556)

> Islam otrokom narekuje načela spoštovanja in upoštevanja staršev.

> *Položaj ženske v islamu*

Islam je žensko počastil in jo osvobodil od služenja ter podrejenosti moškim. Prav tako jo je osvobodil od tega, da bi bila ceneno blago brez vsakršnega spoštovanja in časti. Primeri oblik, ki jih islam namenja ženskam, vključujejo naslednje:

- Islam jim podarja pravico do dedovanja, jim namenja pravičen delež glede na moškega, ki se včasih razlikuje v določenih okoliščinah, odvisno od odnosa do drugih in finančnih obveznosti, ki jih mora izvrševati. Medtem ko moški vzdržuje družino kot stvar verske dolžnosti, ženska ni dolžna porabiti niti centa.
- Vzpostavlja popolno pravičnost med moškim in žensko v številnih stvareh, vključno s finančnimi transakcijami, kakor je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Ženske so nasprotna polovica moških." (Sunan Abu Davud: 236)

- **Podarja jim pravico do izbire svojega moža** in jim postavlja veliko količino odgovornosti za vzgojo otrok, kakor je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Ženska je čuvajka doma svojega moža in odgovorna zanj." (Sahih Al-Buhari: 853, Sahih Muslim: 1829)
- **Podarja jim pravico, da obdržijo svoj dekliški priimek.** V islamu ženska ob poroki ne spremeni svojega priimka v moškega, kakor je običajno v številnih delih sveta. Namesto tega obdrži svoj dekliški priimek in tako neodvisno osebnost.
- **Moževa dolžnost** je, da porablja za tiste ženske, za katere mora skrbeti, kot so njegova žena, mati in hčerke, ne da bi jih opominjal na njegove usluge.
- **Poudarja pomembnost** pomoči šibkim ženskam, ki potrebujejo podporo, tudi če niso sorodnice, in spodbuja svoje pripadnike, naj opravljajo takšna plemenita dejanja, saj so to najbolj vzvišena dejanja v Allahovih očeh. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Oseba, ki skrbi za vdovo ali revno osebo, je kakor bojevnik na Allahovi poti ali kakor oseba, ki celo noč opravlja molitve brez zaniknosti in se posti neprestano brez prekinjanja posta." (Sahih Al-Buhari: 5661, Sahih Muslim: 2982)

Ženske, za katere mora skrbeti musliman po zapovedi islama

Mati: Abu Hurajra je prenesel, da je nek moški vprašal Poslanca: "Komu moram najbolj kazati prijaznost?" "Svoji materi," je odvrnil. Moški je vprašal: "Komu potem?" Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Svoji materi." Moški je še enkrat vprašal: "Komu

potem?" Poslanec (mir in blagoslov z njim) je odgovoril: "Svoji materi." Moški je vprašal ponovno: "Komu potem?" Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Potem svojemu očetu." (Sahih Al-Buhari: 5626, Sahih Muslim: 2548)

Hči: Ukba ibn Amr je prenesel, da je Allahovega poslanca slišal reči: "Kdor ima tri hčerke in ostane potrpečljiv z njimi, skrbi zanje in jih oblači iz svojega denarja, bodo njegov ščit pred Peklom na Dnevu vstajenja." (Sunan Ibn Madža: 3669)

Žena: Aiša je prenesla, da je Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Najboljši med vami so tisti, ki so najboljši do svojih žena, in jaz sem najboljši do svojih žena." (Sunan At-Tirmizi: 3895)

Odnos med možem in ženo je komplementaren, vsak od njiju popravlja pomanjkljivosti drugega pri gradnji muslimanske družbe.

Ni prostora za borbo med spoloma

Borba med moškim in žensko se konča, ko moški dobi moč nad žensko, kot je bilo v predislamskih družbah, ali ko se ženska upre svoji notranji naravi, kot v nekaterih nemuslimanskih družbah, ki so zavrnile Allahov zakon.

To se je zgodilo samo kot rezultat zavrnitve Allahove usmeritve. Kuran pravi: "In ne zaželite si tega, s čimer je Allah odlikoval nekatere od vas nad drugimi. Moškim pripada del tega, kar so zaslužili, in ženskam pripada del tega, kar so zaslužile. In Allaha zaprosite

za njegovo obilje.” (Sura An-Nisa’, 4:32) Islam je počastil tako moškega kot žensko in jima dodelil posebne karakteristike in vloge, v katerih se lahko trudita, da pridobita Allahove nagrade in dosežeta Njegovo zadovoljstvo. Ne daje prednosti nobenemu od dveh spolov, ampak cilja na promocijo blaginje vsakega posameznika in družbe na splošno.

Zato v islamu ni nič takšnega, kot je borba med spoloma; ni potrebe po silovitem rivalstvu za materialne koristi med njima; niti ni potrebe, da bi se napadalo kateregakoli od njiju v poskusu podcenjevanja, škode, kritike ali iskanja napak kateregakoli.

Vse to je v islamu zaman in predstavlja nerazumevanje islamskega pogleda na vloge, ki so obema določene. V islamu ima vsak od njiju delež, ki sta si ga prislužila

tako v materialnih kot v duhovnih pogledih. Namesto zavidanja, se ju spodbuja, da Allaha prosita, da jima da še več Svojega obilja preko dovoljenega dela in preko molitve.

Kategorije žensk v odnosu do moškega

Ženske v odnosu do moškega spadajo v tri kategorije:

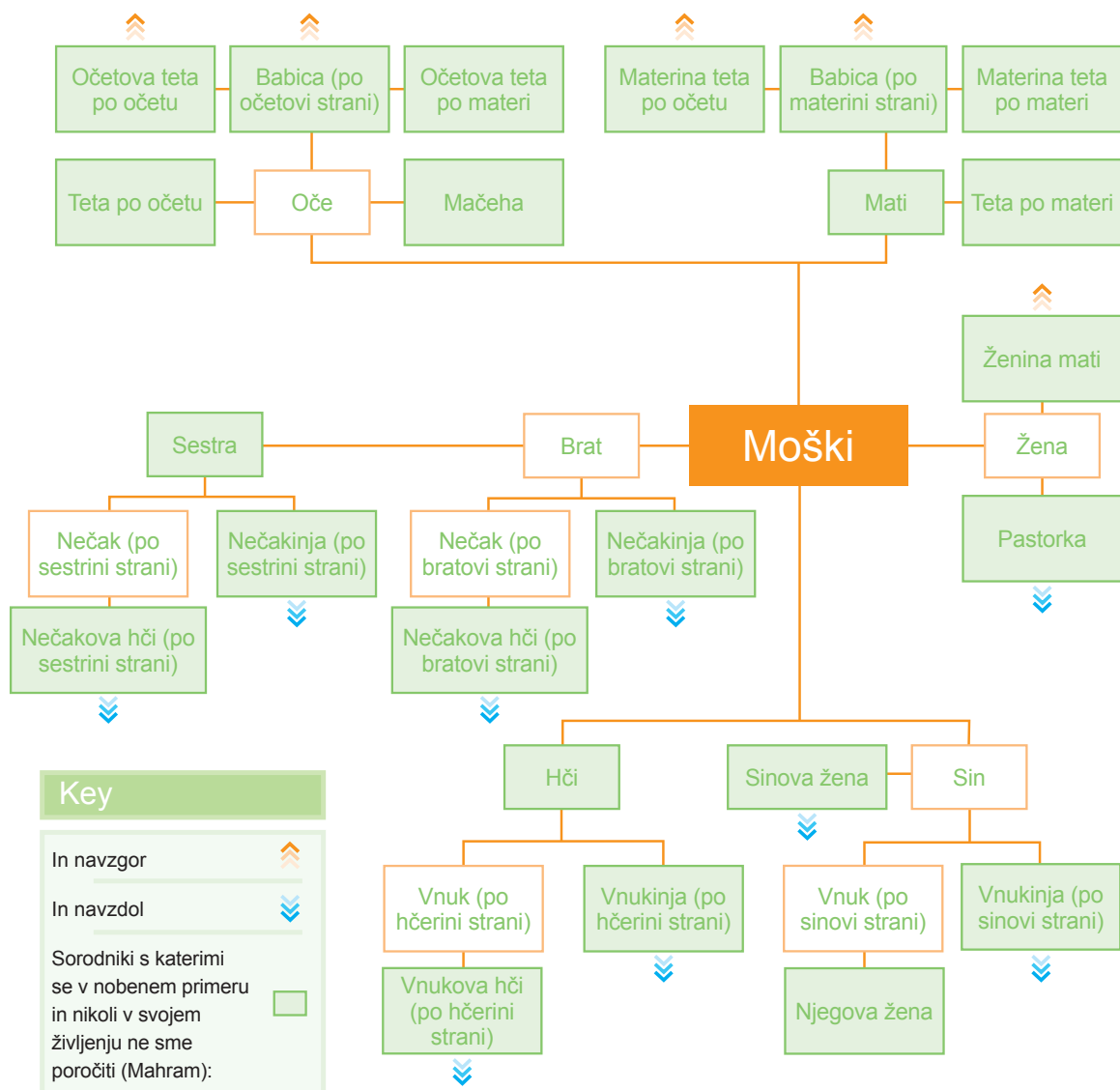
1 Lahko je njegova žena:

V tem primeru mu je dovoljeno uživati v njeni družbi, na kakršenkoli način želi, kakor je tudi njej dovoljeno uživati v njegovi družbi. Pravzaprav Allah vsakega od njiju opisuje kot ‘oblačilo’ drugega, kar razkriva izjemen videz popolne fizične, čustvene in mentalne unije: “One so za vas pomiritev (prekrivalo) in vi ste zanje pomiritev (prekrivalo).” (Sura Al-Bakara, 2:187) (poglej stran 207)

2 Lahko je sorodnica, s katero se mu nikoli v življenju ne bo dovoljeno poročiti (Mahram):

Ta kategorija je sestavljena iz sledečih:

1	Mati in naprej (babica po materi, babica po očetu itn.)
2	Hčerka in naprej (vnukinja, pravnukinja itn.)
3	Sestra, krvna ali polsestra.
4	Teta po očetu (to je očetova sestra), njegova krvna ali polsestra. To vključuje teto po očetu njegovega očeta in teto po očetu njegove matere.
5	Teta po materi (to je materina sestra), njena krvna ali polsestra. To vključuje teto po materi njegovega očeta in teto po materi njegove matere.
6	Hčerke brata, hčerke krvnega ali polbrata in naprej (hčerke bratovega sina, na primer).
7	Hčerke sestre, hčerke krvne ali polsestre in naprej (hčerke sestrine hčerke, na primer).
8	Tašča, ne glede na to, ali je še vedno poročen z njeno hčerko ali ločen, in babica po zakonu.
9	Pastorka (hčerka, ki jo ima žena iz prejšnjega zakona z drugim moškim).
10	Sinova žena in naprej (kakor je vnukova žena).
11	Mačeha in naprej, tj. polbratova žena (po očimovi strani).
12	Mati po mleku: mati po mleku je ženska, ki je dojila otroka v prvih dveh letih vsaj petkrat do njegovega zadovoljstva. Islam ji podarja takšne pravice z razlogom dojenja (rada'a).
13	Sestra po mleku: sestra po mleku je hčerka matere po mleku. Moškemu se ni dovoljeno poročiti z nobeno sorodnico po mleku, kakor se mu ni dovoljeno poročiti z nobeno sorodnico po krvi. Sorodstvo po mleku vključuje teto po mleku (sestra matere po mleku) in nečakinje po mleku (hčerke sestre po mleku).

Te sorodnice lahko pred njim odkrijejo dele telesa, ki so običajno odkriti, kot so roke, vrat in lasje, toda brez pretiravanja.

3 Lahko bi se poročil z njo (adžnabija, dobesedno tujka, nesorodnica)

Takšna ženska ne pripada zgornji kategoriji žensk znanih kot Mahram, ne glede na to, ali je ena od njegovih sorodnic, kakor je sestrična po materi ali po očetu, svakinja, ali pa sploh ni sorodnica.

O tej kategoriji žensk je islam postavil številne predpise in kriterije, ki vodijo odnos muslimana s temi ženskami. Tako hoče islam zaščititi čast ljudi in blokirati vse načine, ki vodijo v zlo. Allah, ki je ustvaril ljudi, najbolje ve, kaj je dobro zanje, kakor Kuran pravi: "Kako ne bi vedel Tisti, Ki je ustvaril, in On je Najbolj blag in Vseveden." (Sura Al-Mulk, 67:14)

Vsak dan beremo poročila in statistike primerov posilstev in nezakonitih spolnih odnosov, ki so uničili neštete družine in družbe, ki ne vzpostavljajo Allahovega zakona.

> Islam je postavil predpise, ki upravljajo odnos med moškim in žensko.

Predpisi, ki urejajo odnos med moškim in žensko, s katero se mu je dovoljeno poročiti

1 Spuščanje pogleda

Musliman ne sme gledati drugih žensk ali česarkoli, kar bi ga lahko spolno vzburilo. Ne sme nepotrebno gledati žensk.

Allah ukazuje tako moškim kot ženskam, naj spustijo svoj pogled, saj to vodi v spodobnost in varuje čast osebe, medtem ko poželjiv pogled običajno tlakuje pot v grehe. Kuran pravi: "Reci vernikom, naj povesijo poglede in pazijo na svojo čast. To je čistejše zanje, Allah je dobro seznanjen s tem, kar počnejo. In reci vernicam, naj povesijo svoje poglede in pazijo na svojo čast." (Sura An-Nur, 24:30-31)

Če musliman pomotoma vidi žensko, se mora obrniti stran od nje. Pravzaprav ukaz spuščanja pogleda velja za vse, kar vodi v spolno vzburjenje, vključno s prizori, ki se jih prikazuje v medijih in na internetu.

> Spuščanje pogleda, da se izogne gledanju v stvari, ki jih je Allah prepovedal, vodi v spodobnost in varuje čast osebe.

2 Spodoben govor

Ko se pogovarja z žensko, s katero ni v sorodu, mora biti prijazen in spodoben ter se izogibati vsem besedam ali gibom, ki bi lahko vodili v spolno stimulacijo. Iz tega razloga:

- Allah opozarja ženske, naj ne govorijo spogledljivo in preblago, ko se pogovarjajo z moškimi. Kuran pravi: "V svojih besedah ne bodite ustrezljive, da si tisti, v čigar srcu je bolezen, ne bi česa lakomno požele!; in govorite le dobre besede!" (Sura Al-Ahzab, 33:32)
- Allah jih opozarja, naj ne uporabljajo napeljujočih potez in načina hoje, prikazovanja šarma in svojih okrasov: "In naj ne udarjajo z nogami, da bi se vedelo za okrasje, ki ga skrivajo!" (Sura An-Nur: 24:31)

3 Izogibanje zasebnemu osamljevanju z ne-Mahram žensko Halua)

Arabska beseda Halua pomeni stanje, ko si sam z ne-Mahram žensko na mestu, kjer vaju nihče ne vidi. Islam strogo prepoveduje to dejanje, saj lahko preko satanove skušnjave vodi v nezakonit spolni odnos. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je nekoč rekel: "Moški ni nikoli sam z žensko, razen tako, da je satan tretji." (Sunan At-Tirmizi: 2165)

4 Nošnja Hidžaba (spodoben muslimanski način oblačenja)

Allah ukazuje ženskam, vendar ne moškim, naj nosijo Hidžab, saj imajo ženske naravno lepoto in privlačnost, ki bi moške zlahka zapeljala v grešna dejanja.

Islam ženskam ukazuje, naj nosijo Hidžab iz številnih razlogov, vključno z naslednjimi:

- Zato da bi lahko izpeljale svojo misijo v življenju in družbi na znanstvenih ter akademskih področjih na najboljši možni način, hkrati pa varovale svojo spodobnost.
- Zato da bi zmanjšale možnost skušnjav in tako očistile družbo na eni strani in obvarovale čast žensk na drugi.
- Zato da bi se moški gledalci bolje nadzirali in jih imeli za civilizirana ter izobražena bitja, ne pa le za spolne objekte, ki služijo samo za zapeljevanje moških in njihovo stimulacijo.

Kaj mora zakrivati Hidžab?

Allah ukazuje ženski, naj pokrije celo telo, razen obraza in dlani. Kuran pravi: "Naj

nikomur ne pokažejo svojega okrasja in svoje lepote, razen tistega, kar se običajno vidi. (Sura An-Nur, 24:31) Vendar v primeru zelo verjetne skušnjave, zaradi njihove osupljive lepote, bi morale pokriti tudi svoj obraz in dlani.

Kriterij ustreznega Hidžaba

Ženska lahko izbere katerikoli kroj ali barvo, ki ji je všeč, za svoj Hidžab, dokler sledi naslednjim pogojem:

- 1 Ustrezno mora pokriti dele telesa, ki morajo biti pokriti v javnosti.
- 2 Mora biti ohlapen in ne pretesen telesu, da se oblika telesa ne razkrije.
- 3 Ne sme se videti telesa skozi blago.

- > Hidžab varuje čast ženske in ji daje možnost, da opravi svojo misijo v družbi na najbolj spodoben način, ki mu je bilo človeštvo kdajkoli priča.

> Poroka v islamu

> Poroka je eden od najmočnejših odnosov, ki jih islam poudarja.

Poroka je eden od najmočnejših odnosov, ki jih islam poudarja, spodbuja in ga smatra za eno od poslančevih praks. (poglej stran 196)

Islam daje veliko pomembnost zakonskim predpisom, vedenju in pravicam partnerjev, da bi tako zagotovil stabilnost zakona, trajnost in ustvaril uspešno družino, v kateri so otroci vzgojeni ob psihološki stabilnosti, predanosti in moralni integriteti ter da bodo prikazovali izjemnost na številnih življenjskih področjih.

Ti predpisi vključujejo naslednje:

Islam je položil številne pogoje za veljavnost ženitne pogodbe. Ti so naslednji:

Pogoji, ki jih islam določa glede žene:

1

Žena mora biti muslimanka, judinja ali kristjanka, ki verjame v svojo vero. Vendar islam spodbuja muslimana, naj za to izbere predano muslimanko, saj bo prakticirajoča muslimanka dobra mati, ki bo svojim otrokom nudila najboljšo možno vzgojo in svojemu možu pomagala, da se drži islamskih naukov, kakor je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Poročite se s predano muslimanko, pa boste uspeli." (Sahih Al-Buhari: 4802, Sahih Muslim: 1466)

2

Mora biti poštena ženska, saj se je prepovedano poročiti z žensko, ki je znana po svoji razuzdanosti in nemoralnosti. Kuran pravi: "Dovoljene so vam krepostne ženske med vernicami in krepostne ženske tistih, ki jim je bila dana Knjiga pred vami." (Sura Al-Ma'ida, 5:5)

3

Ne sme biti od tistih žensk, s katerimi se mu nikoli ne bo dovoljeno poročiti (Mahram) (poglej stran 199), niti ne sme biti poročen z dvema sestrama istočasno niti z žensko in njeno teto istočasno.

Pogoji, ki jih islam določa glede moža:

Mož mora biti musliman in muslimanki se je prepovedano poročiti z nemuslimanom, ne glede na njegovo vero, tudi če je pripadnik Knjige (tj. jud ali kristjan) ali ne. Islam poudarja, da mora biti moški sprejet kot mož, če izpolnjuje naslednja dva pogoja:

- Ravnanje v skladu z vero
- Dober karakter

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Če moški z vero in karakterjem, s katerim ste zadovoljni, prosi vašo hčerko za roko, ugodite njegovi prošnji." (Sunan At-Tirmizi: 1084, Sunan Ibn Madža: 1967)

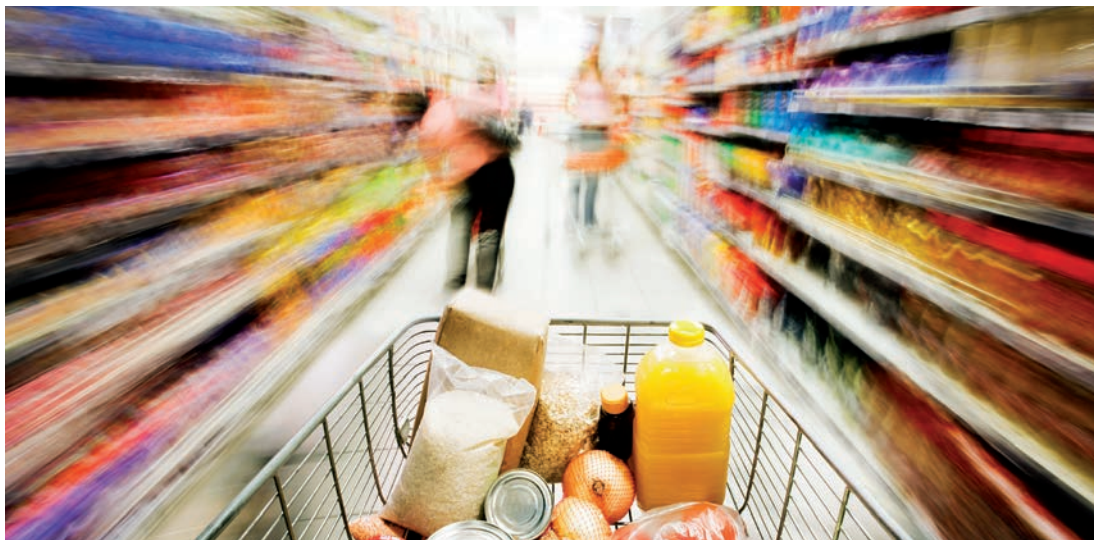
> *Dolžnosti in pravice partnerjev*

Allah je možu in ženi dodelil določene pravice in ju obvezal, da morata izvrševati svoje dolžnosti, ter ju spodbuja, da opravljata karkoli bi izboljšalo zakonsko življenje in ga ohranilo. Oba sta odgovorna za dobrobit družine in nihče od njiju ne sme zahtevati od drugega, naj naredi nekaj preko njegovih zmožnosti. Kuran pravi: "Njim (ženam) pripada na dostojen način enako (pravic), kot je njihovih dolžnosti, in možje so stopnjo nad njimi." (Sura Al-Bakara, 2:228) Zato sta potrebna toleranca in prijaznost, da se ustvari blagodejno življenje in pomaga zgraditi močno družino.

Ženine pravice

1 Vzdrževanje in bivanje

- Vzdrževanje žene pomeni njeno neizpodbitno pravico do hrane, pijače, oblek, splošne skrbi in ustreznega doma, tudi če je bogata.
- Kako se izračuna količina vzdrževanja? Mož mora porabiti za svojo ženo v skladu s svojimi sredstvi, brez ekstravagantnosti in skoposti. Kuran pravi: "Naj tisti, ki je premožen, daruje, kolikor zmore, tisti, čigar oskrba je pičla, naj daruje od tega, kar mu je dal Allah! Allah nobene duše ne obremenjuje bolj, kot ji je dal." (Sura At-Talak, 65:7)

> Musliman ima dolžnost vzdrževati svojo ženo in otroke s prijaznostjo.

- Zanj mora porabljati s prijaznostjo in nikoli ne sme namigniti, da ji dela uslugo ali je poniževati na kakršenkoli način. Takšno vzdrževanje ni usluga, temveč dolžnost, ki jo mora do svoje žene izpolnjevati s prijaznostjo, kakor Kuran jasno zahteva od njega.
- Ko musliman izpolni svojo dolžnost vzdrževanja svoje žene in otrok, bo obilno nagrajen od Allaha. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Ko musliman troši za svojo družino in pričakuje Allahovo nagrado na onostranstvu, se bo to dejanje štelo kot dejanje miloščine." (Sahih Al-Buhari: 4776, Sahih Muslim: 1401) Prav tako je rekel: "Nagrajeni boste za karkoli porabite na Allahovi poti, tudi če je to le grižljaj hrane, ki ga postavite v usta svoje žene." (Sahih Al-Buhari: 56, Sahih Muslim: 1628) Tisti, ki zavračajo ali zanemarijajo dolžnost porabljanja za svojo družino, kljub temu, da so zmožni, delajo grozen greh nemarnosti. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je dejal: "Človek, ki zanemari tiste, ki so pod njegovo oskrbo, zagotovo dela greh." (Sunan Abu Davud: 1692)

2 Ljubeznivo življenje z njo

To pomeni lepo obnašanje do nje, ljubeznivost, nežnost z besedami in dejanji ter prenašanje občasnih napak in nemarnosti. Kuran pravi: "In družite se z njimi na dostojen način. Če pa jih ne boste več marali – morda nečesa ne marate, Allah pa v tem daje veliko dobrega." (Sura An-Nisa', 4:19)

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Verniki, ki imajo popolno verovanje, so tisti z najboljšim karakterjem, in najboljši od njih

so tisti, ki najboljše ravnaajo s svojimi ženami." (Sunan At-Tirmizi: 1162)

"Verniki, ki imajo popolno verovanje, so tisti z najboljšim karakterjem, in najboljši med vami so tisti, ki najboljše ravnaajo s svojimi ženami." (Sunan At-Tirmizi: 2612, Musnad Ahmad: 24677)

"Najboljši med vami so najprijaznejši do svojih žena in jaz sem najprijaznejši do svojih žena." (Sunan At-Tirmizi: 3895)

Eden od poslančevih družabnikov ga je nekoč vprašal: "Allahov Poslanec, kakšno pravico ima žena enega od nas nad njim?" Rekel je: "Da jo hraniš s tem, s čimer hraniš sebe, in da jo oblačiš s tem, s čimer oblačiš sebe, ne klofutaj je, ne zmerjaj je in ne loči se od nje, razen v hiši." (Sunan Abu Davud: 2142)

3 Potrpežljivost in tolerance

Moški mora podpirati naravo ženske, ki je jasno drugačna od njegove; prav tako mora gledati na življenje z vseh strani, upoštevati prednosti in slabosti svoje žene, saj nihče ni brez napak. Oba partnerja morata biti potrpežljiva in upoštevati pozitiven vidik osebnosti drugega. Kuran pravi: "Ne pozabite biti velikodušni med seboj." (Sura Al-Bakara, 2:237) Poslanec (mir in blagoslov z njim) je glede tega rekel: "Vernik ne sme gojiti zamere do vernice; če ne mara neke od njenih lastnosti, bo zagotovo zadovoljen z drugo." (Sahih Muslim: 1469)

Poslanec (mir in blagoslov z njim) moške spodbuja, naj z ženskami ravnajo ljubeznivo in usmerja njihovo pozornost na dejstvo, da je ženska čustvena in psihološka narava različna od moške, da so te razlike med moškimi in ženskami v bistvu komplementarne in da to ne sme voditi v prepir in eventualno ločitev. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Lepo in ljubeznivo ravnajte z ženskami, saj je bila ženska ustvarjena iz rebra in zato se ne bo zravnila na vaš način. Če hočete uživati ob njej, boste morali uživati ob njenem upogibu. Če jo poskusite zravnati, jo boste zlomili, zlom pomeni ločitev." (Sahih Al-Buhari: 3153, Sahih Muslim: 1468)

4 Preživeti noč z ženo

Možu se priporoča, da preživlja noči z ženo; mora pa to storiti vsaj enkrat na štiri dni. Prav tako mora enakovredno porazdeliti noči med žene v primeru poligamije.

5 Braniti jo in varovati njeno čast

Ko se moški poroči z žensko, ona postane njegova 'čast', ki jo mora trmasto braniti, tudi če je v tem procesu ubit. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Kdor je ubit, ko brani svojo ženo, je mučenik." (Sunan At-Tirmizi: 1421, Sunan Abu Davud: 4772)

6 Ne sme razkrivati posteljnih skrivnosti

Mož drugim ljudem ne sme govoriti o posebnostih žene in ne sme razkrivati posteljnih skrivnosti drugim ljudem. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Najhujša oseba v Allahovem pogledu na Sodnem dnevu je tista, ki ima intimni odnos s svojo ženo, potem pa posteljne skrivnosti razkrije drugim." (Sahih Muslim: 1437)

7 Ne sme biti agresiven ali sovražen do nje

Zato da se rešijo zakonski problemi, je islam postavil številne predpise, vključno z naslednjimi:

- Problemi se lahko rešijo preko konstruktivnega dialoga in modrosti, da se popravijo napake.
- V primeru upornišтва, nelojalnosti in slabega obnašanja mož lahko preneha govoriti z njo, vendar ne dlje kot tri dni; če to dejanje ne deluje, potem jo lahko začasno zapusti v postelji ali se vzdrži običajne spolne intimnosti, vendar ne da bi zapustil hišo.

- Aiša je prenesla: "Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim) nikoli ni udaril nečesa s svojo roko, razen ko se je boril na Allahovi poti. Niti ni nikoli udaril služabnika niti ženske." (sahih Muslim: 2328)

8 Učenje in svetovanje

Mož mora svojim družinskim članom zapovedovati, naj bodo poštene, in jim prepovedovati neprimerna dejanja. Mora se boriti, da jim pomaga slediti poti, ki jih bo vodila v Raj in se izogniti tistim potem, ki vodijo v Pekel. Uči jih lahko s predpisi in primeri. To lahko stori tako, da se pokorava Allahovim ukazom in izogiba stvarem, ki jih je prepovedal. Tudi žena mora svetovati svojemu možu, ga voditi na pravo pot in razpravljati z njim o načinih za najboljšo vzgojo njunih otrok. Kuran pravi: "O vi, ki verujete, obvarujte sebe in svoje družine pred ognjem, katerega gorivo bodo ljudje in kamenje." (Sura At-Tahrim, 66:6) Poslanec (mir in blagoslov z njim) je glede tega rekel: "Vsak od vas je čuvaj in je odgovoren za tiste v svojem varstvu." (Sahih Al-Buhari: 2416, Sahih Muslim: 1829)

9 Spoštovanje pogojev, ki jih je postavila žena

Če žena postavi pogoj v času zaključevanja ženitne pogodbe, kot je točno določena vrsta prebivališča ali stroškov, in se mož strinja s tem pogojem, potem mora takšno dolžnost izpolniti, saj je ženitna pogodba ena od najbolj svečanih dogovorov in dolžnosti. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Od vseh pogojev, ki se morajo izpolniti, imajo pogoji, ki vam naredijo za legalen spolni odnos (tj. ženitna pogodba), največjo pravico, da se izpolnijo." (Sahih Al-Buhari: 4856, Sahih Muslim: 1418)

> Mož mora spoštovati ženitno pogodbo in izpolniti pogoje določene v njej.

Moževе pravice

1 Pokornost s prijaznostjo

Allah je moškega postavil na položaj vodenja ženske, saj je odgovoren za njeno vzdrževanje, vodstvo in splošno skrb, zaradi karakteristik, ki mu jih je podaril, poleg denarja, ki ga porablja, da jo vzdržuje. Kuran pravi: "Možje so nadrejeni skrbniki žensk, ker je Allah odlikoval ene nad drugimi in ker trošijo iz svojega imetja (za oskrbo)." (Sura An-Nisa', 4:34)

2 Pozornost za njegove spolne potrebe

Muslimanka mora biti pozorna na moževе spolne potrebe in priporoča se ji, da se polepša zanj. Če zavrne njegov poziv na dovoljen spolni pristop, stori hud greh, razen če ima legitimen razlog, kakor je menstruacija, nadomestitev obveznega posta, ki ga je predtem izpustila, ali bolezni.

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Če možki pokliče svojo ženo v posteljo in ga zavrne, potem pa ostane jezen nanjo celo noč, jo bodo angeli preklinjali do jutra." (Sahih Al-Buhari: 3065, Sahih Muslim: 1436)

3 Da v njegovo hišo ne spusti nekoga, ki ga on ne mara

To je njegova pravica, ki jo mora spoštovati.

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Ni dovoljeno, da ženska opravlja prostovoljni post brez dovoljenja moža, niti ni dovoljeno, da spusti v hišo nekoga brez njegovega dovoljenja." (Sahih Al-Buhari: 4899)

4 Da ne zapuša hiše brez njegovega dovoljenja

Ena od moževih pravic je, da ji ni dovoljeno zapustiti hiše brez njegovega dovoljenja, ne glede na to, ali gre ven zaradi osebne ali splošne potrebe.

5 Storitev

Ženski se priporoča, da ljubeznivo streže svojemu možu, tako da mu pripravlja hrano in opravlja ostala gospodinjska opravila.

> Ločitev

> Islam od partnerjev zahteva, da ohranita zakonsko zvezo in ju spodbuja, da se trudita pri tem. Vendar če obstaja resnična potreba po ločitvi, islam zahteva, da se sledi določenim predpisom, ki jih je postavil glede tega.

Islam spodbuja, da naj bo ženitna pogodba trajna in da naj bo zakonska zveza okarakterizirana s nepretrganostjo, tako da mož in žena ostaneta skupaj, dokler ju ne loči smrt. Islam gre tako daleč, da poroko imenuje "slovesna obljuba". Določitev datuma za prenehanje ženitne pogodbe je strogo prepovedano.

Medtem ko islam poudarja vse to, hkrati tudi upošteva dejstvo, da postavlja predpise za človeška bitja s pomanjkljivostmi, ki karakterizirajo človeško naravo, zato postavlja tudi predpise, kako se lahko razpravlja o ločitvi, potem ko so bile izčrpane vse ostale možnosti za spravo in ni nobenega drugega sredstva. V tem primeru deluje pošteno in praktično do obeh partnerjev. Ko averzija in konflikti med partnerjema postanejo nevzdržni, ločitev postane potreba za blaginjo ter družinsko in družbeno stabilnost obeh od njiju. Razlog za to neizogibno dejanje pojasnjuje nezmožnost poroke, da uresniči svoj namen, zato razveljavitev zakona postane manjše zlo od dveh.

Iz tega razloga islam dovoljuje razveljavitev zakona preko ločitve kot sredstvo za konec neuspešnega zakona in obema partnerjema ponuja priložnost, da najdeta boljše

razmerje. Kuran pravi: "Če pa se ločita, bo Allah iz svojega obilja naredil vsakega od njiju neodvisnega. In Allah je Vseobsežen, Najmodrejši." (Sura An-Nisa', 4:130)

Vendar obstajajo številna pravila in kriteriji glede ločitve, vključno z naslednjimi:

- Splošno pravilo je, da ločitev leži pri možu, razen v določenih okoliščinah.
- Žena lahko zahteva ločitev od sodnika, če ne more več prenašati življenja z možem iz legitimnih razlogov, medtem ko se on noče ločiti od nje. Sodnik potem razveljavi ženitno pogodbo, če so razlogi za zahtevo ločitve sprejemljivi.
- Mož se lahko ponovno poroči s svojo ženo; vendar če se od nje loči tretjič, potem se nikakor ne more več poročiti z njo, razen če se ona vmes poroči z drugim moškim, ki se nato resnično loči od nje.

> Pravice staršev

Ljubeznivost do staršev je eno od najbolj vzvišenih dejanj in ima eno od največjih nagrad v Allahovem pogledu. Pravzaprav ga Allah omenja skupaj z dejanjem čaščenja Njega na številnih mestih v Kuranu.

Uboganje staršev je eno od dejanj, ki vodijo v Raj. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Starši so srednja vrata od vseh vrat Raja (tj. uboganje staršev vodi v Raj skozi srednja vrata, ki so najboljša vrata od vseh). Če želite, jih lahko izgubite ali obdržite." (Sunan At-Tirmizi: 1900)

• Resnost nepokornosti staršem

Vse razodete vere se strinjajo, da je nepokornost staršem eden od največjih velikih grehov in opozarjajo na ta grozen greh. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je nekoč vprašal svojega družabnika: "Ali naj te obvestim o največjem od velikih grehov?" "Da, prosim te, Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim)," je odvrnil. Rekel je: "Pridruževanje partnerjev Allahu v čaščenju in nepokornost staršem." (Sahih Al-Buhari: 5918)

- **Uboganje staršev, vendar brez nepokornosti Allahu**

Musliman mora ubogati svoje starše v vsem, razen če zahtevajo, da naredi nekaj, kar je Allah prepovedal. V tem primeru jih ne sme ubogati, vendar mora biti kljub temu prijazen do njih. Kuran pravi: "In zapovedali smo človeku, da je dober s svojimi starši. Če pa si prizadevajo, da bi častil poleg Mene to, česar ne poznaš, jih ne ubogaj!" (Sura Al-'Ankabut: 29:8)

- **Ljubeznivost do njih v starosti**

Allah pravi: "In tvoj Gospodar je odločil, da ne častite nikogar drugega kot Njega, in da ste dobri do staršev. Če eden od njiju ali oba dosežeta starost pri tebi, jima ne reči niti 'uf' in ne zavračaj ju, temveč jima govori plemenite besede." (Sura Al-Isra', 17:23)

Ta verz nas obvešča, da mora musliman spoštovati svoje starše in jih ubogati in da jih ne sme zavračati, zlasti ko postanejo stari, niti z momljanjem, s katerim bi izrazil vznemirjenje, kaj šele z besedo prezira.

- **Nemuslimanski starši**

Od muslimana se zahteva, da uboga svoje starše in je ljubezniv do njih, tudi če so nemuslimani. Kuran pravi: "Toda če bi te silila, da bi si poleg Mene vzel za boga nekaj, o čemer nimaš nobenega znanja, ju ne ubogaj, imej pa z njima lep odnos na tem svetu." (Sura Lukman, 31:15)

- **Poroka z dobro predano žensko**, ki bo na najboljši možni način vzgojila svoje otroke. To je zares najboljšo darilo, ki ga možki lahko podari svojim otrokom.
- **Dajanje dobrih imen otrokom**, saj ime osebe predstavlja pomen in postane simbol te osebe.
- **Učenje načel islama**: “Vsak od vas je čuvaj in je odgovoren za tiste v svojem varstvu. Vlada je čuvaj svojih podanikov in odgovoren zanje. Mož je čuvaj svoje družine in je odgovoren zanje. Ženska je čuvajka doma in otrok svojega moža in odgovorna zanje. Služabnik je čuvaj lastnine svojega gospodarja in odgovoren zanje. Torej ste vsi od vas čuvaji in ste odgovorni za tiste pod vašim varstvom.” (Sahih Al-Buhari: 2416, Sahih Muslim: 1829)
- **Vzdrževanje: Učenje načel islama**: “Vsak od vas je čuvaj in je odgovoren za tiste v svojem varstvu. Vlada je čuvaj svojih podanikov in odgovoren zanje. Mož je čuvaj svoje družine in je odgovoren zanje. Ženska je čuvajka doma in otrok svojega moža in odgovorna zanje. Služabnik je čuvaj lastnine svojega gospodarja in odgovoren zanje. Torej ste vsi od vas čuvaji in ste odgovorni za tiste pod vašim varstvom.” (Sahih Al-Buhari: 2416, Sahih Muslim: 1829)
Glede vzdrževanja in porabljanja, zlasti za deklice, je rekel: “Kdor skrbi za te deklice in lepo ravna z njimi, bodo njegov ščit pred Ognjem.” (Sahih Al-Buhari: 5649, Sahih Muslim: 2629)
- **Pravičnost** Z vsemi otroki se mora ravnati enakopravno. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: “Bojte se Allaha in bodite pravični do svojih otrok.” (Sahih Al-Buhari: 2447, Sahih Muslim: 1623)

Tvoj način oblačenja

9

Obleka je eden od neštetihih blagoslovov, ki jih je Allah podaril človeštvu. Kuran pravi: "O, Adamovi sinovi! Resnično smo vam spustili oblačila, da pokrijejo vaše sramne dele, in tudi lepa, razkošna pokrivala, pokrivalo pobožnosti pa je najboljše. To so nekatera od Allahovih znamenj, da bi se lahko opomnili." (Sura Al-A'raf, 7:26)

Vsebina

Obleka v islamu

Prepovedane vrste oblačenja

- Oblačilo, ki razkriva spolni organ
- Oblačilo, s katerim smo podobni ali oponašamo nasproten spol
- Oblačilo, s katerim oponašamo tradicionalna oblačila nemuslimanov
- Oblačilo, ki se nosi naduto in domišljavo
- Svilena oblačila ali oblačila okrašena z zlatom ali svilo za moške
- Ekstravagantno oblačenje

Oblačenje z islamskega vidika

Od muslimanov se zahteva, da so pozorni na svoj videz, tako da so oblačila lepa in čista, zlasti ko smo v stiku z drugimi in ko opravljamo molitev. Kuran pravi: "O, Adamovi sinovi! Lepo se oblecite, kjerkoli se klanjate z obrazom do tal." (Sura Al-A'raf, 7:31)

Allah je dovolil ljudem, da nosijo lepa oblačila in da imajo dober videz, saj je takšno početje en vidik omenjanja Allahovih blagoslovov nad njimi. Kuran pravi: "Reci: 'Kdo je prepovedal Allahove okrase, ki jih je dal Svojim sužnjem, in dobrote iz oskrbe?!' Reci: 'To pripada tistim, ki verujejo, na tem svetu in pa izključno njim ob Dnevu vstajenja.' Tako podrobno pojasnujemo verze ljudem, ki vedo." (Sura Al-A'raf, 7:32)

Oblačenje služi številnim namenom

1 Pokriva dele telesa, ki se jih mora pokriti v javnosti, sledeč standardom spodobnosti, ki je naravna vsem ljudem: "O, Adamovi sinovi! Resnično smo vam spustili oblačila, da pokrijejo vaše sramne dele." (Sura Al-A'raf, 7:26)

2 Pokriva telo pred vročino, mrazom in škodo. Vročina in mraz sta vremenska pojava, ki škodita ljudem. Ko Allah opisuje koristi oblek, s katerimi je oskrbel Svoje služabnike, pravi: "In Allah vam je naredil od tega, kar je ustvaril, skrivališče. In vam naredil iz gorovij zatočišče. In vam naredil oblačila, ki vas ščitijo pred vročino, in oblačila, ki vas ščitijo pred vašim (medsebojnim) nasiljem. Tako izpopolnjuje Svoj blagor nad vami, da bi se Mu predali." (Sura An-Nahl, 16:81)

> Oblačila ljudem zagotavljajo neštete koristi.

> Splošno pravilo glede oblačenja

> Islam narekuje kodeks skromnosti, vendar nima določenega standarda, o tem kakšne obleke bi moral musliman nositi. Musliman se lahko oblači v iste vrste oblačil, ki so običajna v njegovem okolju, z izjemo tistih, ki jih je islam razglasil za nedovoljene.

Islam je vera, ki postavlja predpise na osnovi narekov čiste narave vseh ljudi (Fitra), enostavni logiki in zdravemu razumu.

Splošno pravilo v Šari'i je, da so vse vrste oblačil in okrasja dovoljene.

Islam od muslimana ne zahteva oblačenja določenih vrst oblačil. Vse vrste oblačil razume kot dovoljene, če služijo zahtevanim namenom brez preseganja meja, ki jih je islam postavil v tem pogledu.

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je nosil oblačila, ki so bila razširjena v njegovem času, in ljudem ni ukazal, naj nosijo določeno vrsto oblačil. Opozoril jih je samo na določene kvalitete oblačenja, saj je splošno pravilo v islamskem pravu glede stvari na splošno, vključno z oblačenjem, da je vse dovoljeno, dokler ni dokaza, ki pravi nasprotno. To pomeni, da se nič ne razume za prepovedano, razen z dokazom v nasprotju z dejanji čaščenja, kot sta molitev in post, ki so vezani za načelo restrikcije, da jih zakonsko odgovorne osebe ne smejo opravljati, če jim ni jasno, da je bilo to predpisano in določeno od Allaha, in zato se nobeno dejanje čaščenja ne more opraviti brez pisnega dokaza iz Kurana in poslančeve Sunne.

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Jejte in pijte in dajajte miloščino, vendar brez ekstravagančnosti ali nadutosti." (Sunan An-Nasa'i: 2559)

Prepovedane vrste oblačenja

1 Oblačila, ki razkrivajo spolni organ:

Od muslimana se zahteva, da pokrije svoj spolni organ s primernim oblačilom. Kuran pravi: "O, Adamovi sinovi! Resnično smo vam spustili oblačila, da pokrijejo vaše sramne dele." (Sura Al-A'raf, 7:26)

Islam je postavil standarde spodobnosti tako za moške kot za ženske. Za moškega je minimalna količina, ki mora biti pokrita, med popkom in kolenom. Ženske, ki so v prisotnosti moških, ki niso njihovi sorodniki, morajo pokriti celo telo, razen svojega obraza in dlani.

Islam zahteva, da mora biti oblačilo tudi dovolj ohlapno, da telo prekrije ustrezno. Zato tesne in prozorne obleke niso dovoljene v islamu. Pravzaprav je Poslanec (mir in blagoslov z njim) opozoril na tiste ljudi, ki se ne oblačijo spodobno in jih imenoval "vrste izmed ljudi v Peklu", ena od teh so "ženske, ki so oblečene, vendar gole".

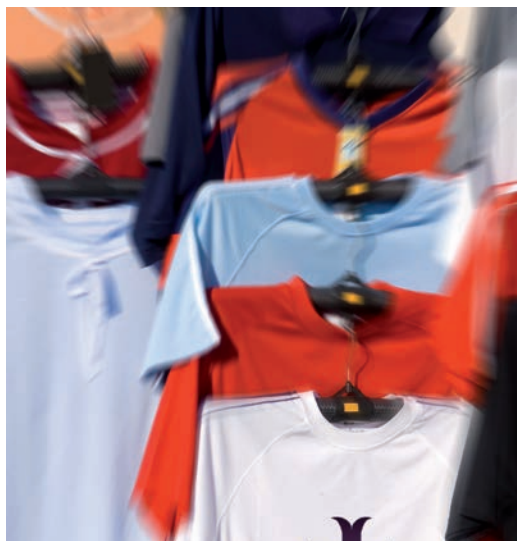
2 Oblačilo, s katerim smo podobni ali oponašamo nasproten spol:

Takšno oblačenje je strogo prepovedano v islamu in taka nošnja je eden od velikih grehov. To oponašanje vključuje tudi oponašanje načina govora, drže in gibanja, saj je Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim) prekel moškega, ki nosi ženska oblačila, in ženske, ki nosijo moška oblačila. (Sunan Abu Davud: 4098) Prav tako je prekel moškega, ki se naredi, da izgleda kot ženska, in žensko, ki se naredi, da izgleda kot moški. (Sahih Al-Buhari: 5546) Z navodili moškim in ženskam, naj se oblačijo drugače, islam upošteva biološke razlike med njimi in

jih spodbuja, da se obnašajo v skladu z navodili zdravega razuma in čiste notranje narave človeških bitij (Fitra).

3 Oblačilo, s katerim oponašamo tradicionalna oblačila nemuslimanov,

kot je oblačilo menihov in duhovnikov ter nošnja križa. To vključuje tudi oblačilo, ki je specifično za določeno vero, saj je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Kdor oponaša ljudi, je od njih." (Sunan Abu Davud: 4031) To oponašanje vključuje tudi oblačenje oblačil z versko pomembnostjo. Oponašanje te vrste je znak šibkosti in pomanjkanje samozavesti pri sprejemanju resnice.

> Prepovedano je nositi oblačila, ki vključujejo oponašanje oblačil, ki jih tradicionalno nosijo nemuslimani ali oblačila verske pomembnosti.

nosil oblačila, ki so bila običajna med pogani Kurejši, z izjemo tistih oblačil, ki so izrečno prepovedana.

Oblačilo, ki se nosi naduto in domišljavo:

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Nihče z nadutostjo teže drobca v svojem srcu ne bo vstopil v Raj." (Sahih Muslim: 91)

Iz tega razloga islam opozarja na vlečenje spodnjega dela oblačila po tleh iz nadutosti. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Na Sodnem dnevu Allah ne bo niti pogledal tistih, ki so iz nadutosti vlekli svoje obleke po tleh." (Sahih Al-Buhari: 3465, Sahih Muslim: 2085)

Islam prav tako opozarja na oblačenje tako imenovanih Libas aš-šuhra (bleščeče, kričeče obleke). Pravzaprav se ta izraz nanaša na številne stvari, vključno s čudnimi oblačili, ki imajo določene kvalitete, ki privlačijo pozornost splošne javnosti, tako da tisti, ki to nosi, postane znan po tem; 'razvpito oblačilo' zaradi svoje vrste ali močne in odbijajoče barve; vsaka vrsta oblačila, ki tistega, ki ga nosi, naredi za objekt nadutosti in slave in tako privablja preveč pozornosti nase.

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Kdor nosi oblačilo Šuhra na tem svetu, mu bo Allah dal nositi oblačilo ponižanja na Sodnem dnevu." (Musnad Ahmad: 5664, Sunan Ibn Madža: 3607)

- 5 Svilena oblačila ali oblačila okrašena z zlatom ali svilo za moške:** Ko je govoril o svili in zlatu, je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "To je prepovedano moškim od njihovih sledilcev, vendar je dovoljeno ženskam." (Sunan Ibn Madža: 3595, Sunan Abu Davud: 4057)

S svilo se misli na čisto svilo pridobljeno iz kokona sviloprejk.

- 6 Ekstravagantno oblačenje:** Poslanec (mir in blagoslov z njim) je nekoč rekel: "Jejte, dajajte miloščino in nosite oblačila. Naj ne bo ekstravagantnosti in nadutosti pomešane s tem, kar počnete." (Sunan An-Nasa'i: 2559)

Način oblačenja se razlikuje od ene osebe do druge, odvisno od njenega družbenega položaja. Če je oseba bogata, lahko kupi oblačila, ki si ga revna oseba ne more privoščiti, zaradi mesečnega prihodka, ekonomskega položaja in drugih finančnih obveznosti, ki jih mora izpolniti, medtem ko je del obleke za revno osebo morda razumljen kot ekstravagantnost, ni nujno da tako razume tudi bogata oseba.

> Ekstravagantno oblačenje je prepovedano, vendar se to razlikuje od osebe do osebe, odvisno od dohodka in finančnih obveznosti, ki jih mora oseba izpolniti.

Tvoj moralni karakter

11

Daleč od tega, da bi bil odvečen ali trivialen, je plemenit karakter in lepo obnašanje sestavni del islama in je povezan z vsemi njegovimi vidiki. Plemenit karakter zavzema vzvišeno mesto, ki je jasno v vseh njegovih predpisih in pravilih, in Poslanec (mir in blagoslov z njim) je bil izbran, da izpopolni visoke moralne standarde.

Vsebina

Položaj dobrega karakterja v islamu

- Izpopolnjevanje plemenitega karakterja je bil eden od najpomembnejših razlogov za poslančevo misijo
- Plemenit karakter je sestavni del vere in verovanja
- Plemenit karakter prežema vsa dejanja čaščenja brez izjeme
- Ogromna nagrada, ki jo ima Allah pripravljeno za tiste, ki imajo dober karakter

Prepoznavne značilnosti plemenitega karakterja v islamu

- Plemenit karakter ni omejen samo na določeno vrsto ljudi
- Plemenit karakter ni omejen samo na človeška bitja
- Plemenit karakter na vseh področjih življenja
- Plemenit karakter v vseh okoliščinah

Nekateri vidiki poslančevega življenja

■ Skromnost	■ Milost
■ Pravičnost	■ Prijaznost in Velikodušnost

Položaj dobrega karakterja v islamu

1 Izpopolnjevanje plemenitega karakterja je bil eden od najpomembnejših razlogov za poslančevo misijo

Allah pravi: "On je poslal neukim Poslanca izmed njih, da jim govori Njegove ajate, da jih očisti in nauči Knjige in modrosti, kajti pred tem so bili zares v očitni zablodi." (Sura Al-Džumu'a, 62:2) Ta verz razkriva eno od blagodat, ki jih je Allah podaril vernikom, ko je poslal Svojega poslanca Muhammada, da jih poduči o Kuranu in jih očisti. Očiščenje se lahko doseže samo z očiščenjem srca takšnih nepopolnosti, kot je pridruževanje partnerjev Allahu v čaščenju, slab moralni karakter, kot je sovraštvo in zavist, in otresti se je treba govora ter dejanj v vseh oblikah zlih praks. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je nekoč izjavil: "Poslan sem, da izpopolnim plemenit karakter." (Sunan Al-Bajhaki: 21301) Ta izjava pojasnjuje, da je eden od razlogov za poslančevo misijo dvigniti in izpopolniti moralni karakter posameznika in družbe.

2 Plemenit karakter je sestavni del vere in verovanja

Ko je bil vprašan o najboljših vernikih, je Poslanec (mir in blagoslov z njim) odvrnil: "To so tisti, ki imajo najboljši karakter in obnašanje." (Sunan At-Tirmizi: 1162, Sunan Abu Davud: 4682)

Pravzaprav Kuran uporabi splošno arabsko besedo 'birr', ko govori o verovanju. Kuran pravi: "Ni birr, da obračate svoje obraze proti vzhodu ali zahodu, temveč je birr tisti, ki veruje v Allaha, Zadnji dan, angele, Knjigo in glasnike vere." (Sura Al-Bakara, 2:177) Beseda

> Izpopolnjevanje plemenitega karakterja je bil eden od najpomembnejših ciljev poslančeve misije.

birr je splošen izraz, ki vključuje vse oblike dobrodelnosti, z besedami in dejanji. Zato je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Dobrodelnost (birr) je dober karakter." (Sahih Muslim: 2553)

To postane jasno s poslančevo izjavo: "Verovanje (Iman) ima šestdeset in še nekaj vej. Najvišja od teh je pričanje verovanja: La ilaha illa Allah (Ni nobenega božanstva vrednega čaščenja, razen Allaha), medtem ko je najnižja od njih odstraniti škodljivo stvar s ceste. Sramežljivost je veja verovanja." (Sahih Muslim: 35)

3 Plemenit karakter prežema vsa dejanja čaščenja

Vsakokrat, ko Allah ukazuje vernikom, naj opravijo dejanje čaščenja, njihovo pozornost obrne na moralno pomembnost ali pozitivne učinke na posameznika in na družbo. Primeri tega so številni in vključujejo naslednje:

Molitev: "In redno opravljajte molitev, kajti molitev zares odvrta od razvrata in zlih del." (Sura Al-'Ankabut, 29:45)

Obvezna miloščina (Zakat): «Vzemi miloščino od njihovega blaga! S tem bodo očiščeni in blagoslovljeni.» (Sura At-Tauba, 9:103) Poleg ljubeznivosti in tolažbe ljudem Zakat prečisti karakter darovalca in ga očisti od vseh zlih dejanj..

Post: "O vi, ki verujete! Predpisan vam je post, kot je bil predpisan tistim pred vami, da bi lahko bili bogaboječi." (Sura Al-Bakara, 2:183) Ta verz povsem pojasni, da je glavni cilj posta uresničiti zavedanje Allaha s pokoravanjem Njegovim ukazom in izogibanjem vsem besedam in dejanjem, ki jih je prepovedal, kakor je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Če kdo ne zapusti lažnega govora in slabega obnašanja, potem Allah ne potrebuje njegovega zapuščanja hrane in pijače." (Sahih Al-Buhari: 1804) Če torej post ne vpliva na spremembo karakterja osebe in obnašanja do drugih, potem nikakor ni izpolnil svojega resničnega namena.

4 Ogromna nagrada, ki jo ima Allah pripravljeno za tiste z dobrim karakterjem

Pisni dokazi iz Kurana in Sunne o tem so številni, vključno z naslednjimi:

■ Dober karakter bo najtežje dobro delo na tehnični osebi na Sodnem dnevu:

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Nobeno delo, ki bo postavljeno na tehnično dejanj (na Sodnem dnevu), ne bo težje od dobrega karakterja. Oseba z dobrim karakterjem bo dosegla stopnjo tistih z dobrim seznamom prostovoljnih postov in molitev." (Sunan At-Tirmizi: 2003)

■ To je dejanje, zaradi katerega bodo ljudje najbolj pogosto vstopali v Raj:

Ko je bil Poslanec (mir in blagoslov z njim) vprašan o dejanju zaradi katerega bodo ljudje najbolj pogosto vstopali v Raj, je odvrnil: "Pobožnost in dober karakter." (Sunan At-Tirmizi: 2004, Sunan Ibn Madža: 4246)

■ Od vseh ljudi bodo na Sodnem dnevu Poslancu (mir in blagoslov z njim) najbližje tisti, ki imajo dober karakter:

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Najljubši meni izmed vas in najbližji meni na Sodnem dnevu so tisti, ki imajo najboljši karakter." (Sunan At-Tirmizi: 2018)

■ Poslanec (mir in blagoslov z njim) zagotavlja hišo v najvišjem delu Raja tistemu, ki ima dober karakter:

"Zagotavljam hišo v okolici Raja tistemu, ki preneha razpravljati, četudi ima prav; in zagotavljam hišo na sredini Raja tistemu, ki ne laže, niti ko se šali; in zagotavljam hišo na najvišjih delih Raja tistemu, ki ima dober karakter in obnašanje." (Sunan Abu Davud: 4800)

> Dober karakter je eno od najbolj vzvišenih dejanj v Allahovem pogledu in nam daje občutek notranje izpolnitve ter sreče.

Prepoznavne značilnosti plemenitega karakterja v islamu

Plemenit karakter v islamu karakterizirajo edinstvene lastnosti, ki ga ločujejo od vseh ostalih ver, vključno z naslednjimi:

1. Plemenit karakter ni omejen samo na določeno vrsto ljudi

Vsemogočni Allah je naredil ljudi v različnih oblikah, barvah in rasah. Vsi so enaki v Njegovem pogledu in nihče nima prednosti pred drugim, razen v pobožnosti in plemenitem obnašanju. Kuran pravi: "O, ljudje! Resnično Smo vas ustvarili iz moškega in ženske ter vas naredili, da ste narodi in plemena, da bi se spoznali. Pri Allahu je zares najplemenitejši med vami tisti, ki je najbolj bogaboječ." (Sura Al-Hudžurat, 49:13)

Plemenit karakter označuje odnos muslimana z vsemi člani družbe: Nobene razlike ni med bogatim in revnim, črnim in belim, Arabcem in Nearabcem, ali princem in beračem.

Kako se obnašati do nemuslimanov

Allah nam ukazuje, da pokažemo prijaznost in vljudnost do vseh brez izjeme, saj so pravičnost, prijaznost in milost vidiki dobrega karakterja, ki ga musliman prakticira v svojih besedah in dejanjih z muslimani in nemuslimani. Musliman mora utelesiti dober karakter kot sredstvo poziva drugih v to veliko vero islam.

Kuran pravi: "Allah vam ne prepoveduje, da ravnate ljubeznivo in pravično s tistimi, ki se ne borijo proti vam zaradi vere in vas ne izganjajo iz vaših domov. Resnično Allah ljubi pravične." (Sura Al-Mumtahana, 60:8)

Allah nam prepoveduje le prijateljstvo s tistimi nemuslimani, ki se bojujejo proti nam zaradi naše vere. Prav tako nam prepoveduje spoštovanje njihovega načina življenja, ki podpira nevero in politeistične prakse. Kuran pravi: "Vendar pa vam Allah prepoveduje zavezništvo s tistimi, ki se borijo proti vam zaradi vere, vas izganjajo iz vaših domov in podpirajo vaše izganjanje. In tisti, ki jih vzamejo za zaveznike – takšni so pravi zločinci." (Sura Al-Mumtahana, 60:9)

> Musliman mora vedno ohraniti visoke moralne standarde, ko ima opravka z ljudmi, ne glede na njihovo vero ali raso.

2. Plemenit karakter ni omejen samo na človeška bitja

Lepo ravnanje z živalmi

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je nekoč omenil, da si je ženska zaslužila Pekel zaradi mačke, ki jo je ovirala in jo je zapustila, da je stradala do smrti. Prav tako je omenil zgodbo moškega, ki mu je Allah odpustil, ko je dal piti žejnemu psu: "Ženska je vstopila v Pekel zaradi mačke, ki jo je zvezala in ji ni dala jesti, niti je ni osvobodila, da bi jedla živali iz zemlje." (Sahih Al-Buhari: 3140, Sahih Muslim:2619)

Prav tako je rekel: "Medtem ko je človek hodil po cesti, je postal zelo žejen in našel vodnjak. Spustil se je v vodnjak, pil in prišel ven. Potem je videl psa, ki je sopihal in jedel blato zaradi hude žeje. Človek je rekel: 'Ta pes je izčrpan zaradi žeje tako kot jaz.' Ponovno se je spustil v vodnjak in svoj čevelj napolnil z vodo ter dal psu nekaj vode, da pije. Allah se mu je zahvalil za to dobro delo in mu odpustil." Ljudje so vprašali: "Allahov poslanec! Ali imamo nagrado, če služimo živalim?" "Da," je odvrnil. "Nagrada je za služenje vsaki živi stvari." (Sahih Al-Buhari: 5663, Sahih Muslim: 2244)

Varovanje okolja

Islam nam nalaga, da svet naredimo boljši, tako da izkoriščamo naravna bogastva, da zgradimo civilizacijo in se zaposlimo z razvijanjem ter proizvodnjem splošne blaginje za človeštvo, hkrati pa poskušamo obvarovati to bogastvo in preprečimo ostalim, da jih ne bi zlorabljali ali trošili po nepotrebnem. Pokvarjenost, v vseh svojih oblikah in s kakršnimikoli sredstvi se povzroča, se v islamu ne odobrava in jo prezira sam Stvarnik. Kuran pravi: "Allah ne mara pokvarjenosti." (Sura Al-Bakara, 2:205)

Pravzaprav je islam tako zaskrbljen glede tega, da gre tako daleč, da svoje pripadnike usmerja, naj počnejo dobra dejanja in se zaposlijo s takšnimi stvarmi, kot je obdelovanje zemlje, tudi v času velikih nemirov in v grozljivih okoliščinah kot je Sodni dan. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je nekoč naročil: "Če se zgodi Sodni dan (in prepoznate Dogodek), medtem ko človek drži sadiko palme (da jo posadi v zemljo), naj jo, če lahko, posadi." (Musnad Ahmad: 12981)

> Islam spodbuja svoje pripadnike, naj varujejo okolje.

3. Plemenit karakter v vseh vidikih življenja

Družina

Islam poudarja pomembnost plemenitega karakterja med vsemi člani družine. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je dejal: "Najboljši med vami so tisti, ki najboljše ravnaajo s svojimi ženami, in jaz sem najboljši med vami v tem pogledu." (Sunan At-Tirmizi: 3895)

- Čeprav je bil najboljši človek vseh časov, je Poslanec (mir in blagoslov z njim) opravljala gospodinjska opravila skupaj s svojimi ženami in pomagal okrog hiše, kakor je Aiša, ena od njegovih žena, nekoč rekla o njem: "Pomagal je svojim ženam pri gospodinjstvu." (Sahih Al-Buhari: 5048)
- Prav tako se je šalil s svojimi družinskimi člani. Aiša je rekla: "Spremljala sem Poslanca na nekem potovanju, ko sem bila mlada in suha. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel ljudem, naj nadaljujejo in odkorakali so naprej. Potem se je obrnil k meni in rekel: 'Pridi, bova tekmovala.' Tekla sem z njim in zmagala. Tega dogodka ni nikoli več omenil. Ko sem se kasneje zredila in pozabila na ta dogodek, sem ga spremljala na drugem potovanju. Rekel je ljudem, naj korakajo naprej in tako so storili. Potem mi je rekel, naj tekmujem z njim. Tekla sem z njim, vendar je on zmagal. Poslanec (mir in blagoslov z njim) se je zasmel in rekel: 'To je za moj prejšnji poraz.' " (Musnad Ahmad: 26277)

Trgovina

Ker ljubezen do premoženja lahko premaga ljudi in jih spodbudi, da opravljajo prepovedane prakse, islam poudarja pomembnost plemenitega karakterja, ki služi temu, da konča takšne prakse. Sledijo nekateri primeri, ki jih islam poudarja v tem pogledu:

- Opozarja trgovce, ki varajo, s hudo kaznijo na Sodnem dnevu. Kuran pravi: "Gorje tistim, ki nepravilno merijo, ko kupujejo, si od drugih jemljejo polno mero, ko pa drugim merijo ali tehtajo, jim dajejo slabo mero!" (Sura Al-Mutaffifin, 83:1-3)
- Trgovce spodbuja, naj pokažejo prijaznost in blagost, kakor je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Naj se Allah usmili človeka, ki je prijazen, ko kupuje, ko prodaja in ko zahteva svoj dolg." (Sahih Al-Buhari: 1970)

Industrija

Islam delavcem svetuje, naj se držijo številnih etičnih načel in standardov, vključno z naslednjimi:

- Naj bodo visoko produktivni v svojih poklicih, kolikor to zmorejo. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Allah rad vidi, ko nekaj storite, da to storite dobro." (Musnad Abu Ja'la: 4386, Al-Bajhaki Šu'ab Al-Iman: 5313)
- Naj izvršijo svoje dolžnosti, kakor je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Znaki svetohlinca so trije: ko govori, laže; ko obljubi, prekrši svojo obljubo; ko mu je zaupano, izda zaupanje." (Sahih Al-Buhari: 33)

Nekatere vojne etike v islamu

1. Islam zapoveduje pravičnost tudi do nemuslimanov in opozarja, da se jim na nikakršen način ne sme storiti krivica

Kuran pravi: "Naj vas sovraštvo do nekega naroda ne zanese, da ne bi bili pravični. Bodite pravični, to je bližje bogaboječnosti." (Sura Al-Ma'ida, 5:8) To pomeni, da naj sovraštvo do tvojih sovražnikov ne prestopi meje in te odvrne od pravičnosti, ne z besedo ne z dejanji.

2. Strogo prepoveduje izdajstvo pri odnosu do sovražnika

Islam prepoveduje izdajstvo, tudi sovražnika, kakor Kuran pravi: "Allah zares ne mara izdajalcev." (Sura Al-Anfal, 8:58)

3. Strogo prepoveduje pohabljanje trupel sovražnikov

Pohabljanje trupel razglasa za strogo prepovedano. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je nekoč ukazal: "Ne pohablajte ljudi." (Sahih Muslim: 1731)

4. Prepoveduje ubijanje neborcev, uničevanje okolja in širjenje pokvarjenosti po Zemlji

Ko je Abu Bakr As-Siddik, prvi pravični kalif in najboljši poslančev družabnik, poslal vojaško ekspedicijo na sever, na mejo z Rimskim imperijem, je nagovoril vodjo, Osamo ibn Zajda: "Naj tvoja vojska ne ubija otrok, starcev ali žensk. Naj ne ruva ali zažiga palm ali seka sadnih dreves. Naj ne kolje ovac, krav ali kamel, razen za hrano. Srečali boste ljudi, ki so se osamili v samostanih; pustite jih, naj izpolnijo svoj namen, iz katerega so to storili." (Tarikh Ibn Asakir, vol. 2, str.50)

4. Plemenit karakter v vseh okoliščinah

Nobenih izjem ni, ko govorimo o dobri morali v islamu. Od muslimana se zahteva, da sledi diktatom islamskega prava in se drži plemenitega karakterja celo v času vojne in v težkih časih, saj v islamu ni nič takega kot 'cilj upravičuje sredstvo'. Z drugimi besedami, slabe ali nepravične metode početja nečesa niso nikakor sprejemljive, tudi če je rezultat dejanja dober ali pozitiven.

Zato je islam postavil predpise in kriterije, po katerih se mora musliman ravnati tudi v času vojne, da ne bi padel pod vpliv besa, ki ga vodi netolerantnost, ki hrani jezo in zadovoljuje sovraštvo ter zlobna in sebična nagjenja.

Nekateri vidiki poslančevega življenja in visoki moralni standardi

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je bil utelešenje dobrega karakterja in osebne integritete. Ko je bila Aiša, ena od poslančevih žena, vprašana o poslančevem karakterju, je odvrnila: "Njegov karakter je bil Kuran ." (Musnad Ahmad: 24601, Sahih Muslim: 746) To pomeni, da je plemenite nauke Kurana prenesel v stvarnost.

Skromnost

- Poslanec (mir in blagoslov z njim) je bil tako skromen, da ni maral, da bi ljudje vstali ob njegovem prihodu in jim je to celo prepovedal. Čeprav družabnikom nihče ni bil ljubši od Allahovega poslanca, nikoli niso vstali, ko so ga videli prihajati, saj so vedeli, da mu to ni všeč. (Musnad Ahmad: 12345, Musnad Al-Bazzar: 6637)
- Preden je Adijj ibn Hatim, arabski plemič, sprejel islam, je prišel v Medino, da bi poizvedoval po tej novi veri. "Ko smo hodili proti (poslančevi) hiši," je kasneje povedal: "smo srečali staro slabotno žensko z otroki, ki ga je prosila, naj se ustavi. Ustavil se je za dlje časa, medtem ko mu je govorila o svojih potrebah. Rekel sem si pri sebi: 'To zagotovo ni kralj; ne obnaša se kot kralj ali cesar.' " (Musnad Ahmad: 19381)
- Njegova dejanja in gibi v družbi njegovih družabnikov so predstavljala domačo

> Poslanec (mir in blagoslov z njim) je bil utelešenje dobrega moralnega karakterja.

enostavnost in popolno skromnost, tako da tujec sploh ne bi mogel reči, kdo je. Nekoč je nek moški prišel in rekel: "Kdo od vas je Muhammad?" (Sahih Al-Buhari: 63)

- Anas ibn Malik je rekel: "Vsaka od služabnic v Medini je lahko prišla za roko Allahovega poslanca in ga peljala, kamor je želela." (Sahih Al-Buhari: 5724) Izraz 'prišla za roko Allahovega poslanca' izraža njegovo izjemno prijaznost in takojšen odziv za mlade in šibke. To poročilo razkriva poslančevo popolno skromnost v njegovi pripravljenosti, da poskrbi za potrebe nekaterih najbolj ranljivih članov družbe, žensk in služabnic.
- Nekoč je razglasil: "Oseba, ki ima nadutosti teže atoma v svojem srcu, ne bo vstopila v Raj." (Sahih Muslim: 91)

Milost

- Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Tistim, ki so milostni, bo podarjena milost od Najbolj milostnega. Bodite milostni do tistih na Zemlji in Tisti, ki je nad nebese, bo milosten do vas." (Sunan At-Tirmizi: 1924, Sunan Abu Davud: 4941)

Njegova milost je vključevala neštete vidike, vključno z naslednjimi:

■ Milost do otrok

- Beduin je nekoč prišel k Poslancu (mir in blagoslov z njim) in rekel: "Ali poljubljaš svoje otroke? Mi jih ne poljubljam." Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Mar jaz lahko postavim milost v vaša srca, zatem ko jo je Allah odstranil?" (Sahih Al-Buhari: 5652, Sahih Muslim: 2317)

V neki drugi situaciji je človek videl Poslanca (mir in blagoslov z njim), da je poljubil svojega vnuka, Hasana ibn Alija, pa mu je rekel: "Imam otroke, vendar nikoli nisem poljubil nobenega od njih." Poslanec (mir in blagoslov z njim) ga je pogledal z neodobranjem in rekel: "Kdor ne pokaže milosti do drugih, temu se ne bo pokazala milost." (Sahih Muslim: 2318)

- Nekoč je nosil svojo vnukinjo Zajnab, medtem ko je stal v molitvi, in jo nežno položil na tla, ko je šel s čelom do tal. (Sahih Al-Buhari: 494, Sahih Muslim: 543)
- Če je slišal otroka jokati, medtem ko je njegova mati molila za njim, je skrajšal molitev, da je mati lahko poskrbela za potrebe otroka. Abu Katada je prenesel, da je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Ko začnem molitev, vedno namerim, da

jo naredim dolgo; vendar če slišim otroka jokati, jo skrajšam, ker nočem povzročati žalosti njegovi materi." (Sahih Al-Buhari: 675, Sahih Muslim: 470)

■ Milost do žensk

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je spodbujal svoje družabnike, naj skrbijo za deklice in bodo prijazni do njih; znal je reči: "Kdor skrbi za katero od teh deklic in lepo ravna z njimi, bodo ščit zanj pred Ognjem." (Sahih Al-Buhari: 5649, Sahih Muslim: 2629)

Poudaril je tudi, da morajo biti pravice dane ženskam in da se mora skrbeti zanje, ter ukazal muslimanom, naj bo to njihova skrb in naj si medsebojno svetujejo, da bodo to počeli: "Lepo ravnajte z ženskami." (Sahih Al-Buhari: 4890)

Bil je svetel primer prijaznosti do družinskih članov. Nekoč je počepnil poleg kamele in nastavil koleno Safijji, eni od njegovih žena, da je postavila nogo nanj in tako zlezla nanjo. (Sahih Al-Buhari: 2120)

Kadarkoli ga je obiskala njegova hčerka Fatima, je vstal, da jo pozdravi, prijel njeno roko, jo poljubil in jo posedel, kjer je predtem sedel on. (Sunan Abu Davud: 5217)

■ Milost do šibkih članov družbe

- Poslanec (mir in blagoslov z njim) je ukazal ljudem, naj bodo zaščitniki sirot in naj skrbijo zanje. "Oseba, ki skrbi za siroto, in jaz bova tako na Sodnem dnevu," je nekoč rekel in združil kazalec ter sredinec za ilustracijo. (Sahih Al-Buhari: 4998)
- Smatral je, da je oseba, ki skrbi za vdovo ali revno osebo, kakor borec na Allahovi poti, ali kot tisti, ki opravlja molitve celo noč brez zanikrnosti ter se neprestano posti in nikoli ne prekine posta. (Sahih Al-Buhari: 5661, Sahih Muslim: 2982)

- Na prijaznost do šibkih članov družbe in na dajanje jim pravic, je gledal kot na močen razlog, da se doseže Allahova zmaga nad sovražniki in da se pridobi več sredstev za oskrbo: "Iščite pomoč med vašimi šibkimi, saj vam je dana oskrba in pomoč samo zaradi šibkih med vami." (Sunan Abu Davud: 2594)

■ Milost do živali

- Poslančev vsestranski smisel za milost se razširja tudi na živali in insekte. Spodbujal je ljudi, naj bodo prijazni do živali in opozoril, da se jim ne sme škodovati ali jih natovarjati s tovari, ki jih ne morejo nositi. Rekel je: "Allah je predpisal strokovnost v vseh zadevah. Zato ko ubijate, ubijajte lepo, in ko koljete, koljite lepo. Naj vsak od vas naostri svoje rezilo in naj živali, ki jo kolje, prihrani trpljenje." (Sahih Muslim: 1955)

> Ko je nekoč videl ptico krilliti iz obupa, potem ko je eden od družabnikov vzel nekaj njenih mladičkov, mu je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel z neodobravanjem: "Kdo je tej obupani ptici vzel njene mladičke? Takoj ji vrni mladičke."

> Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim) je primerjal osebo, ki skrbi za vdove in revne, z bojevnikom, ki se bori na Allahovi poti, kar je veliko vredno dejanje v Allahovem pogledu.

- Nekoč je opazil gomilo mravelj, ki so bile zažgane. "Kdo je to zažgal?" je vprašal. Eden od družabnikov je odvrnil: "Mi." "Nihče drug ne sme kaznovati z ognjem, le Gospodar ognja," je rekel z neodobravanjem. (Sunan Abu Davud: 2675)

Pravičnost

- Poslanec (mir in blagoslov z njim) je bil pravičen v vseh okoliščinah in je sodil po Allahovih zakonih, tudi če je bilo proti njegovim bližnjim družinskim članom, kar je v skladu z Allahovim ukazom: "O, vi, ki verujete! Stalno ravnajte pravično, pričajte zaradi Allaha, čeprav v škodo samim sebi, staršem ali sorodnikom. (Sura An-Nisa', 4:135)

- Ko je eden od njegovih družabnikov prišel, da posreduje za plemkinjo, ki je nekaj ukradla, da ne bi bila kaznovana, je rekel: "Pri Tistem, v Čigar roki je Muhammadova duša, tudi če bi Fatima, Muhammadova hči, nekaj ukradla, bi ji odsekal dlan." (Sahih Al-Buhari: 4053, Sahih Muslim: 1688)
- Ko je razglasil vse oblike obresti (Riba) za prepovedane, je izjavil, da bodo prve obresti, ki bodo v celoti oproščene, tiste Al-Abbasa ibn Abul-Muttaliba, njegovega strica: "Oseba, za katero prevzemam odgovornost njenih obresti, je Al-Abbas ibn Abdul-Muttalib; razveljavljene bodo, vse." (Sahih Muslim: 1218)
- Civilizirana in kulturna družba je po njegovi oceni tista, v kateri si šibki lahko pridobijo svoje pravice brez strahu in obotavljanja: "Gorje narodu, katerega posamezniki ne dajo šibkim, kar jim pripada." (Sunan Ibn Madža: 2426)

Radodarnost in velikodušnost

- Poslanec (mir in blagoslov z njim) je bil najbolj radodaren od vseh ljudi, najbolj radodaren pa je bil v mesecu Ramadanu, ko se je srečeval z Gabrijelom. Gabrijel se je z njim srečeval vsako noč in ga poučeval o Kuranu. Ko ga je Gabrijel srečal, je bil bolj radodaren pri dobrih delih kot pihanje vetra (ki pride z dežjem in blaginjo)." (Sahih Al-Buhari: 1803, Sahih Muslim: 2308)
- Nikoli ni zavrnil prošnje koga, ki ga je za kaj prosil. Nekoč je moški prišel k njemu in ga za nekaj prosil. Poslanec (mir in blagoslov z njim) mu je dal čredo ovac, ki so napolnile področje med dvema gorama. Moški je bil tako vesel, da se je vrnil k svojim ljudem in

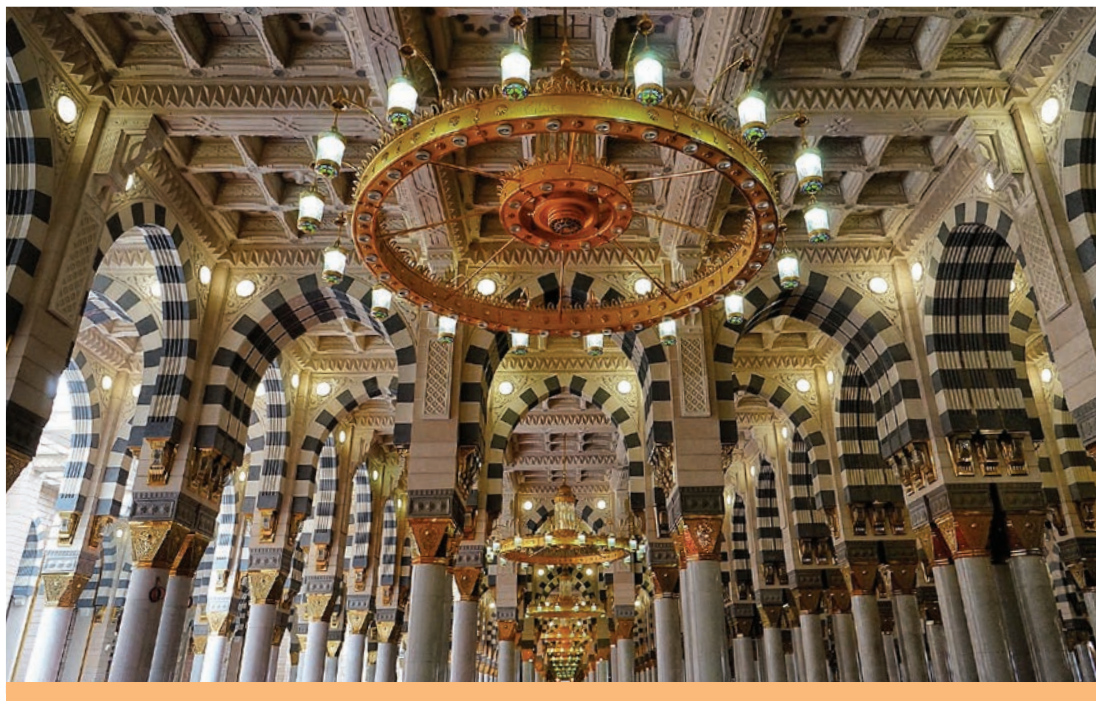
> Poslanec (mir in blagoslov z njim) je bil pravičen do vseh, tako do prijateljev kot do sovražnikov.

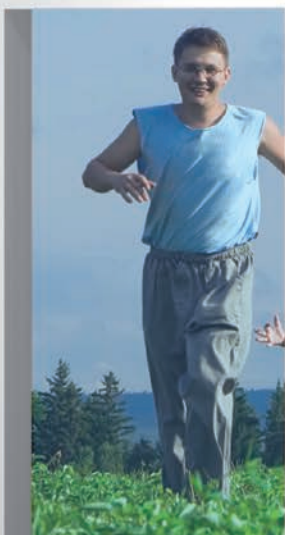
jih pozival v islam z besedami: "Sprejmite islam, kajti Muhammad je tako radodaren, da daje miloščino, brez strahu pred revščino." (Sahih Muslim: 2321)

- Nekoč je prejel osemdeset tisoč dirhamov, vendar je količino postavil na preprogo in jo podaril kot miloščino, ne da bi zavrnil koga, ki ga je prosil za nekaj, dokler ni bila porabljena cela količina. (Mustadrak Al-Hakim: 5423)

- V neki drugi situaciji se mu je približal moški in ga prosil za nekaj. Poslanec (mir in blagoslov z njim) mu je rekel: “Sedaj nimam ničesar, vendar lahko kupiš nekaj v mojem imenu, pa bom to poplačal, ko dobim denar.” Omar se je obrnil k njemu in rekel: “Allah ni naredil obvezno, da delaš nekaj nad svojimi zmožnostmi.” Ta pripomba je zelo užalila Poslanca (mir in blagoslov z njim). Moški mu je nato rekel: “Porabi za miloščino, ne da bi se bal revščine, kajti Gospodar Prestola ne bo zmanjšal tvojega imetja.” Poslanec (mir in blagoslov z njim) se je nasmejal in njegov obraz je žarel od sreče. (Al-Ahadis Al-Mukhtarah: 88)
- Ko se je Poslanec (mir in blagoslov z njim) vrnil z bitke na Hunajnu, mu je sledilo nekaj novih spreobrnjencev iz beduinskih plemen, ki so bili željni dobiti svoj delež vojnega plena. Sledili so mu do drevesa, kjer je en neotesan beduin potegnil njegovo obleko z ramen, misleč da je to vojni plen. “Vrni mi obleko,” je rekel, “kajti če bi imel toliko kamel, kot je dreves tukaj, bi jih razdelil med vas. Dobro veste, da nisem skop, niti ne varam niti nisem strahopetec.” (Sahih Al-Buhari: 2979)

Naj bo mir in blagoslov s Poslancem Muhammadom, saj je zares utelešenje izjemnega moralnega karakterja v vseh vidikih življenja.

Tvoje novo življenje

12

Trenutek, ko oseba sprejme islam, je nedvomno najpomembnejši trenutek v njenem življenju, saj naznanja njeno resnično rojstvo, ob katerem je doumela resnični smisel svojega obstoja v tem življenju in način obnašanja v življenju v skladu z nareki te velike vere, islama.

Vsebina

Kako se spreobrniti v islam

Iskreno kesanje

Izkazovanje hvaležnosti Allahu za Njegovo usmeritev

Pozivanje drugih v islam

- Odlike pozivanja drugih v islam
- Pogoji za pravilen način pozivanja drugih v islam
- Pozivanje družinskih članov in sorodnikov v islam

Tvoje okolje in družina

Vera otrok

Sprememba imena po sprejetju islama

Sunan Al-Fitra (prakse, ki jih narekuje človekova narava)

> *Kako se spreobrniti v islam*

Da vstopi pod okrilje islama, mora oseba le izgovoriti pričanje verovanja (Šahada) z iskrenim prepričanjem in polnim zavedanjem njegovega pomena. Šahada je prvi in najpomembnejši od petih stebrov islama, sestavljen pa je iz dveh delov, in sicer:

- 1 Ašhadu an la ilaha illal-lah: To pomeni: Pričam, da ni nobenega božanstva vrednega čaščenja, razen Allaha; častim samo Njega, brez pripisovanja partnerjev Njemu v čaščenju.
- 2 Ua ašhadu anna Muhammadan rasulul-lah: To pomeni: In pričam, da je Muhammad Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim), ki ga je Allah poslal celotnemu človeštvu; pokoraval se bom njegovim ukazom in izogibal vsemu, kar je prepovedal; častil bom Allaha v skladu z Njegovim zakonom in naukom Njegovega Poslanca. (poglej stran 42-50)

Kopanje

Trenutek, ko oseba sprejme islam, je nedvomno najpomembnejši trenutek v njenem življenju, saj naznanja njeno resnično rojstvo, ob katerem je doumela resnični smisel svojega obstoja v tem življenju. Sedaj, ko je sprejela islam, se ji priporoča, da se skopa (Gusl), umije celo telo z vodo. Kakor je očistila svojo dušo takšnih stvari, kot je pridruževanje partnerjev Allahu v čaščenju (Širk) in grešenje, se priporoča, da očisti svoje telo s tem, da se skopa.

Ko so arabski plemiči sprejeli islam, jim je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel, naj se skopajo. (Al-Bajhaki As-Sunan As-Sugra: 837)

> Iskreno kesanje

Kesanje (Taubu) pomeni "iskreno obračanje k Allahu". Skesana oseba je tista, ki se odreče grehu in neveri, ter se obrne k Allahu s kesanjem.

Musliman se mora kesati in iskati Allahovo odpuščanje praktično na vseh stopnjah svojega življenja; saj je grešiti človeško. Od muslimana se zahteva, da se pokesa in prosi Allaha za odpuščanje vsakokrat, ko naredi greh.

Kakšni so pogoji iskrenega kesanja?

Da je kesanje za vse grehe, vključno z grehom nevere in Širka, veljavno in sprejeto pri Allahu, se morajo izpolniti številni pogoji, vključno z naslednjimi:

1 Takoj se odreči greha

Iskreno kesanje za greh z namerno željo, da se ga še naprej počne, ni veljavno in to se nikakor ne more zgoditi; če pa oseba zopet naredi greh, potem ko se je že iskreno pokesala zanj, bo njegovo prejšnje kesanje veljavno, vendar potrebuje novo kesanje in tako naprej.

2 Občutek globoke žalosti in obžalovanja, ker ga je zagrešil

Resnično kesanje se nikakor ne more zgoditi brez globokega obžalovanja, ker je storil ta greh. Oseba, ki govori o svojih preteklih grehih in se hvali, ker jih je storil, ni nikakor spokorjena, kakor je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Obžalovanje je kesanje." (Sunan Ibn Madža: 4252)

3

Iskreno se odločiti, da ga ne zagreši nikoli več

Iskreno kesanje se nikakor ne more zgoditi, če spokorjenec namerava greh ponoviti.

Koraki do odločnosti

- Odločiti se, da se greh ne ponovi v nobenih okoliščinah in preprekah, niti za trenutek, saj je Poslanec (mir in blagoslov z njim) rekel: "Kdor poseduje naslednje tri lastnosti, bo okusil sladkobo verovanja." Od teh treh lastnosti je omenil "sovražiti vrnitev v nevero (Kufr), potem ko ga je Allah rešil pred njo, kakor bi sovražil biti vržen v ogenj". (Sahih Al-Buhari: 21, Sahih Muslim: 43)
- Izogibanje ljudem in mestom, ki zmanjšujejo njegovo verovanje in ga skušajo, da stori greh.

- Nепrestano prositi Allaha, naj ga obdrži na pravi poti, in držati se islama vse do smrti, v kakršnikoli obliki in jeziku. Primeri iz Kurana in poslančeve Sunne vključujejo naslednje:

- “Rabbana la tuzig kulubana ba’da iz hadajtana” (Gospodar naš! Ne dopusti našim srcem, da zatavajo, zatem ko si nas že usmeril (na Pravo pot)). (Sura Ali-Imran, 3:8)
- “Ja mukallibal-kulub, sabbit kalbi ‘ala dinik” (O, Allah, Nadzornik src, naredi moje srce takšno, da se čvrsto drži Tvoje vere). (Sunan At-Tirmizi: 2140)

Kaj se zgodi po kesanju?

Če se oseba obrne k Allahu s kesanjem, ji bo Allah zagotovo odpustil greh, ne glede na to, kako resen je, saj Njegova milost “obsega prav vse”. (Sura Al-A’raf, 7:156) Kuran pravi: “Reci: ‘O, sužnji Moji, ki ste pretirano grešili nad seboj, ne obupajte nad Allahovo milostjo. Resnično Allah odpušča vse grehe. On je zares Tisti, ki odpušča, in je Najbolj usmiljeni.’ “ (Sura Az-Zumar, 39:53)

Ko se oseba iskreno pokesa Allahu, ji bo Allah zagotovo odpustil in oprostil grehe; poleg tega ga bo obilno nagradil. Njegova slaba dejanja bo spremenil v dobra. Kuran pravi: “Razen tistih, ki se pokesajo, verujejo in delajo dobro. Tem bo Allah zamenjal njihove grehe z dobrimi deli, Allah je Vseoprostičajoč in Usmiljen.” (Sura Al-Furkan, 25:70)

Ker je ta nagrada tako obilna, bo razumna oseba opravljala takšno kesanje in ne bo odlašala, da ne bi padla v satanovo past, ki bi negativno vplivala na njeno verovanje.

Sladkoba verovanja

Tisti, ki bodo zagotovo občutili sladkobo verovanja, izkusili globoko spokojnost in se veselili ob Allahovi bližini, so tisti, ki Allaha in Njegovega Poslanca ljubijo bolj kot karkoli drugega, ljubijo druge v skladu z njihovo bližino Allahu in pripadnostjo islamu, in sovražijo vrnitev nazaj v nevero, kakor bi sovražili biti kaznovani v Peklu. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: “Vsaka oseba, ki združi te tri lastnosti, bo zagotovo izkusila sladkobo verovanja: (1) da sta mu Allah in Njegov Poslanec (mir in blagoslov z njim) dražja od vsega drugega; (2) da je njegova ljubezen do drugih samo zaradi Allaha; in (3) da sovraži vrnitev v nevero, kakor sovraži, da bi bil vržen v Ogenj.” (Sahih Al-Buhari: 21, Sahih Muslim: 43)

> Musliman uživa v sladkobi verovanja, ko sovraži vrnitev v nevero, kakor sovraži biti vržen v Ogenj.

> Izkazovanje hvaležnosti Allahu za Njegovo usmeritev

Musliman dolguje Vsemogočnemu Allahu veliko mero hvaležnosti, ker mu je pomagal, da se je pokesal za grehe, ki jih je storil, in ker ga je usmeril v resnico. Sledijo najboljše stvari, ki jih musliman lahko stori, da izrazi hvaležnost Allahu za te blagoslove:

1 Čvrsto držanje za islam in potrpežljivo prenašanje težav na poti

Ni potrebno povedati, če bi oseba imela neprecenljiv zaklad, da bi ga nedvomno poskušala zaščititi po svojih najboljših močeh. Islam je nesporno največje darilo človeštvu, saj ni le abstraktna ideologija niti ni hobi, ki ga oseba prakticira, kadar si zaželi; temveč je vera in način življenja, ki vodi življenje muslimana na vseh svojih področjih, brez izjeme. Allah ukazuje Svojemu Poslancu, naj se trdovratno drži za islam in nauke Kurana, da ostane na pravi poti, in mu pravi: "Zato se drži tega, kar se ti objavlja, kajti ti si zagotovo na pravi poti."

(Sura Az-Zuhruf, 43:43)

Musliman ne sme biti žalosten, če doživi neko obliko težav, saj je del Allahovega modrega načrta, da preizkuša Svoje služabnike. Allah je preizkušal tudi Svoje glasnike vere in poslance, ki so bili daleč boljši od nas, in Kuran nam govori, kako so doživeli hudo trpljenje s strani sorodnikov in sovražnikov, ne da bi obupali, se poslabšali v svoji veri ali omahovali ob težavah. Velike težave, ki jih musliman doživlja zaradi svoje pripadnosti resnici, so eden od načinov, kako Allah preizkusi vero Svojih služabnikov. Zato se drži svojih vzvišenih načel, potrudi se, da prestaneš preizkus, drži se za resnico v vseh okoliščinah in neprestano prosi Allaha, naj te obdrži na pravi poti, kakor je prosil tudi Poslanec (mir in blagoslov z njim). Ponavljaj prošnjo: "Ja mukallibal-kulub, sabbit kalbi 'ala dinik" (O, Allah, Nadzornik src, naredi moje srce, da se čvrsto drži Tvoje vere). (Sunan At-Tirmizi: 2140)

Allah v tem kontekstu pravi: "Ali ljudje mislijo, da jih bomo pustili govoriti: 'Verujemo,' in ne bodo podvrženi skušnjavi? Mi smo resnično preizkušali že tiste pred njimi. Allah zagotovo ve, kdo govori resnico in kdo laže." (Sura Al-'Ankabut, 29:2-3)

2 Truditi se pri pozivanju v islam z modrostjo in vljudnim opozorilom

Opravljanje Da've (pozivanje drugih v islam) je nedvomno eden od najboljših načinov izražanja hvaležnosti Allahu, kakor tudi eden od najučinkovitejših načinov, da ostaneš vztrajen v veri. Če oseba ozdravi od smrtonosne bolezni, ki mu je povzročila veliko trpljenja in žalosti, bo po odkritju pravega zdravlja zagotovo širil to zdravlilo med ljudmi, še posebej med svojimi sorodniki in najbližjimi prijatelji. Ta točka je pojasnjena kot sledi:

> Pozivanje drugih v islam (Da'va)

OdlIKE pozivanja drugih v islam

Opravljanje Da've je neizpodbitno eno od najboljših dejanj v Allahovem pogledu in je zelo pohvaljeno v Kuranu in poslančevi Sunni. Dokazi za to vključujejo naslednje:

1 Da'va je sredstvo za uspeh v tem življenju in na onostranstvu. Kuran pravi: "In bodite narod, ki bo pozival k dobremu, nagovarjal k spodobnemu vedenju ter odvrčal od zla; takšni so zares uspešni." (Sura Ali-'Imran, 3:104)

2 Nihče nima boljšega govora od tistih, ki opravljajo Da'vo. Ko Kuran pohvali te ljudi, pravi: "In kdo je boljšega govora od tistega, ki poziva k Allahu, opravlja dobra dejanja ter pravi: 'Resnično sem eden izmed muslimanov.'" (Sura Fussilat, 41:33) Tako je jasno, da ni nikogar, katerega govor bi bil boljši od govora tistega, ki poziva v resnico, saj je njihov vodič k njihovem Stvarniku in Gospodarju, ter Tistega, ki jih vodi iz teme zablode v svetlobo verovanja.

3 Opravljanje Da've priča o tem, da je oseba sprejela Allahove ukaze: "Pozivaj na pot svojega Gospodarja z modrostjo in dobrim nasvetom ter z njimi razpravlaj tako, kot je najbolje." (Sura An-Nahl, 16:125) Oseba, ki se posveti tej plemeniti nalogi, mora druge pozivati v islam z modrostjo, kar pomeni, da mora poznati osebnost ljudi, ki jih želi pozvati v islam, da bo izbral najboljšo

možno metodo, s katero bo izvršil svojo nalogo, ob tem pa ves čas razpravljaj z njimi prijazno, na njim najbolj blagovoljen način.

4 Opravljanje Da've je bila naloga, ki so jo opravljali vsi Allahovi poslanci, brez izjeme, prednost pred vsemi pa ima Poslanec Muhammad (mir in blagoslov z njim), ki ga je Allah poslal celemu človeštvu kot pričo nad ljudmi. Vernikom je dal novico ogromne nagrade na onostranstvu, nevernike pa opozoril na hudo kazen. Širil je svetlobo na celotno človeštvo. Kuran pravi: "O Poslanec, pošiljamo te kot pričo, da oznanjaš vesele vesti in opominjaš, da z Njegovim dovoljenjem pozivaš k Allahu, in kot svetilko, ki razsvetljuje. Ponesi vernikom veselo vest, da bodo prejeli od Allaha veliko dobroto!" (Sura Al-Ahzab, 33:45-47)

5 Pozivanje ljudi v islam je vir neomejene dobrote, saj boš za vsako osebo, ki jo povabiš v islam, dobil enako nagrado za njegovo molitev, čaščenje in učenje drugih. Kako velik blagoslov Allah podarja tistim, ki opravljajo Da'vo! Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Kdor poziva v usmeritev, bo imel enako nagrado kot tisti, ki sledijo, ne da bi se nagrada kogarkoli od njiju zmanjšala." (Sahih Muslim: 2674)

Nagrada, ki jo ima Allah pripravljeno za tiste, ki pozivajo druge v islam, je daleč boljša od uživanja na tem svetu, saj je takšna nagrada od Allaha Samega, Najbolj plemenitega, ki jim bo obilno poplačal za to plemenito prizadevanje: “Če pa se obrnete – jaz od vas ne iščem nobene nagrade. Moja nagrada je samo pri Allahu in ukazano mi je, naj bom od muslimanov.” (Sura Junus, 10:72)

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je glede tega rekel: “Če Allah usmeri enega človeka preko tebe, je to boljše zate od lastništva rdečih kamel.” (Sahih Al-Buhari: 2847, Sahih Muslim: 2406) Kamele so bile najdragocenejša lastnina v antični Arabiji, rdeča vrsta pa najbolj cenjena med njimi.

Pogoji za pravilen način pozivanja drugih v islam

Allah opisuje pravilen način opravljanja Da've, kot tistega, ki je okarakteriziran z določenimi kvaliteta, ki jo ločijo od drugih. Te kvalitete vključujejo naslednje:

1 Razumevanje in znanje

Klialec v islam (Da'ija) mora imeti znanje o resnici, h kateri kliče druge, in jim jasno predstaviti božja navodila, ki temeljijo na jasnih dokazih: “Reci: ‘To je moja pot; pozivam k Allahu z razumevanjem – jaz in kdor mi sledi.’” (Sura Jusuf, 12:108)

Ni mu potrebno znati veliko stvari, preden začne pozivati ljudi v islam. Ko se nauči nečesa novega, mora o tem poučiti druge.

Na primer, če se nauči o nujnosti, da se ne pridružuje nikogar Allahu v čaščenju, mora to informacijo prenesti drugim. Podobno, če se nauči o nekem vidiku lepote islama, jim mora to prenesti. Skratka, prenesti mora vse, kar se je naučil o islamu, tudi če se je naučil samo en verz iz Kurana. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je nekoč ukazal: “Prenesite, kar ste se naučili od mene, četudi samo en verz iz Kurana.” (Sahih Al-Buhari: 3274)

To je bila praksa poslančevih družabnikov; naučili so se Islamskih načel v nekaj dneh, potem pa so odšli nazaj k ljudem in jih pozivali v islam ter v njih prebudili zanimanje zanj, zlasti preko visokega moralnega karakterja.

2 Modrost

Kuran pravi: "Pozivaj na pot svojega Gospodarja z modrostjo in dobrim nasvetom ter z njimi razpravljaj tako, kot je najbolje." (Sura An-Nahl, 16:125) Modrost je sposobnost sprejemanja razumnih odločitev in dajanje dobrih nasvetov v primernem času in mestu zaradi izkušenosti in znanja, ki ga ima oseba.

Zaradi razlik med ljudmi v njihovem karakterju in stopnji razumevanja, mora klicalec v islam izbrati primerno metodo, ko opravlja Da'vo in počakati na primerno prilžnost, da jih pridobi na svojo stran.

Približati se jim mora nežno in sočutno ter imeti z njimi miren in uravnotežen dialog, ki ne povzroča slabih občutkov in sovraštva. Zato je Allah opozoril Allahovega Poslanca na blagoslove, ki mu jih je podaril, ko ga je naredil nežnega z ljudmi: "Samo zaradi neomejene Allahove milosti si mil in blag do njih. Če pa bi bil grob ter trdega srca, bi zagotovo odšli od tebe." (Sura Ali-'Imran, 3:159)

Pozivanje družinskih članov in sorodnikov v islam

Oseba, ki je bila usmerjena v islam, se mora potruditi, da pokliče svoje družinske člane in sorodnike v to vero, saj so mu najbližji in najljubši ljudje. Vsako škodo, ki jo morda doživi, mora potrpežljivo prenašati. Prav tako bi moral uporabiti vsa možna sredstva, da bi jim pokazal resnico. Kuran pravi: "Ukaži svoji družini, da opravlja molitev, in potrpežljivo vztrajaj pri tem!" (Sura Ta-Ha, 20:132)

Nekateri klicanci v islam bodo opazili, da se jim ljudje, ki jim niso v sorodu, lažje odzivajo na njihov poziv, medtem ko najbližji sorodniki tega nočejo, kar jim povzroča veliko žalost in razočaranje. Uspešen klicalec v islam nikoli ne obupa; trudi se po najboljših močeh, da jih usmeri v resnico, in uporablja različne metode ter tehnike in prosi Allaha, naj usmeri njihova srca, tudi v najbolj žalostnih trenutkih.

Prav to je delal Poslanec (mir in blagoslov z njim) v primeru svojega strica Abu Taliba. Ves čas ga je pozival v islam in to počel vse do zadnjih trenutkov njegovega življenja. Ko je bil Abu Talib na smrtni postelji, ga je Poslanec (mir in blagoslov z njim) prosil: "Dragi stric, reci La ilaha illa Allah (Ni

nobenega božanstva vrednega čaščenja, razen Allaha), da bom lahko posredoval zate na Sodnem dnevu.” (Sahih Al-Buhari: 3671, Sahih Muslim: 24) Vendar Abu Talib tega ni hotel storiti in umrl je kot mnogobožec. Takrat je Allah razodel naslednji verz: “Ti prave poti ne moreš pokazati, komur želiš, temveč Allah vodi na pravo pot, kogar hoče! On najbolje pozna tiste, ki so na pravi poti.” (Sura Al-Kasas, 28:56)

Nov musliman mora čimprej po sprejetju islama zgraditi močan in zdrav odnos s svojimi sorodniki in znanci, tako muslimani

kot nemuslimani. Prav tako se mora držati visokih moralnih standardov pri odnosu do njih, saj islam ni poziv v izolacijo in oddaljevanje od družbenega življenja.

Prijaznost do ljudi in visoki moralni standardi pri odnosu z ljudmi so resnično najboljši način za predstavitev te velike vere, s katero je bil Poslanec (mir in blagoslov z njim) poslan, da izpopolni plemenit karakter.

Visoki moralni standardi in lepo obnašanje se mora začeti doma med družinskimi člani. (poglej stran 223)

Vera otrok

Glede na islamsko učenje se vsi ljudje brez izjeme rodijo kot muslimani z notranjo nagnjenostjo do verovanja v Allaha (Fitra) in bodo sledili drugi veri samo zaradi načina učenja in vzgoje njihovih staršev. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Vsak otrok se rodi z naravnim nagnjenjem, da se preda Bogu (Fitra), (tj. da je musliman), vendar ga njegovi starši naredijo juda, kristjana ali zoroastrijca." (Sahih Al-Buhari: 1292, Sahih Muslim: 2658)

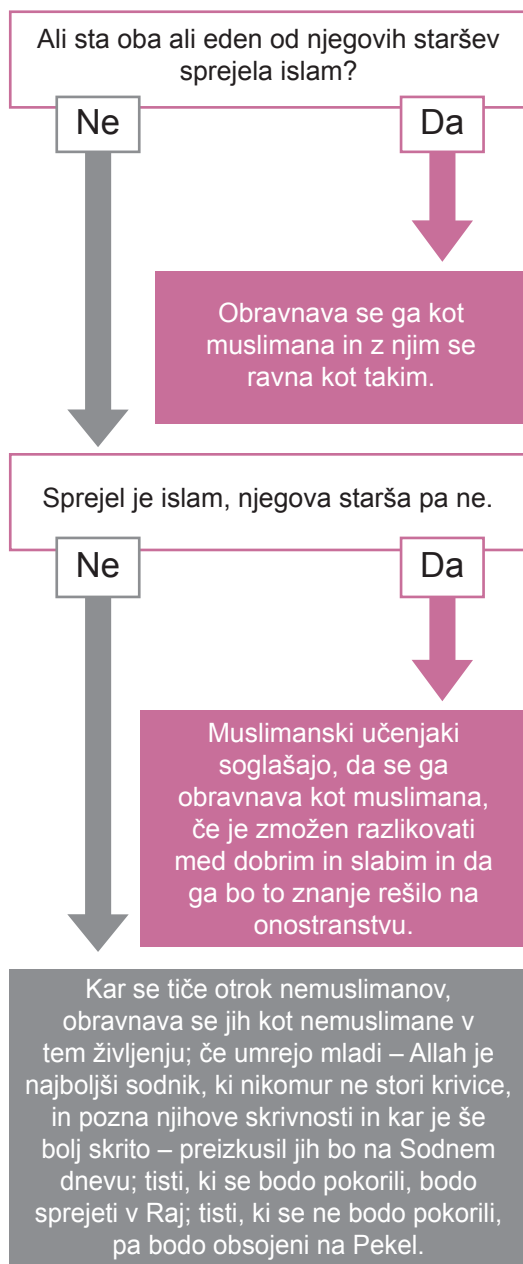
Otroci nemuslimanov, ki umrejo mladi, so obravnavani kot nemuslimani v tem življenju; – Allah pa je najboljši sodnik, ki nikomur ne stori krivice, in pozna njihove skrivnosti in kar je še bolj skrito – preizkusil jih bo na Sodnem dnevu; tisti, ki se bodo pokorili, bodo sprejeti v Raj; tisti, ki se ne bodo pokorili, pa bodo obsojeni na Pekel.

Ko je bil Allahov Poslanec (mir in blagoslov z njim) vprašan o usodi otrok mnogobožcev na Sodnem dnevu, je odvrnil: "Ker jih je Allah ustvaril, ve tudi kakšna dejanja bi storili." (Sahih Al-Buhari: 1317)

Kdaj pa lahko otroke nemuslimanskih staršev obravnavamo kot muslimane v tem življenju?

Kot dokaz temu obstajajo različni primeri, vključno z naslednjima:

- 1 Če starša ali eden od njiju sprejmeta islam, se otroci, ki se jima rodijo, obravnavajo kot pripadniki vere starša, ki je boljša od druge, in sicer islama.
- 2 Če otrok, ki je zmožen ločevati med dobrim in slabim, vendar še ni dosegel starosti pubertete, sprejme islam, tudi če njegova starša nista muslimana, se ga bo prav tako obravnavalo za muslimana. Judovski deček je služil Poslancu. Nekega dne je deček zbolel, pa ga je Poslanec (mir in blagoslov z njim) obiskal. Usedel se je poleg njegove glave in rekel: "Postani musliman." Deček je pogledal svojega očeta, ki je prav tako sedel poleg njegove glave. Njegov oče mu je rekel: "Ubogaj Abul-Kassima." Deček je zatem sprejel islam. Poslanec (mir in blagoslov z njim) je odšel govoreč: "Hvala Allahu, ki ga je rešil pred Ognjem!" (Sahih Al-Buhari: 1290)

> Ali je priporočljivo spremeniti ime po sprejetju islama?

Splošno pravilo je, da nov musliman lahko obdrži ime in mu ga ni treba spreminjati. Pravzaprav spreminjanje imen ni bila praksa med poslančevimi družabniki, naj bo Allah zadovoljen z njimi. Številni ljudje so sprejeli islam in obdržali svoja ne-arabska imena, razen če je imelo ime slab pomen.

Ime se lahko spremeni v naslednjih primerih:

- 1 Če namiguje na služenje nekomu drugemu poleg Allaha, ali ima pomen, ki je v nasprotju z islamskim verovanjem:**

Imena, ki namigujejo na služenje nekomu drugemu poleg Allaha, vključujejo Abdul-Mesih (suženj Mesije), ki je pogost med arabskimi kristjani, in Abdun-Nabijj (suženj Glasnika vere), ki je pogost med nekaterimi muslimani. Imena, katerih pomen je v nasprotju z islamskim verovanjem, vključujejo Šenouda (pogost med egipčanskimi kristjani, Kopti, ki pomeni Božji sin). Slavljen je On in Vzvišen nad tem, kar govorijo!

Imena, ki namigujejo na eno od Allahovih lastnosti, prav tako niso dovoljena:

Primer tega je, da nekomu pripišeš lastnost, ki je popolnoma edinstvena samo za Allaha, kot je ime 'kralj kraljev'.

- 2 Če ime namiguje na nekaj, kar je žaljivo ali nesprejemljivo s strani ljudi z zdravimi moralnimi vrednotami.**

Allah je razglasil vse slabe stvari brez izjeme za nedovoljene; zato ni primerno obdržati imena, ki nosi slab pomen, potem ko je oseba sprejela islam. Kuran pravi: "Kako slabo je ime fasika po njegovem verovanju!" (Sura Al-Hudžurat, 49:11)

Priporoča se spremeniti ime:

Če je novo muslimansko ime ljubo Allahu, kot je Abdullah (Allahov suženj) in Abdur-Rahman (suženj Najbolj milostnega), ali takšno, ki namiguje na služenje Allahu. Takšna imena so priporočljiva, vendar nimajo nič skupnega s sprejetjem islama osebe.

- Nov musliman lahko spremeni svoje ime brez razloga, kot je sprememba ne-arabskega imena v arabsko ime, vendar to ne pomeni, da je to priporočljivo in nima ničesar skupnega z njegovim sprejetjem islama.

Če ne nosi nobenega od zgoraj navedenih pomenov, ga ni potrebno spremeniti. Pravzaprav so mnogi muslimani obdržali svoja ne-arabska imena po sprejetju islama v zgodnjih dnevih islama.

Svoje ime lahko spremeni brez razloga; priporoča se, da to stori, če je novo ime ljubo Allahu, kakor je Abdur-Rahman (suženj Najbolj milostnega).

> Sunan Al-Fitra (prakse, ki jih narekuje človekova narava)

> Islam spodbuja muslimane, naj ohranjajo najboljši možni zunanji videz.

Kaj pomeni izraz Sunan Al-Fitra?

Sunan Al-Fitra se nanaša na niz higienskih in kozmetičnih praks, ki jih je islam zapovedal in so v skladu s človeško naravo, po kateri je Allah ustvaril ljudi. Služijo, da polepšajo videz in ga izpopolnijo, tako da musliman združi notranjo in zunanjo popolnost.

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Naravnih praks (Sunan Al-Fitra) je pet: obrezovanje, odstranjevanje sramnih dlak, prirezovanje brkov, striženje nohtov in puljenje dlak izpod pazduhe.

Obrezovanje je dejanje odstranitve kože na koncu penisa, ki prekriva glavico penisa. To se običajno zgodi v zgodnjih dnevih po rojstvu dečka.

To je priporočljivo dejanje in ena od naravnih praks moškega. Prav tako ima številne zdravstvene koristi, vendar ni pogoj za sprejetje islama. Oseba ne bo grešna, če se ne obreže iz strahu ali iz kakšnega drugega razloga.

Odstranitev grobih dlak, ki rastejo na mestu spolnega organa, spodnjem delu trebuha nad zunanjim spolnim organom, prispeva k boljši higieni in se lahko izvrši s katerimkoli sredstvom, ki služi temu namenu.

Prirezovanje brkov: Pušcanje brkov je dovoljeno, vendar ni priporočljivo; vendar če se musliman odloči, da jih bo imel, jih mora redno prirezovati.

Puščanje brade: Islam moške spodbuja, naj imajo brado, dlake, ki rastejo na bradi in licu obraza moškega.

Puščanje brade pomeni, da se ne brije, v skladu s poslančevimi nauki.

Striženje nohtov: Od muslimana se zahteva, da redno striže svoje nohte, da bi odstranil patogene organizme in umazanijo, ki se nabere za nohti.

Puljenje dlak izpod pazduhe: Od muslimana se zahteva, da odstrani dlake izpod pazduhe, tako da jih populi s katerikoli sredstvom, ki služi temu namenu, da se izogne slabim vonjavam.

Zaključek

Kakšen je tvoj naslednji korak?

Po branju te knjige si naredil prvi korak pri učenju o osnovnih stvareh glede svoje vere. Sedaj moraš to, kar si se naučil, prenesti v stvarnost, saj bo znanje brez prakse vir velikega obžalovanja na Sodnem dnevu.

Prav tako se moraš potruditi, da se naučiš stvari, ki jih boš potreboval v svojem vsakodnevnem življenju in niso pokrite v tej knjigi.

Musliman vedno potrebuje več usmeritve, ne glede nato, kako močna je njegova vera, zato obstaja molitev: "Vodi nas na Pravo pot," (Sura al-Fatiha, 1:6) ki je iz najplemenitejša Sura v Kuranu in jo musliman vsak dan ponavlja v svojih molitvah.

Čimveč misli na Allaha

Ne ta knjiga ne katerakoli druga ti ne bo zagotovila podrobnih informacij o situacijah ter incidentih, na katere boš naletel. Zato moraš poleg iskanja mnenj verskih učenjakov poskušati čimveč misliti na Allaha v povezavi z dnevnimi dogodki in odnosi, glede katerih se ne moreš obrniti na učenjake, kot je dokazano z verzom: "Zato se bojte Allaha, kolikor morete." (Sura At-Tagabun, 64:16)

Poskušaj ostati blizu članom muslimanske skupnosti

Čimbolj poskušaj biti blizu muslimanskim bratom in sestram, obiskuj islamske centre in deli veselje ter žalost muslimanov. Kljub poslančevi neomajni veri mu je Allah ukazal, naj se druži z dobrimi ljudmi: "In bodi potrpežljiv s tistimi, ki kličejo svojega Gospodarja ob jutrih in ob večerih, želeč si Njegovega obraza." (Sura Al-Kahf, 18:28)

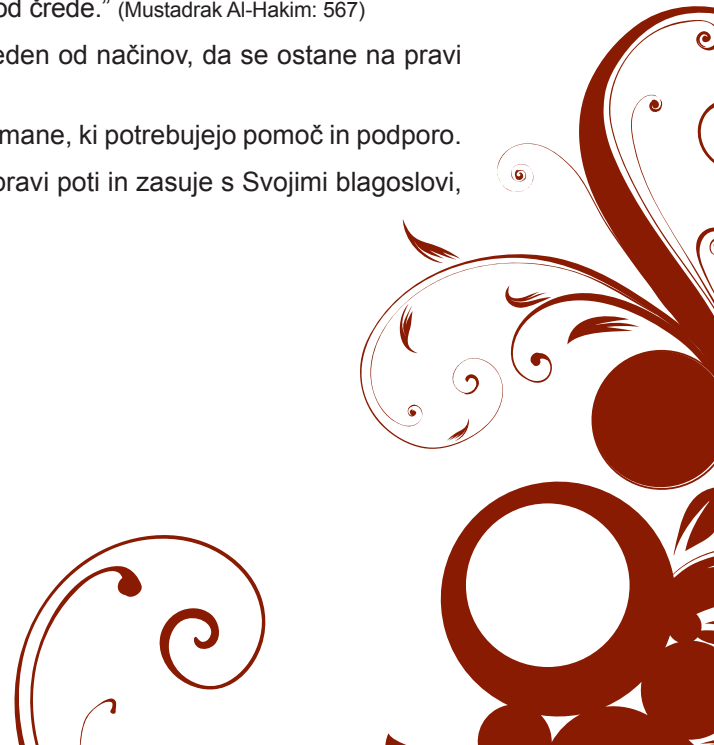
Poslanec (mir in blagoslov z njim) nas je tudi opozoril na zapuščanje družbe muslimanov, saj takšno početje vodi v zablodo, kakor ovca, ki je daleč stran od svoje črede, postane ranljivejša za napad volka.

Poslanec (mir in blagoslov z njim) je rekel: "Ostanite blizu drug drugega, saj volk poje ovco, ki zaide stran od črede." (Mustadrak Al-Hakim: 567)

Tako je druženje z muslimani eden od načinov, da se ostane na pravi poti.

To je še nujnejše za nove muslimane, ki potrebujejo pomoč in podporo.

Naj te Allah usmeri, obdrži na pravi poti in zasuje s Svojimi blagoslovi, tako zunanjimi kot notranjimi.

دليل المسلم الجديد

The New Muslim **Guide**

Guide du converti musulman

ለአዲስ ሰለምቲዎች መመሪያ

Ang Gabay Para sa Bagong Muslim

Vodič novom muslimanu

新改宗者のためのガイドブック

La guida del nuovo musulmano

새내기 무슬림을 위한 지침서

Handbuch für den neuen Muslim

नव मुस्लिम मार्गदर्शिका

Guia para o novo muçulmano

新穆斯林指南

РУКОВОДСТВО для принявшего ислам

Guía para el Nuevo Musulmán

U.K - Birmingham
B11 1AR
Tel : +441214399144

K . S . A
Tel : +966112922240

www.newmuslimguide.com
www.guide-muslim.com
info@modern-guide.com

Vodnik za nove muslimane

Tvoja vera

Tvoja čistoča
(Tahara)

Tvoja molitev

Tvoj post

Tvoj Zakat

Tvoje romanje

Tvoje finančne
transakcije

Tvoja hrana
in pijača

Tvoj način
oblačenja

Tvoja
družina

Tvoj moralni
karakter

Tvoje novo
življenje

Ta izbrano ilustrirani vodnik predstavlja prvi korak in temeljno stopnjo učenja o tej veliki veri, ki je nedvomno najboljši blagoslov, ki ga je Allah podaril ljudem. Zagotavlja vam napotke za večino področij, s katerimi se srečujete v življenju, odgovarja na vaša nujna vprašanja in vam daje zadostno podporo za ravnanje z ljudmi okrog sebe in uspešno soočanje z različnimi situacijami, v katerih se boste zelo verjetno znašli. Ta vodnik je predstavljen v enostavnem stilu in vam poleg tega zagotavlja dokumentirane informacije iz Kurana ter Sunne Poslanca (mir in blagoslov z njim).

Poleg dejstva, da je to zabavna in podrobna knjiga, je tudi referenca, na katero se lahko obračate, kadar koli se soočite s situacijo ali potrebo, da se poučite o islamskem pravilu glede določene teme.

www.newmuslimguide.com

